

A Baptista
Teológiai Akadémia
évkönyve
a 118. tanévről

2023/2024

A BAPTISTA
TEOLÓGIAI AKADÉMIA
ÉVKÖNYVE
A 118. TANÉVRŐL

2023/2024

Budapest, 2024

A Baptista Teológiai Akadémia évkönyve
a 118. tanévről, 2023/2024

Felelős szerkesztő: Prof. Dr. Mészáros Kálmán
Főszerkesztő: Bereczki Lajos
Szerkesztés és tördelés: Huszta Csaba

© Baptista Teológiai Akadémia, 2024

Minden jog fenntartva.
All rights reserved.
A kéziratok lektorálásának jogát fenntartjuk.

HU ISSN 2676-8275

Kiadja: Baptista Teológiai Akadémia
Fellelős kiadó: Prof. Dr. Mészáros Kálmán, rektor

Borítófotó, borítóterv: Papp Szabolcs
Nyomtatás: Delach 2016 Kft.

TARTALOMJEGYZÉK

I. AKADÉMIÁNK ÉLETÉBŐL	7
1. ÜNNEPNAPOK	9
Egyetemi tanári kinevezés a Sándor-palotában	9
Tanévnyitó ünnepi istentisztelet	10
<i>Legyél történelemformáló!</i>	10
Államtitkári köszöntő	18
Rektori beszéd	21
Közösséget építünk!	25
Udvarnoki András-díj átadása	33
„...amit láatsz, írd meg...”	37
„De ti, csináljátok jobban”	43
Évforduló 2024-ben	50
„Magyarországnak szabaddá, függetlenné kell lennie...”	50
Diplomaosztó és tanévzáró ünnepi istentisztelet	58
Igehirdetés	58
Rektori beszéd	70
Krisztus ereje lakozzék benned	76
Végzős hallgató elköszönő szavai	81
Visszaemlékezés a jubilánsok nevében	83
2. KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK	86
3. HÉTKÖZNAPOK	97
Közösségépítő nap a BTA munkatársaival	97
Szociális tanulmányi tereplátogatás	100
Legációk beszámolóik	107
Akadémiai hallgatói istentiszteletek	136

4. ESEMÉNYNAPTÁR	141
5. TANSZÉKI BESZÁMOLÓ	194
II. TEOLÓGIAI TANULMÁNYOK	197
A Sátán hiányzó ékkövei	199
A 2020-as ökumenikus ifjúsági kutatás tanulságai	212
„Az religióért ne szidalmaztassék senki!”	224
III. ADATTÁR	235
1. 2023/24-es tanévre beiratkozott hallgatók névsora	237
Teológia – BA alapszak	237
Nappali képzés	237
Levelező képzés	238
Kántor – BA alapszak	239
Teológia – MA mesterszak	239
2. 2024-ben diplomázott hallgatók névsora	240
Teológia BA alapszak	240
Teológia MA mesterszak	241
3. Kitüntetésben, jutalomban részesült hallgatók	242
4. Vezető testületek, oktatók és munkatársak a	
2023/24-es tanévben	243
MBE Fenntartói és Fejlesztői Tanács (FFT)	243
Szenátus	243
Rektori Kabinet	244
Oktatók	244
Vendégelőadók	246
Munkatársak	246

I.
AKADÉMIÁNK
ÉLETÉBŐL

1. ÜNNEPNAPOK

Egyetemi tanári kinevezés a Sándor-palotában

Novák Katalin köztársasági elnök 2023. szeptember 5-én 123 új egyetemi tanárnak adta át a kinevezését a Budai várban található Sándor-palotában. Az újonnan kinevezett professzorok 23 egyetemet képviseltek az ország minden tájáról.

A tudományos kutatói és oktatói tevékenységet elismerő, frissen kinevezett egyetemi tanárok között lehetett *Prof. Dr. Mészáros Kálmán*, a Baptista Teológiai Akadémia rektora is.

A BTA oktatói és dolgozói gratulálnak e magasrendű kinevezéshez, és Isten áldását kívánják a rektor további szolgálatára, valamint oktatói munkásságára.

Soli Deo Gloria!

Tanévnyitó ünnepi istentisztelet

Legyél történelemformáló!

Ünnepi igehirdetés¹

Tisztelt meghívott Vendégek!

Kedves Oktatótársak!

Kedves Hallgatók!

Megtisztelő itt állni előttetek, és köszönöm szépen a felkérést, rektortestvéreink, hogy szólhatok előttetek. Mivel a jelen és a jövő vezetőiről van szó, akik itt ültök ezekben a padokban, ezért egy bibliai vezetőképző workshopnak az utolsó óráiba tekintsünk bele. Egy mentőakció vezetőjét igyekezett kiképezni Isten arra, hogy hogyan kell ezt jól csinálni. Nem biztos, hogy mindannyian szerettünk volna erre a workshopra feliratkozni, hiszen az előfeltétele az volt, hogy 80 évet töltsön el ez a fiatalember a vezetőképzés előszobájában, és csak ezután küldte el őt az Isten arra a misszióra, amire igazán készítette 80 évig. Aztán még folyamatában is egy kicsit kalapálta ennek az egyébként kiváló vezetőnek – a picit haragos, de mégis a Biblia legszelídebb emberének – a jellemét és a vezetői képességeit.

Mózes második könyvének a harmadik részéből fogjuk olvasni Isten Igéjét:

„Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor elrejtette Mózes az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. Az Úr pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam kiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmaikat. Le is szálllok, hogy kimentsem őket Egyiptom hatalmából és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és jebúszai nép helyére. Bizony,

¹ Elhangzott a Baptista Teológiai Akadémia tanévnyitó istentiszteletén, 2023. szeptember 16-án a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sajnargatják őket az egyiptomiak. Most azért menj! Elküldelek a fáraóhoz, vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból!” (2Móz 3,6-10)

Amikor Törökországban voltunk, az egyik mentési pillanatban értesültünk arról, hogy egy idős asszony van a romok alatt valahol, több mint három szint mélységben. Rengeteg betont kellett átvágni, és sokat dolgozni azért, hogy ezt az idős asszonyt egyáltalán esély legyen onnan kimenteni. Mi, a Szeretetszolgálat 18 fővel, 8 mentőkutyával vettünk részt az akcióban, és majdnem mindenki ott sürgött azért, hogy ez sikeres legyen. Egy török mentőcsapattal dolgoztunk, akik szintén 16-18-an voltak, és legalább 30 környékbeli volt, aki segített elvinni a különböző romdarabokat, betondarabokat, téglákat. Voltak, akik hoztak nekünk vizet vagy egy forró levest, miközben körülbelül 18 órán keresztül dolgoztunk azon, hogy ez az idős asszony ki tudjon onnan menekülni. Újra és újra el kellett kezdeni, új és új terveket kellett készíteni, mert természetesen soha nem az első terv az, ami megvalósul.

Hazafelé jövet hálát adtam Istennek, hogy egyáltalán kijuthattunk és tudtunk segíteni. De azon kezdtem el gondolkozni, hogyha ennyi ember

munkája, ennyi energia, pénz és jó szándék belemegy egy ember fizikai létébe a megmentésébe, vajon legalább ugyanennyit teszünk-e valakinek a szellemi megmentésébe? Az Egyiptomból való kihozatálába, hogy ki tudjon jönni mindaz, aki e furcsa posztmodern utáni század súlya alatt küszködik. Az alatt, hogy nemcsak az idő relatív, hanem most már az igazság is relatív; azt sem tudjuk, hogy mi az út, mi az igazság, és már azt sem tudjuk, hogy mi az élet. Olyan környezetben élünk, amikor egyszerűen nemcsak azt próbálják meg elvenni

Dr. Szilágyi Béla ígét hirdet

tőlünk, hogy mit szeretünk, hanem az identitásunk legmélyét is. Lakatos Márkról nem mondható el, hogy egy baptista teológus lenne – bár gondolom, hogy szívesen felvennék őt a Teológiára, hátha át tudjuk adni neki az Isten Igéjét –, de ő azt mondta, hogy ez a mai divat nem egyszerűen arról szól, hogy mit vegyél fel és hogyan érezd jól magad, hogyan tessél, hanem az identitásodat célozza meg, az identitásodat akarja befolyásolni, és azt akarja elvenni és átalakítani. És azt mondta, hogy ahhoz, hogy jól fel tudj öltözni, ahhoz, hogy igazán divatos tudjál lenni, először tisztában kell lenni azzal, hogy ki vagy? Vegyél egy papírt, írd le a céljaidat, írd le azt, hogy mit kedvelsz, milyen szabást, milyen színeket, hogy hol fordulsz meg, milyen emberekkel találkozol.

Egy alkalommal beszélgettem egy iskolaigazgatónkkal, aki sok mindenre panaszkodott. Arra hivatkozott, hogy COVID van, rezsiharc van, meg státusztörvény van, és nagyon sokat kell fizetni, ráadásul kevés a gyerek...

– Tudom, hogy nálatok a gyülekezetekben, meg a Teológián biztos nincs ilyen panasz, de van, ahol azt mondják: csinálnék én miszsiót, de az Olga néni már túl idős, a Gizike egy kicsit szeleburdi, az István állandóan munkában van, a munkájának él. Esetleg lehetne azt mondani, hogy a Teológián lehetnének szorgalmasabbak a diákok? A tanárok lehetnének kevésbé szigorúak? Az egyház lehetne sokkal gyorsabb? A Szeretetszolgálat lehetne sokkal lassabb?

– Visszatérve az igazgatóval folytatott beszélgetésre: azt mondtam neki, hogy mind abban, amit elmondtál, igazad van. Figyelj csak! Ne mással szemben fogalmazd meg magad! Nézz bele az Isten Igéjébe és ott lásd meg magadat! És mielőtt felsorolod mindazokat a nehézségeket, amik lehet, hogy tényleg ott vannak az életedben, sorold fel azokat az áldásokat is, amik az elmúlt évben, meg az elmúlt öt évben, meg az elmúlt tíz évben ott sorakoznak. És nézd meg, hogyha a kettőt mérlegre teszed, akkor vajon nem az Isten hatalma az, ami sokkal inkább meghatározza a te jövődet, mint az a sok-sok egyébként valós nehézség, amin tényleg át kell menni? De hogyha Mózesnek sikerült kihoznia Egyiptomból a népet, akkor nekünk miért ne sikerülhetne mindez? És Mózes fölteszi a kérdést, hogy Uram, ki vagyok én, hogy én ezt tegyem? Ki vagyok én, hogy engem küldesz? Ki vagyok én, hogy erre képes legyek?

Életünk legfontosabb alapegzisztenciális kérdése, hogy ki vagyok én. És tudjátok, annyi minden van, olyan háborúban áll ez a világ, amint mondtam, meg akarja mondani, hogy kik vagyunk. Minden-nel össze akar bennünket hasonlítani. Nyissátok ki az újságot, a tévét, a rádiót, az internetet, nem tudunk elég vékonyak lenni, elég csinosak lenni, elég jól öltözöttek lenni, elég gazdagok lenni, elég összeköttetéssel rendelkezni.

Ráadásul ez a világ a legrosszabb döntésünkkel, a legnagyobb hibánkkal, vagy éppen az elkövetett bűneinkkel azonosít bennünket. Ha elővesszük ezt a sok ezer évvel ezelőtt írt könyvet, a Bibliát, akkor sorolhatnánk, hogy itt van ez a Mózes, aki gyilkos volt. Itt van Noé, aki az alkohol problémába esett. Itt van Jákób, aki csaló volt, Dávid a parázna, Sámson az önfejű, Péter a tagadó, Tamás a hitetlen, Jakab és János a dicsőségvágyók, és rögtön ki van állítva a bizonyítvány, és ott van az, hogy mit tettek ők.

Ma is olyan sokszor járunk-kelek a baráti társaságban, a szomszédaink között, az iskoláinkban, a munkahelyünkön, ahol már ki vannak állítva a bizonyítványok. Sajnos ma is sokan vannak olyanok, akik szintén tesznek ilyet. Ki van állítva a bizonyítvány, és azon nem nagyon lehet változtatni, ott megvan már a doboz, és abban marad az ember.

Isten csodája az, hogy ő nem fatalista. Vannak következményei a cselekményeinknek. De az Isten a kegyelemmel, az irgalommal és az igazsággal egyszerre jön. Az igazsággal és a kegyelemmel egyszerre küldte el Jézust, aki telve volt igazsággal és tele volt kegyelemmel, hogy megmutassa nekünk az Isten hatalmát. Megmutassa azt, hogy ezekből az emberekből, akiket itt felsoroltunk, tudott történelemformálókat tenni.

Talán még Pál apostol sem biztos, hogy megütötte volna a mércét, hogy a Teológia rektora legyen, hogyha csak a keresztyénüldözését nézzük. És Mózeset se választottuk volna meg egyik egyház elnökének sem, hogyha csak azt nézzük, hogy mit tett. Sámsonnal se biztos, hogy sokat barátkoztunk volna.

Éva Edith Eger azt mondja: a jelenben élés képessége tesz valakit túlélővé. És hogyha túlélésről beszélünk, akkor azt gondolom, hogy neki, a náci haláltáborokat megjárta idős asszonynak valóban hihe-tünk. Koncentráljunk kell arra, hogy mi maradt, és nem arra, ami

elveszett. Az áldozatok arra várnak, hogy valaki kiszabadítsa őket. A túlélők flexibilisek, az áldozatok a haragba temetkeznek, a túlélők saját döntéseket hoznak. Tudjátok, ez az az üzenet, amit az Isten szeretne, hogy ti és mi vigyünk el a körülöttünk élők közé. Vigyünk el a baráti társaságainkba, a szomszédaink közé, ha kell, a családkba. Legyen ez mindennek az alapja a Teológián, legyen ez a gyülekezeteink küldetése, a mindennapi beszélgetéseink tárgya, hogy az Isten mindezen hihetetlen teher alól, ebből az Egyiptomból akar kimenekíteni.

Mi volt a konkrét feladat, amit adott Isten Mózesnek? Az, hogy szabadítsa ki a népet? Nem! Azt mondta, hogy én megyek, és kiszabadítom a népet. Mert tudjátok, drágáim, az Isten az, aki cselekszik. Mózes megbízatása az volt: menj és vezesd ki őket! Tegyel engem láthatóvá, hallhatóvá, megtapasztalhatóvá, követhetővé, mert ez a te feladatod, kedves Mózes! De az a te feladatod is, kedves teológiai tanár, kedves teológiai hallgató, hogy tedd az Istent láthatóvá, hallhatóvá, megtapasztalhatóvá és követhetővé, és az Isten az, aki cselekszik!

Mindenható Istenről beszélünk. Nem tudta volna ezt a népet egyedül valami hatalmas nagy csodával kimenekíteni, kiszabadítani a nyakas és kifogásokat kereső Mózes nélkül? És tudjátok, annyi kifogást mondott ez a Mózes, hogy az Istenről azt olvassuk, hogy a végén még meg is haragudott rá. Négy különböző kifogással jött elő Mózes. Minden létező kifogás benne volt az ő mondanivalójában.

Isten azt mondta, hogy veled leszek. Tudjátok, ennél többet az Isten erre a tanévre sem ígérhet. Akár hallgató, akár oktató, akár intézményfenntartó, akár kormányzati vezető vagy, Isten azt mondja: veled leszek. Ez a legnagyobb ajándék, egyúttal a legnagyobb lehetőség. És ő fog cselekedni. A cselekvés nem a mi feladatunk. A mi dolgunk az, hogy a cselekvő, a hatalmas és megszabadító Istent láthatóvá, hallhatóvá, érzékelhetővé és követhetővé tudjuk tenni. Megmutatni az Isten csodáit, és az ő nagyságáról beszélni.

Isten megkérdezi, hogy mi van a kezében. Kedves tanártársam, kedves hallgató, mi van a kezében? Mi az a talentum, az az ajándék, képesség, tapasztalat, amit nálad helyezett el az Isten? Hát használd! Bátran használd! és azt mondja az Isten, amikor Mózes megint mondja, hogy Uram, küldj mást, akit küldeni tudsz.

Őszintén szólva nem csodálkozom, hogy Isten tényleg kiakadt Mózesre. Mindezek után küldj mást, akit küldeni tudsz. És Isten azt mondja, hogy segítségedre leszek és megtanítalak benneteket arra, hogy mit cselekedjetek.

Ti talán egyszer sem cselekedtetek úgy, mint Mózes? Egyszer sem volt még ilyen, hogy nem akartatok elvállalni egy küldetést? Egyszer sem volt olyan, hogy megkérdeztétek volna, hogy képes vagyok-e erre? Egyszer sem volt olyan, hogy bizonytalanok voltatok magatokban? Egyszer sem volt olyan, hogy bizonytalan voltál abban, hogy lesz-e társad, és a társad kész lesz-e erre a küldetésre, hogy elég erős lesz-e és végig tudod-e csinálni? Nekem sok ilyen volt. De, amikor az Isten azt mondja, hogy én megtanítalak arra, hogy mit kell cselekedned, és veled leszek, akkor ez nagyon nagy kincs.

Nézzétek meg Jézus csodáit! Szinte egyszer sem cselekszik. A legtöbbször Jézus úgy tesz csodát, hogy valamit a gyógyulófélben lévő embernek cselekednie kell. Nyújtsd ki a kezed és meggyógyulsz! Menj és mosd meg magad a Siloám tavában! Kelj fel és járj! És lehetne hosszan sorolni. Valamit cselekedni kell.

Arra tanított meg Isten engem az elmúlt két évtizedben, hogy az Isten csodái megtapasztalásának a kulcsa az engedelmisség. Az Isten meg tudná tenni a csodát nélkülül is, de be akar vonni, részesévé akar tenni. Munkatársává akar hívni téged az Isten. Ennek a kulcsa az engedelmisség. Tudsz-e engedelmes lenni? És akkor meg fogod tapasztalni azt, hogy Mózesből, a gyilkosból, a vonakodó küldöttből Izrael vezetője lesz. Dávidból, a lenézett pásztorfiúból király lesz; Elizeusból, az ökrökkel szántó földművesből próféta lesz; Mátéból, az utált és kivetett vámszedőből az evangélium írója lesz, akit 2000 évvel később is olvasunk, tanulmányozunk és prédikálunk. Péterből, a tanulatlan halászból, a füllevágó, megtagadó halászból lesz az Isten királyságának az építője. Pálból, a vérszomjas üldözőből egyházépítő lesz. Na, ezt tudja megtenni veled az Isten. Ezért érdemes feliratkozni ebbe a vezetőképző workshopba az Istenhez. Segítségedre leszek és megtanítalak – ígéri Isten.

Zárásképpen 2Mózes 4,20: *„Ekkor fogta Mózes a feleségét és fiait, számárra ültette őket, hogy visszatérjen Egyiptom földjére.”* Tudja valaki, hogyan szól a következő mondat? Emlékeztek erre esetleg? Egy

botot kezébe vett ez az ember. És tudjátok, mit ír erről a botról az ige? Nem azt írja, hogy a Mózes botja. Azt írja, hogy az Isten botja. „Isten botját is kezébe vette Mózes.” És nézzétek meg! Eltelik néhány óra, néhány nap, mire Mózes felkel és elindul a csipkebokor után. Megváltozott az Isten? Nem. Megváltozott a fáraó? Nem. Megváltozott az Isten népe? Nem! Megváltozott a küldetés, a cél? Nem! Akkor, hogyan lett Mózes botjából az Isten botja? Tudjátok, egyetlen egy dolog változott meg. Mózes szíve. És ezzel a szívvel már fog valamit kezdeni az Isten. Ezzel már csodákat fog tenni az Isten. Martin Luther King azt mondta: „ha nem tudsz repülni, akkor fuss, ha nem tudsz futni, akkor járj, ha nem tudsz járni, akkor mássz, mindegy, hogy hogyan, csak haladj előre és törekedj a kiválóságra! Törekedj az Isten megmutatására!”

Drágáim, legyetek történelemformálók ott, ahova az Isten helyezett benneteket! Legyetek Mózesek! És azt a botot adjátok át az Istennek, hogy aztán visszaadja és az ő botjával tudjátok menni!

Végül egy történetet hadd mondjak el! Egy üldözött keresztyén konferencián járhattam valahol a világban, és volt ott egy észak-koreai keresztyén. Az amerikai keresztyének nagy hévvel megkérdezték: „hogyan segíthetnénk neked? Tudunk adni pénzt, Bibliákat, tanulmányköteteket. Ki tudunk téged képezni sok mindenre. Mondd el, hogy mire van szükségetek, hogyan tudunk neked valamit segíteni, hogyan tudjuk a szolgálatodat erősíteni?”

Nagyon érdekes volt ennek az észak-koreai keresztyénnek a válasza: „Ti akartok nekem segíteni? Én imádkozom, értetek. Kényelmes, hátra dőlő nyugati keresztyénekért. Nektek vannak Teológiáitok és imaházaitok. A mieinket lerombolták. Nektek vannak Bibliáitok és teológiai köteteitek. A mieinket felégették. Nektek vannak lelkeseitek és tanáraitok. A mieinket kivégezték. Ti énekelhettek hangoosan, bárhova mentek. Mi szótlanul énekeljük a keresztyén énekeket. Betanuljuk a Biblia igeverseit, és utóbb az éj leple alatt mondjuk el néhány kiválasztott embernek, és azért imádkozunk, hogy ne jelentsenek föl másnap. Nektek mindenetek megvan. Nekünk csak Krisztus maradt, de Krisztus elég nekünk.”

Értitek ennek a történetnek a lényegét? Nem arról van szó, hogy rossz az, ami van. Hálásak vagyunk érte. De hogyha Krisztus marad, hogyha Krisztus a központ, hogyha Krisztus kezébe adja az Isten

botját, ha ő felkészít bennünket arra, hogy engedelmességgel tudjuk Őt követni, akkor nekünk csak az a dolgunk, hogy hallhatóvá, láthatóvá, megtapasztalhatóvá és követhetővé tegyük a hatalmas, cselekvő, dicsőséges, szabadító, megbocsátó, kegyelmes Istent.

Ki fogja meg ezt a botot, kedves Testvérek?

Isten áldjon benneteket!

Dr. Szilágyi Béla
a BTA oktatója, a Szenátus tagja

Államtikári köszöntő²

**Tisztelt Rektor úr!
Kedves ünneplő Gyülekezet!**

Az, hogy mi itt lehetünk Európa közepén, az isteni kegyelem. Isteni kegyelem, mely köszönhető szilárd hitünknek, keresztyén elkötelezettségünknek, kultúránknak, nyelvünknek. Itt Európa szívében küldetésünk az, hogy formáljuk nemzetünk, családunk és ez által a világ jövőjét. Mi kell ehhez?

A jövő formálásához kitartás, hit, erő kell. A Biblia szavaival élve, „...de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.” (És 40,31) Ez kell, hogy mindennek alapja legyen. De ahhoz, hogy

Dr. Hankó Balázs köszönti az ünneplő gyülekezetet

valóban a jövőt formálni képesek legyünk, tudáselőnyre van szükségünk. Olyan tudáselőnyre, amely nemzetünk tudásgazdaságát tudja előrébb vinni.

Amikor az elmúlt évek során a magyar felsőoktatást megújítottuk, az a cél vezérelt minket, hogy legyenek felsőoktatási intézményeink, értékállók, értékformálók, de mindeközben versenyképesek, rugalmasak, és adjuk meg azt a szabadságot, amely aztán jövőt, tudást, tudásgazdagságot teremt. És

² Elhangzott a Baptista Teológiai Akadémia tanévnyitó istentiszteletén, 2023. szeptember 16-án a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

elmondhatjuk, az eredményeink nem rosszak. Négy éve hét, két éve kilenc, az elmúlt évben tizenegy egyetemünk volt a világ legjobb öt százalékában. Sorolhatom tovább, a tudományos közleményeink számát: 4 év alatt 78 százalékkal nőtt. Ezek mind-mind nemzetközi kiváló lapokban jelentek meg, mi több, diákjainkra, egyetemistáinkra is egyre jobban vigyázunk, minőségi az oktatásunk. Szabadalmaink száma nő, egyre jobban kapcsoljuk össze az egyetemeinket a térséggel, a társadalmi szereplőkkel és a gazdasággal.

Azonban ezek mind-mind fontosak, de ennél még lényegesebb a 300 ezer egyetemista és diák közössége. Egy olyan közösség, amely, ha jó irányba megy, a jövőt jó irányba formálja. Egy olyan közösség, amelynek értékállása, értékformálása, kitüntetett feladatunk, felelősségünk. Még inkább igaz ez az egyházi fenntartású intézményekre. Merthogy amikor minden digitalizálódik, amikor a mesterséges intelligencia töri ránk az ajtót, még inkább szükség van mindarra, ami emberi, ami közösséget teremt és közösséget formál. Így gondolkodunk mi a jövő egyeteméről, amelyben a közösség formálásában már a hallgató nem passzív, hanem cselekvőképes alkotó. A tanár nemcsak tanár, hanem tudását, bölcsességét átadó mentor, és ebben a közösségben tudunk előre lépni, amely a mesterséges intelligenciára választ ad, hiszen tudjuk, az intelligencia nem mesterséges. A lélek által válik intelligenciává.

Mindezen irányok azonban támadások alatt állnak, hiszen világunk folyamatosan a jó és a rossz küzdelme. Éppen ezért kell nekünk megacélozni magunkat, és mindazokra a támadásokra, melyek érnek minket, erősen, ambiciózusan, kitartóan választ adnunk.

Egyetemeink jövőképességünk záloga, kulcsa. Éppen ezért tűztük ki azt a célt, hogy 2030-ra legyen legalább egy olyan egyetemünk, amely a világ legjobb száz egyeteme között van, és legalább legyen három olyan egyetemünk, amely Európa legjobb 100 egyeteme között van. Fontos a tudományos teljesítmény, fontosak a rangsorokban való előrelépések, de még fontosabb az, hogy az egyházi fenntartású egyetemek azt a kovászt, vigyék a mindennapokba, amely a közösséget közösséggé teszi, és amely azt az értékállást biztosítja, amely megtartott bennünket itt, Európa közepén.

És itt jutunk el a 118. tanévét kezdő Baptista Teológiai Akadémiához, melynek küldetése a kezdetekhez képest még erőteljesebben

tágul ki, hiszen nem csak hitéleti, hittudományi képzések szükségese-
sek, hanem a baptista közösség által fenntartott és működtetett in-
tézmenyrendszerbe olyan jövőt formálni képes fiatalok és régebb
óta fiatalok szükségese-
sek, melynek képzését az Akadémia vállalja fel.

Nemcsak itt Magyarországon, hanem küldetésünk Kárpát-me-
dencei. A teljes Kárpát-medencei magyarságnak kell úgy jövőt és
felsőoktatást biztosítanunk, hogy a mindennapokban meg tudják
állni helyüket. Tehát így lépünk tovább a Baptista Teológiai Aka-
adémia további küldetéséhez. És ha már arról beszéltünk, hogy fo-
lyamatosak azok a nemzetközi támadások, amelyek igaztalanul érik
a jövőképes és jövőt formálni képes magyar felsőoktatást, akkor
igenis használnunk szükséges mindazt a nemzetközi kapcsolatrend-
szert, amely megvéd és a valóságot bemutatva visz előre bennünket.

Mert bizton tudhatjuk azt, hogy amit teszünk, az helyes, jó, azok a
jövő szegletkövei. Ezzel a hittel, ezzel az együttműködéssel kívánom,
hogy az új tanév sikeres legyen a Baptista Teológiai Akadémia szá-
mára, és külön szeretettel köszöntöm az Udvarnoki-díjban idén most
díjazott *Nemeshegyi Zoltánt* és természetesen *Dr. Szebeni Olivért* is.

Isten éltesse őket is! Köszönöm, hogy meghallgattak!

Dr. Hankó Balázs

KIM innovációért és felsőoktatásért felelős államtitkár

Rektori beszéd³

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Baptista Teológiai Akadémia 118. évnyitó ünnepségére eljött vendégeinket. Köztük államtitkár urat, a társintézmények rektorait, vezetőit, valamint a kitüntetésben részesülő tanárainkat és családtagjaikat.

Szeretettel üdvözlöm Hittudományi Akadémiánk fenntartóját, a Magyarországi Baptista Egyház képviselőit, a BTA korábbi és jelenlegi vezetőit, aktív és nyugalmazott tanárait, hallgatóit, különösen az elsőéves diákokat, családtagjaikat, intézményünk dolgozóit. Köszönjük, hogy elfogadták meghívásunkat!

Most az újonnan felvett hallgatóinkra és tanulmányaikat folytató diákjainkra tekintek, és egy-egy igével szeretném ezen az évnyitón bátorítani őket. *„Ezért elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, törekedjünk a tökéletességre.”* (Zsid 6,1) *„Testvéreim, ami igaz, ami tisztesség, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem (tőlünk), azt tegyétek, és veletek lesz a béke Istene!”* (Fil 4,9)

Az új tanév megnyitása előtt néhány rövid, de nagyon fontos dolgot szeretnék megemlíteni, amelyek meghatározóak főiskolánk életében. Mindenekelőtt örömmel számolok be arról, hogy ebben az esztendőben sokkal (másfélszer) többen jelentkeztek Teológiánkra, mint a korábbi években. Külön hálaadási ok számomra az, hogy ez a növekedés nem (fizetett) hirdetések nyomán emelkedett ilyen magas létszámra, hanem személytől-személyig terjedt a meghívás, hogy ide érdemes jönni a Biblia üzenetének megismerésére.

Minden évben, a felvételi alkalmával meg szoktuk kérdezni a jelentkezőket, hogy miért választották a BTA-t. Miért jelentkezett pont ide? Mi a célja az itteni tanulmányainak? Mit várnak az itt eltöltött tanulmányi időtől?

³ Elhangzott a Baptista Teológiai Akadémia tanévnyitó istentiszteletén, 2023. szeptember 16-án a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

Vannak, akik azért érkeztek, mert szeretnének egy, vagy egy újabb diplomát szerezni. Vannak, akik hasznosabb eszközök szeretnének lenni Isten kezében, azon a civil munkahelyen, ahol jelenleg is vannak és jelenleg is szolgálnak. Aztán vannak olyanok, akik a gyülekezeti szolgálatuk megerősödését várják az itt eltöltött időtől. S vannak, akik tudatosan Isten szolgálatára, a lelkipásztori szolgálatra készülnek. Vannak, akik elhívást kapnak, és vannak, akik folytatják tovább civil munkahelyen az életüket, de van egy közös mindenkiben.

Bármilyen szándékkal is jön valaki a Baptista Teológiai Akadémia hallgatójaként – de még mondhatom azt is, hogy tanáráként –, komoly lelki érintést élnek át az ideérkezők. Senki sem megy el anélkül, hogy változások ne történnének az életében.

A magyarázat nagyon egyszerű, Isten Igéjében találjuk meg ezt a magyarázatot, ahogyan Pál apostol a korinthusiakhoz írott első levél első fejezetében írja:

„Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje... Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tettett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket...

Mert nézzétek csak a ti elhívásokatokat, testvéreim; nem sokan vannak köztetek, akik emberi megítélés szerint bölcssek, hatalmasok vagy előkelők. Sőt azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölcseket, és azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében erőtlenek, hogy megszégyenítse az erőseket; és azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket; hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt, amint meg van írva: »Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék.«” (1Kor 1,18-31)

„Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.” (18) Akadémiánk immár 118 éve hirdeti a keresztről szóló örömhírt. Azért fontos a keresztről beszélni, mert Isten mentőeszköze a keresztről szóló beszéd, és Isten igazsága jelentetik ki benne.

A kereszt evangéliuma azért hangzik, mert Isten szeretete mutatkozik meg általa. Hirdetjük tehát a kereszt diadalát minden alkalommal, mert az Isten ereje minden hívőnek az üdvösségre. Mind

az oktatók, mind a végzett hallgatók, mind pedig akik most kezdik meg, vagy folytatják tanulmányaikat, tapasztalják ezt meg! Ez az én kívánságom, hogy legyen az itt eltöltött és eltöltendő idő Istennek ereje Isten bölcsességére – ahogy szintén itt a korinthusi első levélben olvashatjuk – mindazok számára, akik megnyílnak az Ő szeretetének ajándékai előtt!

Itt szeretném megköszönni minden kedves munkatársamnak a fáradozását, a fenntartónak, az oktatóknak, az adminisztrációnak, a könyvtárnak, a gondnokságnak, akik mindezidáig sokat tettek azért, hogy Isten és embertársaink előtt vállalt szolgálatunkat minél színvonalasabban betölthessük és teljesíthessük.

Végül örömmel jelentem, hogy ez évben 167 fő kérte felvételét Akadémiánkra. Többségében baptista hallgatók, de vannak más (8)

Prof. Dr. Mészáros Kálmán a rektori beszédét mondja

felekezeti háttérűek is. Teológiai (BA) alapszakra 130 fő; Teológiai mester (MA) szakra 18 fő; Kántor (BA) alapszakra most 2 fő iratkozott be az első évfolyamra ebben az esztendőben intézményünkben. A lelkipásztori képzésünkön 32 fő vesz részt, közülük 31 fő baptista lelkipásztornak készül.

Új szakirányú továbbképzések is indulnak a 2023/2024-es tanévben. A Bibliismeret-oktató szakirányú továbbképzési szakra 3 fő, az Életvégi (biblikus szemléletű) lelkigondozás szakirányú képzésre

7 fő, az Ifjúsági vezető szakirányú továbbképzési szakra 2 fő, a Közoktatási vezető és pedagógus-szakvizsga szakirányú továbbképzési szakra 45 fő jelentkezett. Összesen a 8 szemeszteres BA, 4 szemeszteres MA szakon 2023 őszén a Baptista Teológiai Akadémián mindent összevetve, ebben az évben 450 fő kezdheti meg hittudományi képzését.

Köszönjük az ehhez nyújtott egyházfenntartói támogatást, és az intézmény zökkenőmentes működését fedező kormányzati támogatást. Legfőképpen pedig baptista közösségünk imádságos lelki támogatását és bátorítását. Mindezekért Istennek adunk hálát, aki 118 éven keresztül töretlenül fenntartotta Teológiánkat és sok lelkimunkásnak adott felkészülési lehetőséget, akik a missziómezőn megállhatták a helyüket.

Ezért kérem, hogy majd az elsőéves hallgatókkal együtt mondjuk mi is Akadémiánk fogadalomtételét, csatlakozva hitelődeink vallástételéhez, miszerint: „Minden baptista egy misszionárius!” (Johan Gerhard Oncken)

Hálások vagyunk Istennek azért a jó légkörért, az egységért, a Szentlélek megtapasztalható jelenlétéért és vezetéséért, valamint a reményteljes jövőért, amit hit által élhetünk át az Ő jelenlétében! Tartsuk szem előtt továbbra is Mesterünk, Jézus Krisztus misszióparancsát, ami Teológiánk vezérigéje:

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítóánnnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28,18-20)

Végezetül pedig nem marad más hátra, minthogy a tanároknak fáradhatatlan tanítást, a hallgatóknak jó és eredményes tanulást, intézményünk dolgozóinak pedig kitartó munkát kívánok!

A 2023/24-es tanévet pedig ezennel hivatalosan is megnyitom!
Fel a szent munkára! Soli Deo Gloria! Immánuel! Velünk az Isten!

Prof. Dr. Mészáros Kálmán
a BTA rektora, tanszékvezető egyetemi tanár

Közösséget építünk!⁴

Megkezdte 118. tanévét a Baptista Teológiai Akadémia. Az ünnepélyes tanévnnyitó istentiszteletre a Budapest Nap utcai Baptista templomban került sor 2023. szeptember 16-án. Az ünnepség az immár hagyománnyá vált zászlós bevonulással vette kezdetét, majd

A zászlós bevonulás

az esemény liturgusa, *László Gábor* főtitkár köszöntötte a résztvevőket, a vendégeket, többek között *Dr. Hankó Balázst*, a Kulturális és Innovációs Minisztérium felsőoktatásért felelős államtitkárát, *Dr. Korányi Andrást*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem megbízott rektorát, *Kádár Lászlót*, a WOL Élet Szava Alapítvány megbízott igazgatóját és *Szuhánszki Gábort*, a Wesley Oktatási program vezetőjét, és tolmácsolta több hittudományi egyetem vezetőségének köszöntését.

Hankó Balázs államtitkár köszöntő szavaiban arról beszélt, milyen isteni kegyelem az, hogy mi itt lehetünk Európa szívében és

⁴ Békehírnök, CXVII. évf. 21. sz. 324. oldal

ezzel küldetést is kaptunk. Az a küldetésünk, hogy formáljuk nemzetünk, családjaink által a világ jövőjét, amihez kitartás, hit, erő kell. A Biblia szavaival élve: „*De, akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.*” A jövő formálásához tudáselőnyre van szükségünk és

Az ünneplő gyülekezet

emellett közösségre. Egy olyan közösségre, amely értékálló, értékformáló, ezért is olyan fontosak az egyházi fenntartású intézmények. A digitalizálódó világban, a mesterséges intelligencia kihívásait látva, még inkább szükség van mindarra, ami emberi, ami közösséget teremt és közösséget formál. Ebben a folyamatban a hallgató cselekvőképes alkotó. A tanár nem csak tanár, hanem tudását, bölcsességét átadó mentor. Természetesen fontos a tudományos teljesítmény, de még fontosabb az, hogy az egyházi fenntartású egyetemek azt a kovászt, azt a sót vigyék a mindennapokba, amely a közösséget közösséggé teszi, és amely azt az értékállóságot biztosítja, amely megtartott bennünket itt, Európa közepén, Európa szívében. A 118. tanévét kezdő Baptista Teológia Akadémia küldetése a kezdetekhez képest még erőteljesebben tárgul ki, hiszen nem csak hitéleti, hittudományi képzések, hanem a baptista közösség által

fenntartott, és működtetett intézményrendszerbe olyan jövőt formálni képes fiatalok és régebb óta fiatalok szükségesek, melynek képzését az akadémia vállalja fel nemcsak itt Magyarországon, hanem a Kárpát-medencében.

Dr. Szilágyi Béla a Baptista Szeretetszolgálat elnöke igei üzenetében 2Mózes 3. részből hozta példaként a hallgatóság elé Mózeszt, akit Isten – mint egy mentőakció vezetőjét – igyekezett kiképezni arra, hogyan kell megmenteni a népet. A törökországi földrengésen átélt példát hozva, beszélt arról, hogy mennyi időt és energiát fektettek egy-egy ember megmentésébe, amiért nagyon hálás Istennek. Amikor hazajött, elgondolkozott azon is, hogy amikor ennyi embernek a munkája, pénze és jó szándéka – helyesen – benne van egy ember fizikai létének a megmentésében, ugyanakkor legalább ennyit beleteszünk-e valakinek a szellemi-lelki megmentésébe? Ma már nem csak az idő relatív, hanem az igazság is, nem egyértelmű, hogy mi az út, mi az igazság, és mi az élet. Olyan környezetben élünk, amikor az identitásunk legmélyét is megkérdőjelezzik. Lehetne kifogásokat keresni, ahogyan Mózes is, miért nem végezzük a ránk bízott feladatot.

Ne mással szemben fogalmazzuk meg magunkat. Nézzünk bele Isten Igéjébe és ott lássuk meg magunkat. És mielőtt felsoroljuk

A BTA kórusa énekel

Az elsősévesek fogadlomtétele Balla Péter vezetésével

mindazokat a nehézségeket, amik lehet, hogy tényleg ott vannak az életünkben, soroljuk fel azokat az áldásokat, amik az elmúlt évben, meg az elmúlt öt évben, meg az elmúlt tíz évben ott sorakoznak. És ha a kettőt mérlegre tesszük, akkor láthatjuk, hogy inkább Isten hatalma határozza meg a jövőnket, mint a nehézségek. Ha Mózesnek sikerült kihoznia Egyiptomból a népet, akkor nekünk miért ne sikerülhetne? Mózes fölteszi a kérdést, hogy Uram, ki vagyok én, hogy én ezt tegyem?

Életünk legfontosabb, alap egzisztenciális kérdése, hogy ki vagyok én? Ráadásul ez a világ a legrosszabb döntéseinkkel, a legnagyobb hibáinkkal, vagy éppen az elkövetett bűneinkkel azonosít bennünket. A baráti társaságban, a szomszédaink között, az iskoláinkban, a munkahelyünkön ki vannak állítva a bizonyítványok rólunk.

De az Isten csodája, hogy ő nem fatalista. Vannak következményei a cselekményeinknek, de Ő a kegyelemmel, az irgalommal és az igazsággal egyszerre jön, ezekkel egyszerre küldte el Jézust, hogy megmutassa nekünk az Isten hatalmát. Ő az elveszett, bizonytalan embert is történelemformálónak tudja tenni. Pál apostol sem biztos, hogy megütötte volna a mércét, hogy a Teológia rektora legyen, hogyha csak a keresztyénüldözését nézzük. Mózeset sem választot-

tuk volna meg egyik egyház elnökének sem, hogyha csak azt nézzük, hogy mit tett.

Isten azt szeretné, hogy elvigyük a körülöttünk élők közé, a baráti társaságainkba, a szomszédaink közé, a gyülekezeteinkbe, a mindennapi beszélgetéseinkbe az üzenetet, hogy Isten minden hihetetlen teher alól, a mi Egyiptomunkból ki akar menekíteni.

Az a feladatunk, hogy tegyük Istent láthatóvá, hallhatóvá, megérinthetővé és követhetővé azzal a talentummal, amit tőle kaptunk. Isten pedig azt ígéri, hogy velünk lesz!

Marton Zsolt, az Ószövetségi Tanszék megbízott vezetője imádságát követően a rektori beszédre került sor.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán a BTA rektora arról beszélt, hogy Isten Igéje arra bátorít bennünket, hogy „*elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, törekedjünk a tökéletességre*” (Zsid 6,1) Nem elég az, amit tegnap tanultunk, neki kell feszülni a következő esztendőnek is, és el kell jutnunk a végső célig. Pál apostol azt is mondja, a végső cél pedig a Krisztus. Az elsőévesek számára pedig a Filippi 4,8-9-ből vett idézet hangzott el bátorításként: „*Ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!*” (Filippi 4,9)

Bereczki Lajos az Udvarnoki András-díjban részesülők életútját ismerteti

Az idei felvételi időszakban többször össze kellett ülnie a felvételi bizottságnak, olyan sokan jelentkeztek, másfélszer többen, mint az előző években. A főiskola szeretne felkészíteni az Isten országának és igazságainak a megismerésére és annak továbbvitelére. Az igazi csoda az, hogy itt megnyílik a szívünk, a szemünk az Isten világa felé. Előtűnik az életük romja alól kiszabadulni vágyók számára az Isten ereje, hogy gyengeségünkben, bukásainkban, nehézségeinkben és kihívásaink között is megtapasztalhatjuk a hit csodálatos erejét. A következő években megismerjük Isten útját, az ő titkait a Szentírásból. Ezt a munkát, szolgálatot vállalta föl 118 évvel ezelőtt ala-

*Prof. Dr. Mészáros Kálmán átadja az Udvarnoki András-díjat
Dr. Szebeni Olivér nyugalmazott főiskolai oktatónak*

pítónk, *Udvarnoki András* és sok-sok tanár, vezető volt Isten áldott eszköze a maiakkal együtt, hogy a keresztről szóló beszéd isteni igazságát sokan megismerhessék.

Jelenleg 167 frissen jelentkezett hallgatónk van az első évre, elsősorban baptista gyülekezetekből, de rajtuk kívül még legalább nyolc felekezetből. A teológia alapszakon összesen 130-an kezdik meg a tanulmányaikat. A teológiai mesterszakon 18 fő indul, a kántor tagozaton pedig 2-en. A lelkipásztorképzésünkben is növekedés ta-

A másik díjazott Nemeshegyi Zoltán főiskolai docens

pasztalható, ebben az évben 32-en vannak, ebből egy nem baptista lelkipásztornak készül, a többiek a közösségen belül szeretnének majd az Úr szolgálatába állni. Ebben az évben több új szakirányt is meghirdettünk, ahova további jelentkezőket várunk, bár már idén is 45-en jelentkeztek ezekre. A 2023-as év őszén közel 450 fő a hallgatók összlétszáma. Tartsuk szemünk előtt továbbra is Mesterünk, Jézus Krisztus misszióparancsát, ami a Teológiánk vezérigéje is: „Menjete el tehát, tegyetek tanítóványá minden népet...” Immánuel, ve-lünk az Isten!

Ezt követően az elsőéves hallgatók fogadalomtételére került sor, amelyet *Balla Péter* gazdasági főigazgató vezetett. Elmondta, Isten-nek terve van az életükkel, bízni kell Benne és hűségesnek lenni, de ehhez meg kell ismerni Őt, és a BTA-n erre lehetőségük lesz a hallgatóknak.

Az alapító-igazgató tiszteletére 2016-ban alapított Udvarnoki András-díjat azok kaphatják, akik az Akadémia életében kiváló ok-tatói, kutatói, tudományos, publikációs, művészeti, vagy vezetői te-vékenységet végeztek és őrzik a Teológia hagyományait és értékeit. *Bereczki Lajos* rektorhelyettes előterjesztésére a BTA Szenátusa Ud-varnoki András-díjban részesítette *dr. Szebeni Olivér* nyugalmazott főiskolai oktatót és *Nemeshegyi Zoltán* főiskolai docenst, akiknek Mé-

Kovács Benjámint a Nemzeti Felsőoktatási Ösztöndíjat veszi át az Államtitkártól és a Rektortól

száros Kálmán rektor adta át az oklevelet és az alapító arcképét ábrázoló plakettet. A díjazottokkal készült interjúk a BTA honlapján, ill. a 37-49. oldalakon olvashatók.

A Nemzeti Felsőoktatási Ösztöndíjat *Kovács Benjámint*, *Bodáné Gajdács Rebeka* és *Molnár Adélt* hallgatók kapták. A díjakat Hankó Balázs államtitkár és a BTA rektora közösen adta át az ünnepelteknek.

Az ünnepi istentiszteleten a zenei szolgálatot a BTA kórusa és zenekara végezte *Könyáné Puskás Laurát* mesteroktató vezetésével. Zongorán kísért *Pető István* a kántor szak mesteroktatója. A nemzeti imádságunk eléneklése után az ünnepi istentisztelet szeretetvendégséggel zárult.

Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

Az Udvarnoki András-díj átadása⁵

A Baptista Teológiai Akadémia Szenátusa 2016-ban megalapította az Udvarnoki András-díjat, a kiemelkedő színvonalon végzett oktatói, kutatói, tudományos, publikációs, művészeti, vezetői vagy ezeket hatékonyan segítő munkának, továbbá a Baptista Teológiai Akadémia hagyományai és értékei megőrzésének és gyarapításának elismerésére.

2023-ban a Baptista Teológiai Akadémia Szenátusa *dr. Szebeni Olivér* és *Nemeshegyi Zoltán* részére adományozza az Udvarnoki András-díjat.

Laudáció

Dr. Szebeni Olivér Udvarnoki András-díjának átadásán

Dr. Szebeni Olivér nyugalmazott lelkipásztor, kutató egyháztörténész, a Baptista Teológiai Akadémia volt tanára töretlen érdemeket szerzett a magyarországi baptisták történelmének hiteles feltárásában, a dokumentációk gyűjtésében, valamint különösképpen az anabaptista történelem kutatásában és széleskörű megismertetésében.

Szebeni Olivér családja a soknemzetiségű Erdélyből származik. Nagyapja és nagyanyja is bemerített hívők voltak, édesanyját 11 éves korában baptizálta *Gerwich György* Nagyszébenben. Édesanyja családja a román zaklatások elől Magyarországra menekült. Néhány évig Újpesten húzták meg magukat, majd Pest-szenterzsébeten telepedtek le. Gyermekük, Szebeni Olivér Emil 95 évvel ezelőtt, 1928. november 13-án született Budapesten. Szülei intelligens iparosok voltak az Osztrák-Magyar Monarchiában, mindketten magyar anyanyelvűek. Olivért édesanyja tanította imádságra

⁵ Békehírnök, CXVII. évf. 21. sz. 326. oldal

és énekekre is két nyelven: németül és magyarul. Ő vitte el először egy karácsonyi ünnepélyre is a pestszenterzsébeti baptista imaházba, és attól kezdve soha nem maradtak el. Édesanyja 1939-től lett hivatalosan az erzsébeti gyülekezet tagja. Olivér testvért, mint a gyülekezet fiúkörének lelkes tagját Soroksáron, egy misszióút alkalmával győzte meg a Lélek, hogy a misszióban van a helye. 1947. február 2-án merítkezett be anyagyülekezetében Pestszenterzsébeten *Bretz Emil* lelkipásztor által. Még abban az évben csatlakozott a Baptista Teológiai Szeminárium ősszel induló évfolyamához és ezzel egyidejűleg megkezdte tanulmányait a Pázmány Péter Tudományegyetemen is, mint történelem-földrajz szakos hallgató.

1952-ben avatták fel lelkipásztorrá és kezdte meg szolgálatát Kiskunhalas és Tompa gyülekezeteiben. Itt megélhetésüket mezőgazdasági munkával egészítették ki feleségével, a tompai származású *Simola Jolánnal*. 1957-től Rákoshegyen folytatta lelkipásztori szolgálatát. Ez idő tájt lett a Történelmi Bizottság tagja, majd 1988-ban elnöke. Országos missziótörténelmi kiállításokat szervezett, előadásokat tartott. Történelmi jellegű írásait a Békehírnök közölte. 1972-től Sajószentpéteren szolgált és a körzethez tartozó Kazincbarcikán imaházépítést vezetett. 1979-től Kispesten volt lelkipásztor, ahol lelkipásztorlakás is épült.

1964-ben lett a Baptista Teológiai Szeminárium egyháztörténelem tanára, ahol később még irodalomtörténetet és vallástörténetet is tanított. 1969–1970 között az intézmény dékánja volt. 1970-ben posztgraduális tanulmányokat folytatott a svájci Rüşlikonban, a Nemzetközi Baptista Teológiai Szemináriumban. 2005-ig tanított a Baptista Teológiai Akadémián. Tanított a Missziói Főiskolán is bibliai földrajzot és bibliai kortörténetet. 1984–1989 között a Szabadegyházak Tanácsa főtitkára volt. A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetében egyetemes egyháztörténelmet, bibliai kortörténetet és bibliai földrajzot tanított.

Nyugalmazottként is töretlenül él hivatásának. Sokan fordulnak hozzá segítségért diplomadolgozataikkal – akár külföldről is. A híres, ma már digitalizált adatgyűjtő kartotékjai sorra telnek meg újabb és újabb adatokkal. 1998–2006 között a Magyarországi Egyházi Levéltárosok Egyesületének intézőbizottságában képviselte baptista egyházunkat.

Történelmi munkássága keretében első helyen az anabaptistákat tanulmányozta, különösen a hutteri testvérek után kutatott a fellelhető kódexekben. Számátalan írása jelent meg könyvek, cikkek formájában. Több mint 20 kötet könyve, füzetek közül talán legjelentősebb a két kiadást is megért Anabaptisták, amely ebben a témában alapl műnek is tekinthető. Legújabb kötete Istenélmények címmel most jelent meg. Aktív munkatársa volt a 2022-ben megjelent Baptista Lexikonnak.

71 éves volt, amikor 1999-ben a floridai plymouthi Nemzetközi Teológiai Szeminárium az angol nyelven megírt disszertációját a doktori cím odaítélésével fogadta el. 2008-ban, nyolcvanadik születésnapja évében munkásságát a Magyarországi Baptista Egyház Spurgeon-díjjal ismerte el. A 95 éves dr. Szebeni Olivér egyházunk legidősebb lelkipásztora, ma is a Kispesti Baptista Gyülekezet tagja.

Marosi Nagy Lajos

Laudáció

Nemeshegyi Zoltán Udvarnoki András-díjának átadásán

Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor, főiskolai docens 1950. március 10-én született a Borsod vármegyei Tardon baptista családban. Iskolai tanulmányait Recskén és Salgótarjában végezte, majd 1968-ban Dunakeszin érettségizett. Kitanulta a szűcs szakmát. 1965. június 13-án merítkezett be Salgótarjában édesapja, Nemeshegyi Gyula lelkipásztor által. Önéletrajzában írta: „Az Úr már korábban is adott jeleket arra nézve, hogy lelkipásztori szolgálatra hív, igazából azonban sorkatonai szolgálatom hosszú éjszakai őrszolgálatainak csendjében értettem meg, hogy életem csak akkor lesz teljes, ha engedelmeskedem az elhívásnak.”

Engedelmeskedett, és 1973–1977 között elvégezte a Baptista Teológiai Szemináriumot. 1978-ban kötött házasságot *Mucsi Erikával*.

aki Isten után a legnagyobb segítsége volt a szolgálatban. Házasságukat négy gyermekkel és tizennégy unokával áldotta meg az Úr. Tiszalúcon kezdte meg lelkipásztori szolgálatát, ahol 1977–1983 között pásztorolta a körzetet. 1983–1989 között Balatonszemesen volt lelkipásztor. Emlékezetes, hogy a nyári szezonban – tekintettel a turistákra – németül is összefoglalta az igehirdetéseit. 1989–2001 között Pesterzsébeten volt lelkipásztor, ahol szolgálati idejében épült fel az impozáns imaház. Itt 2000-ben átvehette az önkormányzat elismerését, a Pesterzsébetért díjat. 2001–2012 között Ócsán szolgált lelkipásztorként, 2012–2015 között pedig Albertirsán. 2015-től a balatonföldvári alakuló gyülekezetet pásztorolta. Ügyintéző lelkipásztorként Monoron, Salgótarjánban, Dunaharasztn, Csepelen és Noszvajon szolgált.

Már 1978-ban előadó volt a Gyülekezetimunkás-képző Tanfolyamon. 1992-től tanársegéd a Baptista Teológiai Akadémián, 1994-ben tanár, 2000 óta főiskolai docens a Gyakorlati Teológiai és Missziológiai Tanszéken. Számos teológiai jegyzet szerzője, szakkikvei a Szolgatársban jelentek meg. A Tanulmányi Bizottság és Minősítő Bizottság elnöke. A tanítás folyamán állandóan tovább képezte magát, kihasználva a hazai és külföldi baptista és más keresztyén felekezeti lehetőségeket. 1989-ben tanulmányokat folytatott Bukowban, a baptista szemináriumban, 1996–1997 között Hamburgban, a baptista teológiai szemináriumban tanult. 1999-ben az Evangélikus Hittudományi Egyetemen szerzett diplomát. 2004–2008 között pedig Heiligenkreuzban a TCMI-ban folytatott tanulmányokat.

Közegyházi szolgálatait 1988–1989 között, mint a Dunántúli Egyházkerület elnöke végezte, 1990–1994 között a Budapesti Baptista Egyházkerület elnökeként tagja volt a Szövetségi Tanácsnak, valamint a Lelkipásztori Tanácsadó Testületnek.

Ökumenikus megbízatásként a MEÖT Missziói- és Evangelizációs Bizottságának éveken át volt elnöke. Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor számos nemzetközi konferencián (Ausztria, Csehország, Németország, Norvégia, Románia) képviselte egyházunkat.

2020-ban a Magyarországi Baptista Egyház Spurgeon-díjjal tüntette ki.

Marosi Nagy Lajos

„...amit láatsz, ird meg...”

interjú Dr. Szebeni Olivérrel

- Szebeni testvérről azt olvastam, hogy a felmenői is többgenerációs baptisták voltak...

- Így van, az édesanyám ágán. Szüleim a Trianon után elcsatolt területekről származtak, édesapám Felvidékről, Újbányáról, édesanyám Erdélyből, Nagyszebenből származott. Ebből adódott, hogy mindketten több nyelven beszéltek. Családunkban négy nyelvet használtak, bár a szüleim közösen magyarul és németül beszéltek egymással. (Apám, ha szépeket akart mondani anyámnak, azt németül mondta. Ha elfogta a „harctéri idegessége”, magyarul beszélt, bár nem volt jó hallgatni. Szüleim iparosok voltak, édesapám szabó, édesanyám varrónő. A nagy különbség az volt, hogy anyai nagyapám és nagyanyám megtért, *Gerwich György* baptizálta őket 1905-ben, majd édesanyámat 11 éves korában (1911-ben.)

Pestre érkezésük után Újpestre kerültek, és egy ottani presbiter segítségével állást és lakást kapott a nagyapám Angyalföldön. Én Budapesten születtem 1928. november 13-án.

Az édesapám özvegy ember volt, egy kisleányt (Margit) gondozott, és 1925-ben másodszor házasodott. Mivel ő „világi ember volt”, édesanyám elvesztette a gyülekezeti tagságát és ennek helyreállítása azzal kezdődött, hogy 5 évesen az édesanyámmal egy karácsonyi alkalomra elmentünk először a pesterzsébeti gyülekezetbe. Mindketten sokat sírtunk az imaházban. Hazafelé fogadkoztunk, hogy soha többé nem megyünk el oda. Ezt a mindenható Isten meghalotta, és úgy valósította meg, hogy soha életünkben többé nem maradtunk el a gyülekezettől. Édesanyámat *Bányai Ferenc* testvér fogadta vissza a gyülekezetbe.

- Hogy történt a megtérés és utána az elhívás?

- Abban az időben, amikor én középiskolás gyerek voltam, az édesapám ötven százalékos hadirokkantsága azzal a kedvezmény-nyel járt, hogy kedvezményesen tanulhattam, nem kellett soha tandíjat fizetni, amíg jeles rendű voltam. Ha csak egy fokkal is rosszabb

lett volna, akkor tandíjat kellett volna fizetni, de erre nem került sor, mert egyébként nem bírta volna kifizetni az apám még a legegyszerűbb középiskolámat sem. Mielőtt leérettségiztem, megtértem, pedig nem akartam soha. 1947. február 2-án 25-öd magammal bekerítkeztem *Bretz Emil* által Pesterzsébeten.

Egy érdekes, úgynevezett Istenélményt éltem át. Nagyon nyomorúságos, szerencsétlen emberek előtt prédikáltam, akiket kitelepítettek a szlovákok, és Soroksáron szintén korábban kitelepített sváboknak az otthonába kerültek be november végén. Élelem nélkül, bútor nélkül, szalmán aludtak. Nem volt kellemes illatuk. De elmentünk közéjük, mi, erzsébeti fiúk, mert szántuk őket, és adtunk nekik Olvasd-okat. Ez egy kis nyomtatott szórólap volt, amit az utcán osztogattunk, akár tízezer példányban egyiket-másikat itt Magyarországon. 1946 utolsó napjaiban, novemberben volt ez az alkalom, amikor én, a tizenkilencedik évemben lévő fiú és még vagy tizenöten-húszan, ott voltunk és énekeltünk a szerencsétlen sorsüldözötteknek. Aztán az anyukánktól kértünk egy kis pénzt, vagy tartós élelmet, és ezt odaadtuk nekik.

Szóval, egy nagyon-nagyon mély istenélményt képzeljünk, ami 19 éves fiúknál egyáltalán nem mindennapi. Magam voltam, szüleim nem voltak otthon, és végig imádkoztam, meg sírtam, meg nyomasztó érzésem volt, hogy én ezeket a szerencsétlen embereket félrevezettem, mondtam nekik egy bibliai történetet, és ők azt hitték, hogy én Isten gyermeke vagyok, pedig nem vagyok. Még talán rosszabb vagyok, mint ők. Ezt egy kataklizmaként éltem át. Reggel pedig egy óriási felszabadulást éreztem. Ma is emlékszem rá, hogy kelet felé volt az apám házánaál egy kis ablak, és ahogy ott elmélkedtem, felragyogott a nap, novemberben. Nagyon nagy felszabadultságot éltem át, és egy egészen más gondolatvilág nyílt meg előttem, ezt azóta tartom.

Másnap, amikor bementem az iskolába, és elmondtam, hogy megtértem, akkor körbefogtak a társaim: „Mi az, hogy megtértél? Akkor most szent életet akarsz élni, jó ég, ilyen nagy a baj? Hát miért akarsz meghalni?” Mondom, „nem akarok én meghalni, pont, hogy élni akarok.”

Az elhívást is így kaptam, majd újabb, legalább még két istenélményem volt.

- Innen akkor egyenes út vezetett a Teológiára?

- Igen. Ősszel a szemináriumba mentem, dr. Haraszti Sándor ajánlatára rendkívüli hallgatóként beiratkoztam a mai ELTE-re, földrajz-történelem szakos középiskolai tanári szakra. Naponta együtt jártunk Budáról az egyetemre Páth Gézával és Kovács Gézával.

Második istenélményemet szemináriumi diákként éltem meg. Az egyik órán a szemem megakadt egy igén: „...amit látsz, írd meg...” A Jelenések 1,11-ből való mondat megszabta az életre szóló feladatomat. Akkor történész hallgató voltam, és mindenki azt mondta, hogy nincs baptista egyháztörténet. Honnan jöttek ezek a baptisták? Amit látsz, írd meg..., mintha az Úristen nekem kijelentette volna azt, hogy egész életemben arra vagyok köteles, hogy írjam le, amit látok. És most is írom, 95 évesen.

- Melyik volt az a terület a lelkipásztori munka során, ami a legközelebb állt a testvérhez?

- Végtelen sok minden a lelkész dolga. Kiskunhalason úgy gondolták, hogy idejött ez a 23 éves pesti gyerek és nekünk majd ő mondja meg, hogy mi legyen? Hát jól mondja, jól mondja, de hát ez a gyerek mit tud? Tud kapálni? Mert itt kapálni kell...

Ezekre az emberekre én haragudhattam volna, vitatkozhattam volna velük. Gondoltam, inkább mutasd meg, hogy miért lettél pap, nem azért, mert nem szerettél dolgozni, nem azért, hogy a gyülekezet nyakába ülj. Ezt egyébként így megmondták őszintén. És akkor sok ötletet kitaláltam, mivel nyerhetném meg őket. Volt, hogy behoztak egy körülbelül 6 mázsás nyárfatuskót, hogy ezt verjem szét, akkor lesz mivel fűteni.

- Be kellett bizonyítani a parasztnépnek a rátermettséget?

- Nagyon jól fogja meg. Így van, csak másképp bizonyítottam. Jött akkor a favágó, hozott vasékeket, bunkót, nekiesett és egy nap alatt helyettem szétfeszítette. Majd, amikor a jeruzsálemi templom makettjét méretarányosan megfaragva összeragasztottam francia dokumentáció alapján, akkor néztek, hogy „...húha, ez a jeruzsálemi templomot is meg tudta csinálni”. Na, akkortól kezdve odafigyeltek. Azt mondták, „ide jött ez a pesti gyerek és arra is képes, hogy kide-

rítse, kik voltak az elődök, mikor mi és hogyan történt.” Ezek retentő sokat hoztak.

Még egyetemistaként a Széchényi Könyvtárban az összes baptista lapot 1895-től kijegyzeteltem. Később az anabaptisták német kódexeit tanulmányoztam Budapest és Európa több múzeumában, levéltárában. Örökké kutattam, bejártam sok olyan helyét a világnak, ahol tudtam, hogy vannak hutterita kódexek, 50-60 darabot lefordítottam.

- Manapság gyakran hallhatunk a generációk közötti nagy különbségekről. Akkoriban hogyan oldották meg a különbségekből fakadó problémákat?

- Az idősek semmit nem oldottak meg, ők mondták a magukét, én meg hallgattam, vagy veszekedhettem volna velük. De hát nem az volt a célom, hogy én magamra haragítsam őket. Nem volt egyszerű játék. Először visszajöttek a gyülekezetbe az elmaradt tagok, de sokan, legalább húsz-huszonnégyen.

- Hallották, hogy most más idők járnak...

- Igen, igen. És hát a kiskunhalasi imaházba is körülbelül száz ember bezsúfolódott. Később, Kispesten 105 tagot adtam át...

- Van-e olyan alapelv, amire a mostani szolgálatra készülő fiatalok mindenképp nagyon figyeljenek?

- Ha nem hiszi az Istent, ne végezzen teológiát. Mint ahogy a vak ember sem megy el festőnek. A másik a becsület... Egyszer hárman dolgoztunk hívők egy vállalatnál, de mi nem voltunk hajlandóak lopni. Pedig ott mindenki lopott.

- Ez tiszteletet váltott ki?

- Nem. Rettegtek inkább. Rettegtek. Volt, hogy ezen a vállamon egy volt alezredes bögött, ezen meg a párttitkár. Kiterített nekem ezer forintot, akkoriban ez nagy pénz volt, és azt mondta, hogy imádkozzák érte. Mondom, Sanyi bácsi, tedd el az ezrest, imádkozni meg öt perccel azután fogunk. Ez az ember szinte folyamatosan, irrató módon káromkodott, borzasztó volt hallgatni, meg kellett

bolondulni bele. De miután sírt, azt mondtam, „most pedig jegyezd meg magadnak, Sanyi bácsi, hogy soha az életben előttem, az én Istenemre káromkodni nem lehet”.

Nagyon fontos még a jó időbeosztás. Régebben is minden reggel ötkor keltem, és úgy este tízkor lefeküdtem. Most is ez a menet.

- A teológiai munkásságáról mondana néhány szót?

- 1960 körül írtam első cikkeimet a Békehírnökbe, majd különféle közösségi vagy más felekezeti lapokban, szekuláris hazai és külföldi iratokban. A Szolgatárs első számától 25 évig írtam fordításokat, informatív anyagot külföldi testvéreinkről. Németül, angolul tolmácsoltam, vendéglőadásokat tartottam Svájcban, Amerikában, Német- és Lengyelországban.

1964 februárjától kerültem a Baptista Teológiai Szemináriumba előbb óraadóként, majd tanszékvezetőként, egy évig dékánként, majd a SZET Bibliaiskolájának első tanévében tanítottam különböző kisegyházi diákokat. Néhány évig Kovács Géza budafoki misszióiskolájában tanítottam, utoljára vallástörténelmet már a Benczúr utcában.

1964-től 76 éves koromig tanítottam 40 éven át. A diákjaim készítettek arra, hogy könyv alakban kiadjam a stúdiumokat. A kortörténelmi könyvemet az Éjféli Kiáltás Misszió adta ki. Megszerveztem elsőként a baptista missziótörténelmi kurzust, négy teljes éven át. Tanítottam irodalomtörténetet, magyar nyelvet, retorikát. Utoljára vallástörténelmet, amihez hozzá fűzték, hogy „újszerűen”. Közben magánkiadásban (saját vagy kiadóim segítségével) körülbelül 20 kötet könyvet. Azóta mentorálok hazai vagy belföldi, különféle olykor baptista vallású diákokat, felsőfokú intézmények tanárait, hazai és külföldi lapokban írok. Általában mindent teljesen díjtalanul... Volt svájci, manchesteri, holland értekezésekben impakt (hivatkozások száma) a kiadványaimra.

- Van-e valami jó tanács a mostani lelkeszi hivatásra készülőknek. Mire figyeljenek?

- Ne válassza ezt a hivatást, ha nincs küldetése valakinek, ha a pénzért csinálja, amit csinál, vagy ha azért, hogy ott állhasson a „su-

gárkévében”, és az sem jó, ha Bethlen Gábor helyett Betlehem Gábort mond. Tehát, legyen meg a megfelelő tudása, az ismerete is, és szeresse az embereket.

- *Mi okozta a legnagyobb kihívást az életében? Mi volt a legnagyobb nehézség?*

- Hát nekem a legnagyobb fájdalom és nehézség az volt, hogy át kellett élnem egy nagyfokú megítélést, ami, ha gyilkoltam volna, azt megbocsátották volna. Mindig azt mondták, hogy „milyen ez, sem nem lop, sem nem hazudik, visszajön munkaidőben, nem erre a világra való.” Azért ezt nehéz volt folyamatosan lenyelni. De sokszor csalódás ért a gyülekezet részéről is.

Szóval, öreg vagyok, de nem vagyok elkeseredve. Az rettenetesen fáj, hogy a feleségem meghalt. Nekem nagyon hiányzik a mai napig, emlékszem, hogy ez egy nagy törés volt. Nincs ma sem egy olyan nap, hogy ne gondolnék rá.

- *Az utolsó kérdésem az lenne, hogy melyik a legkedvesebb igéje?*

- Hát, ami életem vezérigéje volt, azt nem ilyen istenélményben kaptam, azt tudatosan választottam, a Filippi 4,13 - „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*” Ez végig kísért.

- *Nagyon köszönöm a beszélgetést.*

- Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak.

Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

„De ti, csináljátok jobban”

interjú Nemeshegyi Zoltánnal

- Lelkész gyermekeként mennyire volt egyértelmű az, hogy a lelkipásztori szolgálatban az apát a fiú is követi. Hogyan történt az elhívás?

- Külső szemlélő joggal gondolhatja azt, hogy egy lelkipásztornak a gyermeke is lelkipásztor lesz, az egy hasonló automatizmus, mintha a cipésznek cipész lesz, tehát hogy az édesapja mesterségét átveszi a gyermek. Nálunk ez egyáltalán nem volt automatikus. Sőt, inkább egyfajta gátként, akadályként jelentkezett az, hogy lelkipásztor az édesapám, mert láttam a szolgálat nehézségeit is. Ha csak a szépségét látja az ember, akkor könnyebben dönt amellett, hogy akkor én is az leszek, ami az apukám. Láttam az ő becsületes, elhívott, odaszánt életét, szolgálatát, de azt is láttam, hogy sajnos ezt nem mindig becsülik meg, sőt, olykor vissza is élnek az ő becsületességével. Mindent egybevetve, az nem nyűgözött le, hogy a szószéken látom az édesapámat, és egyáltalán nem arra vágytam, hogy engem is sokan figyeljenek a szószéken. Mindez olyan 15 éves koromig tartott, ekkor döntöttem.

Komoly megtérésre volt szükségem annak ellenére, hogy 14-15 évesen az ember még nem követ el főben járó bűnöket, de hát a korának megfelelő kísértései vannak, amiben elesik. Amikor fölismertem bűneimet, akkor őszintén megbántam, és az Ézsaiás 44,22-vel kaptam azt a vigasztalást, hogy: „Eltörlöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj meg hozzám, mert megváltottalak!” Ez 14 éves koromban történt, azon az ominózus tahi konferencián, amelyen Kovács Géza testvér tartott evangelizációt az akkori pártállam tilalma ellenére. Fialokat, úgymond gyermekeket hívott döntésre. Bennem a döntés már korábban érett, éveken keresztül. Közvetlen előtte imaházat építettünk Salgótarjában, amiben mi, gyermekek is részt vettünk. Nagyon sokszor énekeltük, hogy: „Lépj ki a porból, végre, légy élő kő, szent nép; S ez áldott közösségbe így Jézus majd belép.” Ez arról szólt, hogy építsük fel szívünkben az Úrnak templomát, hogy miközben épül az imaház, a lelki templomunk is épül-

jön. Én nyugodtan mondhatom, hogy az előzményt az Úr Szentlelke elvégezte bennem, akár édesapám, vagy más egyszerű igehirdetés által. Kovács Géza bácsi fölhívása volt az alkalom arra, hogy ezt nyíltan is kifejezzem, és harmincketted magammal döntöttünk azon az augusztus 20-án. A bemerítést sem siette el édesapám, nem esett hasra attól, hogy most én be akarok merítkezni. Azt mondta, hogy „nagyon örülök neki, de én szeretném látni a megtérés gyümölcseit is.” Úgyhogy majdnem egy évet, kilenc hónapot – mint egy gyermekkel – kellett várni arra, hogy a bemerítés is megtörténjen 15 éves koromban.

Gyakorlatilag a megtéréssel együtt egyfajta általános elhívásban részesültem, ahogy minden hívő ember el van hívva arra, hogy bizonyosságot tegyen az Úr mellett szavaival és életével az egyetemes papság elvén. Azt éreztem, hogy ettől kezdve ez kötelez engem a hitvalló bizonyosságtételre és hitvalló életre. Viszont többen rá is kérdeztek, és ezért egyre inkább foglalkoztatott az, hogy ezt egy polgári munka mellett tudom csinálni, vagy pedig főállásban kell tennem. Akkoriban, az érettségi idején éltem át azt, hogy édesapám a szolgálatában is egy krisztist élt meg. Ahogyan már említettem, nem mindenki értékelte az ő becsületes szolgálatát, és ez inkább megtorpanzott. Amikor az Úr ezt bennem a helyére tette, akkor megerősödtem, hogy ezzel együtt vállaljam a lelkipásztori szolgálatot, tudva azt, hogy az Úr Jézust sem, a prófétákat sem értékelte mindenki, tehát ez benne van a kosárban.

Végül az érettségi után nem jelentkeztem rögtön a Teológiára, hanem kitanultam a szűcs szakmát és dolgoztam is benne mintegy két évet, azután elvittek sorkatonai szolgálatra két évre. Ez alatt a sorkatonai szolgálat alatt, a hosszú éjszakai őrszolgálatok idején, ahol aludni amúgy sem volt szabad, de Istennel beszélgetni, imádkozni lehetett, ott erősödtem meg abban, hogy engedelmeskedni kell az elhívásnak, ha teljes életet akarok élni. Így a katonaságtól leszerelve, beadtam a jelentkezést a Teológiára 1973-ban, végül is 23 éves koromban, de utólag úgy látom, hogy az a néhány év áldásul szolgált később, mert dolgoztam polgári munkában, tapasztalatokat szereztem, tehát kevésbé iskolapad ízű volt utána a szolgálatom.

- Egy lelkipásztor szolgálati területe eléggé széleskörű. Melyik szolgálati területhez érezted magad a legközelebb?

- A legeggyértelműbb, hogy nem a prédikáláshoz, hanem a lelki-gondozáshoz, hiszen én magam is átéltem, hogy lelkigondozásra szoruló voltam. Alkatomnál fogva duci kisfiú voltam, tele kisebbségi érzéssel, és sokféle gúnyt kaptam az alakomra, de plusz arra is, hogy tudták, hívő vagyok, hogy édesapám lelkipásztor. Mivel magam is átéltem, mindig nagyfokú empátiát éreztem minden ember iránt, ez motiválta a lelkigondozói attitűdömet. Tudtam őszinte tanácsot adni, egyszerűen elmondva azt is, amit átéltem és megtapasztaltam.

Az igehirdetés szolgálatára is elég hamar felkértek, ugyanis a kis szórványgyülekezetben, Salgótarjánban, ahol bemerítkeztem, alig hús tag volt, édesapám pedig egy hónapban csak egy vasárnap tudott a helyi gyülekezetben szolgálni. Így, mint frissen bemerített, 15 évesen is fölkértek prédikálni, ráadásul a testvéreim előtt, akikkel együtt játszottam hétköznap. Nagy kihívás volt, de vállaltam, és az Úr segítségével végeztem ezt, de ezzel együtt is azt éreztem, hogy a lelkigondozás szinte reflex szerűen megy.

- Több mint 31 éve vagy tanár. Mi az, amit a legfontosabbnak gondolsz átadni a tanítás során a következő generációnak?

- Amit a legfontosabbnak tartok, és ami engem is motivált, hogy olyan ismereteket és tapasztalatokat adjak át a következő generációknak, amelyek hasznosíthatók a mindennapi életben és a gyülekezeti életben egyaránt. Tehát nem csak elméletet. Általában is igaz, hogy minden elmélet annyit ér, amennyit a gyakorlatban hasznosíthatunk belőle. Hitem szerint ez a keresztyén életre is vonatkozik. Fontos az elmélet, de önmagában kevés.

- Napjainkban különösen erősen tapasztaljuk gyülekezeteinkben, hogy a generációs különbségek konfliktusokat okoznak. Amikor fiatalabb voltál, akár még kezdő lelkipásztorként, mennyire volt jelen az akkori gyülekezeti életben ez a generációs különbség, és ha volt ilyen, akkor ezt hogyan kezelték?

- Generációs különbségek mindig is voltak. Hiszen más egy tizenéves, húszéves és az idősebbek. Viszont, amit fontosnak tartok, hogy

a gyülekezetben – hála az Úrnak – vannak fiatalok és vannak idősek, de konfliktusoknak nem szükségesek lenni, illetve, ha előjönnek, azokat lehet bölcsen kezelni. A konfliktusban és a megoldásában, hitem és tapasztalatom szerint, mind a két generáció felelős. Ott könnyebben föl lehet oldani ezeket a konfliktusokat, ahol megvan ez az együttérzés egymás iránt. Ahol a fiatalok is tudnak empatikusak lenni az idősekkel, az időseknek pedig elvileg még könnyebb, mert ők már voltak fiatalok. Egy-egy ilyen konfliktus helyes kezelése megerősítőleg is hathat, nem átok, hanem áldás lehet hosszútávon, mert erősíti a generációk közötti kapcsolatot. Mivel kis gyülekezetben nőttem föl, aminek sok hátránya is van a nagy gyülekezetekkel szemben, de az előnye éppen az volt, hogy azt éreztük, idősek, fiatalok, hogy össze-tartozunk, szerettük és értékeltük egymást. Jó alappal indultam, hogy a gyülekezetet igazából egy nagy családnak tekintsem, és ahogyan a szülőket, nagyszülőket is szeretjük a családban, úgy a gyülekezetben is. Később, a nagy gyülekezetekbe is azt hoztam, a pesterzsébeti vagy az ócsai gyülekezet lelkipásztoraként, hogy mi egy család vagyunk. Tehát nem azért lesz igaza valakinek, mert idős, vagy mert fiatal, hanem azért, hogy a Biblia alapján melyiknek áll meg a véleménye, és adott esetben lehet bármilyen korú, hisz a Biblia nagyon őszintén beszél arról, hogy idős emberek is tévedtek. Sőt, Isten áldott eszközei közül nem egy idős korban elhajlott. Tehát a kor nem garancia arra, hogy mindenben igaza van.

- Mi okozta a szolgálat során a legnagyobb kihívást, és van-e olyan dolog, amit visszagondolva másképp lehetett volna tenni?

- Valóban, olykor fölvetődik az emberben, hogyha újra kezdeném, akkor mit csinálnék másként? Én azzal kezdeném, hogy mi az, amit ugyanúgy csinálnék. Ezt nem én találtam ki, már édesapám elmondta, de én ezzel azonosulok. Ő azt mondta, hogyha újrakezdeném, akkor is baptista lelkipásztor lenne. Ez mutatja, hogy nem lett kiábrándult, kiégett ember, noha voltak konfliktusai bőven a szolgálatból adódóan. A másik, azt mondta, hogyha újrakezdeném, akkor is Török Irénkét venném feleségül, tehát édesanyámat. Elmondhatom, hogy én is újra lelkipásztor lennék, másrészt, hogy én Mucsi Erikát venném újból feleségül, mert Istentől kapott segítség-

nek tekintem. És ebből adódik rögtön az is, amit a következő generációnak mondanék (a lelkipásztori etikában ezt mindig el is mondtam a hallgatóknak, amikor oktattam), hogy a lelkipásztori szolgálatban az első az elhívás. Tehát, hogy bizonyos legyek benne, hogy Isten hív erre a szolgálatra. A másik az, hogy egy olyan segítőtársat kérjek és kapjak az Úrtól, aki azonosul az elhívással és segíteni tud. Mivel én ezt megkaptam Erika személyében (ő is hívó elődökkel rendelkezik, és ezt a tapasztalatot hozta magával), de azt is, hogy ő azonosult a szolgálatban.

Akár a lelkipásztori szolgálatban, de még a tanári szolgálatban is azt mondhatom, annak köszönhetem, hogy én energiát, időt tudtam összpontosítani ezekre a szolgálatokra, hogy a feleségem otthon vállalta a háttérrel. Néha lekicsinylően beszélnek erről, pedig a háttér biztosítása alapvető volt, mert ő biztosított lehetőséget, akár a továbbképzésekre, akár a családlátogatásokra. Mondhatta volna, hogy „Minek méz állandóan az idősekhez...”, ehelyett azt mondta mindig, hogy „XY nénit már régen láttuk, meg kellene látogatni”. Ez pedig azt jelentette, hogy sokszor nem tudtam otthon lenni. Másrészt, hogy a gyermekeink hitre jutottak, én nem annak tulajdonítom, hogy prédikáltam nekik, hanem annak, hogy a feleségem, Erika otthon maradt a négy gyerekkel. Tizenkét évig szórványlelkipásztor voltam, ami azt jelentette, hogy hétköznap is a balatonszemesi körzetben 19 állomáson volt szolgálatom. A feleségem vitte a hátán ezeket a terheket és erről nem nagyon szólnak máshol. Azért is gondoltam, hogy itt elmondom, ez mennyire fontos, hogy ha újra kezdhetném is, ezt tenném.

A másik üzenet pedig ebből adódóan a jelenkori vagy fiatalabb lelkipásztorok számára az elhívás komolyan vétele, ami azt jelenti, hogy akkor is, ha megbántanak, ha valami nem úgy sikerül, nem vagyok fölmentve, hanem engem az Úr hívott el. És ahogy Pál apostol azt mondja, hogy „*aki engem megítél, az az Úr*”. Persze, oda kell figyelni az emberi észrevételekre is, komolyan venni, de nem tragikusan. Így nem csak, hogy kitartunk nyugdíjig, hanem nem válunk kiégetté. Mert a kiégest az eszményeinkhez való hűtlenség, a szolgálatban való csalódás okozza.

- Mennyiben kell másképp felkészíteni ma a lelkipásztornak készülő fiatalokat?

- Ami közös a most szolgálatba induló, meg a szolgálatban lévő lelkipásztoroknál, az az, hogy kísértéseink voltak nekünk is, és vannak a maiaknak is. A legnagyobb kísértés, ha rosszul osztjuk be az időnket, így egyéb kísértéseknek is helyet adunk, lásd Dávidot. Úgy látom, ez nem változott, ma is egy nagyon jó időbeosztás kell ahhoz, hogy az ember el tudja végezni a szolgálatát, és egyben a kísértés lehetőségét is csökkenti ezzel. Azután a következő három, az angol három G: Gold-Girl-Glory, azaz az anyagiak, a szexualitás és a dicsőség. Ezek kísértik meg különösen a szolgálattelvőket, akár az anyagiak, akár a másik nem, félreértve akár a másik nemnek a lelkipásztor iránti rajongását is. Erre is fel kell készülni. Úgy látom, ez a mai fiataloknak tovább ragozódik: nekünk még elsősorban arra kellett koncentrálni, hogy az ellenkező nemmel hogyan viselkedjen az ember. Sajnos, ma már arra is oda kell figyelni, hogy a saját neméhez hogyan viszonyul, nem félreérthetően. Tehát nem kisebb a kihívásuk. Mégis az egyenlőség abban van, hogy ez nem váratlanul éri őket. Azt gondolom, minden időben voltak olyan vélemények, hogy „sose volt olyan nehéz hívőnek lenni, mint napjainkban”. Ez egyébként abszolút értelemben nem igaz, hisz gondoljunk akár csak az első idők mártírjaira, akik életükkel fizettek a hitükért. Igaz, hogy mindenkinek a saját kísértése a legnagyobb. Tehát nekem személyesen az a nehezebb – akkor is, ha nem visznek máglyára –, amit nekem kell átélni. Nem beszélve arról, hogy a korunk embere a túlzott szabadság hangsúlyozásával sokkal inkább önálló akar lenni, nehezen fogadja el a hagyományosan megkívánt alapelveket, ez is nagy kísértést jelenthet. De mindent egybevetve úgy gondolom, hogy ahogyan a régieknek volt lehetőségük az akkori kísértéseknek ellenállni, a mostaniaknak is van ugyanazzal a segítséggel, aki a Szentlélek.

- Azt is látjuk mostanában, hogy a fiatalok nem ragaszkodnak görcsösen ugyanahhoz a gyülekezethez, vagy akár felekezethez. Mit tudnánk mi, idősebbek tenni, akik szülők vagy szolgálattelvők vagyunk, hogy a baptista identitást, vagy a gyülekezethez való ragaszkodást jobban erősítsük?

- Én azt gondolom, hogy nem azáltal tudnánk ezt elérni, hogy a baptista identitásról csak jót mondunk és minden mást szapulunk, hanem őszinteséggel. Eszembe jut, hogy amikor lázadó tinédzser

korban voltam – bár már megtértem, és a barátommal, akivel együtt merítkeztünk be –, édesapámnak még ki akartuk adni a leckét, hogy mi az, amit máshogy kellene csinálnia a gyülekezetnek. Édesapám elkövethette volna azt a hibát, hogy védelmébe veszi a régit mindelestől. Ő nem védte. Azt mondta, „Fiaim, ti csináljátok jobban.” Ezt olyan őszinte szívvvel mondta, és ebben benne volt az is, hogy elismerte, nem csináltak mindent jól. Mi sem voltunk mindenben tökéletesek, de jóra igyekezők voltunk. „De ti, csináljátok jobban...” Ez bennem megmaradt azóta is, és igyekeztem jobban csinálni. Az más, hogy utólag úgy látom, nem minden sikerült jobban, de megvolt bennem a vágy, a készség erre. Én is, mint fiatal lelkipásztor, sokszor az újítások mellé álltam. Aztán látja az ember a tapasztalatokból is, hogy nem minden újítás válik be. Idősödve azt tekintettem alapelvnek, amit Géza bácsitól hallottam. Megkérdezték tőle egyszer, hogy a fiatalok és idősök harcában ő melyik oldalra áll. Azt mondta, ő mindig az élet mellé áll. Na most ez adott esetben jelentheti az idősök véleményét, egy másik esetben pedig a fiatalokét: amelyik az élet és az ige. Alapelvnek én is ezt tekintem.

- Zárásként, kérlek áruld el, melyik a legkedvesebb igéd és miért?

- Hát erre könnyű válaszolni. A Példabeszédek 11,25, és ennek is a b része: „... aki másokat felüdít, maga is felüdül”. A másokkal jót tevő ember bővölködik, és aki másokat felüdít, maga is felüdül. Ez nagyon fontos, hogy nem kell sajnálatni magunkat, és áldozatnak tekinteni, ha jót teszünk másokkal. Mi mindig gazdagodunk, lelkileg elsősorban, de amit az Úr nevében adunk áldozatként, ő azt bőségesen vissza tudja pótolni, az Úrnak rengeteg csatornája van erre. Sőt, olykor előre ideadja, hogy tudjunk másokon segíteni. Tehát a szolgálatom mottója lehetne, hogy „...aki mást felüdít, maga is felüdül”. Én ezt tapasztaltam, és ezt tudom biztatásként mondani mindazoknak, akik vállalják a hivatást.

- Nagyon köszönöm a tartalmas gondolatokat!

Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

Évforduló 2024-ben „Magyarországnak szabaddá, függetlenné kell lennie...”

175 évvel ezelőtt, 1849. április 14-én Debrecenben a szabadságharc fővárosában az országgyűlés egyhangúlag kinyilvánította Magyarország függetlenségét és a Habsburg-Lotharingiai ház trónfosztását. Ezen az ünnepélyes alkalmon hangzottak el a Református Nagytemplomban Kossuth Lajosnak a címben idézett szavai, nagyhatású beszéde során. Április 19-én pedig az országgyűlés elfogadta a Függetlenségi Nyilatkozat szövegét.

1849-ben a képviselőház január 9-től május 31-ig 64 ülést tartott Debrecenben a Református Kollégium Oratóriumában. Közben még 15 zárt tanácskozásra is sor került. A debreceniek figyelemmel kísérték az országgyűlés munkáját, rendszeresen látogatták a nyilvános üléseket, s foglalkoztak is a különböző, tanácskozásra kerülő témákkal. A legnagyobb érdeklődés az országgyűlés április 14-i ülését kísérte. Mielőtt e nap eseményeit taglalnánk, tekintsük át azokat a főbb mozzanatokat, melyek a kormány és az országgyűlés debreceni időszaka alatt ide (a függetlenség kimondásához) elvezettek.

Debrecenbe az országgyűlés nem a Függetlenségi Nyilatkozat szellemével érkezett, éppen ellenkezőleg, az uralkodócsaláddal való megegyezés készségével. Elsők között várták annak a küldöttségnek a híradását, amelyet Batthyány Lajos javaslatára Windischgrätz tábornagyhoz küldtek a „békés kiegyenlítés” érdekében. A jelentés január 12-én érkezett Debrecenbe, és másnap került az országgyűlés elé. Windischgrätz nem hagyott kétséget afelől, hogy sem fegyvernyugvásról, sem bármi egyéb egyezkedésről szó nem lehet, hanem egyedül csak feltétlen alávetésről (unbedingte Unterwerfung). Az országgyűlés tagjai különböző következtetéseket vontak le a küldöttség jelentéséből. A radikálisok a tábornagy válaszából minden további alkudozás és a békés megegyezés lehetőségének teljes megsemmisülését vezették le. A formálódó békepárt viszont nem akarta

elvágni a megbékélés útját, és szükségesnek találta a küldöttség megbízatásának további fenntartását.

Kossuth a két szélső irányzat között egyensúlyozott. Beszéde és javaslata alapján az országgyűlés többsége sem a békepárt, sem a radikálisok felfogásával nem azonosította magát, hanem az ellentétes álláspontok között középutat foglalt el. A föltétlen megadás kívánságával szemben a magyar országgyűlés nem hivatkozott többé békekészésre, de a megbékélés lehetőségét azért nem vágta el. Fegyveres ellenállásunkat az önfenntartás természeti törvényével igazolta. A teljes függetlenség hívei és a birodalmi egység érdekében az 1848-as törvényekből nagyszabású engedményekre is hajlandó két szélső párt között egy meglehetősen elmosódó körvonalú középírányzat helyezkedett el. Ennek tagjai nem zárkóztak el a megbékélés elől, de ragaszkodtak a nemzeti önállóság biztosításához az 1848-as törvények szellemében, esetleg kisebb engedményeket még elfogadva. Többségük a királyság intézményének híve, de akadtak közöttük olyanok is, akik vonzódtak a köztársasági gondolat felé.

A magyar országgyűlés debreceni tartózkodásának első szakaszában óvakodott a Habsburg-házzal való megegyezés hidjának felégetésétől. Szabadságharcunkat védelmi harcnak tekintette, s célját az alkotmányosság, törvényeink helyreállításában jelölte meg. Ezt az álláspontot képviselte március közepéig Kossuth Lajos is.

Döntő fordulatot Kossuth magatartásában kétségtelenül csak a március 4-i olmützi oktrojált alkotmány idézett elő, amit a kremsieri birodalmi gyűlés felosztatása után Ferenc József adott ki, és amely Magyarországot feldarabolva, önálló királyságként megszüntetve kívánta beolvasztani az egységesen kormányzandó birodalomba. Kossuth Bem tábornokhoz intézett, Cibakházán március 17-én kelt levelében már így írt: „minden kötelék, egy kiegyezés minden lehetősége megakadt... Amíg csak egyetlen egy magyar él, ez az ország sohasem fog az esküszegő osztrák háznak kezét nyújtani. Inkább késhegyig menő háború, az utolsó csepp vérig.” Kossuth ekkor még a függetlenség kimondását a harc befejezésekor látta időszerűnek. Április 1-jén Csányi Lászlóhoz küldött leveléből már az derül ki, hogy csak egy nagy győzelemre vár, mert a legközelebbi teendőik között szerepel Magyarország önállóságának és függetlenségének kimondása.

Kossuthnak ez a megnyilatkozása összefüggésben van a radikálisok és a békepártiak Debrecenben kezdeményezett politikai offenzívájával. A radikálisok szerint a végső győzelem csak idő és kitartás kérdése, ezért meg akartak akadályozni egy elsietett békekötést. Ezzel szemben a békepárt a háború holtpontra jutását jósolta, és ezért most a hadiállapot kedvezőbbre fordulását kihasználva, erős alapon állva, Ausztriával akart tárgyalni. Mindkét terv csak Kossuth támogatásával arathatott győzelmet, így mindkét párt őt igyekezett befolyásolni és irányítani.

A radikális parlamenti frakció vezetői március 24-én megjelentek Kossuthnál, hogy követeléseiket előterjessék, melyek lényegében a nyílt diktatúra bevezetését célozták. Kossuth ezt elutasította. Azonban a már említett Csányi Lászlónak írt levelében a trónfosztás tervét elsősorban a békepárti cselszövések meggátlásának szükségességével indokolta. Híres viddini levelében ugyanez a magyarázat található: a békepárt veszélyes aknamunkája miatt a függetlenségi nyilatkozattal fel kellett égetnie a „gyáva árulás hídját.” Kossuth Lajos március 25-én hosszú és mesteri parlamenti beszédben válaszolt mindkét csoport politikai manővereire. Kijelentette, hogy az ellenségeskedések befejeztéig nem óhajtja felfüggeszteni az országgyűlést, vagyis nem kíván a parlament támogatása nélküli diktatúrát, ugyanakkor nem hagyott kétséget afelől, hogy az olmtützi császári manifesztumra válaszolni kell, ami szemében egyszer és mindenkorra véget vetett minden kiegyezési lehetőségnek.

A legnehezebb feladat a hadsereg meggyőzése volt, ezért Kossuth április 7-én Gödöllőn találkozott Görgeyvel. Tanácskozásukon nem jutottak dűlőre, de amikor másnap Kossuth tiszti gyűlésen tárta tervét a honvédsereg vezetői elé, többek helyeslését egyetlen ellentmondó hang sem törte meg, Görgeyé sem. Így Kossuth abban a meggyőződésben tért vissza Debrecenbe, hogy a független államiság megeremtését és a trónfosztást a hadsereg vezetői is támogatják.

A Tiszántúl és Debrecen népe a császári alkotmányparancsról Kossuthnak a képviselőház március 20-i ülésén felolvasott leveléből, március 25-i beszédéből és hírlapjainak március 18-tól a császári ház ellen intézett sorozatos támadásaiból értesült. Kossuth parlamenti beszéde bedobta a közvéleménybe azt a gondolatot, hogy a

magyarságnak az olműtzi oktrojált alkotmányra felelnie kell. A hírlapok felkapták ezt a nézetet, és versengve terjesztették. Hamarosan megjelenik a lapok hasábjain a trónfosztás és a függetlenség kimondásának követelése, valamint a köztársasági gondolat is. Ezeket az eszméket érthető módon elsősorban a radikálisok lapjai, a Március Tizenötödike és a Debreczeni Lapok propagálták, de derekasan kivette részét belőle a többi orgánium is, még a békepárti Esti Lapok sem vonva ki magát ebből a folyamatból. Április 2-i számában többek között így írt: „A dynastia kimondá: hogy számára nem létezik többé Magyarország. Erre nem lehet más felelet, mint ugyanaz megfordítva: Magyarországra nézve nem létezik többé habsburgi király.” A cikkek áradata nem maradt visszhangtalanul a nép körében.

Mindezek után érthető, hogy Kossuth a táborból hazatérve, a képviselőház április 13-i zárt ülésén, amikor a trónfosztásra vonatkozó javaslatát előterjesztette, és sürgette annak kimondását, hivatkozott a hadsereg egyetértésére és a nép hangulatára. Harmadik érve külpolitikai természetű volt. Eszerint Európa hatalmai a közeljövőben Veronában nemzetközi tanácskozásra ülnek össze. Ha Magyarország addig nem mondja ki függetlenségét, ügyeinket nélkülünk intézik el. Kossuth előterjesztése nyomán vita indult meg, mely az éjszakai órákig elnyúlt. Többen szóltak az indítvány mellett, de ellene is. A békepárt tagjaiból azonban hiányzott a bátor kiállítás, féltek Kossuthot nyíltan elítélni, így főként a trónfosztás kimondásának időszerűségét vitatták. Kossuth másnapra, a függetlenség kikiáltására nyilvános ülést hívott össze. Nyáry Pál pedig felszólította pártfeleit, tartózkodjanak ellenzéki álláspontjuk kifejezésétől.

A titkos ülésen történetek híre futótűzként terjedt el Debrecenben, és április 14-én hatalmas tömeg gyűlt össze, hogy bejusson a Kollégium Oratóriumába, az országgyűlés üléstermébe. Ezért úgy határoztak, hogy az ülést átteszik a Nagytemplomba. Az első sorokat fenntartották a képviselőknék és a főrendeknek, de a templom többi részét zsúfolásig megtöltötte a fellelkesült nép. Inkább népgyűlés volt ez, mint parlamenti ülés. Az Esti Lapok Debrecenről búcsúzó cikkében úgy írt a városról, mint ahol végig józan légkör uralkodott, a nép utcai tüntetésekkkel nem fenyegette az országgyűlés önállóságát, mint Pesten, ahol a képviselőház terére is felvonultak. Hason-

lóképpen vélekedett emlékirataiban a békepárti Kemény Zsigmond, de azt is megjegyezte, hogy „ha a debreczeni cívis nehezebben szánta el magát az utcza csoportozatokra és rivalgásokra, annál határozottabban, annál feltétlenebbül volt kész Kossuth akaratját, úgy is mint a kormány vezetőjét, úgy is, mint individuumét teljesíteni.”

Mikor Kossuth a templomba belépett, kendőket, kalapokat lengetve, hatalmas éljenzéssel, fennállva fogadta Debrecen népe. Halk, szinte remegő hangon kezdte beszédét, aztán amint ez szokása volt, fokról fokra szédítő szónoki magaslatokra emelkedett. Ellenállhatatlanul és végére érhetetlenül beszélt. A Függetlenségi Nyilatkozat szükségszerűségének a jog, a hazafiúi kötelesség, a hadsereg érdekeit figyelembe vevő méltányosság, a magyarországi katonai helyzet szempontjai és Európa politikai viszonyait mérlegelő indoklása után Kossuth öt pontból álló indítványt terjesztett a képviselők elé.

Ennek első pontjában az Erdélyel, valamint a hozzátartozó részekkel és tartományokkal együtt osztatlan területi egységet alkotó Magyarország önálló és független európai állammá nyilvánítására tett javaslatot. A második pontban a hitszegő Habsburg-Lotharingiai ház trónfosztását, s Magyarországról és a vele egyesült országok s részek területéről száműzetését javasolta. Harmadszor Kossuth Magyarország Európa népei, szomszédai és különösen az eddig vele együtt élt népek iránt érzett békekészségének s barátságos szerződések megkötésére irányuló vágyának kinyilvánítására tett előterjesztést. A negyedik pont a következőket tartalmazta: jövendő kormányzati rendszerünk kidolgozásáig az országot a maga mellé veendő miniszterekkel egy kormányzó-elnök kormányozza saját maga és az általa kinevezendő miniszterek személyes felelőssége mellett. Az ötödik pontban az előzőekben kifejtett elvek nyilatkozatba foglalására három képviselőházi tag kiküldését indítványozta.

Az országgyűlés alsó- és felsőháza egyhangúlag elfogadta Kossuth előterjesztéseit, s Madarász László javaslatára Kossuthot kormányzó-elnökké megválasztotta. Jókai Mór 1849. április 14-ét így méltatta. „Jegyezze föl a história e napot, mert a nép élete e naptól fogja számítani új esztendejét... Mi a békét szerettük, de nem a halál alakjában, s ha a nemzet életének egyedüli feltétele ez: hogy küzdjön, legyen bármilyen hosszú a küzdelem, elfogadjuk.”

A Függetlenségi Nyilatkozat tervezetét, a képviselőház által választott és a felsőház által kiküldött, összesen öt tagú bizottság készítette el, melynek tagja volt Kossuth Lajos is. A végleges szöveget, amit nagyrészt Kossuth fogalmazott, április 19-én iktatták törvénybe.

Április 14-e nem lett új időszámítás kezdete, és a Függetlenségi Nyilatkozatra sem tekintünk úgy, mint például a sajátjára az Egyesült Államok népe, noha a miénk mintájául az amerikai függetlenségi nyilatkozat szolgált. Szabadságharcunk azonban elbukott, és így a továbbiakban nem élhetett és épülhetett egy független Magyarország. Külpolitikailag semmilyen komoly eredménye nem lehetett a Függetlenségi Nyilatkozatnak, Ausztria léte vagy nemléte európai kérdés volt, és valamennyi nagyhatalom a Habsburg-monarchia fenntartását akarta. A független magyar állam önerőből, minden külső segítség nélkül született, de konszolidációjához nemhogy támogatást, de semlegességet sem kapott a nagyhatalmaktól. Angol jóváhagyással, osztrák kérésre a cári Oroszország kétszázézeres hadserege indult a független Magyarország ellen. A katonai győzelemre nem volt többé esély. Egyedül az európai forradalmi-nemzeti mozgalmak segíthettek volna. Ezek közül a mozgalmak közül csupán a német volt olyan, amely az összes külső körülmény figyelmen kívül hagyását megengedhette magának, és egyben képes lett volna bármiféle nagyhatalmi intervenció visszaverésére. A német polgári forradalom azonban ekkorra már maga is hajótörést szenvedett. Itt kell megjegyeznünk azt is, hogy a Függetlenségi Nyilatkozat nem volt okozója az orosz katonai intervenciónak, osztrák részről a cár segítségül hívását már a magyar függetlenség kikiáltásának hírül vétele előtt elhatározták.

Ellentmondásosak voltak a Függetlenségi Nyilatkozat belpolitikai következményei is. Kossuth, aki az olmützi alkotmány miatt maga is a függetlenség híve volt, ezzel a döntéssel kedvében járt a radikálisoknak, kihívás volt viszont ez a békepártnak, amelynek tagjai elleneztek, vagy legalábbis elhamarkodottnak tartották a függetlenség kikiáltását. Az új kormány azonban Szemere Bertalannal, mint miniszterelnökkel az élén, a békepártnak tett engedmény volt, és csapás a radikálisokra, de egyben Kossuth a saját helyzetét is gyengítette ezáltal, politikai ha-

tékonysága csorbát szenvedett a korábbiakhoz képest. Kossuth Lajos egyszerre akarta megakadályozni a béketárgyalásokat Ausztriával és az antiparlamentáris diktatúrát Magyarországon. Hosszú viták után beleegyezett az államfői és a miniszterelnöki jogkör elválasztásába, ugyancsak elfogadta azt, hogy az országgyűlés feloszlásának joga ezután csak magát az országgyűlést illetheti meg.

Így képtelenné vált arra, hogy eredeti programját végrehajtsa, a Függetlenségi Nyilatkozat elfogadtatása után feloszlassa a régi országgyűlést, és egy új alkotmányozó gyűlést hívjon egybe, amelyik képes lesz Magyarország polgári átalakulásának alkotmányos kiteljesítésére és az önvédelmi háború következetes támogatására. Kossuth május 2-i államfői kézírata elismerte az országgyűlés önrendelkezési jogát, és a kormányzói rendeletek érvényességét miniszteri ellenjegyzéshez kötötte. A kormányzás legfőbb irányelveinek meghatározását államfői, a végrehajtást pedig felelősség mellett miniszteri jognak és feladatnak nyilvánította.

A Függetlenségi Nyilatkozat már nem segített igazán a radikálisokon, egyre fokozottabban háttérbe szorultak. Miután látták, hogy a békés kiegyenlítés gondolatának hívei elleni harcukat az országgyűlés porondjáról nem képesek átvinni rájuk nézve kedvezőbb terepre, hogy helyzetüket a parlamenten belül javítsák, szövetségre léptek a liberális képviselőcsoport balszárnyával, amelynek tagjai ugyancsak ragaszkodtak az önvédelmi háború töretlen folytatásához. Így jött létre a Radical Párt. Ennek azonban az volt az ára, hogy a radikálisoknak bele kellett nyugodniuk, hogy az új párt programja – amely tartalmazta ugyan Magyarország független köztársasággá alakításának követelését – nem fog teret engedni a forradalmi diktatúra bevezetését vagy a jobbágyfelszabadítás továbbfejlesztését célzó követeléseknek. Az új párt létrejötté azon sem segített, hogy a radikálisok a kisebbségből kitörjenek. Így nem számíthattak arra, hogy az ellentábort az országgyűlésben maguk alá gyúri, de arra sem, hogy tartós utcai népmegmozdulások által külső tömegnyomás alá helyezték a parlamentet. A Szemere-kormánynak – ellentétben az Országos Honvédelmi Bizottmánnyal – egyetlen radikális sem lett tagja. A függetlenség kimondásával a békepártot nem sikerült meghátrálásra kényszeríteni, az április 14-ét követő hónapokban

tovább folytatta tevékenységét. S bár mint párt szintén kisebbség volt, az országgyűlési többség már az ő gondolatvitelükkel rokon-szenvezett.

A tavaszi hadjárat sikerei nyomán Kossuth azt feltételezte, hogy azok a liberálisok, akik a bizonytalan hadihelyzet hatására mind közelebb sodródtak a békepárthoz, a győzelmekből ismét elszántságot fognak meríteni, és megint egyöntetű lelkesedéssel fogják felkarolni az ő kezdeményezéseit. Azonban tévedett. A liberális politikusok zöme ugyanis a harctéri sikerekből nem arra a következtetésre jutott, hogy békealkudozásra gondolni sem szabad többé, hanem éppen arra, hogy most van itt igazán a béketárgyalások megkezdésének ideje, mivel a honvédsereg főerői végre olyan győzelmeket arattak, amelyek békülékenységre bírhatják a Habsburgokat: olyan győzelmeket azonban most sem arattak, melyek Ausztriát maga-megadásra kényszeríthetnék.

Ha azon mérjük le egy ország függetlenségét, vannak-e a területén idegen helyőrségek, akkor hazánk csak rövid időszakban élvezhetett valódi szuverenitást attól fogva, hogy szövetségre lépett a Habsburg uralkodóházzal. Rákóczi fejedelem alatt néhány évig, és néhány hónapig Kossuth idején. Mindkét esetben fegyveres felkeléssel vívták ki a függetlenséget, és egyik esetben sem sikerült kiterjeszteni az egész országra a nemzeti szuverenitást. Magyar hegemoniát, (de nem teljes szuverenitást) csak a Habsburg-monarchia gyámsága alatt lehetett elérni az egész királyságban. Ezt a tényt a nemesség többsége felismerte Rákóczi idején, és ezért behódolt a király előtt. Az 1849-es Függetlenségi Nyilatkozat után a magyar nemesség fokozatosan ugyanerre a felismerésre jut, és sorra kezdik elhagyni Kossuthot, éppen akkor, amikor látszólag sikerei tetőfokán áll. Azonban ez már a szabadságharc utolsó hónapjainak történetéhez tartozik.

Bereczki Lajos
a BTA rektorhelyettese

Diplomaosztó és tanévzáró ünnepi istentisztelet

Igehirdetés

A nehézségek ellenére öröm

Nagyon nagy szeretettel köszöntök mindenkit! Külön köszöntöm rektor testvért, korábbi rektor testvért, illetve minden oktatót és minden diákot, és különös tekintettel a végzős diákokat és a hozzátartozóikat. Kérlek benneteket, hogy nyissuk ki Bibliánkat és olvassuk el a 2Korinthus 12,9-10 igeszakaszt. Isten Igéjét – az Úr és az Ige iránti tiszteletből – állva hallgassuk meg.

„De ő – mármint Jézus Krisztus – ezt mondta nekem (Pálnak): Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem. Ezért Krisztusért örömem telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban, mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.”

Imádkozzunk! Úr Jézus Krisztus! Hálát adunk neked a te Igédért, hisszük, hogy a te Igéd igazság és a te Igéd az, ami megváltoztat bennünket és hatással van az életünkre. Megnyitjuk most a mi szívünket a te Igéd előtt, és kérünk téged, hogy tedd meg azt a csodát, hogy egyenként személyesen szólj hozzánk. Ámen.

Láthatjuk, hogy Pál apostol tele van örömmel, és közben pedig olyanokat is mond, hogy nyomorúság és üldöztetés is van az életében. Kicsoda ez a Krisztus, akit ilyen öröm követni?! Még akkor is boldogság és öröm vele járni, ha nehézségek, nyomorúságok vannak az életünkben. A mai világrénd – nem politikai világréndre, hanem inkább a kultúrára, az értékekre gondolok – az öröm forrását legfőképpen a győzelemben, karrierben, gazdagságban, kényelemben, élvezetben látja meg. És ne legyünk kép-

mutatók, azt gondolom, hogy az egyházakra és a hívő emberre is hatással van – kire jobban, kire kevésbé –, de mi is sokszor elhiszszük, vagy legalább is foglalkozunk ezzel, hogy örömet így tudunk szerezni.

A Baptista Teológiai Akadémia egy teljesen más világrendet hirdet. Hiszen a Biblia oktatása folyik itt, amely könyvnek egészen más a megközelítése az örömről. Arról, hogyan juthatunk ehhez, és élhetjük meg boldogan az életünket?

Varga László Ottó igét hirdet

Mind a szociális szakirány, mind a hitéleti szakirányok tulajdonképpen egy másfajta világrendben értelmezhetőek. Talán a szociális munka és a Krisztus-követés is egy olyan szolgálat, ami-ben egészen máshogy vannak a dolgok, mint a világ többi területén. Van párhuzam a két szakirány között, például az, hogy ez a vi-

lág egyiket sem teszi olyan túl magasra, nem olyan nagyon elismerő. Persze szokták mondani, hogy nagyon nagy dolog, hogyha Istent szolgálod, meg ha szociális munkát végzel, de mégis, amikor beárazza a világ ezeket a területeket, akkor mondhatjuk, hogy egyik sem ki-mondottan a legjövődolgozóbb szakmák, szolgálatok, illetve egyik sem különösebben kényelmes munka. Ha a kettő együtt van, és valaki, mondjuk a szociális területen dolgozik – mert lehet szociális területen hit nélkül is dolgozni, de – hogyha hittel teszi, akkor sokkal mélyebb és erősebb lesz a szolgálata, talán megóvja őt a kiégéstől és attól, hogy elveszítse a motivációját, mert valami küldetésstudat készíti. A Krisztus követést meg nem is lehetne enélkül végezni – miközben az ember elnyer valamilyen szociális érzékenységet a feladatra –, hiszen, hogyha Krisztus bennünk él, akkor ezt ő teszi.

Egy fontos kérdés, hogy miért vállaltad, hogy ezen a területen fogsz dolgozni, szolgálni. Ez a terület lesz az életed azon része, ahol majd kiteljesedsz? Elhívásból vállaltad ezt? Azért vagy itt, mert az Úr elhívott téged akár a szociális, akár az hitéleti oldalon, és tudod, hogy egész életedben ezt fogod csinálni; vagy pedig így alakult az életed. Mert valljuk be, hogy azért az életünk során nem mindig rögtön minden a legelején dől el. És nem csak a Baptista Teológiai Akadémián, hanem más egyetemeken is vannak diákok, akik valahonnan odasodródtak és később alakult ki az életük. Te miért vagy itt? Hogy vagy itt? Azért, mert van egy elhívásod? Ez egy nagyon jogos kérdés, azt gondolom. És nagyon fontos, hogy ez hogyan fog kialakulni az életedben? Mert hogyha szociális munkát fogsz végezni, vagy hitéleti munkát, és nincs ott mögötte egy igazi mély, határozott, Istentől való elhívás, akkor nagyon-nagyon nehéz tud ez lenni. A második Korintuszi levél egy különleges levél abban a tekintetben, hogy olyan valaki írta, aki különösen nagy hatású szolgálatot végzett. Pál apostol írta ezt a levelet, és ebben a levélben a tusakodásait, a küzdelmeit, a kérdéseit fogalmazza meg. Hogyha valaki végig olvassa ezt a levelet, akkor sok-sok kérdés lesz benne, hogy miért is írta meg Pál azt a levelet, amiben be lehetett tekinteni az ő nehézségeibe.

Nézzük meg egy kicsit, hogy mit is mond Pál arról ebben a levélben, hogy milyen is volt az élete, amikor belevetette magát a Krisztust hirdető szolgálatba. Ha egy résszel előrébb lapozunk, akkor a 23. vers-től olvasva a következőket írja Pál apostol: *„hiszen többet fáradoztam, többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben. Zsidóktól ötször kaptam negyven botütést egy híján, háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hájtörést, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain. Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltehetőek között, fáradozásban és vesződésben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. Ezeken kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja. [...] Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy elfogjanak engem. Ablakon át kosárban eresztettek le a falon, és megmenekültem a kezéből.”*

Hogyha ezeket elolvassuk, láthatjuk milyen élete is volt Pálnak. Nem tudom, hogy van-e valaki, aki vágya ilyen fajta életre? Kézfelemeléssel esetleg jelezzük, de óvatosak legyünk Isten színe előtt, mert ő komolyan veszi a gondolatainkat. Nem nagyon látok ilyet, és nem is gondolom, hogy bárki ilyesmire vágya. Azt is hozzá kell tennünk, hogy nem minden keresztyén embernek van ilyen nagyságú nehézség az életében. De egész biztos, hogy akár a szociális területen, akár a hitéleti területen szolgál valaki, akkor találkozni fog sok-sok nehézséggel, nyomorúsággal.

Mit adott fel Pál apostol azért, hogy ő Krisztust szolgálhassa? Mert Pál apostolnál nem úgy történt, hogy így alakult az élete, és így tudott érvényesülni, szép lassan beleszúsza ebbe a történetbe, mert ez jutott neki; hanem Pál apostolnak egészen más élete volt. A Filippi levélben írt erről Pál, hogy az a sikeres élet, ami neki volt korábban, az milyen is volt. És azt pontosan mondhatjuk, hogy az akkori kultúrába belesimuló és tökéletes életforma. Egy picit maira átformálva azt mondhatom, hogy a társadalmi elvárásoknak mindenben megfelelt Pál. A legjobb kórházban született, jó családban nevelkedett; a vallásban mindent tökéletesen teljesített: megfelelő időpontban metélték körül, vagy mondhatnánk azt, hogy első áldozott, vagy konfirmált, vagy bemerítkezett; minden teljesen tökéletes volt az életében. A származása kiváló volt, kiváló iskolákat végzett el, egy vezető ember volt, és azt mondja magáról, hogy az akkori kultúrában nézve feddhetetlen, kivételes ember volt. Tehát tulajdonképpen Pál apostol az akkori helyzetben egy tökéletes, nyugalmas, örömteli, békés életet adott föl azért, hogy Krisztust követhesse. És ez a Krisztus követés pedig ilyen volt a számára egyrészt, amiket olvastunk, amit még felsorolni is sok, és ha valakinek az életében csak egy ilyen van, amit Pál apostol átélt, akkor is elmondhatja, hogy azért kemény volt ez az élet.

És fölmerül a kérdés, hogy akkor mit kapott igazából Pál apostol? Mi volt az, amitől ő örömmel vette ezt a szolgálatot, hiszen a keresztyén élet, a hitélet, és mondhatom, a szociális munka, a szociális érzékenység az nem pusztán nyomorúságokból áll, azt nem mondja sehol a Biblia, hanem valamit a Krisztus ad cserébe, amitől boldogok lehetünk egy elnyomásban. Erről szeretnék tulajdonképpen ma be-

szélni, és itt, amikor a Korinthusi levélben felolvastuk azt a kilencedik-tizedik verset, akkor öt olyan dolgot találunk, amire Pál azt mondja, hogy igazából ez az, ami igazi örömet ad neki az életében. És ez az, ami a Krisztus-követésből fakad. És ettől van ő tulajdonképpen úgy, hogy örömmel követi az Urat, és elhordozza azokat a nehézségeket, azokat a nyomorúságokat, amiket az előbb olvastunk.

A 12. rész második versétől olvasom. Azt mondja Pál: „*Ismerek egy embert a Krisztusban: tizennégy évvel ezelőtt – hogy testben-e, vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja –, elragadtatott a harmadik évig. Én tudom, hogy az az ember – hogy testben-e vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja –, elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek elmondania.*”

Azt mondja tehát Pál magáról, hogy különleges kijelentéseket kapott. Én úgy fogalmaztam, hogy Pálnak nagyon sok találkozása volt az élő Istennel. És mondhatjuk ezt minden keresztyén emberre, minden olyan emberre, aki valóságosan követi azt is, hogy van találkozásunk a Krisztussal és ezek a találkozások, olyanok, amelyekért tényleg érdemes odaszánni az életünket. Gondolj csak bele, hogy ha valaki mondjuk az angol királynővel egyszer kezét fogott, akkor milyen nagy örömmel meséli egy társaságnak: képzeljétek, velem mi történt, micsoda nagy lehetőséget kaptam! Vagy valaki híres focistával – hogyha most az Európa-bajnokságra utalunk – szívesen fotózkodik, és mekkora nagy dolog ez a találkozás.

Gondoljunk abba bele, hogy az élő Istennel találkozni úgy, hogy az élő Isten kijelent neked valamit, hogy ez milyen nagy dolog! És ez nem egyszer, nem kétszer fordul elő. Egész biztos vagyok abban, hogy akik itt ülnek most, és ők már elkötelezték magukat Krisztusnak, sok-sok dologról tudnának beszámolni, hogy az Úrral való találkozásuk az mit jelentett. És én a személyes életemben azt tudom mondani, hogy igazából ezek azok a pontok, amik átvisznek a nehézségeken, és ezekért érdemes élni és érdemes követni az Urat.

Csak egyet említek: amikor 50 éves lettem, a gyülekezetem úgy döntött, hogy egy ajándékot fog nekem adni. Tudták, hogy én nagyon szeretek hegyet mászni, magashegyi túrázni, és azt mondták,

hogy kiválaszthatok egy csúcst, és azt ők finanszírozzák, elengednek szabadságra és azt megmászhatom. Június 12-én születtem, és a lányom szervezte ezt a túrát, de 10-ére tudta megszervezni, hogy akkor tudjuk megmászni. Nekem azért nagyon fontos, hogy az évszámok pontosak legyenek, de hát megértettem, hogy ez nem működik, mert nem lehetett pont tizenkettedikén. És amikor nekiindultunk a fiammal és a lányommal és az egyik vezetővel, akkor olyan rossz időjárás volt, hogy sajnos félúton vissza kellett fordulni, és amikor jöttünk visszafelé, megjelent egy szivárvány. És tudjuk azt, hogy a szivárvány az Isten üzenete mindig arra, hogy ő hű és kitartó és a szövetségét megtartja, és valahogy éreztük mindannyian, hogy az Úr tudja, hogy mit csinál. Aztán lógó orral hazamentünk. A feleségem látta rajtunk, hogy nagyon el vagyunk keseredve. Két napunk volt, hogy ott lehettünk a környéken, és azt mondta a hegyi vezető, hogy ha esetleg lehetséges, majd szól. És tizenegyedikén este azt mondta, hogy holnap jó idő lesz, és fölmegy. Aztán 12-én, pont a születésnapomon meg tudtam mászni a nagy Magyarország legmagasabb csúcsát. Azért mondtam ezt el, hogy Isten még ilyen apró kegyességekre is odafigyel. Ez is egy találkozás volt az életemben az Úrral.

Ha elkötelezi magát valaki az Úrral, akkor egész biztos lehet benne, hogy lesznek nehézségek, de nagyon sok komoly találkozás lesz az élő Istennel. Ez egy különleges dolog.

Aztán a 9. versben azt olvassuk, hogy Pál apostolnak mondja az Úr Jézus, hogy „*elég neked az én kegyelem*”. Ez a kegyelem szó talán ahogy használjuk, elveszítheti a komolyságát, a mélységét. Úgy szoktuk mondani, hogy az Úr kegyelméből... De gondoljunk bele, hogy mit is jelent ez a kegyelem! Azt jelenti, hogy az én bűneimnek a terhe, hogyha odamegyek az Istenhez és bocsánatot kérek, akkor nem fogja nyomni örökké az én szívemet.

A pszichológusok azt mondják, hogy a pácienseik 95%-a gyógyultan távozna tőlük, ha meg tudnák oldani a bűntudat kérdését. De ők ezt nem tudják megoldani. Egy történet szerint egy ember egyre betegbb lett, szédült, és a végén odajutott, hogy már az ablakot sem lehetett kinyitni, utána le kellett húzni a rendőnyt is, annyira rosszul volt, és sokan próbáltak neki segíteni, és egy pszichológus

egyszer megoldotta a problémáját. Sokat beszélgetett vele, és a páciens elmondta neki, hogy ő úgy gazdagodott meg, hogy fiatal korában megölte az ő idős feleségét, akit gazdagsága miatt vett feleségül, és ő így lett gazdag, és az idős korában ez okozza ezt a dolgot. És képzeljétek el, hogy amikor ezt így elbeszélte a pszichológusnak, ez az ember meggyógyult, és föl lehetett húzni a redőnyöket, ki lehetett nyitni az ablakokat, minden rendben volt, nagyon szép volt. Kifizette a pszichológust, aki hazament és utána egy nap múlva öngyilkos lett ez az ember. Azért, mert a büntudattól nem tudott megszabadulni.

Ez csak egy történet azzal kapcsolatban, hogy mit jelent Istennek a kegyelme. Hogyha valaki odaköti az életét Krisztushoz és őneki mondja el a bűneit és valódi bűnbánatot tart, akkor felszabadul a lelke. Erről is azt hiszem, hogy nagyon sokat tudnánk beszélni, hogy sok-sok nyomorúságunk van és sok bűnt követtünk el. De mindig, amikor odamegyünk Krisztushoz, akkor ő segít abban, hogy megbocsát, és a büntudattól megszabadít.

Aztán azt mondja itt Pál – igazából Jézus mondja neki –, hogy *„élég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem.”* Talán furcsa úgy beszélni az erőtlenségről, hogy az egy áldás. Pál apostol többször említi: ő örömmel és felszabadultan mondhatja magáról, hogy ő igazából egy erőtlen valaki, és amit ő elvégzett, azt nem ő csinálta. Miért is jó ez, amikor az Istennel való találkozásban rádöbbenünk az erőtlenségeinkre, hibáinkra. Egyrészt azért, mert alázatra tanít bennünket. Megtanítja nekünk az Úr, hogy nem vagyunk többek senkinél, és tulajdonképpen mindaz, ami jó bennünk, az tőle való.

De van ennek egy másik oldala is, mégpedig a képmutatás szükségtelensége. Hiszen addig, amíg az erőtlenségeinket titkolni kell, addig, amíg úgy érezzük, hogy ez valami hiba, ez valami olyan dolog, ami szégyen, amit nem szabad megmutatni, addig képmutatóskodunk, és próbáljuk megmutatni, hogy mi tulajdonképpen teljesen rendben vagyunk. Egyébként ez minden gyülekezetnek és közösségnek talán az egyik legrombolóbb része, amikor képmutatóskodunk. És az egyik testvérem azt gondolja rólam, hogy én nagyjából mindenben tökéletes vagyok, és ő is igyekszik ezt mutatni. Én

is azt gondolom, hogy ő tökéletes, és én is igyekszem mutatni, és szépen megmutatjuk egymásnak, hogy mi egyébként teljesen rendben vagyunk minden területen, és nem tudjuk fölfedni azt, akik valójában vagyunk, és ez borzasztó küzdelem az egész életünkben. Míg hogyha Krisztushoz mész, akkor azt olvassuk, hogy kapsz egy áldást, ami azt jelenti, hogy lehetsz az, aki vagy. Lehetsz gyenge, lehetsz erőtlén, mert nem ezen keresztül fogja az Úr majd megmutatni azt, hogy ki vagy te, és az értéked nem belőled fakad. Ez tehát a harmadik áldás, hogy nem kell képmutatóskodnunk, hanem lehetünk azok, akik vagyunk.

Egy rövid történet az életemből, ami nagyon meghatározó. Volt egy időszakom, amikor nagyon nagy nehézségeken mentem keresztül, és tulajdonképpen minden megkérdőjeleződött, és nem tudtam igazából, hogyan fogom folytatni. És ekkor elmentem egy helyre imádkozni, egy kilátóhoz, ahol korábban sokszor találkoztam az Úrral, és gondoltam, hogy biztos most is lesz valami üzenete a számomra. Ahogy mentem a kilátó felé láttam, hogy éppen bontják. És akkor azt gondoltam, hogy tényleg itt van a vége mindennek, ha már a kilátót is lebontják, ahol én egyébként szoktam az Úrral találkozni. Aztán ahogy közelítettem, arra gondoltam: lehet, hogy egy magasabb kilátót fognak majd építeni oda. Biztos az Úr nagyobbat ad. Ilyen hullámzó érzelmekkel megyek közel a kilátóhoz, és látom, hogy ott dolgoznak még emberek, és éppen fele akkora állapotban van a kilátó. Amikor odamentem, megkérdeztem ezeket a munkásembereket: mit csinálnak itt? Talán egy nagyobb kilátót építenek a régi helyére? Nem, nem építünk nagyobb kilátót – válaszolták –, hanem szétszedtük ezt a kilátót teljesen, és kidobáltuk belőle a korhadt, rossz gerendákat, és a maradékból építettünk egy feleakkorát. Ez nekem egy fantasztikus üzenet volt. Mert Isten nem azt mondta, hogy figyelj, hát ne aggódjál, te leszel majd a legnagyobb ember itt a világon, és most egy hatalmas kilátót építünk a dicsőségedre, de azt sem mondta, hogy figyelj, itt van vége az életednek, most már engem se érdekel, hogy mi lesz veled, és elbontjuk az egész kilátót. Megmondta pontosan ezeken a munkásembereken keresztül – akik azóta se tudják, hogy ők mit mondtak nekem –, hogy mi történt velem. Szóval Isten azt mondta, hogy az erőtlenségeid azok ott vannak, de azért foglak újra használni.

Ezek után azt mondja Pál, hogy *„legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem.”* Ez a negyedik dolog, amiről itt beszél. Érdekes az Urat követni, mert azt látjuk, hogy az Isten azokon az embereken keresztül, akik őt követik és elkötelezik magukat hozzá, azokon a keresztül nagy dolgokat tud elvégezni.

Több helyen van a Bibliában leírva, hogy az Istennek tetszik az, hogy erőtlenségeken, gyengeségeken mutatja meg az ő nagyságát. És Pál apostol ezt megértette. Azt is elmondta – miközben ő a legutolsó embernek gondolja magát a világon –, hogy egyébként egymaga többet munkálkodott, mint az összes apostol együttvéve, de nem ő, hanem a Krisztus, rajta keresztül. Tehát, hogyha Krisztust fogod követni és elkötelezed az életedet, akkor számíthatsz erre, hogy Isten nagy dolgokat fog rajtad keresztül végezni.

Emlékszem arra, hogy az egyik legrosszabb igehirdetésem, amire a legkevesebbet készültem, az volt a legnagyobb hatású prédikálásom. Ez úgy történt egyébként, hogy fölkészültem csodálatosan egy prédikációra, ott ültem már az istentiszteleten, és két ének volt hátra, amikor egyszer csak éreztem a lelkemben, hogy nem ezt az igehirdetést kell elmondanom. Annyira erős volt ez az érzés, hogy rájöttem, ezt most tényleg nem szabad elmondanom. Volt egy ének, ami alatt fölkészültem egy másik igehirdetésre. Mindenki elképzelte, hogy milyen nagy sikerrel tettem ezt. Amikor kimentem, még mindig készültem, és elmondtam egy igehirdetést, nem éreztem magam komfortosan benne, kényelmetlen volt az egész. Utána odajött hozzám egy testvér és azt mondta, hogy őneki ezen keresztül egy nagyon különleges dolgot szólt az Isten. És ez nem csak beszéd volt tőle, hanem tudom, hogy ő akkor határozta el, hogy egy szolgálatot elvállal, amit tíz évig csinált, és nagyon sok áldáson ment keresztül. És ehhez nekem az égvilágon semmi közöm nem volt, csak annyi, hogy unszólásra hajlandó voltam elengedni azt, amire készültem. Tehát az Isten nagy dolgokat tud elvégezni, ami gyengeségeinken keresztül is.

És az utolsó, amiről Pál beszélt: *„Ezért a Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben, bánalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.”* Azt mondja Pál, hogy ő az Úr Jézustól egy olyan örömet kapott, amit

semmivel nem tud, és nem is akar lecserélni. Ez egy olyan mély belső öröm, ami független a nyomorúságtól. Egész biztos vagyok benne, hogy mikor vesszőzték Pált, akkor nem egy boldogság érzése volt. De mégis volt egy belső öröme, hogy az Urat követi és megelégedéssel élheti le az életét.

Tehát amikor azt a kérdést tesszük föl – akár egy szociális, vagy egy hitéleti munka kapcsán, ami ebben a világban nem annyira megbecsült, és talán sok-sok nehézséget is jelent, akkor – mégis miért érdemes ezt vállalni? A Biblia sok mást is beszél erről, de itt most Pál ezt az öt dolgot mondja. Azt mondja, hogy azért érdemes, mert hogyha Krisztust fogod követni és elkötelezed magad, akkor:

- lesznek találkozásaid az Istennel;
- kegyelmet kapsz, a bűntudattól megszabadít az Úr, és minden olyan bűnt – amiért bocsánatot kértél – megbocsát;
- az erőtlenségedet nem kell takargatni, szabad lehetsz;
- Krisztus nagy dolgokat fog rajtad keresztül elvégezni;
- telve leszel örömmel az életedben.

Azt gondolom, hogy ezért mondta Pál, hogy mindannak ellenére, ami az életében nehéz volt, meg van elégedve és boldog. Pál lecseréltte azt a régi komfortos és az adott kultúrának megfelelő életét egy teljesen másra, amiben örömet talált.

A kérdés, hogy te, aki hallgatod és benne én is, melyiket választjuk? Azt mondjuk, hogy igyekszünk úgy élni, hogy ebbe a kultúrába való beilleszkedés jó legyen, vagy elkötelezzük magunkat Krisztus mellett. És ha ezt megteszed, akkor Isten Igéje – nem én mondom, Isten Igéje mondja –, hogy mindezeket az áldásokat meg fogod kapni. De hogyan is tudjuk elkötelezni magunkat Krisztus mellett? Ennek egyetlenegy útja van, amit a Biblia úgy mond, hogy megtérés. Ez annyit jelent: megértetted, hogy Krisztus érted is meghalt a kereszten, megértetted, hogy Krisztus rajtad keresztül is akar szolgálni, és átadod az életedet, és azt mondod, hogy a régit ott hagyod, és beleveted magad egy új, ismeretlen dologba, mert senki nem tudja, hogy pontosan mi lesz az ő szolgálata. Isten ezt a valódi megtérést visszaigazolja azzal, hogy új életet ad neked. Újjá szül, és észre fogod venni, hogy más emberré lettél. Ugyanaz fogsz maradni kívülről meg persze sok dologban, de mégis azt mondja a

Lélek, hogy elindít benned egy újat. És egy olyan valaki leszel, aki Krisztussal folyamatosan kapcsolatba leszel. Hogyan lehet ezt megtenni? Az a probléma, hogy ezt kipróbálni nem lehet. Tehát nem lehet azt csinálni, hogy eljárunk egy évig gyülekezetbe, megpróbálom azt a hívő életet, és akkor meglátjuk. Ha tetszik, akkor jó lesz, ha nem tetszik, akkor kihagyjuk. Ezt nem lehet. Ez körülbelül olyan, mint az ejtőernyőzés. Képzeld el, hogy most én fölvenném a hátizsákomat, és leugranék egy lépcsőnyi mélységbe, hogy kipróbáljam, milyen az – mondjuk – három kilométer magasságból kiugrani a repülőből egy ejtőernyővel. Hát azt gondolom, hogy ennek az égvilágon semmi köze nem lenne ahhoz. Hogyan lehet kipróbálni az ejtőernyőzést? Úgy, hogy fölmegek a repülővel, kiugrok, és egy életem, egy halálom, ha kinyílik az ejtőernyő, akkor megmenekültem, ha nem, akkor meghalok. Valami ilyesmi, amikor az Istennek elkötelezzük magunkat. Nem lehet kipróbálni. Nem lehet azt mondani, hogy Uram, próbáljuk meg ezt, aztán majd meglátjuk, hanem azt tudod tenni, hogy elkötelezed magadat, és azt mondod: Uram, beálltam, megértettem, hogy amit te kínálsz, az az igazság, és azt akarom követni. És ha ezt megteszed, akkor Isten ezt komolyan veszi, és új életet ad neked, és mindezt, amit most olvastam Isten Igéjében, tiéd lehet.

Kívánom mindenkinek, aki ebben a teremben van most, hogy megtapasztalja a Krisztussal való találkozást, a megtérést és mindazokat az áldásokat, és kívánom azt, hogy akár a szociális munka területén, akár a hitélet területén szolgál, dolgozik, akkor ezt valóban Krisztust követve tudja tenni. Szeretnék most befejezésül imádkozni, hogyha valakinek ez az imádság kifejezi azt, ami az ő szívében van, akkor mondja majd a végén, hogy ámen, hogy közben imádkozzon. Ezzel az imádsággal azt fogjuk kifejezni, hogy odakötjük az életünket Krisztushoz. De ha valaki ezt most nem teszi meg, megteheti bárhol, az ő otthonában, útközben, ha erre vágyik mindenképpen. Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus itt vagyunk most előtted, és hálát adunk neked azért, hogy te annak idején otthagytad a menny dicsőségét, lejöttél erre a földre, megaláztad magad, emberré lettél, és végig élted az emberi életet, és a végén, odaáldoztad magadat azért, hogy mi meg-

menekülhessünk a mi bűneinkből. Köszönjük ezt Uram. És most szeretném kifejezni neked, hogy azok, akik már odaadtuk az életünket, szeretnénk ezt újra megerősíteni, és újra és újra kifejezni, hogy jó veled járni. És ha pedig úgy vagyunk itt, hogy talán soha nem tettük meg, akkor most szeretnénk kimondani neked, hogy változtasd meg az életünket. Szeretnénk bocsánatot kérni minden bűnünkért, szeretnénk bocsánatot kérni a nélküled való életért, és szeretnénk veled élni a mi életünket. Kérünk téged, hogy adj új életet nekünk, és légy velünk egészen a földi életünk végéig, hogy aztán találkozhassunk a mennyben. Ámen.

Varga László Ottó
az MBE főtítkára

Rektori beszéd⁶

Tisztelt ünneplő gyülekezet, kedves testvéreim!

Szeretettel köszöntöm a Baptista Teológiai Akadémia 118. tanévzáró ünnepségén résztvevő vendégeinket, végzős hallgatókat, intézményünk tanárait, korábbi és jelenlegi vezetőit, dolgozóit, a társintézmények jelenlévő képviselőit, rektorait, igazgatóit. Valamint fenntartó egyházunk vezetőit, az elnökség jelenlévő tagjait.

Mindenekelőtt hadd idézzem évzáró hálaadó istentiszteletünk aktuális igéjét, ahogyan ezt a Szentlélek tette világossá Pál apostol által: *„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos. Hanem megsanyargatom testemet és szolgálóvá teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”* (1Kor 9,24-27)

Felolvasott igénk versenypályán való kitaró futáshoz hasonlítja a hitvalló életet. Különösen aktuális ez az olimpia évében, ahol a stadionok küzdőterén látjuk a különböző sportágak versenyzőit, akik a lelátón hullámszó közönség lelkesítő biztatása közepette szeretnének elismerő díjazásban részesülni. A lelki küzdőpályán is hasonló tulajdonságokra van szükség a mennyei jutalom elérésében.

Először: *Kitartó küzdelemre* kell felkészülnie annak, aki szeretné elnyerni a győzelmi koszorút. Pál apostol, aki elég jól ismerte a különböző sport tevékenységeket – ökölvívás, birkózás, futás, vívás, íjás, stb. – valószínű, hogy ő maga is sportolt. Azt tanácsolta a szellemi harcban őt követő küzdőtársaknak, hogy *„úgy fussatok, hogy elvegyétek”* (24) a győzelmi díjat. (Diplomát)

Másodszor: *Nagy önuralomra* és *belső fegyelemre* van szüksége annak, aki *győzelmi koszorút* szeretné elnyerni. *„Azok ugyan, hogy rom-*

⁶ Elhangzott a Baptista Teológiai Akadémia diplomaosztó, tanévzáró istentiszteletén, 2024. június 29-én a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

landó koszorút nyerjenek, mi pedig, hogy romolhatatlant.” (25) Hány álmatlan éjszaka, vizsga drukk, közlekedési dugó, izgalom, tudományos kutatás! Gratulálok azoknak, akik munka mellett, családi elfoglaltság, testi gyengeség, fáradtság ellenére ott voltak a jelenléti oktatáson, vagy utólag otthon pótolták a lemaradást és győzedelmesen levizsgáztak és ma diplomát vehetnek át.

Harmadszor: A győzelem a mindvégig kitartó számára adatik meg. Az apostol arra biztatja követőit, hogy ő „nem bizonytalanra” futott. Úgy viaskodott, „mint aki nem levegőt vagdos”. Ez kitartó munkára, koncentrációra, céltudatos és következetes tanulásra ösztönöz.

Ugyanakkor arra is figyelmeztet, hogy csak a becsületes és példamutató küzdelmet áldja meg Isten. „Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.” 2Tim 2,5

Most a szabályszerűen küzdő, kitartó győzteseket fogjuk majd előszólitani és számukra a

diplomát átadni. Így köszöntjük szeretettel, az „aranyháromszög” galláros diplomázóinkat. Kívánjuk, hogy az elmúlt 4 évben, vagy 6 évben szerzett ismereteiket ajánlják fel Isten dicsőségére és a rájuk bízott embertársaik szellemi és fizikai felemelésére és megerősítésére. Ilyen módon is teljesítve Megváltó Jézus Krisztusunk misszióparancsát: „Menjete el, tegyete tanítvánnyá minden népet!”

Köszönet a szülőknek, házastársak, gyerekek, rokonok támogatásáért és imaháttéréért. Íme, megérte a „megsanyargatom testemet és szolgálóvá teszem” apostoli példa követése.

Most pedig a „bordógalléros” tanártársaim felé fordulok. Megköszönöm nekik is a kitartó szellemi munkát, hogy minden alka-

Prof. Dr. Mészáros Kálmán rektor

A „bordógalléros” oktatók

lommal jól felkészült ismeretanyaggal, fáradságot nem ismerve, frissen, üdén és pontosan adták tovább a Biblia és a ráépülő hittudomány alap- és magasszintű ismereteiket.

Most néhány adatot szeretnék ismertetni az elmúlt tanévre vonatkozóan. Ebben a 2023/2024-es tanévben 413 hallgató iratkozott be és folytatta tanulmányait a Baptista Teológiai Akadémián. Közülük a négy, ill. hároméves BA-n: 371 fő, a kétéves MA-n: 42 fő tanult.

Diákjaink többsége Magyarország különböző tájegységeiről utazik szinte hetente Budapestre a tömbösített jelenléti órákra, de egyes előadások online is követhetők. Számos hallgató a környező országrészekből – Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Vajdaság – kapcsolódott be oktatási intézményünk teológiai kurzusaiba, de vannak diákjaink Németországból sőt még Angliából is.

Hallgatóink vallási háttere változatos képet mutat. A diákjaink 30%-a baptista, 40%-a más keresztyén felekezeti háttérű – református, evangélikus, katolikus, golgota, üdvhadsereg, apostoli, hitgyülekezet stb. – A többiek, mintegy 30% pedig egyik felekezethez sem sorolták magukat, de őszinte vágyuk van a Biblia világának megismerése iránt.

A Teológia minden hallgatója ösztönzést kap arra, hogy tanulmányi idejük alatt kapcsolódjanak be valamelyik közeli baptista gyülekezet, vagy más evangéliumi közösség mindennapi életébe. Öröm

azt tapasztalni, hogy az itt töltött esztendő alatt sokan jutnak mély istenhítre, köteleződnek el hűséges Krisztus-követésre és aktív misziómunkára.

Ezen a tanévzáró ünnepen 74 fő veheti át a diplomáját. Ebből BA szakon 55 fő, az MA szakon 19 fő végzett. A lelkipásztor képzésben 32 fő vett részt. Közülük 19 fő aktív baptista lelkipásztor szeretne lenni. 3 fő már lelkipásztori felavatásban is részesült, 2 fő pedig most vár felavatásra. További 2 fő más evangéliumi felekezetben lesz majd lelkipásztor. 4 fő pedig már régebb óta aktív lelkipásztor, de kiegészítő posztgraduális tanulmányokat végzett intézményünkben.

Az „aransárgagalléros” diplomások

Örömmel jelzem, hogy eddig közel száz fő jelentkezett a következő tanévre, közülük BA szakon 67 fő, MA szakon 10 fő kezdheti meg tanulmányait Teológiánkon, de bővíülhet a létszám az őszi pót-felvételi alkalmával.

Itt szeretnék röviden megemlékezni egyik kiváló tanárunkról *Dr. Urbán Szabolcs* testvérről, valamint *Czakó György* hallgatónkról, akik ebben az esztendőben értek célba és adták vissza lelküket Teremtőnknek.

†Dr. Urbán Szabolcs

†Czakó György

Tanárainkról is hadd mondjak valamit. Jelenleg 46 tanár tanít a Baptista Teológiai Akadémián. Van, aki teljes állásban, van, aki félállásban, van, aki megbízással szerződéses, vagy óraadóként. Tanáraink többsége Magyarországon él, de vannak, akik Erdélyből (7 fő), Lengyelországból (3 fő) és vannak, akik az USA-ból (3 fő) érkeznek teológiai előadásaik megtartására.

Az oktatók közül 17-en rendelkeznek tudományos doktori PhD fokozattal és jelenleg 6 fő tanul (Drs) doktoranduszként és szerzi meg fokozatát. A legkülönbözőbb hazai és külföldi egyetemeken kaptak képzést és szereztek tudományos fokozatot. Köszönöm először is a hazai társintézmények jelenlévő, vagy távollévő vezetőinek a testvéri együttműködést, a felsőfokú és doktori képzésben. (Teológiánk jó hírnevét jelzi, hogy a múlt hetekben 27 egyházi fenntartású egyetem, akadémia, főiskola rektorai tanácskoztak a BTA-n teljes egységben és békességben.)

Iskolánk tanárai és professzorai doktorképzésében kiemelném a *Debreceni Református*, a *Budapesti Evangélikus*, a *Károli Gáspár Református Hittudományi Egyetemet*, valamint a *Kolozsvári Babes-Bolyai*, valamint az ugyancsak *Kolozsvári Protestáns Egyetemet*, a *Nagyváradai Immanuel Baptista Egyetemet*. Ugyanígy a *budapesti Eötvös Lóránd Tudomány Egyetemet*, a *Pázmány Péter Katolikus Egyetemet*, valamint a *Semmelweis Orvostudományi Egyetemet*.

A külföldi egyetemek közül pedig a *Jeruzsálemi*, *Oxford-i*, *Cambridge-i*, *Bristol-i*, *Varsói*, *Prágai*, vagy az amerikai *South-Eastern*, vagy éppen a *South-Western Baptista Egyetemet*, akikkel legutóbb kötöttünk a doktorképzés területén is megállapodást. Mindehhez párosul ter-

mésztesen az a mély hitbéli meggyőződés és Jézus Krisztustól kapott elhivatottság, ami nélkülözhetetlen ezen a tanári pályán.

Mindezek után Istennek mondunk először hálát azért, hogy 118 éven keresztül töretlenül fenntartotta Teológiánkat. Köszönjük iskolán zökkenőmentes működéséhez nélkülözhetetlen egyházfenntartói és kormányzati támogatást.

Hálásak vagyunk azért, mert sok lelkimunkásnak adott felkészülési lehetőséget, akik a lelkipásztor képzésben, a hitoktatásban, a szociális szférában, az egyházzenei képzésben kaphattak életre szóló tanítást és magas szintű teológiai képzést. Mindezek után tartjuk szemünk előtt Mesterünktől, Jézus Krisztustól kapott misszióparancsot: „*Menjetek, tegyetek tanítóánnjá minden népet!*” Pihentető nyaralást kívánunk minden hallgató, tanár és munkatárs számára!

Immánuel! – Velünk az Isten!

Prof. Dr. Mészáros Kálmán

a BTA rektora, tanszékvezető egyetemi tanár

Krisztus ereje lakozzék benned

A Baptista Teológiai Akadémia 118. diplomaosztó és tanévzáró ünnepségére 2024. június 29-én került sor a Nap utcai Baptista Imaházban. Az ünnepi istentisztelet a már hagyományosnak mondható zászlós bevonulással vette kezdetét. *László Gábor* főtitkár, aki

A BTA vezetők bevonulása

egyben az esemény levezető elnöke volt, köszöntötte a meghívott vendégeket, oktatókat és különösen azokat a hallgatókat, akik hosszú évek munkájának eredményeként lehettek jelen a diplomájuk átadásán.

Az ígét *Varga László Ottó*, a Magyarországi Baptista Egyház főtitkára hirdette Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írt második levele 12,9 alapján: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem.” Arra bátorította a hallgatóságot, hogy döntsön Krisztus mellett, mert bár nehézségeket tapasztalhatunk az elhívás során, de az mégis örömteli, és ahogyan Pál esetében is, a mi gyengeségeink által mutatkozik meg az Ő ereje.

Pál apostol kifejezi azt, hogy örömet és értelmet ad az életének, ha nyomorúságot és üldöztetést él meg Krisztusért. Kicsoda ez a Krisztus, akit ilyen öröm követni, hogy akkor is boldogság a vele való kapcsolat, hogyha nehézségek, nyomorúságok vannak az életünkben! A mai világban az ember az öröm forrását legfőképpen a győzelemben, a karrierben, a gazdagságban, kényelemben, élvezetben látja meg, és mindez az egyházakra, a hívő emberekre is hatással van. Kire jobban, kire kevésbé, de mi is sokszor elhisszük, hogy örömet így tudunk szerezni. A Baptista Teológiai Akadémia egy teljesen más világtendert hirdet, hiszen a Bibliának az oktatása folyik itt, amelynek egészen más a megközelítése az örömről, és arról, hogyan élhetjük meg boldogan az életünket.

Pál apostol, aki hatalmas szolgálatot végzett, a levélben a tuskodásait, a küzdelmeit, a kérdéseit fogalmazza meg, betekintést enged az ő nehézségeibe. Krisztus szolgálatára szánta az életét és nagyon sok nehézséget, üldöztetést élt át ezalatt. Vajon hányan vállalnák ma ezt a fajta életet? Hányan vágynak erre? Belegondolunk, mit adott fel Pál apostol azért, hogy ő Krisztust szolgálhassa? És mit kapott Pál Krisztustól, ami miatt boldog lett? A találkozás Krisztussal, az élő Istennel, a Vele való kapcsolat adja az igazi örömet. Szükségünk van Isten kegyelmére, bűnbocsánatára, hogy ne nyomja annak terhe a lelkünket. Pállal együtt felszabadultan

*Paróczy Zsolt köszönti a 60 éve végzett
Varga Boldizsár lelkipásztort*

mondhatjuk, hogy erőtlenségünk nem szégyellnivaló, mert Krisztus ereje lakozik bennünk és Isten áldása ezen keresztül mutatkozik meg.

Az igei üzenetet követően *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* rektor tartotta meg a rektori beszédet. Üzenetében az oktatásban való rész-

vételt egy versenypályához hasonlította Pál apostol szavai alapján: mennyire fontos, hogy a versenypályára lépve a győzelemért mindent megtegyünk. A hit versenypályáján küzdők nem földi dicsőségért, hanem romolhatatlan mennyei koszorúért futnak. A hallgatók

*Prof. Dr. Almási Tibor a BTA korábbi rektora
50 éve végzett*

az örömök mellett sok nehézséget éltek meg az itt töltött évek alatt, sokan munka, család mellett végezték tanulmányaikat, de nagyszerű, hogy elérték és sikeresen megküzdöttek a diplomáért, a tudásért.

Az Akadémia jelmondata – *Tegyetek tanítvánnyá minden népet* – azt is jelenti, hogy nem csupán a tudást, hanem a lelkiekben való fejlődést is fontosnak tartja intézményünk. A 2023/24-es tanévben 413 hallgató vett részt az oktatásban a Teológián, ennek csupán egyharmada rendelkezik baptista háttérrel, 40 százalék más feleke-

Páth Géza-díjat Szlovák Tibor kapott

zetből, többiek pedig semmilyen felekezeti háttérrel nem rendelkeztek, de szerettek volna vallási, bibliai ismereteket is szerezni, 19-en pedig aktív baptista lelkipásztori szolgálatra készülnek.

Megemlékezett elhunyt tanárunkról, Dr. Urbán Sza-

A BTA kórus énekel

bolcs testvéréről, aki hatalmas úrt hagyott maga után, valamint egy diákot, Czakó Györgyöt is elvesztettünk a tavalyi év során.

Urbán Gedeon, a Tanulmányi Osztály igazgatója és Szűcs Zoltán imádkozott a hallgatókért, majd ezt követően sor került a diplomák átadására. Szabó Zoltán hallgatói visszatekintése után Bereczki Lajos rektorhelyettes megáldotta a végzős hallgatókat és elmondta, hogy az ember legmagasztosabb életcélja Isten dicsőítése.

A friss diplomások és oktatóik

Paróczy Zsolt rektorhelyettes köszöntötte a jubilánsokat: 60 évvel ezelőtt végzett a Teológián *Varga Boldizsár* lelkipásztor és *Csóka Mihály* testvér. 50 éve végzett *Prof. Dr. Almási Tibor*, a BTA volt rektora, *Cserepka Pál*, *Hetényi Lajos* és *Lukács Gyula*. Isten áldását kérte és hálát adott életükért *Paróczy Zsolt* testvér. A jubilánsok nevében *Almási Tibor* emlékezett vissza röviden a teológiai évekre. Az éneket követően a Páth Géza-díj átadására került sor, amelyet idén *Szlovák Tibor* vehetett át. *Balla Péter*, az intézmény gazdasági főigazgatója a kiválóan teljesítő hallgatóknak adott át olevelet.

A gazdag zenei szolgálatot a BTA énekkara végezte *Könyáné Pus-kás Laura* vezetésével. Orgonán kísért: *Dr. Garai Zsolt*, tanszékvezető főiskolai docens.

A Himnusz közös eléneklését követően az ünnepélyes diplomaosztó és évváró alkalom szeretetvendégséggel zárult.

Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

Végzős hallgató elköszönő szavai

Tisztelt Tanáraink, Rokonaink, Barátaink!

Végzős diáktársaim nevében szeretném megköszönni, hogy jelen vannak ezen a számunkra fontos pillanaton, kifejezik felénk törődésüket, és hogy fontosak vagyunk a számukra, hiszen mit ér a szeretet, ha nem fejezzük ki!

Szabó Zoltán a végzősök nevében mond köszönő szavakat

Visszagondola az elmúlt három évre, sok emlék jut eszünkbe:

- Az, hogy az első napok után hogyan maradt mögöttünk a kezdeti „Vajon milyen lesz?” érzésünk.
- Felváltotta egy biztos érzés, hogy még ha fárasztó is munka mellett iskolába járni, de jó érzés, amikor az iskolába léptünk.
- Gyorsan megismertük, megkedveltük a tanárainkat és a diáktársakat. Barátságokat kötöttünk, vizsgák előtt segítettük, biztattuk egymást.

- Jó volt, hogy vallási hovatartozástól függetlenül mindenki részt tudott venni az órák előtti áhítatokon.
- Nagyszerű emlék, amikor közösen imádkoztunk az egyik tanárunk beteg kisfiáért.
- Megtisztelő, hogy őszintén érdekelte tanárainkat a diákok véleménye.
- Néhány osztálytársam életében nagy változást hozott a tanítványság órák hatása.

Tisztelt Tanáraink! Szeretnénk azzal a jó hírrel biztatni Önöket: magvetésüknek ebben a három évben több eredménye is volt. Több évfolyamtársam döntött úgy, hogy elfogadja Jézus szavait igaznak az életében. Volt, aki be is merítkezett!

Jó visszaemlékezni a piknikekre. A szociális intézményekben szerzett élményeket sosem felejtjük el.

Átgondolva mi az, ami nekünk, diákoknak a legértékesebb volt az iskolában: Az emberségük, az, hogy törődtek velünk. Legfőképp, hogy kitartóan és tisztán hirdették Isten üzenetét számunkra.

Jó emlék, ahogy közösen készültünk a záróvizsgára, és egymás nézőpontjaiból tanultunk, a tételre készülve. Többször emlegettük tanáraink témához illeszthető gondolatait.

Bízunk benne, hogy ezen emlékek nyomán megértik a hálánkat és köszönetünket, tanáraink és az iskola minden dolgozója felé:

KÖSZÖNJÜK!!

Végezetül minden jelenlévőnek ajánljuk a következő ószövetségi bibliai részt, Ézsaiás próféta elhívásának történetéből, amit biztatás-ként olvasok Önöknek: *„Majd az Úr szavát hallottam, amint ezt kérdezi: Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!”* (És 6,8)

Köszönjük, hogy ezt megértették velünk.

Isten áldja Önöket! – Soli Deo Gloria!

Szabó Zoltán
a BTA végzős hallgatója

Visszaemlékezés a jubilánsok nevében

Én is nagy szeretettel köszöntök mindenkit. Egy-egy ilyen évzáró alkalom körülbelül három részre szokott tagozódni, és ahogy megyünk előre az időben, egy kicsit mindig változik a hangulata is, meg a liturgiája is, meg a stílusa is. Jó, hogy én már elérkeztem a harmadik részhez, így már egy kicsit kötetlenebb is lehetek talán. Emlékszem, hogy amikor kiválasztottunk egy-egy olyan személyt, hogy majd a többiek nevében szóljon, akkor mindig az volt az első kérdés, ki lesz az, aki röviden fog beszélni. Jubilánsok esetében ez meg aztán még inkább fölvetődött, hogy majd egy kis prédikációt fogunk hallani, vagy talán humoros történeteket, amelyeket ők értenek, de nekünk nem sokat fog jelenteni. Szóval, ilyen gondolatok voltak régebben bennem.

Prof. Dr. Almási Tibor a jubilánsok nevében emlékezik

Most már nincsenek ilyenek, úgyhogy akár prédikálhatnék is. Nem tudom, hogy ez a kiválasztás hogyan történt, mindenesetre belegondoltam, hogy ez a legnehezebb műfaj, mert az ember ezt egyszer csinálja életében. Egy lelkipásztor eddigre körülbelül tízezerszer

prédikált, ez 120 kötetet jelent. De ideállni, jubiléumok nevében emlékezni, ez egyszer szokott megtörténni az életben, és ezért érdemes röviden csinálni, hogy úgy emlékezzenek rá legalább, hogy nem volt túlságosan hosszú, főleg, ha két óra már eltelt egy ünnepségből.

Visszaemlékezés. Nagyon nehéz dolog ez a műfaj, mert valaki nagyon jól emlékszik és hosszú, valaki semmire nem emlékszik és nem is érdemes idejönni. Én mégsem az emlékezésre szeretném a fő hangsúlyt tenni, bár bennünk ez ott van. A magunk évfolyamában, a magunk körében bennünk van az Isten iránti hálaadás, hogy elindulhattunk, hogy kiválasztott bennünket, és hogy az ő segítségével haladhattunk előre. Na nem olyan körülmények közt, mint a mostani hallgatók, de hát erről azt gondolom, nem is kell beszélnem. Nagyon nehéz azért is, mert mások nevében kellene szólni. Hogy tudna az ember mások nevében beszélni!? Én sem tudok természetesen. A hálaadás szaván kívül, esetleg még azt hozzátehetem, hogy a másik ilyen fontos szó a köszöneté. A köszöneté azon tanárok felé, akik akkor tanítottak. Négy ilyen testvér az ötvenévesek tekintetében még mindig él. Hála a jó Atyának! Azért hadd mondjak el annyit a maiaknak, hogy kiváló felkészültségű, nagyszerű műveltségű, a szakmájukat nagyon-nagyon magas szinten művelő testvérek voltak azok, akikről most szólok, sőt még ma is azok, bár sokan már az Úrhoz mentek. Mint ahogy hallottuk, évfolyamtársaink közül is.

Nagy-nagy változások vannak egy jubiléum életében. Nemcsak ránézésre, úgy is, azonban egyébként is. És a változások egy kicsit az iskolát is érintették, vagy talán nem is kicsit, ahogy az előbb említettem. Jó irányú változások. Hála az Istennek ezekért a változásokért és azért, hogy miközben figyelemmel kísértük a szeretett intézményünk életét, mindig örültünk annak, amikor egy-egy ilyen pozitív változás gazdagította a közösségünket is.

Szeretnék köszönetet mondani az egyházunknak, mert az első időszakban semmiféle állami támogatást nem kaptunk. A közösség, a testvériség tartott el bennünket, azt ettük, amit hoztak, vagy esetleg abból a pénzből mi magunk megvásároltuk, diákok egy kiskocsival húzva az élelmet, amit elfogyasztottunk aztán ebédre. Úgy gondolom testvérek, hogy ez a változási időszak két ígét azért mégiscsak eszembe juttatva, ide idézhető. Az egyik, hogy a változásoknak a nagy-nagy korát éljük, éppen ezért eszembe jutott nekem már

a kezdeti időszakban, a megtisztelő felkérést követően, a Zsidókhoz írt levél 13. fejezetének a 8. verse: „*Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké, vagy mindörökké ugyanaz*”. Ez az, ami minket megtart. A sok változás közepette egy olyan stabil horgony, ahol az életünket tudtuk, tudjuk és tudni fogjuk kötni a következő időszakban, egészen az életünk végéig.

Ennek az iskolának volt egy olyan indító eszméje, amely így fogalmazódott meg, hogy Krisztusban maradni és a korrallal haladni. De nehéz dolog volt ez már akkor is! Állandóan figyelte az iskola ezt, és én tudom, hogy ma is ezt teszik a mi vezetőink, és a diákokat is erre igyekeznek ösztönözni. De az igazi nehéz dolog az, hogy hogyan lehet ezt az egyensúlyt a változó világban állandóan megtartani és megőrizni? Mit jelent Krisztusban maradni, és közben meghaladni? Úgy haladni, hogy nem tőle el, és úgy maradni, hogy közben a változó világtól sem elszakadva, csak, amiben kell: „*Szakasszátok el magatokat a gonosz nemzetségtől...*” Más tekintetben pedig sóként benne lenni ebben a világban.

Köszönettel és hálával tartozunk a mostani vezetőinknek is, hogy eszetekbe jutottunk. Mert azért mikor megöregszik az ember, akkor könnyebben kiesik az emlékezetből. Hálásak vagyunk, hogy ez nem történt meg. Örülök neki, és azt kívánom, hogy folytatódjék tovább az iskolának ez a kedves gyakorlata. És mindenképpen a mi Urunk Jézus Krisztusnak vagyunk hálásak, aki a Lélek vezetésével, azt remélem, hiszem, hogy továbbra is vezetni fog bennünket, bármilyen területen tevékenykedünk is még, amire erőnk, időnk és képességünk van.

Köszönöm a figyelmet.

Prof. Dr. Almási Tibor
a BTA korábbi rektora

2. KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

2024. február 16-24.

Amerikai útinapló

A Baptista Teológiai Akadémia vezetése hivatalos meghívást kapott az Egyesült Államokba egy rövidebb tanulmányútra 2024. február 16-24 között. Az alábbi beszámoló teológiánk küldöttségének élményeibe, az utazás egyes állomásain tapasztalt megfigyeléseibe, valamint a látogatás jelentősebb eseményeibe enged betekintést nyernünk.

1. Hithősök nyomában

Utunk első állomása 2024. február 17-én *Billy Graham* szűkebb házájába, születésének és felnövekedésének városába az Észak Karolinában található Charlotte városába vezetett.

Krisztustól kapott küldetésünk: „*Tegyetek tanítvánnyá minden népet!*” A bibliai időkől napjainkig nagyszerű példaképek sorakoznak

*Billy Graham Library emlékmúzeum
az evangélista szülővárosában Charlotte-ban*

*Billy Grahamról elnevezett négysávos sugárút
Charlotte városában*

előttünk, akik Istenben vett töretlen hittel futották meg életpályájukat és sokakat vezettek az üdvösség útjára.

Közülük kimagasodik a huszadik század legismertebb evangélistája Billy Graham, aki több millió ember-

nek hirdette szerte a világon a megtérés és újjászületés sürgető üzenetét személyes tanúságtételben, teltházas stadionokban, szószéken és katedrán, rádióban és televízióban, a világháló különböző csatornáin.

A századik életévét is megélt evangélista gazdag életútját bemutató Billy Graham Library emlékközpont Charlotte (North Carolina) városában található, ahol az evangélista is élt és ma is nagy tisztelet övezi emlékét.

A Baptista Teológiai Akadémia néhány tanára rövid amerikai tanulmányútja kapcsán felkereste a missziós emlékközpontot is, aminek ma is evangéliumi kisugárzása van. Az evangélista életútját bemutató gazdag tartalmú fénykép, videofilm, tárgyi emlékek között kiemelkedik a valamikori „vasfüggöny” mögötti evangelizációs körutak dokumentumai és ennek ma is megtapasztalható társadalmi hatása.

Számunkra, magyar látogatóknak különösen is a Tahi táborban és több vidéki magyar nagyvárosban látható, az evangélium iránt érdeklődő sokaság, a százezer fős, teljesen magtelt Budapest-Népszadion képei dobogtatták meg a szívünket. De ugyanígy döbbenetes élmény a kommunista diktatúra összeomlása előtt Erdélyben készí-

tett fényképek, ahol Kolozsvár, Arad, Temesvár, Marosvásárhely utcáin özönlő tömegek kísérték az evangélistát az igehirdetés helyszínére, hogy meghajlgassák az Isten országa igazságáról szóló reményteljes üzenetet.

A kiállítás csarnokainak látogatása után tisztelettel álltunk meg az evangélista sirhantja mellett, hálaimát mondva Istennek alázasztos szolgájának mindhalálíg hűséges életéért. Jézus ezt üzeni ma is minden általa meghívott és a világmisszióba kiküldött tanítványának: „Légy hű mindhalálíg és neked adom az életnek koronáját!” (Jel 2,10)

*Billy Graham sírkövén ez olvasható:
Jézus Krisztus evangéliumának
hírnöke
János 14,6*

2. Látogatás egy amerikai mega gyülekezetben

Vasárnap, 18-án délelőtt részt vettünk Asheville városában a Baltimore Baptist Church istentiszteletén. Ez a gyülekezet egy tipikusan amerikai „megachurch”, azaz tömegegyházi közösség. Ez azt jelenti, hogy alkalmazkodva a kortárs amerikai kultúrához, igyekeznek minden hasznos eszközt felhasználni annak érdekében, hogy minél több emberhez eljuttassák az evangéliumot.

Ez a baptista gyülekezet még a századfordulón jött létre, de több megújuláson ment keresztül az elmúlt évtizedekben. Jelenleg kilencczer tagja van, de folyamatos növekedésben vannak. Vasárnap délelőttöként kétszer tartanak istentiszteletet, amelyen mintegy kétezer ember vesz részt. A fő istentisztelet után a legkisebb gyermekektől a legidősebb korosztályig külön kiscsoportos bibliaiskolát is tartanak, ahol az igehirdetés témáját beszélnek meg a résztvevők.

Ezen a vasárnapon is egy lendületes istendicsőítő énekkel kezdődött az istentisztelet, amely egy bemelegítési alkalommal zárult. Az igehirdetés Jónás próféta történetéről szólt, aki bár külmissziós elhívást kapott Istentől, vonakodva teljesítette küldetését. Annak el-

A tízezer fős baptista gyülekezet Ashville belvárosában

lenére, hogy maga sem hitt az általa hirdetett megtérésre felszólító igehirdetése hatékonyságában, ennek ellenére Ninive népe komolyan vette a próféta szavát és hamut hintve fejükre, irgalmat kértek Istentől. A város így megmenekült.

Az igehirdető Jónás példáján keresztül világított rá azokra a vo-

A magyar küldöttség tagjai: Tóth Sándor, Sebján-Farkas Zsolt, Paróczi Szolt, Mészáros Kálmán, ifj. László Gábor, Balla Péter, Durkó István

násokra, amik a mi tanítványi küldetésünkben is akadályozhatják a hatékony lélekmentő munkát. Az alkalom végén felhívás hangzott el arra nézve, hogy aki magára ismert Jónás vonakodó jellemében és szeretne bűnbánattal a szívében helyreállni, az jöjjön előre a szószékhez egy imádságra. A felszólítás után nagyon sokan térdeltek le az emelvény lépcsőire Isten helyreállító és küldetésüket megújító irgalmát kérve.

Az istentisztelet után a gyülekezet egyik lelkipásztora készségesen bemutatta a hatalmas, minden szükséges modern eszközökkel felszerelt imaházegyüttes előadótermeit, vasárnapi iskolai szobáit, stúdióit és közösségi tereit. Jó volt látni egy jól szervezett, hatékonyan működő, a Szentlélek jelenlététől átítatott, folyamatosan növekvő gyülekezet életébe betekinteni.

3. Meglepő találkozás egy neves amerikai evangélistával

Ashville városa közelében az észak-karolinai Blue Ridge gyönyörű hegyvidékének szívében található a Billy Graham Training

Billy Graham Oktatóközpont kápolnája előtt Durkó István és Mészáros Kálmán

Center / Billy Graham Oktatóközpont. Ezt a lelki épülésre és fizikai pihenésre is alkalmas keresztyén központot Billy és Ruth Graham alapította The Cove néven – a mi Tahí táborunkhoz hasonló – erdős hegyek övezte völgyben.

Ez az 1200 hektáros erdőben kialakított csendes oktató és pihenő központ tökéletes környezetet biztosít az Teremtővel való kapcsolatkeresésre és a Biblia üzenetének mélyebb felismerésére. Ennek érdekében szinte hetente érkeznek különböző csoportok, egyszerű gyülekezeti tagok, lelki munkások,

zenei csoportok, lelkipásztor házaspárok, ifjúsági vezetők és lelki megerősödére vágyó érdeklődők, hogy különböző bibliai kurzusok, előadások, neves bibliatanítók, keresztyén zeneművészek szolgálata révén inspirációt nyerjenek lelki megerősödére és a Krisztustól kapott missziós szolgálat hűségese betöltésére.

Akár csoportos programokon való részvételre, előre meghirdetett események látogatására, személyes lelki elvonulásra, akár gyülekezeti csoportok számára is nyitott konferencia központ. Szívesen fogadnak külföldről is látogatókat és lelki inspirációra vágyó érdeklődőket. Honlapjukon további kérdésekre is szívesen válaszolnak: <https://thecove.org/>

Bennünket magyar látogatókat is nagy szeretettel fogadtak, körbe vezettek a mesés természeti környezetben felépített templomukban és oktatóközpontjukban. Még személyes meghívást is kaptunk a legközelebbi lelkipásztor továbbképző kurzusukra.

Találkozás Will Graham evangélistával

Nagy meglepetésünkre személyesen találkozhattunk *Will Graham* testvérrel – Billy Graham unokájával – aki az elmúlt esztendőben Magyarországon evangelizált. Ő volt a 2023 november 19-én megtartott Baptista-500 jubileumi evangelizációs alkalom vendég

igehirdetője, aki több mint tízezer ember előtt prédikált a Budapest-Sportaréna-ban. Az igehirdetés után döntésre is felszólította a hallgatóságot, melyre közel ezren adtak pozitív választ azzal, hogy előre jöttek és elmondták a megtérők imáját.

Spontán találkozásunk egy közeli gyorsétteremben történt, ahol együtt ebédeltünk. Kihasználva az előre nem tervezett találkozási alkalmat, megköszöntük magyarországi szolgálatát, melynek során családtagjaink közül is voltak, akik elindultak a Krisztus követésében. Isten áldását kívántuk további lélekmentő munkájára, a viszontlátás reményében.

4. Kék hegyek ormán kapott tanítványi küldetés

Jézus Krisztus feltámadása után egy magas hegyre hívta tanítványait, hogy meggyőzze őket: Ő él és mindazok, akik hisznek benne, azok is élni fognak. Megbízta őket, hogy ezt az örömhírt adják tovább minden teremténynek a Szentlélek meggyőző erejével. Ez a megbízás ma is érvényben van, amit nekünk is megújult erővel és bölcsességgel teljesítenünk kell: *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítványnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”* (Mt 28,19)

Nemzetközi „Tanítványképző” résztvevői

Erre kaptunk bátorítást újra, amikor Észak-Karolina kéklő hegyei között található Mountain Doxology (Doxológia Hegye) nevű Istent

„Tanítvánnyá válni és tanítvánnyá lenni”

dicsőítő misszióközpontba érkeztünk 19-én hétfőn, ahol Isten jelenlétében különböző nemzet elkötelezett küldötteivel találkoztunk (A „doxológia” görög szó Istent dicsérő himnuszt, éneket, imádatot, hódolatot jelent)

A konferencia helyszíne a több mint ezer méter magasságú hegycsúcsra épített kastélyépület volt, melynek ablakaiból és kilátóhoz hasonló tornyából a négy égtáj felé tekintve három gyönyörű tóra és számtalan hegycsúcsra nyílik tiszta időben csodálatos kilátás a szikrázó napsütésben.

Ebben az épületben került sor a több napos tanítványképző bibliatanulmányozó konferenciára. Az előadótermékké alakított nappali csarnokban nyílttüzű kandalló mellett ülve tekintettük át a keresztyén hitéletünk jelenlegi helyzetét, hiányosságait és lehetőségeit a Krisztustól kapott misszióparancs hatékonyabb teljesítésében. Nagyszerű volt a Biblia mellett csendességet tartani, Istent énekekben és imádságban dicsérni.

Amerikai tanulmányutunk legfontosabb célja a „Tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni” képzésen való részvétel volt. Az International Evangelism Association (Nemzetközi Evangelizációs Szövetség) az elmúlt ötven évben szorosban együttműködött a Billy Graham Evangelizációs Társaság világszerte végzett lélekmentő szolgálatával.

A Dr. Billie Hanks, Jr. által vezetett világmissziós társaság az elmúlt 50 évben kiváló tanítványképző anyagot állított össze, amit számtalan országban tanítanak Észak-Amerikában, Dél-Amerikában, Európában és Ázsiában úgy hittudományi egyetemeken, bibliaiskolákban, általános és középiskolákban és természetesen különféle felekezeti háttérű evangéliumi gyülekezetekben is. Hatékony eszköznek mutatkozik az evangélium továbbadásában minden korosztályban a tanítvánnyá válás és tanítvánnyá tevés területén.

A „Tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni” világmozgalom a nemzetek apostola Pál szavait tartja követendő példának: „

5. Jöjj és kövess engem!

Jézus amikor elhívta első tanítványait, ennyit mondott a Genezáreti tó partján halászó Péternek: Jer és kövess engem. Miután igent mondott és otthagya a hálót és a Mester nyomdokába lépett, sok

Péter apostol elhívása: „Jöjj és kövess engem!”

történet és missziós küldetés felelősségteljes tudata erősödött fel a BTA delegációjának amerikai expedíciós tanulmányútjának utolsó

csodának, tanításnak, próbatételnek és áldásnak volt szemtanúja.

Krisztus feltámadása után ismét személyes lelki-gondozásba vette első elhívott tanítványát és ismét megkérdezte tőle: „Szeretsz-e még engem?” – A hitében megrendült Pétert háromszor válaszolt „Igen”-nel, miután Jézus helyreállította őt és mint sziklaszilárd főapostolra bízta nyája őrzését: „Legeltesd az én juhaimat!”

Ez a bibliai elhívási

állomásán Charlotte városában, amikor hazaindulásunk előtt 23-án pénteken felkerestük az amerikai nagyváros centrumában található St. Péter katedrális ősi épületét.

A vöröstéglás római katolikus templom a Martin Luther King Jr. sugárút sarán szinte eltörpül a belváros hatalmas égbetörő üvegfalú felhőkarcolói között. A templom főoltárán Jézus alakja látható, ahogyan Pétert megszólítja és követésére hívja.

Meglepő, hogy a katolikus templombelső emelvényén egy bemerítő medencét is kialakítottak. A vízzel feltöltött medence alján a következő Pál apostol által rögzített igevers olvasható: „A keresztség/bemerítés által eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt

a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.” (Rm 6,4) Ez a bibliavers még inkább emlékeztet küldetésünkre, hogy minél több emberhez jusson el az evangélium jóhíre, és kötelezze el magát Krisztus mindhalálig hű követésére.

Charlotte városa egyébként valaha indián alapítású település volt. Erre a templom előtt elhelyezett emlékkő hívja fel a figyelmet. Ezen a következő szöveg olvasható: „A ma Tryon Street néven ismert útvonal egykor az indián őslakosság kereskedelmi útvonala volt, amely egykor több mint 800 mérföld hosszan húzódott a déli Cherokee nemzettől az északi Irokézekig. Ez az út kötötte össze a népes Catawba indián nemzetelepedéseket a mai New York területén élő egykori irokéz törzseket is. Idővel ez az út kötötte össze az amerikai gyarmatok fő kereskedelmi útvonalait Philadelpiától, Észak- és Dél-Karolina különböző régióit. A ma Tryon Street nevet viselő útvonal Észak-Karolina állam első királyi kormányzója William Tryon (1765-1771) ezredes neve után kapta.”

A templomból kilépve Mesterünk szava jutott eszünkbe: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” Milyen érdekes, hogy amerikai tanulmányutunk során jártunk Billy Graham sugárúton, aztán Martin Luther King Jr.

főúton, most meg Tryon ezredes államalapító útvonalán, mi azonban Jézus Krisztus által kijelölt Isten országa felé vezető keskeny, de örökéletre vezető útvonalon szeretnénk továbbra is járni, amíg Haza nem érkezünk...

Utunk végén hálaadásra hajtottuk meg fejünket Alkotónk előtt, aki előttünk járt ezen a tanulmányutunkon és adott új inspirációt Szentlelke által a kitartó tanúskodásra, hogy a jövőben még inkább törekedjünk Krisztustól kapott kettős küldetésünkre: „Hűséges tanítvánnyá lenni és másokat is elkötelezett tanítvánnyá tenni.” Soli Deo Gloria! – Immánuel, velünk az Isten!”

Dr. Mészáros Kálmán,
a BTA rektora

3. HÉTKÖZNAPOK

Közösségépítő nap a BTA munkatársaival

A Baptista Teológiai Akadémia (BTA) vezetése igyekszik sokirányú módon elmélyíteni a testvéri közösséget úgy a hallgatók, a tanárok és az iskolában dolgozó munkatársaik felé is. Most a tanév kezdetén az intézményben naponta helytálló munkatársak számára szerveztünk egy kreatív közösségépítő napot 2023. szeptember 11-én.

A tanulmányi kirándulással egybekötött közösségi nap helyszíne a Börzsöny hegység szívében található Szt. Orbán Erdei Fogadó és az üdülőközpontot körbe ölelő páratlan szépségű Duna-Ipoly Nemzeti Park hegyei és völgyei voltak.

A közösségépítő nap résztvevői

Utunk során felkerestük a Budapesttől mintegy 70 km távolságra található Szokolya-Királyrét várhegyén nemrég felépült kilátót, ahonnan páratlan kilátás tárul a természet szépségében gyönyör-

ködő turista elé. Mindenkinek ajánljuk felkeresni és onnan Isten teremtet világát hálaadással megtekinteni!

Egy aktív résztvevő élménybeszámolója:

„Verőfényes szép nap reggelén indult útra a BTA munkatársi köre, hogy az új tanév kezdetén közösségi nappal hangolódjon rá az előtte álló feladatok végzésére. Az úti cél Kóspallag volt, a Börzsöny egyik kedves kis falujához tartozó remek fogadó, ahol a bőséges vendéglátás mellett izgalmas program fonta egybe a jelenlévőket.

Épül a közösség

A tizenkilenc munkatárs kíváncsian várta, mi is lesz az, ami közelebb tud hozni bennünket egymáshoz. Játékos feladatok vezettek egyre mélyebben az önismeret, és a munkatársi kapcsolat örömeinek felfedezésében. Hol derűs, hol megható, mélyen elgondolkodtató megszólalásokat hallhattunk, egymás új értékeit felfedezve.

A délután folyamán a csapat – habár autós túrával –, de így is izgalmas kirándulásra szánta magát. Az úti cél a Királyréten épült új kilátó volt, ahonnan csodás panoráma tárul a látogató elé.

Élményekben gazdag napot zárhattunk hálás szívvel. Örömmel mondhatjuk, készen állunk, hogy ráhangolódjunk az új szemeszter feladataira. Bizalommal tekintünk így együtt az új tanév kihívásaira!

Bizalmunk alapja közös hitünk, hogy intézményünk nemcsak a teológia tudományának közvetítését tartja fontos feladatának, hanem a Jézus Krisztusban található tanítványi kapcsolat ajándékát is. Együttesen építjük Krisztus testét, az ekléziát. Köszönjük, igazán élménydús nappal ajándékoztatok meg bennünket!”

Soli Deo Gloria! – Immánuel! Velünk Az Isten!

Újváriné Szabó Anikó
a BTA dolgozója

Szociális tanulmányi tereplátogatás

2024. április 18 - 20.

A Szociális Módszertan szervezésében három napos tereptúrán vehettek részt a hallgatók. Az utazás során betekintést nyerhettünk a szociális alapszolgáltatások, a szakosított idős és fogyatékos, továbbá a szenvedélybetegséggel küzdő emberek ellátásába.

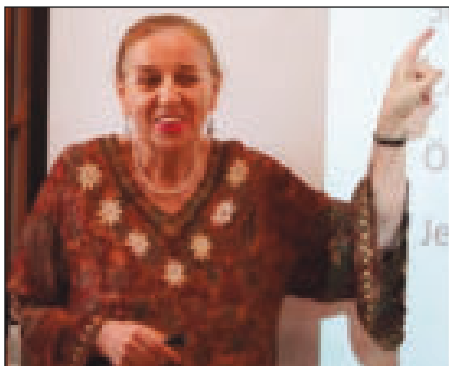
A három napos intézménylátogatás programja a következőképpen alakult.

1. nap, csütörtök

Ráckeresztúr volt az *első állomásunk*, ahol az Magyar Református Egyház Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió Drogterápiás Otthonába nyerhettünk betekintést. Az intézményvezető, Erdős Eszter mesélt nekünk a működési struktúrájukról. Lelkesedése, elszánt-sága, szerénysége példamutató értékkel bír. Hitelességüket mi sem bizonyította jobban, hogy két szenvedélybeteg fiú mesélt nekünk a saját élettörténetükről, illetve az intézmény működéséről. Bekerülésük után elveszik tőlük a telefont, mindenkinek saját mentora van. Kapcsolatot nem tarthatnak senkivel, 4 hónap után mehetnek ki 1 napra, amit az ellátottak ajándékként élnek meg. Minden tevékenységükről tervezetet írnak, amihez a társaik beleegyezése szükséges az engedélyezéshez. Amennyiben a felvázolt programban kockázatot vélnek felfedezni, akkor nem egyeznek bele az eltávozásba. Az ellátottak elmesélték, hogy ha szülői nyomásra élnek bent, és nem önszántukból, akkor a benti élet sokkal nehezebb.

Az intézmény bejárása során két csoportra oszlottunk. A csoport vezetője mutatta be és mesélte el az intézményi szokásokat, napi-rendet. Szorongó, félénk, önbizalomhiányos gyerek volt, családjától nem kapott szeretetet. 4 éven keresztül használta a designer drogot, mivel ezek hatása alatt az tudott lenni, aki szeretett volna.

Eszter, az Intézmény vezetője elmondta, hogy a gyógyulási ráta náluk 83%. Azt gondoljuk, erre joggal lehetnek büszkék, ugyanúgy, ahogy a bent lévő ellátottak, akik felismerték a probléma súlyosságát, és a gyógyulás útjára léptek önszántukból. Az egyik ellátottól

meztudtuk, hogy nála az öngyilkossági kísérlet volt az a pont, amikor eldöntötte, hogy meg kell gyógyulnia. Nem csak magáért, a 3 éves kislányáért is.

Megfigyeltük a kápolnában, hogy a nyolcszög jelkép több helyen is visszaköszönt, ami szimbolikus jelentéssel bír, hisz eldöntve a végtelen jelképe. Nyolcszögletű volt a mennyezet, a lámpatestek, illetve a padlózat.

Az Intézményből sok pozitív benyomással távoztunk. Szívünk szerint maratunk volna tovább.

„Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.” (Péld 3,6)

Második helyszínünk Lengyeltóti volt, ahol a kistérségi ellátórendszerben idős és fogyatékos embereket látnak el. Közel 700 ellátottról gondoskodnak, 400 főnek biztosítják a napi étellemezésüket. Működtetnek egy bölcsödét, továbbá házi gondozást látnak el 10 településen, illetve 23 fogyatékos embert is gondoznak, akik között vannak hallássérültek, mozgáskorlátozottak, értelmi fogyatékosak is. Az Alapszolgálati Központ munkatársai beszámolót tartottak munkájuk részleteiről, jelentőségéről, fontosságáról, kihangsúlyozva a szakmai végzettség fontosságát, a szakértelem elengedhetetlen je-

lenlétét. Az utolsó szakmai beszámolót a gyógypedagógus tartotta, akinél éreztük, hogy szívvel-lélekkel tevékenykedik. Legtöbben őt tartották az egész tevékenység motorjának.

„Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljetek méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok...” (Ef 4,1)

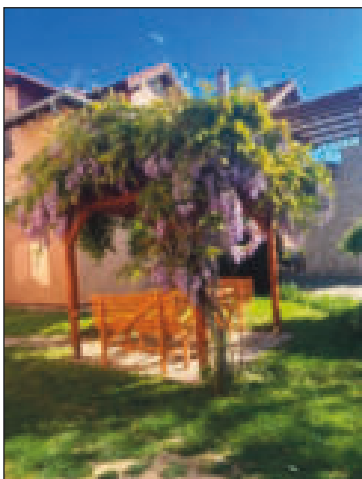
Harmadik helyszíniünk Nemeskisfalud volt, a Baptista Diakóniai Központ, ahol idős és fogyatékos emberek ellátásával foglalkoznak. Keresztyén szellemben, szűk anyagi keretek közé szorítva, de hatalmas szeretetben élnek itt az idős és fogyatékos emberek. A vezetők és a személyzet a végsőkig megtettek mindent az ellátottak biztonsága érdekében. Az intézményvezető elmesélte nekünk, hogy egy idős házaspár kezdeményezésére jött létre az „Elesett Öregekért Alapítvány”, mely Nemeskisfalud és Gadány szeretetotthonának első fenntartója volt. 2000-ben általuk 20 megfáradt, idős asszony juthatott – talán életükben először – emberhez méltó körülmények közé. Az épület alaprajza egy kereszt, mivel az volt a céljuk, hogy a kereszt alatt mindenki találja meg a lelke békéjét, nyugalmát, és itt találja meg mindenekelőtt Jézust!

Egy kis videó formájában is betekintést nyerhettünk az Otthon életébe, ami igazán átjárta szívünket. Az intézményvezető kedvesége, odaadása számunkra felemelő érzés volt. A kisfilm mellett körbejártuk az Intézményt, ami által tökéletes képet kaphattunk az ott folyó munkáról. Két különböző célcsoport együttélésének ritka példáját volt szerencsénk látni. Távozásunk előtt megvendégeltek minket kávéval, ásványvízzel, pogácsával, linzerrel, továbbá saját készítésű ajándékkal is kedveskedtek nekünk. Nagyon jól éreztük magunkat ezen a csoda helyen. Több ilyen dolgozóra lenne szüksége a világnak, mint akikkel itt volt szerencsénk találkozni!

„Légy erős és bátor! Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz.” (Józs 1,9)

2. nap, péntek

Első állomásunk Nemesbük volt, ahol az Életfa idősothont látogattuk meg, ahol németek normatíva nélküli ellátásával foglalkoznak. Csodálatos helyszínt mutatott be nekünk az Intézményvezető. Ide bárki jelentkezhethet, aki meg tudja fizetni az igen magas havi költ-

séget, mely ellenében magas színvonalú ellátásban részesül. A vállalkozó Hölgy nem rendelkezik szakosított iskolákkal, viszont tele van szeretettel, életszerű szemlélettel, amihez hozzákapcsolja az idős emberek igényeit, felelősségérzetét. Apartmanok és szobák is igénybe vehetők. Az otthon szolgáltatásai között megtalálható a sószoba, tornaterem, manikűr, pedikűr, fodrászat, mely biztosítja a lakók aktív korukban átélt igényeik magas szintű kielégítését. Demens idős emberek külön ellátásban részesülnek

saját biztonságuk és nyugalmaik érdekében. Állattartás és hatalmas zöld, parkos terület teszi jól élhetővé az otthont. A bent lakók mozgását ösztönözve kávézót alakítottak ki az otthontól néhány méterre.

„Mert én, az Úr, a te Istened, erősen fogom a jobbodat, és mondom Neked: Ne félj, én megsegítelek!” (Ézs 41,13)

Második helyszínünk Zalaapáti volt, a Máltai Szeretetszolgálat Gondviselés Háza. „A hit védelme és a szegények szolgálata.” Ez az idézet jött szembe velünk, és azt gondoljuk, valóban ez a céljuk és törekvésük. A hármass csoportba oszlottunk, ahol egy rendkívül intelligens és elhivatott dolgozó mutatta be a tevékenységüket. Ebben az Intézményben pszichiátriai betegek ellátásával foglalkoznak. Esetfelelős személyek végzik az ügyintézését, továbbá minden olyan feladatot, ami a mindennapokhoz szükséges a betegek számára. 5 db TL

(támogatott lakhatás) ház található a területen. Az itt élő betegek teljes mértékben önellátóak. Személyre szabottan mérik fel mindenki igényét az állapotát figyelembe véve.

Ezen a helyen is meséltek bent lakó ellátottak, ami által teljes hiteles képet kaphattunk az intézmény életéről. Megismertünk egy

ellátottat, aki elmesélte élettörténetét. Villamosvezetőként dolgozott, de amikor elvesztette a 39 éves feleségét, azt a traumát nem tudta feldolgozni. Jelenlegi állapota a gyógyszerek és kezelések miatt stabil. Örömet a kertészetben talála meg. Története megindító volt. Az itt gondozott pszichiátriai betegek lehetőséget kapnak arra, hogy dolgozhassanak. Minden dolgozó elhivatottsága és a munkához való hozzáállása számunkra nagyon megnyerő volt.

„Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején.” (Zsolt 37,39)

Harmadik helyszín Tapolca Baptista Szeretetszolgálat volt, ahol Tábita Szociális Szolgáltató Intézmény keretében idős ellátással és eltereléssel foglalkoznak. A személyi gondozás keretében az ellátást igénybe vevővel információt nyújtanak, tanácsot adnak, mentális támogatást nyújtanak. Gondozási és ápolási feladatok körében mosdatnak, fürdetnek, öltöztetnek, ágyneműt cserélnek. További feladatuk még az inkontinenciával küzdő betegek ellátása, fürdése, haj/arcszőrzet tisztántartása, köröm/bőrápolás stb. Több száz ellátottról gondoskodnak. A nemek arányát tekintve nők vannak többségben.

Az elterelés kereteit a büntető törvénykönyv szabályozza. Felvilágosító szolgáltatást azok kaphatnak, akiknél a szerfogyasztás nem éri el a magas szintet. Itt van létjogosultsága a prevenciónak. Családos emberek nagyobb felelősséggel és tudatosan veszik igénybe a Megelőző-felvilágosító szolgáltatást. Első időszakban rendszerint nincs semmi célja a csatlakozóknak, de a foglalkozás közben ez megváltozik, ami a terápiának és a motivációnak köszönhető. Az elterelésre 30 napon belül kell jelentkeznie a szerhasználónak. Ha ez nem

következik be, akkor az Ügyészség felé jelenteni kell, és büntető eljárást von maga után. A foglalkozás gyakorisága két hetente 2 óra.

Az előadást tartó helyi vezető személyisége elragadó volt. Sugárzott belőle a hivatás szeretete.

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor 16,14)

3. nap, szombat

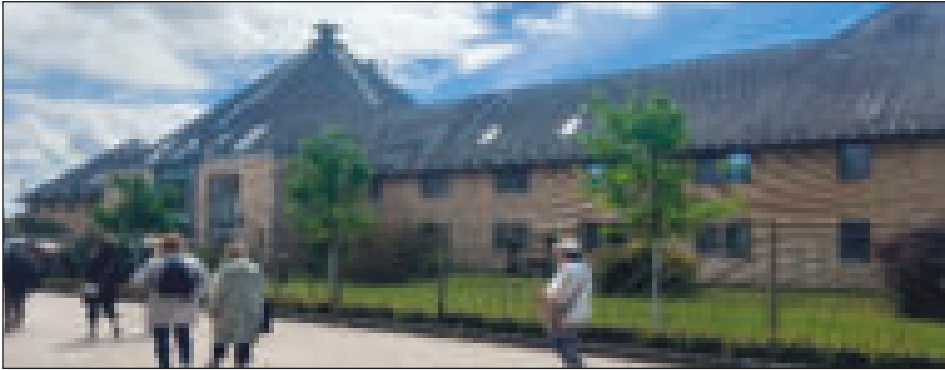
Székesfehérváron jártunk, ahol az Egyensúlyunkért Alapítvány tevékenységébe nyerhettünk betekintést. Fő tevékenységük a pszichiátriai nappali és közösségi ellátás. Az ellátottak egyéni kezelésben részesülnek. Az ellátás kezdetekor készítik el az egyéni kezelési tervet. A programterv fontos aspektusa a biztos időpont a szabadidő eltöltéséhez, hisz ezzel értelmet adnak a betegeknek a mindennapokhoz. Kirándulásokat, beauty napokat, közös főzéseket szerveznek és bonyolítanak le. Önismereti csoportok vannak, továbbá életviteli és életvezetési tanácsokkal segítik a klienseket. Ezáltal a nappali közösségbe járó emberek biztonságot, illetve valakikhez vagy valamihez tartozónak érezhetik magukat. Az alapítvány kurátora előadást tartott nekünk a skizofrén, a depressziós, a bipoláris betegek helyzetéről, és a kezelésükről. Az ismertetés számunkra érdekes, figyelem fenntartó, érdeklődésünket megtartó volt.

„Kérjétek és adatik néktek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyitják néktek!” (Mt 7,7)

Utolsó helyszínünk Tordas, Kolping Egyesített Szociális Intézmény Fogyatékosok Otthona. Az Intézmény mentálhigiénés szakembere tartott tájékoztatót, mely során megtudtuk, hogy rendszer

szintű problémák vannak a fogyatékosok ellátása és elhelyezése tekintetében, ugyanis 10 éves a várólista. Az ellátottak jellemző életkora 45-60 között volt, de nem rég 25-35 éves lakók is érkeztek. Többnyire élethosszig tartózkodnak itt. A Kolping Szövetség, mint fenntartó átvette az Intézményt,

azáltal több felújítást is el tudtak végezni. Szombat lévén a napi foglalkoztatásba nem nyertünk betekintést, de ettől függetlenül minden információ hitelesen lett átadva. Munkavégzésre kapnak lehetőséget a betegek, melyért fizetés jár nekik. Állapottól függően van lehetőség kinti munkavégzésre is. A benti élethez hozzátartozik a szórakozás, pld. művészetszakkör, kutyaterápia, zumba, néptánc. Mentálhigiéniához tartozik a kézműveskedés, vagy a meghívott művészek előadásainak megtekintése. Az ellátottak között értelmi fogyatékosok, autisták is vannak. A havidíj 150 000 Ft, mely a szállást, étkezést és orvosi ellátást foglalja magába. Négy egység van az Intézményben, egységenként kb. 50 főt helyeztek el. Nekünk az „Ott-hon az otthonban” részleget mutatták be. Itt a lakók önálló tevékenységeket végeznek el, mint pl. a mosás. Egyes szobákban párok vannak elhelyezve.

Idős szülők jogos aggodalma, hogy súlyos megbetegedésük, haláluk esetén mi lesz az értelmi fogyatékos gyermekével. Ezen a problémán segít az Intézmény rendelkezésre álló eszközeivel, kapacitásával.

„Mindenki úgy adjon, ahogyan eltökélte szívében, ne kedvetlenséggel vagy kényszerűségből, mert Isten a jókedvű adakozót szereti.” (2Kor 9,7)

Csodálatos három napot töltöttünk el, ami sok értéket adott a mindennapi életünkhöz. Fáradtan, de gazdagabban érkezünk vissza a Benczúr utcába.

A beszámoló Mezei Melinda és Bitter Zsuzsanna hallgatók írásának felhasználásával készült.

Serafin József
a BTA docense

Legációs beszámolók

Karácsonyi legációk

Kisvárdra, Tuzsér, Nyíregyháza

Ebben a félévben a karácsonyi legációt három helyen: Kisvárdán, Tuzséron és Nyíregyházán végeztem. (Emellett a szokásos BTESZ-es alkalmakat is vezettem.)

Egyetlen prédikációval készültem, amit háromszor mondtam el. Ebben a kis Jézust állítottam szembe a nagy Jézussal. Szerintem, egy jól sikerült prédikáció lett.

Pozitív visszajelzéseket kaptam az alkalmak után, és én is egyre jobban fejlődök a gondolataim összeszedésében, az előadásban.

Ha szeretnék megtekinteni, lehetőség van erre a Nyíregyházi Baptista Gyülekezet Facebook oldalán, a 25-e délutáni felvételen.

Köszönöm a lehetőséget!

Zubor Ákos BA/2

Aszód

A karácsonyi legációs időszakot Aszódon tölthettem, az Aszódi Baptista Gyülekezetben. Egy rendkívül barátságos, összetartó gyülekezetet pásztorol *Papp Szabolcs*, akinek az irányítása alatt szolgálhattam. Az első feladatomban vasárnap, az ünnepi istentiszteleten való tanítás volt. Az „Immánuel: Velünk az Isten!” kifejezés háromfajta mélységét néztük meg, és hiszem, hogy jobban át tudtuk élni, mit is jelent ez számunkra. Karácsony első napján délután is együtt lehetünk, és gyönyörködhettünk a gyermekek szolgálatában.

Sok régi ismerőssel találkozhattam, és feleleveníthettük azokat a pontokat amikor találkozott az életünk. Megélhettük azt is, hogyha a többiekkel nem is ismerjük egymást, de van, aki mégis összeköt bennünket a Szent Szellemmel.

Óév estéjén vidám hangulatú játékokkal, összefoglalókkal, vetélkedőkkel ismerhettük meg egymást még jobban és éltük meg a tanítvá-

nyi közösséget. Én is készültem egy Bibliai vetélkedővel, aminek az eredményén megmutatkozott a gyülekezet széleskörű bibliai ismerete.

Az új évet is Istentől kapott bátorítással indíthattuk. Az igehirdetésben nem csak a tagokat, de magamat is buzdíthattam arra, hogy az igének ne csak hallgatói, hanem megcselekvői is legyünk.

Remélem, hogy Isten igéje termő talajba hullott, és lehet egy aktív munkában gazdag, Istentől megáldott évünk.

István András BA/2

Érsekcsanád

A 2023-as karácsonyi legációs időszakban az Érsekcsanádi Baptista Gyülekezetben teljesítettem szolgálatot. A legációra egyedül érkeztem és a szállásom Szegeden volt, az ünnepi időszakban nem kívántam a gyülekezeti tagokat ezzel terhelni.

December 25-én a délelőtti és délutáni alkalmakon, továbbá a december 26-ai délelőtti alkalmon szolgáltam a gyülekezetben. A karácsonyi délelőtti alkalmat Hetényi Levente lelkipásztor vezette, majd ezt követően prédikációt tartottam a Lukács 2,1-20 alapján. A prédikáció főüzenete az volt, hogy Krisztus születése és a pásztorok története megmutatja számunkra, hogy Isten munkája csendben történik a rejtett helyeken, amiket sokszor nem látunk és olyan egyszerűséggel, amely a mai ember számára szinte sokszor érthetetlen.

Az alkalmat követően Vasadi Lajos és felesége vendégelt meg ebédidőben és jó lehetőség volt ez a beszélgetésre. A délutáni alkalmon a Máté 2,1-12 alapján tartottam tanítást a napkeleti bölcsek történetének fontosságáról, a bibliai szövegben tárgyalt csillagállások babilóniai magyarázatáról és a Jézus születésekor bekövetkező látványos asztronómiai eseményekről, amelyek a teremtés többi részével együtt hirdették a megígért Messiás megszületését.

Karácsony másnapján a prédikáció vezérgéje a 91. zsoltár volt és a tanítás főüzenete az Isten védelmére és gondoskodására való emlékezés és az abban való megerősödés volt a 2024-es évre előre tekintve. Az alkalmat követően Hetényi Levente és kedves felesége látott vendégül, velük is tartalmasan és hosszan tudtam beszélgetni. A gyülekezeti tagok kedvesek voltak, nagy érdeklődéssel voltak

felém és remélem, hogy a gyülekezet növekedésnek tud indulni 2024-ben.

Halász Győző Mihály BA/2

Sülysáp, Rákoscsaba

Az idei karácsonyi ünnepekör legációk gyakorlata keretében nem mentem távoli, számomra új gyülekezetekbe, hanem az évközi szolgálati helyemen töltöttem azt. Karácsony első napján, december 25. reggelén a Sülysápi Baptista Gyülekezetben szolgáltam. Ez egy kis gyülekezet, kedves emberekkel, akik ismét nagy szeretettel fogadtak. Az igehirdetés alapja a Lukács 2,1-20 volt, amely alapján a Krisztusban való örömről beszéltem, melyben részünk lehet bármilyen életkörülmények között. Az istentisztelet után meghívást kaptam a gyülekezetvezető testvérhez és kedves feleségéhez ebédre, ami közben és után egy tartalmasat beszélgethettünk. Beszélgettünk személyes dolgokról, de a gyülekezet történetébe is betekintést nyertem. Végig nézhettem az imaház építésének előkészületeiről és építéséről készült fényképeket, miközben meg is hallgathattam a történetet. Este pedig a Rákoscsabai gyülekezet istentiszteletén vehettem részt, immár nem szolgálóként.

A következő igehirdetői szolgálatom a Rákoscsabai Baptista Gyülekezet óév esti istentiszteletén volt. Ezt közös vacsora, majd játékok követték és végül egy lelki tartalommal bíró résszel zártuk, amit a gyülekezet lelkipásztora, *László Gábor* testvér vezetett.

Az eredeti tervek szerint óév estéjén az istentisztelet után a kis ifjúsággal lettünk volna még együtt, aminek szintén én voltam a felelőse, de végül sajnos az elutazók, betegségek és egyéb dolgok miatt ezt az alkalmat nem tudtuk megtartani.

Újév napjának reggelén egy hosszú imaközösségben lehettünk együtt néhány testvérrel a rákoscsabai gyülekezetben a lelkipásztor vezetésével, amit egy nagyon áldott alkalomnak éreztem. Délután pedig ismét résztvevőként lehettem jelen az istentiszteleten. Bár ezeken az alkalmakon nem én szolgáltam, mégis jó alkalmak voltak arra, hogy építsem a gyülekezetben lévő testvérekkel a kapcsolatokat.

Gőczy János BA/3

Derecske

Idén a Derecskei Baptista Gyülekezetben szolgálhattam. Ez azért izgalmas és érdekes időszak is egyben, mert itt vagyok/vagyunk gyakornoki programban és várjuk Isten vezetését.

Szeptember elején Isten kegyelméből ide költözhattunk a derecskei gyülekezet szolgálati lakásába. Megértettük Istentől, hogy a következő egy évben, amiből még csak félév telt el, ide küld bennünket. Így ezt megértve és elfogadva ott hagyva minden egzisztenciánkat mondhatni eljöttünk, hogy Isten vezetésének eleget tegyünk, és egyben meglássuk a célját is ennek. Habár sok kérdés ott volt a szívünkben azt tapasztaltuk, hogy Isten folyamatosan választ ad számunkra, ahogy eljön annak a megfelelő ideje kijelenti magát.

A karácsonyi szolgálatom előtt a helyi gyerekek szolgáltak. Nagyon felüdítő volt nézni arcukat, amelyen az öröm kirajzolódott és azt a gyermeki hitet, amely megjelent a szolgálatukban. Mindannyiunk épülésére és lelkünk felüdítésére szolgáltak eszközként menyeyi Atyánk kezében. Általuk is hangolt az Isten bennünket az igei üzenetre, mind e mellett az énekek, amelyekkel készültek jó alkalom volt arra, hogy az idősebb testvérek is bekapcsolódjanak annak éneklésében így is megvalósítva azt, hogy különböző generációk, hogy tudnak szolgálni Istennek egyszerre.

A közös énekek is mind az ünnepi légkört erősítették a szívünkben és a dicsőítés, magasztalás hangjai hagyhatták el ajkunkat, amivel kifejeztük mennyire hálásak vagyunk és emlékezünk az Úr Jézus Krisztus születésére.

A karácsonyi szolgálatomban Lukács evangéliuma 2 rész 25-32 versből szolgáltam. Olvasunk egy férfiről, név szerint Simeonról, akiről nagyon kevés információt oszt meg velünk a Biblia. Mégis néhány fontos dolgot megemlít mind e mellett, amik számunkra is fontosak lehetnek, és kiindulási pontok lehetnek az életünkre nézve. Isten olyan formában mutatja be Felkentjének az érkezését, amelyre minden Izráel kegyesében feltűnést kellett keltenie. Simeon olyan jelenség az akkori Izráelnek, akire mindenkinek fel kellett figyelnie. Amikor Izráelben csak a legegyszerűbb, legelesettebb emberek közt, a föld népe körében élt a messiási várakozás, akkor Isten különös

prófétát állít elő. Ez az ember a legszigorúbb farizeusi kegyesség megtestesítője: „igaz és kegyes” – ez a két jellemző aligha járhatott volna neki másként.

Ezt a két jellemzőt jártuk körbe igaz és kegyes. A szolgálat után a gyülekezet hangosan imádkozott, ahogy a lélek indította a testvéreket, majd pedig a záróének után együtt elénekeltük a „Csendes éj” kezdetű éneket.

Az alkalom után a testvéri közösség nem maradhatott el, így visszamaradva még hosszú ideig tudtunk egymással beszélgetni és megosztani egymással gondolatainkat akár az igéről, akár elmondva szívünkben megfogalmazott imatémákat is.

Istené legyen a dicsőség, hogy idén is alkalmatlanságom ellenére tudott használni.

Herczegh Sándor BA/4

Bajai Körzet

A 2023. évi karácsonyi legációk gyakorlatot a Bajai körzetben tölthettem és itt szolgálhattam a körzetben lévő gyülekezeteket. A feleségem és a 9 hónapos kisfiam is elkísért, hogy a karácsonyi időszakot ne kelljen külön töltenünk.

December korai napjaiban egyeztettünk *Lados István* testvérrel, hogy miben tudnék a bajai körzet segítségére lenni és előre egyeztetésre kerültek az alkalmak amikor számítottak a segítségemre:

Elsődlegesen igehirdetésekkel és bizonyágtétellel szerette volna *Lados* testvér, hogy készüljek a gyülekezetekben. A karácsonyi időszakban nagy szüksége volt segítségre, a sok párhuzamos alkalom végett.

Reggel érkeztünk Budapestről aznap Bajára a feleségemmel és a kisfiammal. Nagyjából 9 órára érkeztünk meg a gyülekezethez.

Ebédre az *ifjabb Bócsa* családhoz voltunk hivatalosak és aznap este ők szállásoltak el bennünket. Másnap reggel indultunk vissza Budapestre. Balesetmentesen, komolyabb kavalkád vagy változás nélkül zajlott ez a rövid időszak.

1. Karácsonyi alkalom a bajai gyülekezetben (10 óra):

A bajai gyülekezetben nagyjából 100 testvér gyűlt össze karácsony napján. *Lados* testvér előre jelezte, hogy több látogatóra szá-

mítanak karácsony napján, így a Máté 1,18-25 alapján hirdetem az igét, de elsődlegesen az evangéliumot. József Mária felé megnyilvánuló kegyelemére fókuszlátam és azt hasonítottam Krisztus irántunk megnyilvánuló kegyelméhez. Az alkalom után beszélgettünk a testvérekkel, majd vendégségbe invitált bennünket a Bócsa család és velük ebédeltünk.

A következő főbb gondolatokra fókuszáltam:

„Isten igéje igaz és tévedhetetlen és ami abban van leírva az Isten tökéletes szava. Egyedül Isten képes tökéletesen lejegyezni a történelmet és ezért bizonyosságunk lehet abban, hogy amit leírtak a Biblia szerzői azok pontosan úgy történtek ahogyan leírták őket...”

„Ha József szívébe ültetett elég kegyelmet Isten ahhoz, hogy így forduljon a látszólag hűtlen jegyese felé, akkor mit gondolsz mekkora kegyelem van Isten szívében feléd, hűtlen gyermeke felé? Nincs olyan bűn, nincs olyan átlagos és átlag alatti helyzet ahová Krisztus keze ne érne le. Az Ő kegyelme mélyre szánt és a te életedet is fel tudja szántani. Járuljunk ehhez a kegyelemhez mindnyájan bátran. Mert nem tudom, hogy mit szeretnének vagy mit szerettek volna a testvérek karácsonyra, de azt tudom, hogy Krisztus irgalmára és reménységére van igazából szükségük.”

„Isten nem kiemelkedő és tökéletes emberekhez jött és nem pompára és tökéletességre vágyik. Az átlagosságunkba és egyszerűségünkbe jött és közösséget jött velünk vállalni a bűneink közepette is. Nem az érdemeink miatt néz irgalmasan ránk. Végtelenül alázatosan, kegyelemmel és szeretettel telve érkezett és hozzánk jött, akiknek hit van a szívükben és akik életét ez a hit formálja. És ezért végtelenül hálásak lehetünk. Olyan mindennapi hívőkhöz jött, mint a testvérek és mint amilyen én is vagyok. És azért jött, hogy megváltson bennünket és megszabadítson bennünket a bűneinkből. Mert ha nem tette volna akkor semmilyen reményünk nem lenne.”

1.1 Karácsonyi alkalom a dávodi gyülekezetben (15 óra):

A gyülekezet 2-3 idős nénit számlál és betegség/baleset miatt délben jelezték, hogy az alkalmat nem tudjuk megtartani. *Lados* testvér

előbb úgy gondolta, hogy érdemes ebben az esetben Hercegszántón szolgálnom, de végül is úgy döntött, hogy a hercegszántói szolgálatot a családjával ők szeretnék csinálni. Így lehetőségem adódott egy órát pihenni a délutáni igehirdetés előtt.

1.2 Karácsonyi alkalom a bátmonostori gyülekezetben (17 óra):

A bátmonostori gyülekezetben nagyjából 30 testvér gyűlt össze délután, pár vendéggel kiegészülve. *Lados* testvér biztatására egy igehirdetéssel készültem 25-ére, így itt is a Máté 1,18-25 alapján hirdetem az igét. Az alkalom után jót beszélgettünk a testvérekkel és ezután a *Bócsa* család otthona felé vettük az irányt, mivel ők ajánlották fel, hogy elszállásolnak bennünket aznap éjszakára.

2. Óévi alkalom a dávodi gyülekezetben (15 óra):

Második alkalom apropóján 14:20-ra érkeztünk egy Dávod melletti apró közösségbe (helytelen volt a cím, ami elérhető volt számomra). Egy kisebb kerülő után, valamint sok keresgélés és egyeztetéssel végül megtaláltuk Eta néni otthonát, ahová az alkalom meghirdetésre került. 3 idős testvérnő gyűlt össze aznap és az alkalom nagyon családias jellegű volt. Egy két részes igehirdetéssel készültem a körzetbe a Lukács 6,22-31 alapján, mind a kettő az aggodalmaskodás témakörébe tartozott, az egyik az Óév aggodalmaira a második pedig az Új év aggodalmaira:

Az első rész főbb gondolatai a következők voltak (bár a dávodi helyzet nem tette lehetővé, hogy a teljes üzenet átadásra kerüljön, mert inkább egy kiscsoportos alkalomhoz hasonlított az együttlétünk):

„Isten különös kegyelme, hogy mindenről gondoskodik. Gondot viselt ránk az elmúlt egy évben és a gondunkat fogja viselni a következőben is. És ezért végtelenül hálásak lehetünk neki.

Ne aggodalmaskodjunk az elmúlt évre nézve, hanem legyünk hálásak a táplálékért, a ruházatért, a hajlékért, mindeneért, amit kirendelt számunkra. És amikor számot vetünk se felejtjük el, hogy milyen kapcsolatunk van Krisztussal, hogy ki Ő nekünk. És hogy Krisztus milyen szívvel tekint ránk. Feleslegesen ne bántsuk magunkat és ne bujkáljunk Krisztus elől, ne aggodalmaskodjunk. Őszintén járuljunk Krisztus elé,

azzal a bizalommal, hogy gyermekeiként tekint reánk, telve szeretettel és kegyelemmel.”

És akkor se aggodalmaskodjunk amikor a következő évre nézünk, mert Isten megígérte, hogy gondja lesz ránk. Higgyünk neki.

„Ne aggodalmaskodjunk amikor az elmúlt évre tekintünk, hanem legyünk hálásak. Mert értékesek vagyunk és értékesek voltunk Isten számára. Akkor is, ha még önmagunkban sem látunk értéket, akkor is, ha mások nem látnak bennünk értéket. Krisztus értékesnek tart bennünket. És ez az egyedüli, ami valójában fontos.”

„Ne aggodalmaskodjunk mert a jó Pásztor kicsiny nyájába tartozunk. Ahol ez a pásztor az életét adta a juhaiért és kifizette a bűn zsoldját a halált. Viszont a nyájon kívül mindenkinek magának kell megfizetnie ezt a zsoldot.”

A testvérnőkkel énekeltünk a HH-ból, és hálát adtunk az Úrnak az Ő gondviselő kegyelméért az elmúlt évben.

2.1 Óévi alkalom a bajai gyülekezet (18 óra):

A bajai gyülekezetben 70-80 testvér gyűlt össze az óévi istentiszteletre, sok fiatal, mivel az alkalom utánra ifjúsági alkalom került meghirdetésre. Hasonlóan Dávodhoz itt is a Lukács 6,22-31 alapján hirdetem az igét és a főbb gondolatok a fent említett gondolatok voltak: itt viszont sikerült az összes gondolatot úgy kifejtteni ahogyan szerettem volna.

Az alkalom végén egy rögtönzött interjúra kért meg *Lados* testvér, aminek a keretein belül az elhívásomról, a megtérésemről, a házasságomról és életem egyéb fontos eseményeiről tehettem bizonyosságot.

Este az *id. Bócsa* család szállásolt el bennünket.

3. Újévi alkalom a dávodi gyülekezetben (15 óra):

Eredetileg a hercegszántói gyülekezetbe készültem aznap igét hirdetni, viszont *Lados* testvér úgy döntött, hogy inkább ő szeretne aznap Hercegszántóra menni (úrvacsoraosztás végett), így a dávodi közösségben kezdtem az aznapi szolgálatot. Az előzőnap megkezdett üzenet második felét osztottam meg a testvérnőkkel a következő főbb gondolatok mentén:

„Nagyon drága az a kincs, amit Isten ránk bízott. Nagyon hálásak lehetünk neki, hogy nem hagyott bennünket árván és elküldte az Ő Szentlelkét és kezeinkbe adta az igét. Olvaszuk és táplálkozunk belőle és emlékezzünk, hogy a gyülekezeteinket Krisztus építi. És ha Krisztus valamit épít, akkor az épülni fog.”

„Ne aggodalmaskodjunk a jövőnk felől, hogy mit fogunk enni, mit fogunk magunkra öltetni és hol fogunk lakni, mert bár kicsiny a hitünk, de egy hatalmas Istenbe van vetve. Tegyük a dolgunkat úgy, mint a hollók teszik és bízunk Isten gondviselésében. Vessünk minden gondunkat őreára, mert neki gondja van ránk.”

„Ne aggodalmaskodjunk, mert Isten országának a részesei lehetünk. Krisztus önmagát adta értünk és meghalt a bűneinkért, és így már rendezésre került vele a kapcsolatunk. Az övéi vagyunk. Vessünk tehát minden gondunkat őreára, mert neki gondja van ránk.”

3.1 Újévi alkalom a bátmonostori gyülekezet (17 óra):

Hasonlóan Dávodhoz itt is a Lukács 6,22-31 alapján hirdetem az igét és a főbb gondolatok a fent említett gondolatok voltak. Az aggodalmaink és az új év kihívásainak az elviselése volt a fókuszban.

Este újra az *id. Bócsa* család szállásolt el bennünket és vendégül látták *Lados* testvért és a feleségét is, hogy közösen beszélgethessünk vacsora közben.

Kulcsár Bálint MA/1

Sarkad, Gyula, Kétegyháza

2023 karácsonyán lehetőségem volt több Körösvidéki baptista gyülekezetben igei üzenettel szolgálni az ottani testvérek felé. December 24-én délelőtt Sarkadon, másnap, 25-én pedig délelőtt Gyulán ill. Kétegyházán volt lehetőségem hirdetni a Gyermekek uralkodásának örömhírét.

A sarkadi gyülekezet vendégszeretetét már 2022 karácsonyán is átélhettem, így örömmel vártam az újabb találkozás lehetőségét. Most is azt tapasztaltam, hogy a sarkadi testvérek ritkán tapasztal-

ható figyelemmel követik az ige üzenetét. Különösen bátorító volt, hogy a gyülekezet legidősebb, tapasztalt tagjai is gyermeki lelkesedéssel fogadták Isten üzenetét. A délelőtti textusa a Máté 2,1-6 volt, amely a bölcsek Jeruzsálembe érkezését örökíti meg, az írástudók által pedig említésre kerül a mikeási Messiás-prófécia (Mikeás 5,1-5). A született gyermek uralkodása örömhíreről beszéltem a sarkadi gyülekezetnek: az uralkodás intézménye Isten eredeti tervében a védelem, ill. a szükségnek betöltésének eszköze. Jézus pásztori uralma alatt a sorsunkat nem a saját hibáink, gyengeségeink, kudarcaink határozzák meg, hanem az Ő akarata. Bátorítottam mindenkit a gyülekezetben, hogy az uralom alól kivont életterületeket adják, helyezték vissza Jézus uralmának befedezése alá, aki a kudarokat is beépíti az ő gyönyörű és tökéletes tervébe. Az ige hirdetése után elénekeltem Lakatos Péter „Úr vagy minden felett” című énekét. Az ige hirdetésre választ adó imák, valamint az istentiszteletet követő beszélgetések személyessége arra engedett következtetni, hogy sok szívben célt ért az Ige üzenete.

Karácsony első napjának délelőttjén a gyulai gyülekezet istentiszteletén vehettem részt a zsúfolásig megtelt gyulai baptista imaházban. Itt az ige hirdetés mellett az ének-zenes dicsőítés egy részét is lehetőségem volt vezetni, a helyi dicsőítő csapattal együtt. Az istentiszteleten a helyi kórus is szolgált, különböző stílusú, precízen kidolgozott karácsonyi énekszolgálattal. Igei üzenetemet a Fil 2,5-11-re alapoztam, témája a krisztusi alázat alapja volt. Látjuk Krisztus életében, hogy alázata nem arról szólt, hogy kevesebbet gondolt önmagáról, hanem arról, hogy kevesebbet gondolt önmagára. Mivel tisztában volt identitásával, szabad volt a bizonyítástól és az embereknek való megfeleléstől, így pedig szabad volt „megfeledkezni önmagáról”, megüresíteni magát és letenni másokért az életért. Ugyanígy a mi alázatunk és szolgálatunk alapja is csakis egy erős, Krisztusban gyökerező identitástudat lehet.

Még aznap délután Kétegyháza felé vettem az irányt, hogy a délutáni istentiszteletet az ottani testvérek társaságában tölthessem. Az istentisztelet stílusban színes volt, jelen volt a gitáros-zongorás dicsőítés és a fúvószena is. Több testvér/testvérnő is egyéni ének-zenei szolgálattal járult hozzá az alkalomhoz. Az Igét az Ézs 9,5-6 alapján hirdettem. Itt is kiemeltam az uralkodás isteni rendjének áldásait, és

hogy elrontott életútjaink teljes helyreállást találnak Jézus Krisztus uralmának biztonsága alatt. A textus beszél ugyanakkor a Fiú uralkodásának dinamikájáról is: „uralma növekedésének” nem lesz vége. Krisztus uralma nem statikus, hanem növekszik. Akármilyen történetik a világban, abban biztosak lehetünk, hogy az ellenség vesztésre áll.

Hálás vagyok a legációk szolgálataim örömeiért és kihívásaiért egyformán. Személyesen én is sok bátorítást kaptam Istentől az igék alapján, illetve jellemfejlődésemben fontos szerepet töltött be a felkészülés időszaka.

Koncsárd Balázs MA/1

Salgótarjáni Körzet

Karácsonyi legációm a Salgótarjáni Gyülekezet körzetében töltöttem ebben a tanévben, *Urbán Gedeon* vezetésével és felügyeletével. Első szolgálatomra december 17-én került sor, amikor is a lucfalvai gyülekezetben tartottam imaórát. Az adventhez kapcsolódva fő üzenetem Zakariás és Erzsébet történetéből az volt, hogy ha egy család a lehető legtöbbet megtesz azért, hogy születendő gyermekük egy felkészült családi fészekbe érkezzen meg, akkor nekünk mennyivel jobban kellene készülnünk Jézus visszatérésére. Ahogy Zakariás és Erzsébet is kapott kinyilatkoztatást János születésére, nekünk is kijelentésünk van Jézus visszajövetelére, ezért nekünk is készülni kell. Méghozzá úgy, ahogy Zakariásék nevelték aztán a megszületett Jánost arra a küldetésre, amit az Úr kinyilatkoztatott nekik. János így céltudatosan, radikálisan kezdettől fogva arra a szolgálatra készült, hogy ő lesz majd Jézus előhírnöke.

Második szolgálatom Nógrádmegyében volt december 25-én, ahol egy hagyományos bizonyágtétellel készültem az egyik kórházi, és az előző nap a munkahelyemen átélt élményeimből merítve. Ennek fő mondanivalója az volt, hogy a legszörnyűbb egyedülletben, a legkellemetlenebbnek tűnő körülményekben is Isten ott van, és meg tud vigasztalni, át tud segíteni és akár harcos társat is tud adni ehhez.

Harmadik szolgálomban pedig Salgótarjánban tartottam óévi igehirdetést a talentumok példázata kapcsán. Itt arra helyeztem a

hangsúlyt, hogy a „gazda” nemcsak egy kevés dolgot bízott ránk, hívők összességére, hanem a teljes vagyonát (királyságát), amivel nekünk gazdálkodnunk kell. Hívóként kimondatlanul is tudnunk kell (hát még tudva Jézus parancsolatából), hogy azzal, amit képességeink szerint kaptunk, az Isten országának építéséért tennünk is kell. Még, aki a legkevesebbet kapta, az is legalább meg tudja duplázni azt, amit kapott. Mert mindenki kap, kapott lehetőségeket az Úrtól.

Nagy Bálint MA/1

Vecsés

A Vecsési Bárka Baptista Gyülekezethez lettem beosztva ebben az évben, amely egyben a saját küldő gyülekezetem is. A félév folyamán részt vettem az előjárói tanácskozásokban, másfél havi rendszerességgel hirdetem igét, havonta vezetem dicsőítést, elláttam a pénztárosi szolgálatot, valamint alkalmanként a gyerekszolgálatban is besegítettem. A városban tartott missziós alkalmak (Bibliai Családi Park, evangélikációs koncert) lebonyolításában is segédkeztem.

Mindemellett a Péteriben folyó gyülekezet plántálásban is részt vettem szervezési munkákban, igehirdetésben, dicsőítésben, gyerekszolgálatban, házi csoport vezetésében és imaalkalmakon.

Kéthetente tanítványoztam egy férfit, ahol közösen igét tanulmányoztunk és aktuális kérdésekről beszélgettünk.

Havi rendszerességgel tartottam tini ifit vezetőtársaimmal együtt a faluban. Alkalmi jelleggel a Pestlőrincen folyó plántálási munkában is részt vettem zenei szolgálatban.

Karácsonyi legációban Vecsésen voltam, ott vettem részt a szolgálatban igehirdetéssel és a dicsőítő csapatban.

A Baptista-500 alkalmat a gyülekezetünk eléggé előtérbe helyezte, így a gyülekezetünk jelentős része jelen volt az alkalmon. Én tanácsadóként szolgáltam.

Sűrű, de nagyon tartalmas félév áll mögöttem. Sok mindent, amit a félév során tanultam a BTA-n, már most tudtam alkalmazni a szolgálatban.

Hálás vagyok a BTA-n és a szolgálati helyemen eltöltött időért.

Szögedi Attila MA/1

Nagyvarsány körzetében

2023 karácsonyán második alkalommal tölthettük a legációkat a Nagyvarsányi gyülekezetben feleségemmel. December 24-én még családi körben otthon töltöttük az ünnepeket, és karácsony első, illetve második napján utaztunk a Varsányi testvérekhez.

Hétfő délelőtt Nagyvarsányban az áhítat szerinti igeszakaszból (Máté 2,1-12) szolgáltam. A prédikáció fő üzenete az volt, hogy Jézus nem csak a „kisjézus”, hanem a mindenség Királya és életünk legfőbb Ura, a győztes Isten, aki méltó az imádatunkra és az ajándékainkra.

Kora délután az ilki gyülekezetben hirdetem igét a Máté 1,18-25-ből, amiben karácsony lényegére emlékeztettem a 10-15 fős testvériséget. Hogy mit ünneplünk karácsonykor? Először is, Jézus születését, hogy az Isten emberré lett. Másodsor, Jézus szabadítását, az ő életművét. Harmadszor pedig, vele együtt, az ő társaságában ünnepelhetünk.

Késő délután ismét Nagyvarsányban szolgáltam, ahol a gyermekek karácsonya mellett a János evangéliuma első részének első tizennyolc verséből szolgáltam. Ez a fejezet egy rendkívül gazdag és tartalmas karácsonyi vacsorához hasonló, hiszen annyi üzenet van benne, hogy összeszámolni is nehéz. Megpróbáltam a textus három fő üzenetét kiemelni, és mint három fogást feltálatni azt a testvéreknek. Krisztus királyi lakomájának a különlegessége, hogy azt Isten, a mennyei főszakács nagy szeretettel készítette a számunkra, és minden fogás alapvető hozzávalójaként szintén az isteni szeretetet használta. Az ünnepek alatt számomra ez volt a legszemélyesebb üzenet, ami megérintett.

Karácsony másnapján ismét Nagyvarsányban, de már csak egy alkalommal kellett szolgálnom. Ekkor a tizenkétéves Jézus történetéből (Lk 4,41-52) azt az üzenetet emeltem ki a testvéreknek, hogy az ünnep alatt ne veszítsük el Krisztust, az ünnepeltet.

A két ünnep közötti napokat Debrecenben töltöttük, és így készültem az óévi és újévi szolgálatokra, amelyek textusait és fő üzeneteit már karácsony előtt megadta az Úr.

Szilveszter délelőttjén a talentumok példázata alapján egy őszinte évértékelésre hívtam a testvéreket, amiben azt vettük szemügyre,

hogyan „2023-ban mit tettem én Istenért?”. A délutáni szolgálatban pedig – ami Aranyosapátiban és Nagyvarsányban is elhangzott –, a 77. Zsoltár alapján arra irányult a figyelmünk, hogy „mit tett értünk Isten az elmúlt évben, és hogyan meríthetünk erőt a múltból a jövőre nézve?”. Szilveszter éjjel a gyülekezet egy része együtt ünnepelt az imaházban, amelyen mi is részt vehettünk. Volt alkalom közös éneklésre, áhítatra, kvízre, különféle játékokra és közös étkezésre is.

Újév délelőtt egy utolsó szolgálat várt rám Vásárosnaményban, ahol a 2Korinthus 1,1-11 alapján helyezett Isten a szívemre egy újévi üzenetet a testvéreknek a 2024-es évre nézve. Úgy érzem, ez a szolgálat nem csak nekik volt üzenet, hanem számomra is meghatározó lesz az előttünk álló év napjain.

Talán ez volt eddig a legmozgalmasabb és legtöbb szolgálattal járó legáció; összesen nyolc igehirdetés és hét különböző prédikáció, amivel készültem. Fizikailag elfáradtam, de lelkileg felfrissültem. Jó volt találkozni régi ismerősökkel, és megismerkedni újabb testvérekkel is. Mindenhol nagy örömmel és őszinte szeretettel fogadtak minket, amit nagyon jól esett átélni. Remélem – és úgy érzem –, hogy a szolgálataimmal valóban építeni tudtam a testvérek hitét, miközben én is sok áldással lettem gazdagabb általuk.

Kovács Benjámín MA/2

Húsvéti legáció

Körös-vidéki gyülekezetek

A 2023/2024-es tanév második félévében, a húsvéti legáció alkalmával a Viharsarok tájegység Körös-vidéki gyülekezeteiből néhányat látogathattunk meg. A kapcsolattartó a Gyulai Baptista Gyülekezet lelkipásztora, *Merényi Zoltán* volt, aki a környék gyülekezeteinek ügyintéző lelkipásztoraként is szolgál a vezető nélküli időszakban. A beérkezett igények alapján négy nap alatt (2024.03.29-2024.04.01 – péntektől hétfőig), feleséggel együtt öt helyszínen járhattunk, ahol különböző szolgálatokat végezhattunk a testvérek között.

Nagypéntek alkalmával a Békéscsabai Baptista Gyülekezetben hirdetem az ígét, ahol feleségem zongorajátékával szolgálta a közös éneklést. A 2021-ben felújított imaházi épület gyönyörű látvány volt, azonban a lelkipásztor hiánya megviseli a testvéreket és kihatással van az istentiszteleti alkalmak látogatottságára is, ez megmutatkozott a kis létszámú, körülbelül 20 fős létszámon. Az istentisztelet 17:00 órakor kezdődött, melyen Jézus kereszthalála volt a központi téma.

Nagyszombaton a Gyulai Baptista Gyülekezet ifjúsági alkalmán vettünk részt 17:30 órakor, ahol körülbelül 30 fiatallal találkozhattunk. Jó hangulatú bibliai játékkal kezdtünk, melyet a helyi lelkipásztor nagyszombati igei buzdítása, zenei dicsőítés követett. Ezután Merényi Zoltán egy interjú keretében az ifjúság tagjai előtt kérdezett bennünket a megtérésről, párválasztásról, elhívásról és a húsvét személyes üzenetéről. Az estét a lelkipásztor-családdal eltöltött vacsora zárta, építő, tanácsoló beszélgetéssel egybe kötve.

Húsvét vasárnap Békésre utaztunk, ahol két helyi gyülekezetnek voltunk vendégei. Délelőtt 10:00 órakor a lelkipásztor nélküli Békési Baptista Gyülekezet imaházában prédikáltam a feltámadásról és annak hirdetéséről. Körülbelül 150 fő látogatott el, akik között szép számban vendégek is voltak. A 15 éve szakadáson keresztül ment konzervatív gyülekezet történetéről, jelenéről, missziójáról, struktúrájáról ebéd keretében beszélgettünk egy előljáró testvérrel és családjával, akik a lelkipásztor nélküli időszakban megfeszítetten szolgálják a közösséget és táplálják a tagokban a reményt és az aktivitást.

A délután folyamán 16:00 órakor a fent említett közösségből kivált, immár önállóan működő, lelkipásztor nélküli, 20-25 fős Tágas Tér Baptista Gyülekezetben hirdetem a feltámadás örömeit és bátorítottam a testvéreket, hogy bátran hirdessék Jézus kereszthalálát és feltámadását. Zenészek hiányában feleségem zongorázott, énekelt és vezette a dicsőítést. A nap végén a gyülekezet vezetővel és feleségével vacsoráztunk, akikkel áttekintettük annak lehetőségét, hogy hogyan tud hatással lenni a környezetére egy elkötelezett, kis létszámú és nagy jövőképpel rendelkező gyülekezet.

Húsvét hétfőn, délelőtt 10:00 órakor a kétnyelvű településen (magyar-román), Kétegyházán vehettünk részt istentiszteleti alkalmon. A feltámadás következtében induló misszió és tanítványi láncolat fontosságáról beszélhettem az igehirdetés közben, zenész hiányában szintén feleségem volt a zenei szolgálat vezetője a gyülekezet orgonáját használva. A körülbelül 25 fős, lelkipásztor nélküli hallgatóságot felemelő érzés volt inspirálni Isten üzenete által és látni a felbátorodást és a felfrissülést. Utolsó programként egy kedves gyülekezeti tag látott ebédre bennünket, ahol a két nyelvű település missziós lehetőségeiről beszélgettünk és imádkoztunk az Istentől való látás átvételéért a gyülekezet jövőjére nézve.

Összességében felemelő érzés volt megismerkedni a fent említett gyülekezetekkel, mely gyülekezeteket emberek alkotnak. A kipipálandó feladatokon és programsorozaton túlmutató az, hogy mennyi értékes, Jézussal élni akaró emberrel találkozhattunk, akik közül néhányan úgy gondolom, hogy mély barátságok alakulhatnak ki. Sok tapasztalatot szerezhettem és tudhattam meg a gyülekezeti struktúrák működéséről, konfliktushelyzetek kezeléséről és a hit által megtett lépésekről, melyek áldásként szolgálhatnak mindenki számára, aki életét keresztyénként, közösségben kívánja leélni az örök élet reménységével... Az élményt koronázta, hogy a Gyulai Baptista Gyülekezet egyik tagja, aki apartmanok kiadásával foglalkozik, felajánlotta az elszállásolás lehetőségét az egyik apartmanjában. Isten áldja meg és sokszorosan pótolja vissza neki áldozatos szolgálatát...

Sárvári Tamás Attila BA/1

Karcag és Tiszaigar

A 2024-es húsvéti legációs időszakban a Karcagi Baptista Gyülekezetben és annak körzetében teljesítettem szolgálatot. A legációra egyedül érkeztem, *Pesti Csaba* lelkipásztor és felesége adott szállást a legáció idejére. Március 31-én Húsvétvasárnap Karcagon a délelőtti alkalmon szolgáltam, délután pedig Tiszaigaron. Húsvéthétfőn délelőtt ismét Karcagon szolgáltam.

A vasárnap délelőtti és délutáni alkalmon üzenete a Lukács 23,32-43 alapján hangzott el. A prédikáció középpontjában a keresztt és az üres sír kapcsolatáról és fontosságáról beszéltem kiemelve azt a gondolatot, hogy a kettő üdvtörténeti esemény nincs meg egymás nélkül. A délelőtti alkalmon további bemutatkozásként elmeséltem a gyülekezetnek, hogy miként fogadtam el Krisztust személyes megváltómnak és milyen kalandos út vezetett számomra a BTA-ig. A hétfő délelőtti istentiszteleten a missziói parancs volt a tanítás témája a Máté 28,16-20 alapján, amelyen keresztül a tanítványi lét és a tanítvánnyá tétel építőköveit részleteztem.

A legáció ideje alatt több családnál is megvendégeltek, ahol lehetőség volt hosszú és mély beszélgetésekre, valamint *Pesti Csaba* testvérrel is sokat beszélgettünk, amely inspiráló volt számomra. Összességében tehát nagyon intenzív és felüdítő volt a sok találkozás és beszélgetés és a szolgálatot is örömteli szívvel végeztem, mindezek formáltak engem belülről és sok bennem kavargó kérdésben megnyugtattak.

Halász Győző Mihály BA/2

Záhony, Kisvárdai, Tuzsér, Kárpátalja

Nagypénteken a záhonyi, a kisvárdai és a tuzséri gyülekezetben szolgáltam.

A célom az volt, hogy felemeljem Jézus kereszthalálát, majd a szeretetét pedig még e fölé.

Nem Jézus haláláról a szólnak a nagypéntek, mint sokan hiszik a hívők. Igaz ez van előttünk, de ez a nap az Isten irántuk mutatott szeretetéről szól. Az ő halála csupán eszköz az ő szerető üdvösség tervében. Nagypénteken nem kell mást tennünk, csak megköszön-

nünk ezt, és megnyugodnunk ebben a szeretetben, emlékeztetve magunkat arra, hogy nem kell és nem tudunk semmit sem hozzátenni Krisztus halálához.

Húsvét vasárnapján Kárpátalján szolgáltam négy gyülekezetben. Zápszonyban, Beregszászon, Ungváron és Kisdobronyban.

Itt arról prédikáltam, hogy mi hogyan tudjuk viszonzni Isten irántunk tanúsított szeretetét.

Ez pedig abban van, hogy többé nem magunknak élünk, hanem annak, aki meghalt helyettünk. (2Kor 5:15)

Zubor Ákos BA/2

Rákoscsaba

A húsvéti ünnepkörben a legációk gyakorlatomat a Rákoscsabai Baptista Gyülekezetben töltöttem, ahol az egész éves gyakorlatom is telik. Az ünnepkörhöz tartozó szolgálatként említhetem talán a virágvasárnapi szolgálatomat, ahol egy bemerítési istentiszteleten volt lehetőségem ígét hirdetni. Mivel erre az alkalomra sok gyülekezeten kívüli ember eljövetelére számítottunk, az igehirdetés célja az evangelizáció volt, ami a szívemhez legközelebb álló szolgálat. Az evangéliumot az Ef 2,1-10 alapján hirdettem. Kifejezetten sokan voltak jelen az alkalmon és a közvetítést is sokan megnézték, így Isten kegyelméből sokan hallhatták a halálból életre kelés lehetőségének üzenetét, aminek nagyon örülök.

Nagycsütörtök estéjén egy különleges úrvacsorai alkalmon lehetünk együtt, ahol énekekkel, a bibliai leírások felolvasásával és bizonyágtételekkel töltöttük az estét, amelyen én arra a kérdésre választ adva osztottam meg egy bizonyágtételt, hogy ki nekem Jézus.

Nagypénteken két alkalommal lehetünk együtt a gyülekezettel, ahol csak résztvevőként voltam jelen.

Húsvétvasárnap reggelén az imaórai buzdítás szolgálatában vehettem részt, a délutáni istentiszteleten pedig az igehirdetői szolgálatban. A prédikáció alapjául szolgáló ige a Máté 28,11-15 volt, amely alapján arról beszéltem, hogy Krisztus megváltó művével és az Ő személyével kapcsolatban az első pillanattól kezdve két úton halad a híradás: az igazság útján és vele párhuzamosan a hazugság útján

is. A gonosz az első pillanattól kezdve azon van, hogy elferdítse vagy elrejtse a Krisztusról és a megváltás módjáról szóló igazságot. Nekünk azonban, akik már ismerjük az igazságot felelősségünk van azt képviselni, bármekkora ellenállással kerüljünk is szembe.

Gőczy János BA/3

Nagyvarsány

2024-ben a húsvéti legációt Nagyvarsányon tölthettem, ahol lehetőség adódott úgy a nagyvarsányi, mint az ilki gyülekezetben hirdetni Isten ígését. Megtisztelő volt érezni a testvérek bizalmát és támogatását ebben a szolgálatban.

A körzetben való szolgálatot Nagypéntek délutánján kezdtem, először az ilki gyülekezetet látogatva meg. A kb. 10 fős közösség az egyik legkülönlegesebb élmény volt számomra eddigi legációs szolgálataim során. Az aktív figyelem, amivel az ígét kísérték, felszabadító volt. Érződött, hogy nem megszokásból vannak jelen az istentiszteleten.

Ezután rögtön Nagyvarsányba utaztam, ahol első körben csatlakoztam egy *Katona László* testvér által vezetett „törekvők órájára”, ahol három bemerítkezés előtt álló fiatallal beszélgettünk az újjászületésről és az azt követő változásról. Itt elmondhattam az én megtérésem és újjászületésem történetét is. Nagyvarsányban színes, változatos istentiszteleti formának lehettem tanúja, az énekkar például egész ünnep alatt szolgált, régi és új énekeket egyaránt énekelve.

A Márk 15,33-34 alapján hirdettem Isten Ígését Nagypéntek délutánján úgy Ilken, mint Nagyvarsányban. Az ige hirdetés az elutasítottság és az elfogadás témája körül körvonalazódott. Beszéltem arról, ahogyan Jézus élete folyamán megélte az elutasítottság minden szintjét, és ez az elutasítás a kereszten csúcsosodott ki. Bátorítottam a közösségeket arra, hogy ne tagadjuk le az elutasítottság által okozott sebeket az életünkben, de ismerjük fel, hogy Jézus áldozata miatt a legfontosabb kapcsolódás (az Isten-kapcsolatunk) területén örök és biztos elfogadásba léptünk be, amely mindent meghatároz az életünkben. Úgy Ilken, mint Nagyvarsányban énekkel is szolgáltam, zongorakísérettel elénekeltem a „Szívem telve van veled” című éneket.

Az erdélyi családommal töltött Nagyszombat után Húsvét délelőttjén Nagyvarsányban folytattam a szolgálatot. Textusnak az emmausi tanítványok történetét választottam (Lk 24,13-35), az igehirdetés címe: „Jézus és a kétségeink”. A jelen világban az információáramlás miatt sokkal könnyebben meg tud inogni a világképünk és a meggyőződésrendszerünk. Jézus nem lepődik meg ezeken hanem beszélget velünk, és az igazság újramagyarázásával hitet fakaszt a szívünkben. A valóságba kapaszkodó hit már nem hiedelem és ez a hit legyőzi a világot.

Kora délután ismét az ilki gyülekezetben szolgáltam, majd ezután ismételten a nagyvarsányi gyülekezetben hirdetem Isten Igéjét. Ezen a két alkalmon az igehirdetés alapjául szolgáló textus az Ezékiel 37,1-14 volt. Isten megújító, életre keltő, ma is folyó munkájának lépéseit mutatja be ez a szakasz. Ez a munka Isten beszédével kezdődik, de Isten Lelkének munkájával teljesedik csak ki. Egy keresztyén akkor tud a feltámadás erejében élni, ha mindkettőt prioritássá teszi az életében.

Az éjszakát Nagyvarsányban töltöttem, hála az ottani testvérek vendégszeretetéért. Húsvét másnapjának délelőttjén még egy igehirdetésre adódott lehetőség, ugyancsak a nagyvarsányi gyülekezetben. A Róma 6,1-11 alapján beszéltem a bűn ellen vívott harcunkról, és arról a stratégiáról (feltámadt identitás), amelyet Isten kínál. A feltámadás erejével megélhető a bűntől való szabadság az életünkben.

Az istentiszteleten jelen volt Komáromi Tibor ügyintéző lelkipásztor testvér, akivel ebéd előtt néhány szóban értékeltük a legációs szolgálat tapasztalatait.

Hálás vagyok ezért a hétvégéért, ugyanis egy olyan kihívás elé voltam állítva, amelyhez hasonlót még nem tapasztaltam eddig: nem volt példa még arra, hogy ilyen rövid időintervallumban ilyen sok igehirdetéssel kellett szolgálnom. Jellemfejlesztő volt ez a kihívás számomra: sokkal hamarabb el kellett kezdenem az igehirdetésekre való felkészülést, illetve meg kellett tanulnom a határaitam tisztelőben tartani (pl. energia, fókuszáló képesség szempontjából).

Dicsőség Istennek és a megölt Báránynak mindenért, amit tett, tesz és tenni fog.

Koncsárd Balázs MA/1

Győr és Angyalföld

A 2024 húsvéti legációs gyakorlatot két részletben teljesítettem a győri Hajnalcsillag Baptista Gyülekezetben, illetve az Angyalföldi Baptista Gyülekezetben (az „anya” gyülekezetemben).

Milánkovics Dániel testvérrrel 3-4 héttel a húsvéti időszak előtt tudtunk egyeztetni. A húsvétot megelőző virágvasárnap bemerítési alkalmat tartottak a győri testvérek és az igehirdetés szolgálatával lettem megbízva. Erre a kiküldetésre elkísért az 1 éves kisfiam és a feleségem is.

Angyalföldön a Nagypénteki igehirdetés, a vasárnapi ima alkalom és a hétfői áhítat vezetése lett a feladatom. Mivel ez „otthoni pálya” volt, így egyszerűbb volt a felkészülés.

1. 2024.03.24 – Virágvasárnapi bemerítési alkalom

Reggel érkeztünk Budapestről Győrbe a feleségemmel és a kisfiammal. Nagyjából 9 órára érkeztünk meg a gyülekezethez.

A gyülekezet egy kettős ünnepi alkalmat tartott: virágvasárnap ünnepe mellett 6 testvér bemerítkezése is aznap történt. Felmérve a várható hosszát az alkalomnak, erősebb kereteket szabtam magamnak a készülés során, hogy egy feszesebb időkeretet tudjak tartani az alkalom alatt.

Az alkalom nagyjából háromórás volt (ebből az igehirdetés nagyjából 30 percet vett igénybe): sok ének, bizonyágtétel és köszöntés hangzott el. Ebédre a gyülekezetvezető testvér és kedves felesége láttak vendégül bennünket, majd koraeste indultunk vissza Budapestre.

Az igehirdetés textusa a Lukács 21,1-11 volt: Jézus bevonulása Jeruzsálembe.

Az igehirdetésnek 4 főbb üzenete volt:

„Testvéreim: ha Isten szól, vagy korigál, vagy feladatot ad, akkor fogadjuk ezt tanítványként és hagyjuk, hogy formálhasson bennünket az Ő szava.”

„Testvéreim: nem Jézus szorul ránk, hanem mi szorulunk rá. Ne féljünk erőtlenné lennie előtte, hanem legyen nekünk elég az Ő kegyelme.”

„Istennek tetszik, hogy alázatosan és szelíd módon, az egyszerű, az átlagos és jelentéktelen felhasználásával végezze

el az Ő dicsőséges munkáját. Legyen áldott ezért az Ő neve!”

„A jelentékteljes érkezett a jelentéktelenekért, az érdeemes az érdemtelenekért, a büntelen a bűnösért, a tökéletes a tökéletlenekért, az egyedülálló az átlagosokért és a bűneink büntetését magára vette. Önként és önszántából. Azt szeretném kérni, hogy tegyük fel magunknak ezt a kérdést (amit az ige írt) a következő héten, amikor készülünk lelkünkben húsvétra. Kicsoda ez a Jézus nekem? Mert ez az egyedüli valóban fontos kérdés: Kicsoda ez a Jézus nekem?”

A következő linken meghallgatható az igehirdetés: <https://www.youtu-be.com/watch?v=jrg3PKNBzaY>

2. 2024.03.29 – Nagypénteki alkalom

Csütörtökön elmaradt a teológián is a tanítás, illetve a munkahelyemen sem volt semmilyen vészhelyzet, így majd az egész napot az alkalomra való lelki felkészüléssel tölthettem – nagyon áldásos volt számomra egy csendességben eltöltött majdnem egész nap és hálás voltam az Úrnak, hogy megengedte, hogy idén ezen a módon készülhessek fel a húsvét ünnepére.

Az Nagypénteki istentisztelet 17:00-kor kezdődött. Egy egyszerűbb alkalommal készültünk és Krisztust és az Ő munkáját szerettük volna az alkalom középpontjába helyezni.

Az igehirdetés textusa a Máté 26,36-46 volt: Jézus imája a Gecsemáné kertben. A főbb irányvonalak a következők voltak:

Az igehirdetés erős kontrasztot vont a tanítványok emberi gyengesége (ébren maradni is képtelenek voltak) és Krisztus emberfeletti kitartása között. Krisztus csodálatos munkáját helyezte a fókuszba, kiemelve, hogy Krisztus kitartása az, ami miatt most üdvbizonyosságunk lehet.

Az igehirdetés megpróbálta töredékesen kifejteni, hogy miért csodálatos, hogy mit végzett el helyettünk Krisztus és annak a szörnyűséges mélységét, hogy mit élt meg: „Csodálatos dolog az, hogy nem nekünk kell kiinnunk a bűneinkre mondott ítélet poharát, mert Krisztus helyettünk egészen kiitta azt.

És csodálatos dolog, hogy büntelen maradt helyettünk, hogy így betöltse Isten törvényét és megdolgozzon az üdvös-

ségünkért. És ez dicséretre kell, hogy nyissa a szánkat, meg kell, hogy hajlítsa a térdeinket, mert ez hatalmas dolog, hogy ilyen Istenünk van. Aki megváltott az önmaga haragjától, az önmagával való kapcsolatra és az önmaga dicsőségére. Önmagától, önmagának és önmagáért. Méltó arra, hogy dicsérjük Őt.”

Végül pedig hálaadásra és emlékezésre hívtam a testvéreket: igeolvasással, csendes imával, közös imával és egy szép énekkel szeretnénk volna megejteni ezt a megemlékezést.

Révész Jonatán és én két részletben felolvastuk a Máté 27,27 – Máté 27,61 verseit. A közepén tartottunk egy két perces szünetet (megkértük a testvéreket, hogy legyünk teljesen csendben), hogy mindenkinek lehetősége legyen önmagában imádkozni és hálát adni mindazért, amit Jézus tett értünk. A végén egyesével imádkoztunk hangosan. Az alkalmat a Régi Kereszt című énekkel zártunk: az ének, aminek egy sora úgy szól, hogy: „Koronát ott fönt ’míg nem nyerek, Átkarollak te régi kereszt”.

Visszajelzések és a saját érzéseim alapján is, az alkalom szép és meghitt volt.

A következő linken meghallgatható az igehirdetés nagyrésze (megszakadt a közvetítés):
<https://www.youtube.com/watch?v=IFz-cmqD7KI>

3. 2023.03.31 – Vasárnapi imaóra

Buzdítottam a testvéreket az imádságra és két körben imádkoztunk (összefordulva kiscsoportokban és egyesével hangosan). *Parti Gábor* testvér (gyülekezet vezető presbiter) kérésére az imaóra kezdeteként felolvastam a második századi Szardeszi Melitón húsvéti homíliájának egy részletét, amit Szabados Ádám tett közzé a blogjában: <https://divinity.szabadosadam.hu/?p=35680>.

A homília részlet szép volt. Ezen az alkalmon az üzenet magját a Krisztusért és az Ő feltámadásáért való hála képezte, így erre buzdítottam első körben, majd személyes imakérésekért imádkoztunk második körben. Az imaóráról nem készült felvétel.

4. 2023.04.01 – Hétfői áhítat

Hétfőn kirándulni ment a gyülekezet és ezen a kiránduláson tartottunk egy rövid áhítatot, amit én vezettem. Összegyűjtöttem több

olyan ígét, ami arra mutat rá, hogy Jézus feltámadása nélkül mennyire hiábavaló mindenünk és átfordítottam, hogy így viszont, hogy feltámadt pontosan mi mindenben bízhatunk.

„De Jézus valóban – testileg – feltámadt! Szóval ezek nem így vannak!” Mert a „Hallottak közül való feltámadásban Isten hatalmas Fiának bizonyult.” És így mindennek, amit felsoroltam az ellenkezője igaz: Van reményünk a feltámadásra. Mert ha az Atya Krisztust feltámasztotta, akkor minket is fel fog!

Van értelme annak, amit tanítunk, mert akkor viszont ez az igazság. És egyáltalán nem hiábavaló a hitünk.

Van valós reményünk a bűnbocsánatra. És bizonyosságunk lehet, hogy aki Krisztusban halt meg, az nem veszett el.

És így mindenkinél áldottabbak vagyunk.

Nekem ma az az imám, hogy legyen ez a reménység, ami megtartja az életünket. Az, hogy Krisztus feltámadt és ma is él!”

Az áhítat nehézségét az adta, hogy nagyon tömörnek kellett lennie (5-7 perc), viszont nagyon szeles volt az idő és így sok felé volt a hallgatóság. Ezért lényegében arra is kellett figyelnem, hogy tömören és értelmesen fogalmazzak, de a Bibliámba is kapaszkodni kellett nehogy elvigyen a szél és valahogy még figyelmet is kellett (volna) teremtenem: kihívás volt.

Az áhítatról nem készült felvétel.

Kulcsár Bálint MA/1

Szokolya, Püspökszilágy

2024 húsvétján – nagypénteken, és vasárnap – Szokolyán és Püspökszilágyon szolgáltam összesen 4 alkalommal, délelőtt Szokolyán, délután pedig Püspökszilágyon igehirdetéssel. A két gyülekezet teljesen eltérő összetétellel rendelkezik, így bár a két napon mindkét helyre ugyanazzal az igehirdetéssel készültem, mégis másra került hangsúly a két különböző helyszínen. Mindkét szolgálatomban nagy hangsúlyt kapott az evangelizáció, mivel ebben az időszakban sok külsős is rész vehet az istentiszteleteken, amire én is ennek megfelelően készültem. Nagypénteken arról beszéltem, hogy Jézus hogyan győzte le a reménytelenséget a világban, végig gondolva azt,

hogy miért volt szükség arra, hogy szenvedéseken menjen keresztül. Igyekeztem rávilágítani arra, hogy Jézus keresztje, a reménytelenségnek tűnt halálban mégis az örök életet, a halál legyőzését hordozza magában.

Húsvétkor pedig a Jézussal való személyes találkozás, a személyes kijelentés elérhetősége volt az Ige középpontjában. Az, hogy Jézus személyesen jelentette ki magát a tanítványainak, és nem csak másodkézből értesültek a feltámadásról. Ha mi is így keressük Jézust, hogy akár hajlandóan vagyunk „elszaladni a nyitott sírig”, akkor mi is megláthatjuk a feltámadás valóságát.

Mindkét gyülekezetben úgy érzem, hogy jó kapcsolatokat sikerült kialakítanom a beszélgetéseken keresztül a testvérekkel.

Nagy Bálint MA/1

Vecsés, Albertirsa

Nagypénteken a saját gyülekezetemben a dicsőítő csoport szolgálatában vettem részt. Viszonylag kevesen vettek részt ezen az alkalmon, mert sokan elutaztak, de így is nagyon sok áldást tapasztaltunk meg a hívők közösségében, ahogy megemlékeztünk az Úr Jézus halálára.

Az értünk vállalt szenvedése, áldozata megváltást hozott számunkra.

Húsvét vasárnap az Albertirsai Baptista Gyülekezetben vendégeskedtem, ahol igehirdetéssel szolgáltam. Most voltam ott először, így nem ismertem senkit közülük. Ettől függetlenül néhány testvérrel sikerült megismerkednem még az alkalom kezdete előtt.

Az alkalom végén a gyülekezetvezető testvér bátorítóan beszélt velem és kifejezte, hogy máskor is szívesen látnak.

Az alkalom az alábbiak szerint alakult:

Imaóra:

- Áhítatvezető imádsága
- Közös ének
- Imádságra buzdítás
- Közös imádkozás
- Közös ének

Istentisztelet:

- Köszöntés
- Imádság
- Hirdetések
- Közös ének
- Szolgálat – Bánszki Péter Énekkar
- Énekkar: Feltámadt a Krisztus (EVK 100)
- Igeolvasás – Áldás kérés
- Énekkar: Halleluja, dicsőn feltámadt Krisztus
- Igehirdetés: Szögedi Attila

Igehely: 1 Korinthus 15:14-20

Bevezetés: Húsvét az Úr Jézus feltámadásának az ünnepe. Keresztre lett feszítve a bűneinkért, eltemették, de harmadnapra feltámadt. Hatalmas dolgot végzett el a halála által.

Minden bűnünket, ami büntetést érdemel, magára vette és elvállalta ezek következményét.

Megszabadított minket, mivel váltságdíjjá lett értünk. De mit változtat meg a feltámadás ténye? Miért olyan nagy dolog, hogy Jézus feltámadt? A Bibliában másokról is olvassuk, hogy feltámadtak. Egy nagy különbség, hogy a feltámadtak közül később mindenki meghalt, csak Jézus nem. A jó hír nem az, hogy Jézus élt és meghalt, hanem hogy meghalt és él! Ebben van az igazi erő! Mi lett volna, ha Jézus nem hal meg?

Két rövid történet, feltételezés, hogy milyen kimenetele lett volna, ha Jézus nem hal meg a kereszten, vagy nem támad fel.

Hamar elfelejtik Jézust – csalóként emlegetik. Most azonban, 2000 évvel később is beszélünk róla. Ezért vagyunk ma is itt. Van jelentősége a feltámadásnak! Ez a hitünk alapja.

Nézzük meg emlékeztetőül a húsvéti eseményeket összegezve:

- Utolsó vacsora, Júdás elárulta Jézust
- Hamis vádak alapján elítélték
- Megkínozták
- Két gonosztevővel együtt keresztre feszítették
- Meghalt a kereszten, majd sírba helyezték
- Ezután pedig egy olyan dolog történt, ami megváltoztat mindent – FELTÁMADT!

Ez nem csak a történet kimenetelét változtatja meg, hanem a mi életünket is. Jn 14,19 Ti is élni fogtok! Ezt ígéri.

- A Mt 12:40-ben Jézus prófétált magáról, amikor a nép jelt követelt tőle. Érdekes hasonlat Jónás és Jézus között. Jónásnak az a három nap kellett a hal gyomrában, hogy végre engedelmeskedjen Istennek és elmondja Isten üzenetét a ninivei embereknek. Jézus azonban engedelmesen felment a keresztre. ...

- Jézus értett többek között a kertészkedéshez, földműveléshez is, és ezt a példát hozza fel: Jn 12:24 Ez a példa is az ő halálát és feltámadását vetíti előre.

Gondoljunk bele: A keresztt egy gyönyörű jelkép, emlékeztet minket Jézus halálára. Ott lett elvégezve az, amiért jött. Felvállalta a bűneinket, felvitte magával a keresztre és a mi bűneinkért halt meg.

Ennél azonban még fontosabb az üres sír. Egy kicsit furá lenne egy barlang-bejárattal a nyakunkban mászkálni. Hatalmas jelentőséggel bír a feltámadás. Ha Jézus nem támadt volna fel, nem tudta volna bebizonyítani a hatalmát a halál felett.

A sírhoz siető nők azért mentek oda, hogy bekenjék Jézus testét. Nem feltételezték, hogy feltámadt. Pál apostol ezt fejtegeti az 1 Kor 15,14-19-ben. Ha Jézus nem támadt volna fel, sok minden másként nézne ki. Ha ez csak kitaláció lenne, minden embernél nyomorultabbak lennénk. Krisztus követőjeként nem is akar belegondolni az ember, hogy milyen lenne az élet megváltás nélkül. Pál azonban pont erre világít rá és lefesti elénk a reményteljes jövő ellentétét. – Miután sikeresen megijeszt ezekkel a gondolatokkal, Pál apostol feloldja ezt az őrlődést a következő versben: 1 Kor 15:20. Éppen ezért roppant fontos az a tény, hogy Jézus feltámadt és él.

A feltámadás a megváltás jelképe. Megváltás az örök haláltól. Jézus legyőzte a bűnt és a halált. Az Úr által nekünk hatalmunk lett, hogy nemet mondjunk a bűnnek. A bűnnek nincs hatalma felettünk, csak annyi, amennyit mi beengedünk az életünkbe. A Győztes Királyhoz tartozunk, az Ő gyermeke, örökösei vagyunk.

1 Kor 15:54-58 (idézet Ézsaiástól és Hóseástól)

- Kinek a feltámadásáról beszél itt az ige? A miénkről, és Krisztuséről.

Jézus halála és feltámadása által már nem a törvény alatt élünk, hanem Isten kegyelme őriz minket. Ha csak egy bűnt is elkövetünk, az a törvény szerint bukás. Isten pontosan tudta, hogy nem tudjuk betölteni a törvényt...

Jeremiás 31:31-34 Ezékiel egy kicsit kiegészíti mindezt: Ezékiel 11:19-20 (36. fejezet is). Róma 8:10-11 Kinek a Lelke? Isten Lelke. Isten Szentlelke az, aki bennünk él. Isten az Ő Lelke által támaszt fel minket örök életre.

- Énekkar: Feltámadt Jézusomnak
- Közös imádság
- Közös ének: Ó halld meg imám (BGyÉ-516.)

Szögedi Attila Ma/1

Gyula és környéke

2024 húsvéti ünnepkörében második alkalommal tölthettük a legációkat Gyulán és környékén feleségemmel. Nagypéntek délelőtt egy Szabolcs megyei gyülekezetben volt vendégszolgálatom, onnan indultunk tovább délután 17 órára a Békési testvérekhez. Az áhítattól eltérve a János 16,16-23 versei alapján prédikáltam Nagypéntek keserédes kettősségéről; arról a gyászról és örömről, ami Jézus kereszthalálában ott van. Ilyenkor sírunk Jézus szenvedései miatt, sírunk a saját bűneink miatt, és fájdalokat élünk Krisztussal együtt, hiszen az óemberünk meg van feszítve. Mégis nagy az örömünk, mert a bűneink meg lettek bocsátva, új életet és új reményt kaptunk, és ezt az örömet nem veheti el tőlünk senki, mert ez egy örök öröm, ami az örök életünkből fakad. Az istentisztelet után a gyülekezetvezető kedves feleségével látott minket vendégül vacsorára. Sok időnk nem volt az ismerkedésre, mert még aznap este hazaindultunk Debrecenbe, de ezzel együtt egy gazdag együttlétben lehetett részünk, ami által minket is felüdített az Úr.

Vasárnap délelőtt Sarkadon, délután pedig Kétegyházán hirdetem Isten igéjét, mindkét alkalommal az áhítatban kijelölt Máté 27,62-66 alapján. A szolgálatomban a történetben szereplő négy csoport (a farizeusok, az örök, a tanítványok és az asszonyok) személyes viszonyát jártam körül a meghalt és a feltámadt Jézus

Krisztushoz, különös tekintettel a félelem és az öröm dimenzióira. A történet talán legkiemelkedőbb csúcspontja (számomra legalábbis mindenképpen), amikor az asszonyok a megértett és megtapasztalt örömhírt „nagy örömmel” viszik és adják tovább a többi tanítványnak. Ez a példa nekünk – a feltámadás mai tanúi számára – is fontos küldetés; örömmel kézbesíteni az örömről szóló üzenetet. Az újonnan megismert testvérek hitéből, és az ünnepi asztalközösségek során itt is sok áldást nyertünk, amiért igazán hálásak vagyunk.

Az éjszakát unokatestvérem családjánál Gyulán töltöttük, így a rég nem látott családtagokkal is ápolhattuk a kapcsolatot. Tőlük érkezünk Húsvét másodnapján a Gyulai Gyülekezetbe, ahol a nagy misszióparancs mellett (Máté 28,16-20) a második Korinthusi levél 5. fejezetéből hoztam néhány verset (14-21) a testvéreknek. Ez nem egy szokásos húsvéti üzenet volt, de a Húsvét üzenetére épülő igehirdetés, amiben az evangélium bátor, kezdeményező és örömteljes továbbadására bátorítottam a gyülekezetet. Mint később kiderült, a Gyulai közösség számára a 2024-es év a misszió éve, így ez a szolgálat különösen is aktuális volt a számukra.

Összefoglalva, egy tartalmas szolgálati útként értékelem az idei húsvéti legációt. Az ünnep alatt nem volt hiány a sok kilométerből, a személyes isteni üzenetekből, a mások felé végzett szolgálatból, és az új vagy a már meglévő testvéri kapcsolatok ápolásából sem. Számomra most ez az utóbbi adott a legtöbbet.

Dicsőség Istennek, ha akár csak egyetlen embernek is áldás lehettem!

Kovács Benjámín MA/2

Akadémiai hallgatói istentiszteletek

2023. szeptember 24.

A Nap utcai baptista Templomban megtartott Akadémiai Hallgatói Istentiszteleten 2023. szeptember 24-én.

Dr. Várady Endre

Igét hirdetett:

Dr. Várady Endre

Bizonyságtevők:

Zubor Ákos,

Széles Kristóf

Zenei szolgálat:

Szoukup Gergely és

Tósoki Renáta

2023. október 8.

2023. október 8-án ismét Akadémiai Hallgatói Istentisztelet volt a Nap utcai Baptista Gyülekezet imaházában.

Igehirdető: *Chris Dawson* a Jordániai Evangélicus Teológiai Szeminárium oktatója, akit *Dr. Bukovszky Ákos* tolmácsolt.

Bizonyságtevők: *Sárvári Tamás Attila* és *Baranyi Barnabás*.

Zenei szolgálat: *Pető István* a BTA Kántorszak mesteroktatója.

Dr. Bukovszky Ákos és Chris Dawson

2023. november 12.

Az Akadémiai Hallgatói Istentiszteletre 2023. november 12-én került sor a Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában.

Ezen az istentiszteleten adta át *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* rektor a Nemzeti Felsőoktatási Ösztöndíjat *Bodáné Gajdács Rebekának* és *Molnár Adélnak*. *Kovács Benjámin* már a tanévnyitó istentiszteleten vette át az ösztöndíj elnyeréséről szóló oklevelet.

Paróczy Zsolt

A Baptista Szociális Módszertani Központ

szervezésében lettek átadva a szociális díjak, mint a Balog Lajos-plakett, a Beharka Pál-plakett és a Holczer Erzsébet oklevél.

Igehirdető: *Paróczy Zsolt*, a BTA rektorhelyettese

Bizonyságtévő: *Csöndes Katalin* a Menedék Alapítvány munkatársa

Zenei szolgálatok: *Kónyáné Puskás Laura* – közös énekek; a BTESZ Hajdúböszörmény, fogyatékos nappali kórusa, *Szabó László* lelkipásztor vezetésével; az Emmaus Idősek Otthona dolgozói kórusa – Kíséret: *Kónyáné Puskás Laura*.

2023. december 10.

Az őszi szemeszter utolsó Akadémiai Hallgatói Istentisztelete 2023. december 10-én volt a Nap utcai imaházban. Egyúttal a BTA kórusának adventi koncertje is ezen az istentiszteleten lett megtartva. Népes gyülekezet volt jelen a hallgatókból és érdeklődőkből.

Az igehirdetés szolgálatát *Balla Péter* gazdasági főigazgató végezte, aki egyben a helyi gyülekezet lelkipásztora is.

Drs. Balla Péter

A zenei szolgálatokban közreműködtek a BTA kórus tagjai *Kónyáné Puskás Laura* vezetésével, valamint *dr. Garai Zsolt* tanszékvezető docens orgona- és zongorakísérettel szolgált. A gitárt *Borbély Péter* szólaltatta meg.

Az istentiszteletet követő szeretetvendégség jó alkalom volt a testvéri kapcsolatok építésére.

2024. február 11.

Az Akadémiai Hallgatói Istentiszteleten – 2024. február 11-én –, a Nap utcai baptista imaházban *Háló Gyula* lelkipásztor hirdette az

igét. Az ének- zenei szolgálatot *Pető István* zongora, *Kónyáné Puskás Laura* ének és *Kellermanné Varga Katalin* fagoton végezték. Az énekek között egy bizonyágtételt hangzott egy *Kellermanné Varga Katalintól*, majd *Nagy Bálint* hallgató mondott el néhányat *Háló Gyula* verseiből.

Háló Gyula

2024. március 10.

A tavaszi szemeszter második Akadémiai Hallgatói Istentisztelete 2024. március 10-én volt a Nap utcai gyülekezet imaházában. Az igét ez alkalommal *László Gábor* főtitkár testvér hirdette. Az ének- zenei szolgálatokat a BTA kántor szak hallgatóinak kísérete

végezte *Könyáné Puskás Laura* testvérnő vezetésével. Bizonyoságot *Kónya Róbert* testvér tett. Hálaadó imát *Dr. Mészáros Kálmán* rektor testvér mondott, és a közös imádságot is vezette. A liturgusi szolgálatot *Balla Péter* gazdasági főigazgató testvér, a helyi gyülekezet lelkipásztora végezte. Az istentisztelet után szeretetvendégségen folytatódhatott a közösség gyakorlása.

László Gábor

2024. április 14.

A 2024. április 14-én, vasárnap 16:00-kor kezdődő Akadémiai Hallgatói Istentiszteletre a Nap utcai baptista imaházban (1082 Budapest, Nap u. 40.) került sor.

Urbán Gedeon

Igét hirdetett *Urbán Gedeon* lelkipásztor, a BTA tanulmányi igazgatója, főiskolai docense.

Tanúságtétellel a BTA hallgatói (*Széles Kristóf, Szögédi Attila és Újváriné Szabó Anikó*) szolgáltak.

A zenei szolgálato-
kat az Újpesti Baptista
Gyülekezet kamarakórusa végezte *Kovács István* karvezetésével és *Tóka Ágoston* hangszeres (*harmónium és orgona*) szolgálatával.

2024. május 12.

E tanév utolsó Akadémiai hallgatói istentiszteletére 2024. május 12-én került sor a megszokott helyszínen, a Nap utcai imaházban. Az Akadémia Kántor szakos hallgatói ez alkalommal adhattak számot az eddig tanultakról, szép klasszikus baptista énekekkel, melyeket más-más hallgató vezényelt. Az igehirdetés szolgálatát Dr. Kis-Juhász Vilmos, a BTA docense végezte.

Az istentisztelet után ismét volt lehetőség a közösség kötetlen gyakorlására, terített asztalok mellett.

Dr. Kis-Juhász Vilmos

Rektori közgyűlési beszámoló⁷ Baptista Teológiai Akadémia

Isten iránti hálával számolok be a Baptista Teológiai Akadémia 2023-2024 tanévének eseményekben és lelki eredményekben gazdag időszakáról. Mindenek előtt azokról a kiemelkedő alkalmakról szeretnék említést tenni, amelyek jelentősen meghatározták lelkipásztoroképző és missziómunkára felkészítő intézményünk lelki fejlődését és a közel ötszáz fős hallgatói létszámmal rendelkező intézményünk oktatási színvonalának emelkedését.

Kihelyezett tanácskozás Aradon

A BTA Rektori Kabinet kibővített vezetősége két napos elvonulásra utazott még az elmúlt tanév végén Dél-Erdélybe 2023. május 15-16 között, hogy kiértékelje a teológiai oktatás elmúlt időszakának tapasztalatait és a jövőben kínálkozó lehetőségeit.

A tanácskozás résztvevői: Dr. Borzási István, Dr. Borzási Pál, Balla Péter, Dr. Veres Ernő, László Gábor, Dr. Garai Zsolt, Urbán Gedeon, Dr. Veres Sándor, Kelédi Marcell, Dr. Mészáros Kálmán, Paróczy Zsolt, Dr. Giorgiov Adrián, Dr. Hubert Imre, Dr. Kis-Juhász Vilmos, Dr. József Kovács, Dr. Várady Endre, Székely András, Dr. Pafkó Tamás.

⁷ Közgyűlés Baptista Egyház • Beszámoló-gyűjtemény 2024. 181. o.

A tanácskozás helyszíne a hegyekkel, völgyekkel körülölelt Szurdok tó partján található baptista alapítású Precept Bibliakutató Központ kiváló lehetőséget kínált a feladatok nyugodt áttekintésére, a nyitott kérdések békességes megbeszélésekre, áldott légkörű ima-közösségre és a reményteljes előre tekintésre.

A teológiai tanárok tanulmányi utazása során több baptista gyülekezetet is felkerestünk Aradon és környékén, ahol betekinthettünk magyar és román anyanyelvű közösségek, több száz tagú gyülekezetek missziómunkájába, általános iskolai, gimnáziumi és egyetemi szintű intézményeik szervezettségébe és bibliaközpontú oktatási rendszerébe.

Az őszi szemeszter megkezdése előtt intézményünk dolgozói, az adminisztráció munkatársai, vezető tanártársak és a rektori kabinet tagjai közös lelki előkészítő áhítatos elcsendesedésre, stratégiai megbeszélésre kreatív közösségépítő napra vonultunk el 2023. szeptember 11-én.

BTA közösségi nap a Börzsönyben

A tanulmányi kirándulással egybekötött közösségi nap helyszíne a Börzsöny hegység szívében található Szt. Orbán Erdei Fogadó és az üdülőközpontot körbe ölelő páratlan szépségű Duna-Ipoly Nemzeti Park hegyei és völgyei voltak. Utunk során felkerestük a Budapesttől mintegy 70 km távolságra található Szokolya-Királyrét várhegyén nemrég felépült kilátót, ahonnan páratlan kilátás tárul a természet szépségében gyönyörködő turista elé. Eközben imádságos légkörben, bibliai elmélkedés közben készültünk örömmel új szemeszter kihívásaira és feladatira.

BTA évnyitó a Budapest-Nap utcai templomban

A Baptista Teológiai Akadémia 118. évi megnyitó istentiszteletére 2023. szeptember 16-án került sor a Budapest-Nap utcai Baptista Gyülekezet templomában. Ennek során díjátadó ünnepségre is sor került.

A teológia alapító (1906) igazgatójáról elnevezett „Udvarnoki András-Dijat” ebben az esztendőben a 95. életévébe járó Dr. Szebeni Olivér nyugalmazott teológiai tanár, illetve Nemeshegyi

*Dr. Mészáros Kálmán átadja a díjat
Dr. Szebeni Olivérnek*

Zoltán főiskolai docens vehette át. A Nemzeti Felsőoktatási Ösztöndíjban részesülő – Kovács Benjamin, Bodáné Gajdács Rebeka, Molnár Adél – diákoknak Hankó Balázs Innovációért és Felsőoktatásért felelős államtitkárral együtt adtuk át a díjat.

Tanulmányi továbbképzés Pécsen

Az egyházi fenntartású főiskolák, egyetemek vezetőinek továbbképzése ebben az esztendőben Pécsen került sor. Az ezeréves múltra visszatekintő pécsi székesegyház szomszédságában állt valamikor Magyarország legelső egyeteme, amelyet I. Lajos király alapított Pécsen 1367-ben. Ebben az autentikus környezetben rendezték meg a Magyarországon működő, egyházi fenntartású főiskolák és egyetemek vezetőinek a kétnapos továbbképzését 2023. szeptember 20-21-én, amiben a Baptista Teológiai Akadémia vezetése és tanári kara is képviseltette magát.

Tudományos konferencia Pannonhalmán

A Pannonhalmi Főapátság harmadízben rendezte meg nemzetközi felekezeti konferenciáját 2023. szeptember 22-én, amelyre a Baptista Teológiai Akadémia vezetője, Dr. Mészáros Kálmán rektor is meghívást kapott.

A találkozó helyszínének kiválasztásában szerepet játszott az a tény is, hogy az apátság központi szerzetestemplomát 800 évvel ezelőtt szentelték fel. A konferencián a béke kérdéskörét vizsgálták meg az előadók a Szentírás üzenetének fényében, arra keresve a választ, hogy ebben a háborús uszításokkal terhelt világban mi a mai

keresztényeknek Krisztustól kapott felelőssége és feladata a békeség munkálásában. Itt a magyar keresztény történelem ezeréves fellegvárában került sor erre a jelentős egyetemes keresztény találkozóra. Az előadások mellett közös áhítatra, Istent dicsőítő éneklésre és bibliai elmélkedésre is sor került az apátság 800 éves bazilikájának ősi, egekbe emelkedő oszlopsorai között, a messze visszhangzó gótikus mennyezet kőgerendás ívei alatt.

Testvérintézményi látogatás Sárospatakon

A budapesti Baptista Teológiai Akadémia kibővített vezetősége testvéri látogatást tett 2023. október 3-án a Sárospataki Református Teológiai Akadémián. A találkozó kiváló alkalmat biztosított arra, hogy a két teológiai intézmény vezetősége és tanári kara jobban megismerje egymást. *Dr. Enghy Sándor* a SRTA rektora, illetve *dr. Mészáros Kálmán* a BTA rektora kölcsönösen ismertette az általuk vezetett tanintézmény történelmi múltját, jelenlegi működését, felépítését, missziós stratégiáját és az oktatás hatékonyságát.

A látogatás további programjában lehetőség nyílt a híres sárospataki Nagykönyvtár és a Múzeum, valamint a közelben található habán telep megtekintése is *Dr. Dienes Dénes* általános rektorhelyettes, egyháztörténész kiváló vezetésével. Ennek során közelebbről megismerhettük I. Rákóczi György (1593-1648) erdélyi fejedelem idején Sárospatakon letelepedett anabaptista habán elődeink küzdelmes életét, az általuk készített eredeti habán kerámiák értékes muzeális darabjait, a Bodrog folyó partján ma is felkereshető „*habán udvarházak*” műhelyek és hozzájuk kapcsolódó épületek megmaradt régészeti tárgyait és ma is fellelhető emlékeit.

A Baptista Teológiai Akadémiát és annak fenntartóját *Varga László Ottó, Durkó István, Paróczy Zsolt, Macher Tivadar, Dr. Veres Sándor, Dr. Kovács József, Dr. Várady Endre, Dr. Pafkó Tamás, László Gábor* és *Balla Péter*, valamint *Dr. Mészáros Kálmán* a BTA rektora képviselte. A találkozó végén közösen megállapodtunk abban, hogy a két intézmény a jövőben is szeretne szorosban együttműködni és egymást testvéri módon támogatni.

Nyitott „Károli Biblia Nap” a parlamentben

Teológián vezetése is meghívást kapott „Az egyház és az oktatás a 21. században” címmel megrendezett konferenciára a Magyar Parlamentben. Ritkán kerül a nyitott “Károli Biblia” a parlamenti ülés terem patkójának centrumába, az előadó pulpitus előtti kiemelt asztal közepére. Ezen a napon az Ország Háza valóban a nemzet templomává vált. Ennek oka pedig az volt, hogy a Károli Gáspár Református Egyetem alapításának 30. évfordulóján, az ünnepi emlékév lezárásaként nemzetközi konferenciára került sor az Országgyűlés Felsőházi termében október 12-én. Megtisztelő gesztusként értékeltem, hogy a rangos hazai és nemzetközi egyetemek és felsőoktatási intézmények vezetői, rektorai, tanárai és diákjai között a Baptista Teológiai Akadémia is képviseltethette magát.

A BTA kihelyezett oktatási kurzusa Tóalmáson

A Baptista Teológiai Akadémián 32 hallgató készül a lelkipásztori szolgálatra. A BTA és a WOL-Élet Szava Bibliaiskola együttműködési megállapodása keretében most 22 baptista lelkipásztori szolgálatra készülő hallgató vett részt a Tóalmásra kihelyezett oktatási kurzuson 2023. október 15-18 között.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán előadást tart a kurzuson

A négy napos intenzív kurzus fő témája az *“Lelkipásztori szolgálatra való elhívás bibliai alapjai és gyakorlati jellemzői”* voltak. A hallgatók eddig tapasztalt aktivitása és együttműködése rendkívül biztatónak tűnik, amiben ezek a napok is jelentős közösségformáló lelkiségről tanúskodtak. Mint az a beszélgetésekből kiderült, a hallgatók egyharmada rendelkezik csak baptista családi háttérrel, a többi hallgató *“kívülről”* érkezett, de ugyanúgy komoly megtérési és elhívási élménnyel, azzal a reménységgel, hogy gyülekezeti lelkipásztorként álljanak Krisztus hiteles tanúi közé.

A továbbképzés lelki vezetője *Dr. Pafkó Tamás* és *Drs. Balla Péter* tanár testvérek voltak. A hallgatók személyes élményeikről később részletes beszámolóval készülnek. A kihelyezett lelkigyakorlat záró alkalmát *Dr. Mészáros Kálmán* rektor tartotta, ami úrvacsorai közösgéggel zárult.

Teológus nap Nyíregyházán

A Baptista-500 emlékévképcsán Teológus Napra és Teológiai Napra került sor a Nyíregyházi Baptista Gyülekezet közösségében 2023. november 5-én vasárnap. A délelőtti istentiszteleten a budapesti Baptista Teológiai Akadémia lelkipásztori szolgálatra készülő jelenlévő hallgatói – *Kovács Benjámín, Nagy Bálint, Sárvári*

A teológus nap résztvevői

Tamás, Széles Krisztof és Zubor Ákos – hirdették Isten igéjét, bátorítottak hálaimára, tettek élő bizonyágot, akik közül néhányat feleségük is elkísért erre a szolgálati útra. Az ének-zenei szolgálatokat a helyi gyülekezet ifjúsági énekegyüttese biztosította.

A délutáni istentiszteleten a BTA rektora Mészáros Kálmán lelkipásztor-egyháztörténész ismertette a baptisták évszázadokat átívelő hitébresztő lelki mozgalmát „500 éve a Kárpát-medencében” címmel egy érdekesítő vetített képes előadás keretében.

A sárospatakiak látogatás a budapesti baptista teológián

A Sárospataki Református Teológiai Akadémia (SRTA) – ma már Hittudományi Egyetem (SRHE) – küldöttsége 2023. november 8-án látogatott Budapestre a Baptista Teológiai Akadémia (BTA) vezetőségének meghívására. Ez a találkozó szerves folytatása volt a két intézmény irányító testületeinek Sárospatakon megkezdett korábbi szakmai tanácskozásának.

Sárospatak már a középkorban is (1531) nevezetes iskolaváros volt, ahol a reformáció alapigazságai igen korán megfogantak ezen a tájon, így már közel 500 éve magas szintű teológiai oktatás folyik a városban. Az ellenreformáció idején itt is keményen üldözték a protestánsokat, halálra vagy gályarabságra ítélték lelkipásztorokat. A gályarab hitvallók közül 22-en Patakon tanultak.

Amint az ismeretes I. Rákóczi György (1593-1648) erdélyi fejedelem idején Sárospatakon telepedtek le jelentős számban anabaptista habán elődeink is, akik kitűntek becsületes tiszta jellemükkel és az általuk készített habán kerámiák iparművészeti is értékes szakmai tudásukkal. A két intézmény vezetőinek szakmai tanácskozása nagyon építő, gyakorlati kérdéseket áttekintő és jövőbe mutató megbeszélés volt, amit később is folytatni szeretnénk. A sárospataki küldöttséget *Dr. Enghy Sándor* az egyetem rektora vezette, akit elkísért *Dr. Rácsok Gabriella* oktatási rektorhelyettes, valamint *Dr. Barnóczyki Anita*, és *Dr. Nagy Károly Zsolt* oktatók.

A sárospataki küldöttség tagjai a Magyarországi Baptista Egyház új székházában is látogatást tettek, ahol egyházunk elnöksége is fogadta vendégeinket *Papp János* egyházelnök vezetésével. A találkozók végén ismét kifejeztük azon szándékunkat, hogy a két intézmény a jövőben is szeretne szoros együttműködni és egymást testvéri módon támogatni és segíteni. Ennek érdekében további megbeszéléseket is célul tűztünk ki.

Baptista teológiai tanárok találkozója Debrecenben

A Baptista Teológiai Akadémia (BTA) rektori kabinete 2023. december 13-án kihelyezett tanácskozást tartott a Debreceni Református Hittudományi Egyetem dísztermében. Az erdélyi teológiai tanárokkal kiegészített tanácskozó testület áttekintette az elmúlt időszak oktatással kapcsolatos tapasztalatait, megoldásra váró kérdéseit és a következő időszak jövőbemutató terveit.

A tanácskozás résztvevői (balról jobbra): Kelédi Márton, Dr. Pafkó Tamás, Dr. Georgiov Adrián, Dr. Hubert Imre, László Gábor, Bereczki Lajos, Dr. Mészáros Kálmán, Dr. Borzási István, Dr. Veress Ernő, Paróczy Zsolt, Balla Péter, Urbán Gedeon, Dr. Veres Sándor, Dr. Kovács József és Dr. Borzási Pál.

A Baptista-500 országos jubileumi eseménysorozatába teológiánk is több rendezvénnyel, tudományos konferenciával, regionális találkozóval kapcsolódott be a Kárpát-medence különböző régióiban az elmúlt esztendőben. Ebbe illeszkedett bele ez a Debrecenben megtartott tanácskozás is, melynek helyszíne a református kollégium egyik díszterme volt, melynek középpontjában Tamássy Miklós (1881–1951) „Ruyter admirális az Eendracht hajón fogadja a Nápolyban kiszabadított magyar gályarab prédikátorokat” című festménye adta közös történelmi múltunkat felidéző művészi hátteret.

Örömmel vettem részt ezen a magyar protestantizmus fellegvárában megtartott találkozáson is, mert 2009-ben én magam is ezen a nagyszerű történelmi hagyományokkal rendelkező egyetemen tanulhattam és szerezhettem egyháztörténeti tudományágból doktori fokozatot.

Teológiánk vendége volt a baptista világszövetség elnöke

Magyarországra látogatott *Dr Tomás Mackey*, a világ 130 országának mintegy 110 millió egyháztagot magába foglaló Baptista Világszövetség / Baptist World Alliance (BWA) elnöke. Az argentin származású egyházi vezető 2023. november 19-21 között résztvett többek között a Budapest-Sportarénában megrendezett Baptista-500 jubileumi evangelizációs ünnepségen, ahol igei bátorítással üdvözölte közel tízezer résztvevőt, átadva a nagyvilág baptistáinak szívélyes köszöntését.

Dr. Tomas Mackey és vendéglátói

November 20-án felkereste a Baptista Teológiai Akadémia épületét, ahol közvetlen beszélgetést folytatott az intézmény vezetőivel. Mackey elnök testvér maga is teológiai professzor, korábban a Buenos Airesben működő Nemzetközi Baptista Teológiai Szeminárium dékánjaként is hosszú éveken át szolgált Argentínában.

A Baptista Világszövetségben korábban több területen is munkálkodott, de leginkább a baptista teológiai intézmények oktatásáért és hitelvi egységéért felelős bizottságot vezette hosszú időn át nagy szakértelemmel. Ez indokolta, hogy különösen is nagy érdeklődést mutatott a Baptista Teológiai Akadémián folyó hittudományi képzés különböző területei iránt.

Örömeinek adott hangot, amikor tapasztalatait összegezve láthatta azokat az Istentől kapott missziós lehetőségeket, amit a magyar baptisták kaptak a teológiai oktatás területén épp úgy, mint az egyházi fenntartású iskolák hitéleti oktatásában, a sokszínű gyülekezeti lelkimunkában, az egyre kiszélesedő szeretszolgálati tevékenységekben és a szociális intézményekben végzett munkában.

„Szociális törvény 30” tudományos konferencia a BTA-n

A Pécsi Tudományegyetem, a Semmelweis Egyetem és a Baptista Teológiai Akadémia közös szervezésében tudományos konferenciát tartottunk 2023. december 8-án intézményünkben. *Dr. Mészáros Kálmán*, a házigazda intézmény, a BTA rektora, *Dr. Juhász Péter* (SOTE Szociális Vezetőképző Tudásközpont) és *Prof. Dr. Nagy Janka Teodóra*, a PTE KPVK tanszékvezető egyetemi tanára köszöntötték a megjelent vendégeket, oktatókat, szociális szakembereket és hallgatókat.

A konferencia meghívott előadói a BTA részéről *Drs. Balla Péter* nyitotta meg az eseményt, majd *Serafin József* (BSZMK, módszertan vezető) interaktív formában avatta be a résztvevőket a szociális törvény számszerű titkaiba, majd, mint volt személyi titkár, moderálta a volt Népjóléti Minisztérium munkatársai részvételével tartott kerasztal-beszélgetést.

Kapcsolatfelvétel az amsterdami Tyndale Szemináriummal

Találkozó a Baptista Teológiai Akadémián a Tyndale Teológiai Szeminárium vezetőivel és az Európai Baptista Szövetség elnökével. A Baptista Teológiai Akadémia 2024. január 18-án megtartott rektori kabinetének soron következő tanácskozásán külföldi vendégeket fogadott az intézmény dísztermében. A nemzetközi delegáció vezetője *Mateusz Wichary*, az Európai Baptista Föderáció elnöke volt, aki egy-

A Tyndale vezetői és a helyi vendégfogadók

ben a Lengyel Baptista Teológiai Szeminárium tanáraként is szolgál. Vele érkezett *Gunnar Magi*, a hollandiai Tyndale Teológiai Szeminárium rektora, *Szaszi Bene*, rektorhelyettese, valamint *Derek Bass*, ószövetség professzor. A megbeszélésen jelen volt egyházunk elnöke, *Papp János* testvér is.

A BTA vezetőségének tanulmányútja az Egyesült Államokban

Az amerikai *Southwestern Baptist Theological Seminary* hittudományi egyetemmel kötött megállapodásnak több áldásos eredményét tapasztalhattuk az elmúlt esztendőben. Ennek a keretmegállapodásnak a keretében több magasképzettségű és mély bibliai elkötelezettségű baptista egyetemi tanár tarthatott speciális teológiai kurzust Akadémiánkon. Elindulhatott a doktorképzés is, melynek keretében egyik fiatal tanárunk kezdheti meg PhD tanulmányait Amerika egyik legnagyobb múlttal rendelkező baptista egyetemén a *Southwestern* teológián.

Bővülő kapcsolatrendszerünk eredményeként 2024. február 16-24 között a BTA 7 tagú küldöttsége részt vett a Billy Graham Evangelizáció Társaság és Nemzetközi Evangelizációs Szövetség által

kidolgozott „*Tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni*” elnevezésű nemzetközi továbbképző alkalmán Észak-Karolinában. Ennek a világszerte ismert, bibliai alapokon nyugvó „tanítványképző” ismeretanyagának a tanításába és terjesztésébe a BTA is részt kíván venni a következő években.

Végül szeretném megköszönni közösségünk vezetőinek a zökkenőmentes oktatáshoz nyújtott egyházfenntartói támogatást. Köszönettel tartozunk az állami akkreditációhoz eddig nyújtott segítségért, valamint az intézményi infrastruktúrát és hosszútávú működtetést biztosító kormányzati támogatást. Ezek felett közösségünk imádságos lelki támogatását és bátorítását. Mindezekért Istennek adunk hálát, aki 118 éven keresztül töretlenül fenntartotta Teológiánkat és sok lelkimunkásnak adott felkészülési lehetőséget, akik a missziómezőn megállták a helyüket. A tanároknak további fáradhatatlan tanítást, a hallgatóknak jó és eredményes tanulást, intézményünk dolgozóinak pedig kitartó munkát kívánok.

Dr. Mészáros Kálmán
a BTA rektora, tanszékvezető egyetemi tanár

4. ESEMÉNYNAPTÁR

2023. szeptember 20-21.

Egyházi fenntartású főiskolák, egyetemek vezetőinek továbbképzése Pécsen

Az ezeréves múltra visszatekintő pécsi székesegyház szomszédságában állt valamikor Magyarország legelső egyeteme, amelyet I. Lajos király alapított Pécsen 1367-ben. A középkori egyetem helyén napjainkban egy modernvonalú előadócsarnok áll, melynek falaiba és épületszerkezetébe igyekeztek beépíteni az eredeti épület ősi faragott köveit, és áthidaló kőgerendáit.

Továbbképzés Pécsen

Ebben az autentikus környezetben rendezték meg a Magyarországon működő, egyházi fenntartású főiskolák és egyetemek vezetőinek a kétnapos továbbképzését 2023. szeptember 20-21-én, amiben a Baptista Teológiai Akadémia is képviseltette magát. A pécsi konferencián: *Dr. Veres Sándor Péter, László Gábor, Urbán Gedeon* és *Dr. Mészáros Kálmán* képviselte a Baptista Teológiai Akadémiát.

Pécs különlegesen egyedi szépségű, sokszínű kulturális értékekkel bíró, a római korig visszanyúló, gazdag történelmi múltú nagyváros. Másfél évtizedig lakhattam valamikor én is ebben a várfalakkal, ősi bástyákkal körülvett mediterrán éghajlatú városban. Alap és középfokú iskoláimat itt végezhettem el. Innen indult hitéleti pályám is, melynek fontos állomása volt a Mecsek déli lejtőjéből kiemelkedő hófehér kőszikla, csúcsán a Megváltó Krisztus halálára és feltámadására emlékeztető kőkeresztel... Ha Pécssett járok, mindig felkeresem a Tettyének ezt a legendás emlékhelyét egy rövid fohászra, hálaimára, és ha mód van rá halkán eléneklem ifjúkorom kedves énekét:

„Messze fent egy hegyen áll egy régi kereszt, Jelképe ez a szenvedésnek.

E hely nékem kedves, hol a tiszta és szent, Minden bűnösért megöletett.

Szívembe zárom emlékedet, Kedves vagy nékem minden felett
Míg győzve koronát nem nyerek, Átkarollak te régi kereszt...”

Itt meghallgatható *Pintér Béla* barátom előadásában is ez a szép evangéliumi ének: <https://www.youtube.com/watch?v=6ooNaNuzWfs>

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. szeptember 22.

Pannonhalma: keresd a békét és járj utána!

A Pannonhalmai Főapátság harmadízben rendezte meg Nemzetközi Felekezetközi Konferenciáját 2023. szeptember 22-én, amelyre a Baptista Teológiai Akadémia vezetője, *Dr. Mészáros Kálmán* rektor is meghívást kapott.

A találkozó helyszínének kiválasztásában szerepet játszott az a tény is, hogy az apátság központi szerzetestemplomát 800 évvel ezelőtt szentelték fel. Erre az alkalomra Pannonhalmára látogatott többek között a keleti keresztyénség legfőbb tekintélye I. Bartholomaiosz konstantinápolyi egyetemes pátriárka is, sok más jelentős külföldi és hazai ortodox, római és protestáns egyházi vezető részvételével.

A konferencián a béke kérdéskörét vizsgálták meg az előadók a Szentírás üzenetének fényében, arra keresve a választ, hogy ebben a háborús uszításokkal terhelt világban mi a mai kereszt-

yének – Krisztustól kapott – felelőssége és feladata a békeség munkálásában.

A Nemzetközi Felekezeti Konferencia résztvevőinek egy része

Mint azt sokan tudják, Pannonhalma fontos szerepet töltött be a Kárpát-medence népeinek keresztyénné válásában. Már a római korban jelentős missziós központ volt. Itt született Szt. Márton püspök Kr.u. 316-ban, aki Savariában (Szombathely) végzett eredményes munkája után a Gallok/Frankok misszionáriusa lett.

Árpád honfoglaló vezérünk is megfordult ezen a tájon és innen indult Pannónia meghódítására. Géza fejedelem kegytemplomot is építtetett itt Szt. Márton tiszteletére. Fia Szt. István tette le a mai bazilika alapjait, melynek altemplomában ma is ott található az a márvány trónus, ahol a hagyomány szerint első keresztyén királyunk is elmélkedett a szent isteni tudományok felett.

Trónörökös fiát, Imre herceget is itt taníttatta az általa hazánkba hívott bencés szerzetesek által. Egyes vélemények szerint itt íratta le királyi trónjának későbbi örököseinek szánt „Intelmeit” is.

Itt a magyar keresztyén történelem ezeréves fellegrájában került sor most ismét erre a jelentős egyetemeres keresztyén találkozóra. Az előadások mellett közös áhítatra, Istent dicsőítő éneklésre és bibliai elmélkedésre is sor került az apátság 800 éves bazilikájának ősi,

egekbe emelkedő oszlopsorai között, a messze visszhangzó gótikus mennyezet kőgerendás ívei alatt.

Emlékezetes pillanatok maradnak a konferencián elhangzott bibliai üzenetek, az apátságban, a bazilikában, a messze híres könyvtárban látott és hallott új ismeretek. Mindenek felett Jézus Krisztus békességgel kapcsolatos kijelentései:

„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!” János 14, 27

„Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemed előtt.” Lukács 19,42

„Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.” Máté 5,9

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. október 3.

Látogatás Sárospatakon

A budapesti Baptista Teológiai Akadémia kibővített vezetősége testvéri látogatást tett 2023. október 3-án a Sárospataki Református Teológiai Akadémián. A találkozó kiváló alkalmat biztosított arra, hogy a két teológiai intézmény vezetősége és tanári kara jobban megismerje egymást. *Dr. Enghy Sándor* a SRTA rektora, illetve *dr. Mészáros Kálmán* a BTA rektora kölcsönösen ismertette az általuk vezetett tanintézmény történelmi múltját, jelenlegi működését, felépítését, missziós stratégiáját és az oktatás hatékonyságát.

A látogatás további programjában lehetőség nyílt a híres sárospataki Nagykönyvtár és a Múzeum, valamint a közelben található habán telep megtekintése is *Dr. Dienes Dénes* általános rektorhelyettes, egyháztörténész kiváló vezetésével. Ennek során közelebbről megismerhettük *I. Rákóczi György* (1593-1648) erdélyi fejedelem idején Sárospatakon letelepedett anabaptista habán elődeink küzdelmes életét, az általuk készített eredeti habán kerámiák értékes muzeális darabjait, a Bodrog folyó partján ma is felkereshető „habán udvarházak” műhelyek és hozzájuk kapcsolódó épületek megmaradt régészeti tárgyait és ma is fellelhető emlékeit.

A két teológia vezetői és tanárainak egy része

A Baptista Teológiai Akadémiát és annak fenntartóját: *Varga László Ottó, Durkó István, Paróczy Zsolt, Macher Tivadar, Dr. Veres Sándor Péter, Dr. Kovács József, Dr. Várady Endre, Dr. Pafkó Tamás, László Gábor és Balla Péter*, valamint Dr. Mészáros Kálmán a BTA rektora képviselte. A találkozó végén közösen megállapodtunk abban, hogy a két intézmény a jövőben is szeretne szorosán együttműködni és egymást testvéri módon támogatni. Ennek folytatásaként a közeljövőben viszont látogatásra várjuk a sárospataki hittudományi intézet küldöttségét Budapestre további elmélyült kapcsolat megerősítésére.

Soli Deo Gloria!

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. október 5-14.

Vendég előadó a BTA-n

Bibliai archeológia tárgy körben hatnapos előadássorozatot tartott Akadémiánkon *Chris Dawson*, a Jordániai Evangéliumi Teológiai Szeminárium oktatója. Népes hallgatóság követte figyelemmel az érdekesítő előadásokat, amelyeket *Dr. Bukovszky Ákos* és *Papp Jónatán* tolmácsolt.

2023. október 12.

Nyitott „Károli Biblia” a Parlamentben

Az egyház és az oktatás a 21. században címmel konferenciára került sor a Parlamentben. Ritkán kerül a nyitott „Károli Biblia” a parlamenti ülésterem patkójának centrumába, az előadó pulpitus előtti kiemelt asztal közepére. Ezen a napon az Ország Háza valóban a nemzet templomává vált...

Ennek oka pedig az volt, hogy a Károli Gáspár Református Egyetem alapításának 30. évfordulóján, az ünnepi emlékév lezárásaként „Az egyház és az oktatás a 21. században” címmel nemzetközi konferenciára

„A megnyitott Szent Biblia...”

került sor az Országgyűlés Felsőházi termében október 12-én.

A konferenciát *Kövér László*, a Magyar Országgyűlés elnöke nyitotta meg. Köszöntőt mondott *Balog Zoltán*, a Duna-melléki Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke, *Erdő Péter*, bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek, *Hankó Balázs*, innovációért és felsőoktatásért felelős államtitkár.

A konferencián előadást tartott *Shirley Roels*, az International Network for Christian Higher Education (INCHE) igazgatója és *Christiaan Alting von Geusau*, az ITI Catholic University jogászprofesszora. A nemzetközi konferenciát *Trócsányi László* rektor ünnepi beszéde zárta.

Megtisztelő gesztusként értékeltem, hogy a rangos hazai és nemzetközi egyetemek és felsőoktatási intézmények vezetői, rektorai, tanárai és diákjai között a Baptista Teológiai Akadémia is képvisel tette magát.

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. október 15-18.

Valami új kezdete – Lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatók Tóalmáson

Visszagondolva a 2023/24-es tanév első lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatók elvonulására, Pál apostol szavaival tudnám talán a legjobban összefoglalni mindazt, amit ott átéltem: *„Hálát adok érte-tek az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely nektek Krisztus Jézusban adatott. Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, amint a Krisztusról való bizonyágtétel megerősödött bennetek. Ezért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.”* (1Kor. 1. 4-9.)

Az első dolog, ami bennem is megfogalmazódott ezzel a különleges tóalmási „hétvégével” kapcsolatban, a HÁLA. Hála azért az időért, amikor a mindennapokból kiszakadva lehetőségünk adódott több napon keresztül az elhívásunkra, valamint egymás megismerésére koncentrálni. Jó volt látni azt a kegyelmet egymás bizonyágtételeiben, hogy bár mi talán úgy érezzük, nem vagyunk alkalmasak erre a feladatra, mégis engedelmeskedtünk Isten elhívásának, aki megerősített minket. Egymás történeteiben megláthattuk Pál szavait: *„Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, amint a Krisztusról való bizonyágtétel megerősödött bennetek.”* (5.v.) Úgy érzem ez a lelkipásztori tanulmányaink alapja. Megerősödni abban, hogy Istennek terve van az életünkkel, és különleges feladatot bízott ránk azzal, hogy megszólított minket.

Ezzel pedig valami új vette kezdetét, talán nem túlzás azt mondani, hogy nemcsak nekünk, hallgatóknak, de talán oktatóink és az Akadémia életében is. Soha nem volt még ugyanis ennyi lelkipásztor szakos hallgatója egyszerre a Baptista Teológiai Akadémiának – árulta el nekünk az első napon *Balla Péter*, az Akadémia gazdasági főigazgatója, aki eddig a lelkipásztor szakos hallgatókért felelős vezető volt. Balla Pétertől idén *Dr. Pafkó Tamás*, a Debreceni Trinity Baptista Gyülekezet lelkipásztora vette át a lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatók vezetését, ami számára is új kihívásokat, de egyben áldásokat is hozott.

Pafkó Tamás az elhívásunk megismerését állította a középpontba a tanév első lelkipásztor hallgatói elvonulásán. Hiszen ez a lényege mindennek: Isten megszólított minket a legkülönbébb helyeken és élethelyzetekben, mi pedig válaszoltunk az elhívásra. A különbségeink pedig lehetnek hátráltató vagy éppen erősítő tényezők is a szolgálatunkban. Éppen ezért tudatában kell lennünk azzal, hogy ki milyen személyiségi jegyekkel bír, vagy éppen milyen talentumokat, lelki ajándékokat kapott, amiket a szolgálatban is használni tud. Ez az önismereti út segített nekem is abban, hogy közelebb kerüljek a személyes elhívásom megértéséhez és megismeréséhez.

Egymást támogatva így indultunk el, azon az úton, hogy felismerjük, vagy megerősödjünk abban a szolgálatban, amiben Isten látni szeretne minket, és amivel részesei lehetünk az Ő korokon átívelő nagy tervének.

Nagy Bálint MA/1.

2023. október 17.

Városliget-környéki lelkipásztorok imaközössége

A Városliget környékén munkálkodó keresztyén közösségek képviselői 2023. október 17-én tartották soron következő reggeli imaközösségüket a Baptista Teológiai Akadémia dísztermében.

A felekezeti közti imareggeli résztvevői – *Nagy Károly* katolikus, *Bagi László* református, *Aradi György* és *Dr. Magyarkuti Gyuláné Tóth Katalin* evangélikus, *Vályi Györgyi* methodista, *Tikász Ábel* református, *Sztupkai Kristóf* methodista, *Németi Zsolt* pünkösdista, *Szabóné Papp Klára* methodista, *Dr. Kováts György* mahanaim és *Dr. Mészáros Kálmán* baptista – hálaadással emlékeztek vissza a Városliget környékén szolgáló keresztyén közösségek templomaiban és imaházaiban végzett közös szolgálatukra.

A reggeli áhítat bibliai textusa adta az imaközösség alapüzenetét, amit a vendégül látó intézmény rektora vezetett: „*Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.*”
Róma 12,1-2

Nagy Károly katolikus, *Bagi László* református, *Aradi György* és *Dr. Magyarkuti Gyuláné Tóth Katalin* evangélikus, *Vályi Györgyi* metodista, *Tikász Ábel* református, *Sztupkai Kristóf* metodista, *Németi Zsolt* pünkösdista, *Szabóné Papp Klára* metodista, *Dr. Kováts György* mahanaim és *Dr. Mészáros Kálmán* baptista

Emellett áttekintettük jelen világunk mindannyiunkat foglalkoztató kérdéseit, így az ukrán-orsz és az izraeli-gázai háborús konfliktus tragikus kihatását, az ábrahámista vallások – zsidó-keresztyén-muzulmán – egymásközi viszonyát, ebben a ránk, keresztyén közösségekre gyakorló hatását, a megbékélés és békéltetés környezetünkben is lehetséges feladatait. Különös tekintettel arra, hogy Budapest belvárosában mindezek a vallások követői a mindennapokban jelen vannak, akik felé, mint Krisztus tanítványainak missziós küldetésünk is van: *„Tegyetek tanítóánnyá minden népet!”*

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. október 26-28.

Richard Blake előadása a BTA-n

Írásmagyarázati kurzust tartott ismét *Richard Blake*, az Xtend Ministries International elnöke, elsősorban a lelkipásztori szolgálatra készülő hallgatónak, de mások számára is nyitott volt e háromnapos előadásorozat. Vendég előadónkat most is *Dr. Bukovszky Ákos* és *Papp Jonatán* testvérek tolmácsolták.

2023. november 5.

Teológus nap Nyíregyházán

A Baptista-500 emlékévkapcsán Teológus napra és Teológiai napra került sor a Nyíregyházi Baptista Gyülekezet közösségében 2023. november 5-én vasárnap.

A délelőtti istentiszteleten a budapesti Baptista Teológiai Akadémia lelkipásztori szolgálatra készülő jelenlévő hallgatói – *Kovács Benjámin, Nagy Bálint, Sárvári Tamás, Széles Kristóf* és *Zubor Ákos* – hirdették Isten Igéjét, bátorítottak hálaimára, tettek élő bizonyosságot. Néhányukat feleségük is elkísérte erre a szolgálati útra. Az énekzenei szolgálatokat a helyi gyülekezet ifjúsági énekegyüttese végezte.

A délutáni istentiszteleten a BTA rektora, *prof. dr. Mészáros Kálmán* lelkipásztor-egyházttörténész ismertette a baptisták évszázadokat átívelő hitébresztő lelki mozgalmát „500 éve a Kárpát-medencében” címmel egy érdekes vetített-képes előadás keretében, amelynek szerkesztett változata itt tekinthető meg: <https://youtu.be/35k50Gn60xU?si=C7si6Ch93aOtlFD9>

Az alkalom végén még egy kedves köszöntésre is sor került, hisz a gyülekezet lelkipásztora *Papp Dániel* testvér 50. születésnapját, illetve lelkipásztorrá avatásának 25. évfordulóját ünnepelte ez év őszén. Köszönet a nyíregyházi testvérek bőséges vendégszeretetéért és a lelkipásztor házaspár, valamint az előljáró házaspárok fáradhatatlan szolgálatáért.

Soli Deo Gloria!
Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. november 5. és november 19.

„Óriások vállán állunk”

Történelmi Tudományos Műhely a Trinityben, Debrecenben

2023. november 5-én és 19-én, a Baptista-500 emlékévkévkapcsán kétalkalmas történelmi-tudományos előadássorozatot tartott a Trinity Baptista Gyülekezet. A pódiumbeszélgetések keretében Bereczki Lajost, a Történelmi Bizottság titkárát, a BTA rektorhelyettesét interjúvolta a gyülekezet lelkipásztora, Dr. Pafkó Tamás. A beszélgetés során a hallgatók Bereczki testvér vezetésével bejárhatták az anabaptista-baptista történelem ötszáz éves útját, miközben a fontosabb történelmi állomásokat összevethették a saját jelenükkel. Bereczki testvér rendkívül sokszínű, történelmi adatokban és utalásokban gazdag előadásának egyik torokszorító momentuma volt annak a levélnek a felolvasása, amelyet 1573-ban egy a máglyahalál általi kivégzésére váró édesanya írt néhány napos kislányának rendíthetetlen hitéről. Az anabaptista édesapát már kivégezték; az édesanyával csak addig vártak, míg megszülte gyermekét. Levélben arra kéri kislányát, hogy ha felnőtt, ne szégyellje máglyán megégetett szüleit. „Őrizd meg emlékezetedben édesapádat és édesanyádat, amíg csak élsz. Ne szégyelld megvallani hitünket, mert igaz evangéliumi hit ez, amelynek nem lesz párja a földön.”

2023. november 8.

Sárospatakiak látogatása a BTA-n

A Sárospataki Református Teológiai Akadémia (SRTA) küldöttsége 2023. november 8-án látogatott Budapestre a Baptista Teológiai Akadémia (BTA) vezetőségének meghívására. Ez a találkozó szerves folytatása volt a két intézmény irányító testületeinek Sárospatakon megkezdett korábbi szakmai tanácskozásának.

Sárospatak már a középkorban is (1531) nevezetes iskolaváros volt, ahol a reformáció alapigazságai igen korán megfogantak ezen a tájon, így már közel 500 éve magas szintű teológiai oktatás folyik a városban.

Az ellenreformáció idején itt is keményen üldözték a protestánsokat, halálra vagy gályarabságra ítélték lelkipásztorokat. A gályarab hitvallók közül 22-en Patakon tanultak.

Sárospatakiak a BTA-n

Amint az ismeretes *I. Rákóczi György* (1593-1648) erdélyi fejedelem idején Sárospatakon telepedtek le jelentős számban anabaptista habán elődeink is, akik kiténtek becsületos tiszta jellemükkel és az általuk készített habán kerámiák iparművészetiileg is értékes szakmai tudásukkal.

1703-tól alsó-, közép- és felsőfokú oktatás, valamint a magas szintű teológiai oktatás mellett a bölcsészet és a jog, majd a pedagógia és a gyakorlati képzés is erőteljes hangsúlyt kapott.

1952-ben a kommunisták betiltották a Teológiai Főiskola működését, a Kollégiumot megszüntették, a gimnáziumot államosították. A Sárospataki Teológiai Akadémia az 1989-es politikai rendszerváltást követően folytathatta ismét mindmáig töretlenül hittudományi képzését.

A két intézmény vezetőinek szakmai tanácskozása nagyon építő, gyakorlati kérdéseket áttekintő és jövőbe mutató megbeszélés volt, amit később is folytatni szeretnénk.

A sárospataki küldöttséget *Dr. Enghy Sándor* a SRTA rektora vezette, akit elkísért *Dr. Rácsok Gabriella* oktatási rektorhelyettes, valamint *Dr. Barnóczki Anita* és *Dr. Nagy Károly Zsolt* oktatók.

A budapesti vendéglátók képviselői *Dr. Mészáros Kálmán* a BTA rektora mellett *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes, *László Gábor* főtitkár, *Dr. Veres Sándor* tanszékvezető, *Balla Péter* gazdasági főigazgató, *Urbán Gedeon* tanulmányi igazgató és *Kelédi Márton* osztályvezető voltak.

A sárospataki küldöttség tagjai a Magyarországi Baptista Egyház új székházában is látogatást tettek, ahol egyházunk elnöksége is fogadta vendégeinket *Papp János* egyházelnök vezetésével.

A találkozó végén ismét kifejeztük azon szándékunkat, hogy a két intézmény a jövőben is szeretne szorosan együttműködni és egymást testvéri módon támogatni és segíteni. Ennek érdekében további megbeszéléseket is célul tűztünk ki.

Soli Deo Gloria!

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. november 19.

A BTA lelkipásztor szakirányos hallgatói is szolgáltak az Arénában

A következőkben néhány hallgató beszámolóját olvashatjuk arról, milyen módon kapcsolódtak be az evangelizációs szolgálatba az Arénában:

NAGY BÁLINT – Tovább Jézussal.... Ahogy az eseményre készültem, elgondolkodtam azon, mennyi mindent ölel fel ez az egy mondat. Mennyi lehetőség és cél fogalmazódik meg benne. Először az jutott eszembe, hogy Isten nem véletlenül küldte hazánkba még anno *Billy Graham* evangélistát, hiszen a prédikátor segítségével nemcsak a koronaékszereket kaphattuk vissza az Egyesült Államoktól, de az evangélium szabadságának magvait is megkaphattuk általa. Isten ezzel megágyazott annak, hogy Magyarország Jézussal tudjon továbbmenni, és a magyar emberek is hallhassák az evangéliumot. Másodszor 2012-ben, mikor már Billy Graham fia, *Franklin* jött hozzánk szolgálni a Reménység volt a középpontban, felhívva a figyelmet arra, hogy ne fáradjunk meg Krisztus követésében. Most 2023-ban pedig, mikor nagyrészt egy teljesen új és fiatal generáció képviselői foglalták el helyüket az Aréna székein *Will Graham*-tól hallhattunk a tékozló fiúról. Tanácsadóként ülve a sorok között megdöbbentő volt számomra, hogy az evangelizációra érkező, nem hívó,

Tovább Jézussal

pimaszul viselkedő és érdektelen fiatalok közül, még a legnagyobb hangadók is elcsendesedtek mikor Jézusról szólt az ének a színpadon. Hát még mikor az evangélista döntésre hívott mindenkit, aki ott volt. Fiatalok és idősebbek egyaránt félénken indultak el a sorok között előre, hogy meghozzanak egy döntést. Ez pedig arról szólt, hogy akár először hallottak a megváltásról, akár már ismerik Krisztust, csak úgy érzik megkopott az elköteleződésük, lehetőségük nyílt arra, hogy Jézussal menjenek tovább. Csodálatos érzés volt beszélgetni és imádkozni azzal a négy fiatallal, akikhez tanácsadóként odakerültem. Ketten közülük úgy döntöttek, hogy most elfogadják Krisztust személyes megváltójuknak, mert bár járnak gyülekezetbe, eddig nem érezték Isten személyes szólítását az életükben. Ketten pedig úgy döntöttek, hogy megújítják szövetségüket az Úrral és odaszánják magukat Istennek. Elsőéves lelkipásztor hallgatóként kissé még talán bátortalanul, de kitörő örömmel és bizalommal fordultam ezekhez a fiatal döntéshozókhoz, Isten áldását kérve a döntésükre és életükre. Hogy mi történt velük azóta, nem tudom. Azt viszont hiszem, hogy Isten elvégzi bennük a jó munkát, én pedig tudok imádkozni ezért minden nap.

HALÁSZ GYÖZŐ MIHÁLY – Másodéves lelkeszhallgatóként vettem részt a Baptista- 500 evangelizáción, mint tanácsadó. Nagyon örül-

tem, hogy több mint 8000 ember részt vett az eseményen és hogy sokan elfogadták Krisztust személyes Megváltójukul. Will Graham igehirdetéséből és az evangelizáció felépítéséből sokat tanultam és szerintem sok értékes tapasztalattal tudtak gazdagodni általa a lelkeszhallgatók és lelkipásztorok is.

SZÉLES KRISTÓF – a Baptista Teológiai Akadémia BA1, Hitoktatói (és lelkipásztori) szakos hallgatója. A Tovább Jézussal! rendezvényen tanácsadói feladatot láthattam el.

Az evangelizációs előrehívás közben tanácsokkal, segítő anyaggal és imával indíthattam útnak a megtérő vagy az Úrhoz visszatérő személyeket. Akikkel beszélgettem, nagyrészt komolyan vették ezt a hívást és eleget szerettek volna tenni ennek.

Bízom benne, hogy a kitöltött adminisztrációs kártyák valóban segítenek nekik otthonra találni gyülekezetekben. A sok ének számomra felemelő volt, és remélem számukra is.

2023. november 20.

Akadémiánk vendége volt a BWA elnöke

Magyarországra látogatott *Dr. Tomás Mackey*, a világ 130 országának mintegy 110 millió egyháztagot magában foglaló Baptista Világszövetség / Baptist World Alliance (BWA) elnöke. Az argentin származású egyházi vezető 2023. november 19-21. között részt vett többek között a Budapest Sportarénában megrendezett Baptista-500 jubileu-mi evangelizációs ünnepségen, ahol igei bátorítással üdvözölte a közel tízezer résztvevőt, átadva a nagyvilág baptistáinak szívélyes köszöntését.

November 20-án felkereste a Baptista Teológiai Akadémia épületét, ahol közvetlen beszélgetést folytatott az intézmény vezetőivel. Mackey elnök testvér maga is teológiai professzor, korábban a Buenos Airesben működő Nemzetközi Baptista Teológiai Szeminárium dékánjaként is hosszú éveken át szolgált Argentínában.

A Baptista Világszövetségben korábban több területen is munkálkodott, de leginkább a baptista teológiai intézmények oktatásáért és hitelvi egységéért felelős bizottságot vezette hosszú időn át nagy szakértelemmel. Ez indokolta, hogy különösen is nagy érdeklődést mutatott a Baptista Teológiai Akadémián folyó hittudományi képzés különböző területei iránt.

A testvéri és baráti légkörű beszélgetés másnap a Magyarországi Baptista Egyház elnökségének kibővített kabinet-i találkozásán folytatódott, ahol egyházunk sokrétű missziós, szociális, oktató és más társadalmi területeken végzett szolgálatával ismerkedhetett meg.

Örömeink adott hangot, amikor tapasztalatait összegezve láthatta azokat az Istentől kapott missziós lehetőségeket, amit a magyar baptisták kaptak a teológiai oktatás területén épp úgy, mint az egyházi fenntartású iskolák hitéleti oktatásában, a sokszínű gyülekezeti lelkimunkában, az egyre kiszélesedő szeretetszolgálati tevékenységekben és a szociális intézményekben végzett munkában. Mindezekért Istené legyen a hála! Soli Deo Gloria!

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. november 23.

Tudományos nap a BTA-n

A Baptista Teológiai Akadémia 2022-ben indult tudományos konferenciasorozatának soron következő alkalma 2023. november 23-án került megrendezésre a főiskola épületében.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán rektor nyitotta meg a konferenciát, köszöntő beszédében a hálaadás napja kapcsán is visszatekintett az

Prof. Dr. Mészáros Kálmán

újkori baptista misszió indulására, az Angliában, Hollandiában, majd az innen tovább, a tengerentúlra, az Újvilág felé szétszóródó anabaptista közösségeinkre. Az első szabad kivándorló csoportok Bibliával a kezükben teremtették meg az amerikai államiság alapjait. Megérkezésüket követően, 1621-ben tartották meg első ízben a hálaadó napot. Roger Williams 1638-ban már szervezeten fogta össze

a baptistákat. Ezzel egy időben történik a Kárpát-medencében is a Bethlen-féle vallásszabadság.

Prof. Dr. Veres Sándor Péter, a BTA Kutatóintézet igazgatója „A megismerés sötét foltja: jegyzetek a módszertani ateizmusról” című előadásában arról beszélt, hogy sokszor éri vád a pszichológia tudományát egyházi, teológiai oldalról, hogy ateista, mivel a tudomány nem tudja bizonyítani a transzcendens létét. A lélek belső történéseihez nehezen tudunk hozzáférni, azt vizsgálni. A bibliai személyek sokszor a tapasztalatukkal ellentétes parancsot kaptak Istentől, ez zavart okozott és bűnhöz vezetett. A sértett állapot veszélyes, eltávolítja Istentől az embert. Ha az ember teremtettségénél többre vágyik, a veszély komoly és valós. Az ateizmus nem a tagadással kezdődik, hanem a bizalom megvonásával, az Isten szavában való kételkedéssel. Jézus halála által a bizalom áll helyre.

Prof. Em. Dr. Veres Sándor

Dr. Garai Zsolt, a BTA tanszékvezető főiskolai docense „Korálpartita a XX. század magyar orgonairodalmában” címmel adott elő, amelyből ismereteket szerezhettek a hallgatók az Isten dicsőítésére szolgáló dallamokról, az orgona helyéről a baptista hitéletben. A partita jelentése: osztani, azaz variációkat az orgona vagy hegedű művekben. A korál protestáns egyházi ének, amely megkülönböztetésül alakult a gregorián énektől. *Lisznyay Szabó Gábor* a 20. századi zenetörténet egyik legjelentősebb személyisége, aki *Beharka Pálon* keresztül kapcsolódik közösségünk zenei életéhez. Továbbá hallhattunk *Koloss Istvánról* a 20. századi

művészetéről, aki a 20. század egyik legnagyobb zenei személyisége volt. A 20. században a zenei életet a modernizáció és a technológiai fejlődés is megváltoztatta. A zenei életet a modernizáció és a technológiai fejlődés is megváltoztatta. A zenei életet a modernizáció és a technológiai fejlődés is megváltoztatta.

Dr. Garai Zsolt

zenei életéhez. Továbbá hallhattunk *Koloss Istvánról* a 20. századi

magyar egyházzene meghatározó alakjáról, zeneszerzőről, orgonaművésről.

Drs. Balla Péter, a BTA gazdasági főigazgatója „A Krisztus-himnusz interpretációs lehetőségei és azok etikai alkalmazása” című előadásából

Drs. Balla Péter

meztudhattuk, mi a kulcsa a himnusz értelmezésének? Meg kell vizsgálni az eredeti jelentést, keletkezési környezetet és annak célját. A himnusz a pre-páli időszakban keletkezhetett, de ezt többen vitatják. Fontos az újszövetségi kontextusa. Fontos kifejezések: legyen meg az a gondolkodásmód bennetek, ami Krisztusban volt; törekedjete... Jézus 100 százalékgig Isten és 100 százalékgig ember. Isten mindenható, mindenütt jelenlévő és

mindentudó. Jézus engedelmessége számunkra is bátorító, új természetet eredményez, nem pedig az ádámí engedetlen örökséget visszük tovább. Jézus példája a himnuszban a keresztyén etika fundamentuma.

Bereczki Lajos, a BTA rektorhelyettese előadásának címe „A vallási jogegyenlőség és az egyházi szükségek teljesítésének ügye az 1848-

as törvények tükrében.” 1846-ban indul a baptista misszió, az első bemeztítésre 1848-ban kerül sor. Oncken visszaküldte a magyar teológus hallgatókat Magyarországra, hogy missziót indítsanak. A vallási jogegyenlőség 1848-as törvényei következtében problémát okoztak a vegyes házasságok és az áttérések, az állami támogatásról, az egyház autonómiájáról vitatkoztak. Volt olyan javaslat,

Bereczki Lajos

hogy az állam szabhassa meg az egyházszerkezetet, illetve fizesse a lelkészeket. Vita tárgya volt a teljes iskolai államosítás, illetve egységes erkölcstani könyv legyen a felekezeti hittan helyett. A protestánsok a teljes iskolai autonómia mellett foglaltak állást. A vallás és lelkiismereti szabadságért álltak ki a baptisták.

A konferencia levezető elnöke *László Gábor*, a BTA főtitékára volt, majd *Paróczy Zsolt* rektorhelyettes záró szavait követően a tudományos konferencia állófogadással zárult.

Kovács Viktória
a BTA kommunikátora

Fotó: *Szoukup Gergely*

2023. december 8.

Harminc éves a Szociális Törvény

A Pécsi Tudományegyetem, a Semmelweis Egyetem Szociális Vezetőképzés és a Baptista Teológiai Akadémia közös szervezésében tudományos konferenciára került sor december 8-án intézményünkben.

Immánuel! – Velünk az Isten!

(DRMK)

2023. december 9.

Teltházaz őszi közösségi alkalom a BTA-HÖK szervezésében

A 2023-as tavaszi BTA Piknik után azt tapasztaltuk a HÖK részéről, hogy nagy igény van kötetlen közösségi együttlétekre, így 2023 végén is találkozhattak egy szelet pizza mellett a BTA hallgatói és munkatársai. Az elszakadásra a Teológia épületéből azért volt szükség ebben az esetben, mert ennyi ember csak az egyházközpont „Baptista Ház” névre keresztelt épületének legfelső emeletén az ebédlőben tudott elférni. A számításunk bejött, a HÖK képviselő szervezésében megvendégeltük a jelenlévő körülbelül 80 főt. A korábbiakhoz mérten közel kétszer annyian jelentkeztek és jöttek el, mint fél évvel korábban. Az ebédlő végül ténylegesen szinte túlcsoordult a beszélgető, ebédelő emberektől, az egyik teremtől a folyosón át a másik teremig „terjengtünk”.

BTA Piknik a Baptista Házban

Örömmel láttuk, hogy a hallgatók közül nem csak az ismerkedő elsősök, hanem – amennyire emlékezhetünk ennyi ember közt – minden évfolyam hallgatói jelen voltak, továbbá a BTA munkatársai közül is sokan el tudtak jönni. Az együttlét elején Halász Győző Mihály, a BTA HÖK elnöke osztott meg pár gondolatot, utalva az adventi időszakra, hiszen ilyenkor hatványozott módon közösségekben vagyunk egymással, majd ezt követően felkérte Szlovák Tibor lelkipásztort és mesterképzéses hallgatót az imádságra, amelyben Tibor hálát adott Istennek a közösségért és az együttlét lehetőségéért.

Reméljük, hogy ezen az alkalmon a szeretet növekedett minden résztvevő között, és kívánjuk, hogy a hallgatók és a BTA munkatársai is növekedjenek az által, amit Isten adott számunkra ezen az alkalmon, és vigyék magukkal mindazt a jót, amit kaptak.

BTA HÖK képviselet

2023. december 13.

Baptista teológiai tanárok találkozója a DRHE-n

A Baptista Teológiai Akadémia (BTA) rektori kabinetje 2023. december 13-án kihelyezett tanácskozást tartott a Debreceni Református Hittudományi Egyetem dísztermében. Az erdélyi teológiai

tanárokkal kiegészített tanácskozó testület áttekintette az elmúlt időszak oktatással kapcsolatos tapasztalatait, megoldásra váró kérdéseit és a következő időszak jövőbemutató terveit.

A Baptista-500 országos jubileumi eseménysorozatába teológiánk is több rendezvényel, tudományos konferenciával, regionális találkozóval kapcsolódott be a Kárpát-medence különböző régióiban az elmúlt esztendőben.

Ebbe illeszkedett bele ez a Debrecenben megtartott tanácskozás is, melynek helyszíne a református kollégium egyik díszterme volt, melynek középpontjában Tamássy Miklós (1881–1951) „Ruyter admirális az Eendracht hajón fogadja a Nápolyban kiszabadított magyar gályarab prédikátorokat” című festménye adta közös történelmi múltunkat felidéző művészi háttérrel.

Örömmel vettem részt ezen a magyar protestantizmus fellelegvárában megtartott találkozón is, mert 2009-ben én magam is ezen a nagyszerű történelmi hagyományokkal rendelkező egyetemen tanulhattam és szerezhettem egyháztörténeti tudományágból doktori fokozatot. Soli Deo Gloria!

Köszönet a református hittudományi egyetem rektorának, *Dr. Baráth Béla* professzornak, a sokszorosán megtapasztalt testvéri segítségnyújtásért, a helyszín biztosításáért.

Egyháztörténeti kitekintés:

Az 1538-ban alapított Debreceni Református Kollégium és Hittudományi Egyetem a Kárpát-medence legrégebben alapított protestáns egyeteme. Falai között tanult számos magyar kiválóság, többek között *Ady Endre, Arany János, Csokonai Vitéz Mihály, Fazekas Mihály, Kölcsey Ferenc, Móricz Zsigmond, Szabó Magda, Tisza István, Tisza Kálmán, Horthy Miklós* és még sokan mások...

Itt kell megemlítenem azt is, hogy e debreceni református hittudományi egyetemen nyert doktori fokozatot a Baptista Teológiai Akadémia több korábbi és jelenlegi vezetője, tanára és remélhetőleg több folyamatban lévő doktorandusza.

De itt kapott tiszteletbeli doktorátust többek között *Billy Graham* és idősebb *Martin Luther King* baptista lelkipásztorok is. Reméljük a jövőben folytatódik még ez a sor...

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2024. január 18.

Nemzetközi találkozó a BTA-n

Találkozó a Baptista Teológiai Akadémián a Tyndale Teológiai Szeminárium vezetőivel és az Európai Baptista Szövetség elnökével.

A Baptista Teológiai Akadémia 2024. január 18-án megtartott rektori kabinetének soron következő tanácskozásán külföldi vendégeket fogadott az intézmény dísztermében. A nemzetközi delegáció vezetője *Mateusz Wichary*, az Európai Baptista Föderáció elnöke volt, aki egyben a Lengyel Baptista Teológiai Szeminárium tanáráként is szolgál. Vele érkezett *Gunnar Magi*, a hollandiai Tyndale Teológiai Szeminárium rektora, *Szaszi Bene*, rektorhelyettese, valamint *Derek Bass*, ószövetség professzor. A megbeszélésen jelen volt egyházunk elnöke, *Papp János* testvér is.

2024. február 1.

Hálaadó istentisztelet Sárospatakon

Az elmúlt időszakban szoros lelki kapcsolat alakult ki a Sárospataki Református Teológiai Akadémia (SRTA) és a budapesti Baptista Teológiai Akadémia (BTA) között. Örömmel értesültünk arról, hogy a sárospataki intézmény dinamikus fejlődésének és tudatos építkezésének köszönhetően a teológiai akadémia 2024. február 1-től alkalmazott tudományok egyetemként működik tovább.

Ettől kezdve az intézmény Sárospataki Református Hittudományi Egyetem (SRHE) néven folytatja a hallgatók felsőfokú képzését. Ebből az alkalomból a sárospataki teológia február 1-én ünnepi hálaadó istentiszteletet tartott.

A történelmi jelentőségű eseményen egyházi és polgári élet vezetői, a fenntartó képviselői, öregdiákok, hallgatók, sárospataki városvezetők, társintézmények képviselői és lelkészek képviselték a Kárpát-medence magyarságát és a különböző keresztyén egyházak és felekezetek közösségeit. A hálaadó ünnepségre

Az ünneplő gyülekezet egy része

a többi hittudományi intézmények vezetői között a budapesti Baptista Teológiai Akadémia rektora is meghívást kapott.

Mint ismeretes, Sárospatak már a középkorban is (1531) nevezetes iskolaváros volt, ahol a reformáció alapigazságai igen korán megfogantak, így már közel 500 éve magas szintű teológiai oktatás folyik a városban. Az ellenreformáció idején itt is keményen üldözték a protestánsokat, halálra vagy gályarabságra ítélték lelkipásztorokat. A gályarab hitvallók közül 22-en ugyancsak ebben a teológiai intézetben tanultak.

Arról is jó tudnunk, hogy a reformáció népi irányzatához tartozó anabaptista hitelődeink is megfordultak ezen a tájon. I. Rákóczi György (1593-1648) erdélyi fejedelem idején Sárospatakon telepedtek le jelentős számban anabaptista habán elődeink, akik kitűntek becsületes, tiszta jellemükkel és az általuk készített habán kerámiák iparművészeti és értékes szakmai tudásukkal.

Sárospatakon tanított sok nagyszerű hittudós között a magyar felmenőkkel is rendelkező neves cseh-morva pedagógus Comenius (Szegez János) a morva testvérközösség püspöke is 1650-1654 között, aki az itt letelepített anabaptisták udvarházaikban működtetett bölcsődei és iskolai gyakorlatukat is megfigyelte, amit további alkalmazásra is ajánlott pedagógiai műveiben.

A sárospataki oktatási intézményben 1703-tól alsó-, közép- és felsőfokú tanítás, valamint a magas szintű teológiai oktatás mellett a

bölcsészlet és a jog, majd a pedagógia és a gyakorlati képzés is erőteljes hangsúlyt kapott.

1952-ben a kommunisták betiltották a Teológiai Főiskola működését, a Kollégiumot megszüntették, a gimnáziumot államosították. A Sárospataki Teológiai Akadémia az 1989-es politikai rendszerváltást követően folytathatta ismét mindmáig töretlenül hittudományi képzését.

Köszönettel tartozunk Sárospataki Református Hittudományi Egyetem rektorának *Dr. Enghy Sándornak* és munkatársainak a testvéri meghívásért és a két intézmény között elindult lelki és szakmai együttműködés eddig tapasztalt eredményeiért. Hisszük, hogy a két teológiai intézmény a jövőben is testvéri módon fogja támogatni és segíteni egymást a Krisztustól kapott nagy Misszióparancs hatékonyabb és elkötelezettebb teljesítésében.

Soli Deo Gloria! Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2024. február 22.

Az igazak emléke áldott!

• Mély megrendüléssel vettük tudomásul, hogy *Dr. Urbán Szabolcs* testvér, a Baptista Teológiai Akadémia korábbi oktatója, valamint

Dr. Urbán Szabolcs

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Pszichológiai Intézet Személyiség- és Klinikai Pszichológia Tanszék egyetemi docense méltósággal viselt súlyos betegség után az örökkévalóságba költözött. Isten adjon vigasztalást Szabolcs családjának, hallgatóinak, tanártársainak és megszomorodott szívű lelki közösségünk tagjainak a feltámadás reménységében!

Jézus Krisztus ezt mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?” (János 11,25-26)

• Szomorú szívvel tudatjuk, hogy *Czakó György* (1982-2024) a Baptista Teológiai Akadémia MA hallgatója hosszan tartó türelemmel viselt betegség után az örök hazába költözött. Az Úr Jézus vigasztalását kívánjuk a gyászoló család számára a BTA rektora, oktatói, dolgozói és a hallgatótársak nevében.

A Biblia azt mondja: *„Azt pedig állítom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot. Íme, titkot*

mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.” (1Korintus 15,50-53)

Czakó György

2024. február 24.

Keresni és megtalálni – XII. Baptista Tudományos és ismereterjesztő Konferencia

Dr. Várady Endre BTA-tanszékvezető, főiskolai docense a „»Tudakozzátok az Írásokat« – homályos igehelyek magyarázata” című

Dr. Várady Endre

előadásában egyes bibliai szakaszok mélyebb értelmére hívta fel a figyelmet, és arra ösztönözött bennünket, hogy érdemes kutatásunk közben a kontextusra, az adott kor szokásaira is figyelni. Az előadás során érdekesítő példákon keresztül mutatta be, hogy az igehelyek mögött rejlő üzenetek gyakran homályosak lehetnek, de ezek megértése és magyarázata se-

gíthet nekünk abban, hogy mélyebben, tisztábban megértsük az igék üzenetét.

2024. március 7.

Egyéni Evangélizáció kurzus

Március 7-én csütörtökön egy rendhagyó nap állt előttünk. *Révész Árpád* tartott nekünk, lelkészi szolgálatra készülőknek, egy bevezető oktatást az Evangelism Explosion (Egyéni Evangélizáció) nemzet és felekezeti közti szolgálattal kapcsolatban.

Az EE egy 1962-ben indult képzési program, aminek a célja, hogy az emberek személyesen is tudják és merjék az evangéliumot hirdetni, akár ismerősöknek vagy akár ismeretlen embereknek is.

Mi a nap folyamán nagyobb hangsúlyt fektettünk az úgy nevezett „hideg indításra” amikor nem ismerős emberekkel közöljük az örömhírt, hanem akár az utcán megszólított embernek mondjuk el.

Ezek a módszerek könnyen érthetően mutatják be, akár laikusok számára is, a megváltás

szükségességét és az ahhoz való eljutást. *Árpád* testvér bizonyosságai és történetei színessé tették a gyakorlati módon történő tanulást. A nap folyamán világossá vált számomra, hogy bár Isten nevének hirdetésére tettem fel az életem, sokszor ez a gyakorlatban elmarad. Ez a nap újra tüzet gyújtott bennem ez iránt, és módszereket is adott a kezembe.

A napot talán annak legmeghatározóbb részével zártuk. Elhagytuk a BTA épületét és a Hősök terére mentünk ki és szóródtunk széjjel. Valamennyiünkönél kis kérdőívek, amik segítséget nyújtottak abban, hogy az emberekkel kontaktusba lépünk és nem kutakodó vagy erőszakos módon, de megtudhatjuk, milyen kapcsolatban állhatnak az egy és igaz Istennel. Vissza térve a BTA épületébe megosztottuk egymással, hogy kikkel is tudtunk beszélni és mire is jutottunk a beszélgetésben.

Révész Árpád

Ezen áldott nap után, új tűzzel, tudással, tapasztalatokkal és esz-
közökkel gazdagodva térhettünk haza.

A keresztyénség mindig egy generációra van a kihalástól. Most rajtunk a sor, hogy ezt megakadályozzuk, az Úr igéjét hirdetve, ahogy és ahol csak tudjuk.

Mohai Szilárd, BA/1

2024. március 12.

Keresztyénként a társadalomban

A Magyar Evangéliumi Szövetség – Aliansz szervezésében másfél évtizede találkoznak minden hónap első keddjén Budapest és környékének missziómunkára elkötelezett teológusai, lelkipásztorai, gyülekezeti munkásai közös imádságra, bibliai elmélkedésre egymás lelki bátorítására a Budapest-Szilágyi Dezső téri Református Gyülekezet közösségi termében.

Évente egyszer pedig un. Teológiai Műhely keretében vitatnak meg aktuális teológiai kérdéseket egy egész napos tudományos tanácskozás során. Ebben az esztendőben a „Keresztyénként a társadalomban” címmel kerültek elő különböző megvilágításban

A műhelymunka résztvevői

lelkiségi irányzatok, tanítványság, gyülekezetplántálás, a háború és béke kérdései, valamint a keresztyének társadalmi szerepvállalása és még sok más aktuális kérdés.

„Műhelyünkben együtt keressük a választ arra, hogy mint krisztusi emberek, mint Isten népe, hogyan tudjuk értelmezni, megfelelő módon látni a kialakult helyzetet, hogyan tudunk helyesen véleményt formálni mindezekről a Kijelentés fényében.

Nekünk keresztyén hívőknek mi a sajátos feladatunk, felelősségünk, tennivalónk Isten és az emberek előtt, hogy hitelesen és elkötelezetten tudjunk szolgálni továbbra is, Isten országa építésében, Igéje szolgálatában és a bajbajutottak megsegítésében?!” – olvashattuk a meghívóban a nap tervezett témáit.

Az első előadás „Jonathan Edwards és a 18. századi amerikai »Nagy ébredés« mai tanulságokkal” címmel hangzott el, Dr. Fabiny Tibor irodalomtörténész, teológus igen felkészült előterjesztésében, amit élénk beszélgetés követett.

A második témakör „Korunk társadalmi kérdései keresztyén szemmel” címmel Dr. Tárkányi Ákos előadásában bontakozott ki, aki a Pázmány Péter Katolikus Egyetem lektora, szociológus professzora.

Végül „Hogyan lehetünk só és világosság környezetünk számára?” címmel hangzott el bibliai előadás Jézus példázata alapján Márkus Tamás András református lelkész-teológus előadásában.

A 2024. március 12-én sorra került tudományos konferenciát az Evangéliumi Aliansz elnöksége – *Szuhánszky Gábor* elnök, *Szeverényi János* alelnök, *Horváth István* főtitkár – szervezésében a Budakeszi Metodista Egyházközség templomában tartottuk meg élénk részvétel mellett.

Soli Deo Gloria! – Immánuel! Velünk az Isten!

Dr. Mészáros Kálmán
az Evangéliumi Aliansz alelnöke

2024. március 13.

BTA Rektori Kabinet kihelyezett ülése

A Baptista Teológiai Akadémia vezetősége 2024. március 13-án kihelyezett ülést tartott Rákoscsabán, ahol a Rektori Kabinet tagjai minden zavartól mentesen tanácskozhattak a helyi gyülekezet közösségi házában.

Szükségét tartjuk annak, hogy negyedévenként kivonuljunk a mindennapi teendők forgatagából és a Szentírás elmélyült tanul-

A Rektori Kabinet tagjai

kozáson is, amit Jézus Krisztus is gyakorolt tanítványai továbbképzésében, amikor ezt mondta nekik: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjetek meg egy kissé.” „Mert olyan sokan voltak, akik odaérkeztek, és akik elindultak, hogy még enni sem volt idejük.” (Márk 6,31)

Így tudtuk hatékonyan áttekinteni az intézmény belső ügyeit, az oktatással kapcsolatos nyitott kérdéseket, legfőképpen pedig lelkészképző, gyakorlati missziómunkára felkészítő iskolánk szellemi irányvonalát megvizsgálni, a hittudományi ismeretek minél magasabb szinten történő továbbadását elemezni. A legfontosabb célunk pedig az volt, hogy a Krisztustól kapott misszióparancs programját, a „Tanítványnak lenni és tanítvánnyá tenni” alapelveit a mindennapok világában hogyan tudnánk jó lelkiismerettel megélni és iskolánk ötszáz hallgatója számára is vonzóvá tenni. Mindehhez Isten Szentlelkének hathatós beavatkozását és mennyei erejét kértük...

Soli Deo Gloria! – Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

m á n y o z á s a mellett elcsendesedve Isten vezetését kérjük az előttünk álló feladatok áttekintésére és megérlelt döntések meghozatalára.

Így történt ez most is, hiszen hasznos tapasztalatként ismertük fel ezen az egész napos tanács-

2024. március 17.

Őrségváltás a kispesti gyülekezet élén

Az alapítása óta százhuszonnégy évre visszatekintő Kispesti Baptista Gyülekezet ebben az esztendőben jelentős szakaszhatárhoz érkezett. Az évindító gyülekezeti tanácskozáson az Isten további vezetését kérő lelki közösség több előremutató döntést hozott.

Először is a héttagú előjáróság sorait – *Kunosné Végh Mária, Kőszegné Füzesi Márta, Gutti Miklós, Máthé Ferenc, Pap István, Zsigmond Istvánné Erzsébet* és *Zsigmond István* – több új taggal egészítette ki.

Dr. Mészáros Kálmán, – aki 12 éven át volt a gyülekezet aktív lelkipásztora – jelezte, hogy a Baptista Teológiai Akadémia nagy felelősséggel járó rektori feladatai mellett a továbbiakban nem tudja a kispesti lelkipásztori szolgálatát már olyan intenzitással végezni, mint ahogy szeretné, ezért kész ezt a megbízatását letenni és azt fiatalabb utódjának, *Pollák Dávid* felavatott lelkipásztornak átadni.

A gyülekezet értékelve mindkét lelkipásztora eddig végzett szolgálatát, *Mészáros* testvért arra kérte, hogy a jövőben tiszteletbeli lelkipásztorként segítse a gyülekezet missziómunkáját, *Pollák* testvért pedig teljes egyetértésben megerősítette abban, hogy a

A Mészáros és a Pollák házaspár

következő négy esztendőben ő legyen a gyülekezet vezető lelkipásztora.

Az új szolgálattelvők ünnepélyes beiktatására és a korábbi lelkipásztor, valamint családja tiszteletteljes búcsúztatására 2024. március 17-én került sor a kispesti gyülekezet tavaszi virágokkal ékesített templomában hálaadó istentisztelet keretében.

Mindenekelőtt az újonnan megválasztott elöljárók tettek tanúságot eddigi életük fordulatokban gazdag állomásairól, benne Isten elhívásáról és a jövőben kibontakozó terveikről. Ezt követően történt imádságos kirendelésük a jelenlévő lelkipásztorok által.

Mivel a gyülekezetvezetői és gondnoki szolgálatban is váltás történt, *Ludvik Csaba* korábbi elöljáró köszöntötte utódját, *Zsigmond István* testvért, imádságában áldást kívánva életére és szolgálatára.

Mészáros Kálmán testvér búcsúbeszédében hálaadással tekintett vissza a több mint egy évtizedes kispesti szolgálatára, melyben egy-egy fénykép erejéig felidézte a gyülekezet utóbbi 12 évében átélt változatos események emlékét. Megköszönte a közösség támogató szeretetét, áldást kívánva a gyülekezet további missziómunkájára a következő prófétai üzenettel:

„Végül kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor majd a puszta kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik. A pusztában is jog lakik, a kertben igazság honol. Az igazság békét teremt, és az igazság a békét és a biztonságot szolgálja örökké. Békés hajlékban lakik majd népem, biztonságos lakóhelyeken, gondtalan nyugalomban.” (És. 32,15-19)

Ezt követően utódja *Pollák Dávid* testvér mondta el személyes meggyőződését az eddig is végzett gyülekezeti munkájával kapcsolatban. Ezentúl azt a reménységét, ahogyan látja a misszió kiteljesedésének körvonalait a jövőre vonatkozóan, amit a következő igében értett meg:

„Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tűnődjete! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” (És.43,18-19)

Az ünnepélyes istentisztelet igehirdetője *Boros Dávid* lelkipásztor, a Budapesti Egyházkerület elnöke volt, aki a következő igével bátorította a gyülekezet tagjait és vezetőit: *„Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlóká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.”* (Róma 8,29-30)

Boros testvér miután áldó imádságot mondott az elköszönő és most beiktatott lelkipásztor életére, a budapesti egyházkerület nevében kívánt békességes együttműködést a közösség tagjai és vezetőik további közös szolgálatára.

Végül a két lelkipásztor házaspár állt a gyülekezet elé, hogy kifejezze köszönetét a kölcsönös bizalomért és a szeretetteljes támogatásért. *Mészárosné Dr. Seres Leila* lelkipásztorné közvetlen szavakkal és bátorító igeversekkel kívánt áldást utódja, *Pollák-Liling Judit* lelkipásztorné életére, aki kifejtette, hogy példaképként tekint elődje kitartó és hűségese helytállására.

Legyen Isten gazdag áldása a távozó és a most elköteleződő lelkimunkások további életén, nem felejtve az aktuális ige bátorító üzenetét: „*Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradásokat nem hiábavaló az Úrban.*” (1Korintus 15,58)

Soli Deo Gloria! – Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2024. április 7-9

Nemzetközi hittudományi napok Besztercebányán

A közép-európai baptista teológiák vezetői és tanárai tudományos konferenciát hívtak össze a felvidéki Besztercebányán / Banská Bystricán. A városban működik az a Bél Mátyás (1684-1749) magyar-német-szlovák nyelven kitűnően beszélő polihisztor hittudósról elnevezett állami egyetem (Matej Bel University – Alapítva: 1992.), amelynek Pedagógiai Kara, Teológiai és Katechetikai Tanszéke biztosít jogi és akkreditációs háttérrel az itt működő Evangéliumi / Baptista Lelkészképző Intézetnek.

A besztercebányai lelkimunkásképző felsőfokú intézménynek jelenleg 8 függetlenített professzora és 42 hallgatója van. A baptista diákokon kívül metodista, pünkösdi, evangélikus háttérű fiatalok is részt vesznek a hitéleti tudományok elsajátításában. A teológiai fakultásnak önálló, jól felszerelt oktatási központja, jelentős könyvtára, előadótermei és egyszerű diákszállója is van.

Emellett a város központjában található a Besztercebányai Baptista Gyülekezet mintegy kétszáz ülőhellyel rendelkező temploma, amely számos esetben ad helyet úgy a teológia, mint a Szlovákiai Baptista Szövetség központi rendezvényeinek.

A 2024. április 7-9 között itt megtartott három napos nemzetközi konferenciáján Hollandiából, Észtországból, Lengyelországból, Né-

A résztvevők egy csoportja

metországból, Szlovákiából és Magyarországról vettek részt hittudósok és teológiai professzorok.

A Közép-európai Baptista Teológusok Hálózata (CEBTN) keretében megtartott tudományos konferencia központi témája az emberi identitásról és többek között a korunkat megosztó szexualitásról vallott különböző nézetek (gender-kérdés) bibliaetikai vizsgálata és a szentírástól eltérő teológiai félreértések tisztázása volt.

A fórum házigazdája Benjamin Uhrin, a szlovák baptisták korábbi elnöke, teológiai professzor volt. Értékes előadásokkal, hozzászólásaikkal és fórum beszélgetéseikkel *Derek Bass*, (Amsterdam/Hollandia), *Mateusz Wichary*, (Varsó/Lengyelország), *Einike Pilli*, (Tartu/Észtország), *Meege Rimmel*, (Tartu/Észtország), *Wilhelm Daiker* (Bonn/Németország), *Sebján-Farkas Zsolt*, *Balla Péter*, *Várady Endre*, *Paróczy Zsolt* és *Mészáros Kálmán* teológiai tanárok (Budapest/Magyarország), valamint a helyi teológiai intézet hallgatói szolgáltak.

A konferencia szünetében alkalom nyílt Besztercebánya magyar vonatkozású emlékeit is felkeresni. Amint az többeknek ismeretes a tatárjárást követően az itt kipusztult őslakosságot *IV. Béla* Magyarország királya türingiai német telepésekkel népesítette be 1255-ben.

Országmentő királyunk egézszalakos szobra 2021 óta áll Besztercebánya főterén, az ősi barbakán és a hatalmas németes stílusvoná-

sokkal ékesített nagytemplom előtt, talapzatán a négy nyelven (német, angol, szlovák és magyar) olvasható ősi szövegfelirattal:

„*Béla*, Isten kegyelméből Magyarország, Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Lodoméria, és Kunország királya, a Beszterce nevű új település hospeseinek városi kiváltságokat adományozott az Úr ezerkettőszázötvenötödik esztendejében.”

Beszterce neveztségei

A város a magyar királyok kedvelt tartózkodási helye volt később is. *IV. Béla* királyunkon kívül *III. Endre*, *Károly Róbert*, *Nagy Lajos* és *Hunyadi Mátyás* is szívesen időzött itt, ennek eleven emlékét a főtéren álló Mátyás-ház őrzi ma is.

A másik jelentős történelmi személy *Bethlen Gábor* fejedelem volt, akit ebben a városban választottak 1620-ban a magyar országgyűlés rendjei a Habsburg és török megszállók által letiport országuk királyává. E jelentős esemény helyszínéként szolgáló „Bethlen Ház” is ott áll a főtéren, amelyen felirat emlékeztet a protestáns fejedelem nemzetmentő tetteire és az egységes Magyarország tekintélyének helyreállításában kifejtett igyekezetére.

Mi baptisták méltán emlékezhetünk tisztelettel *Bethlen Gábor* fejedelemre, aki ez idő tájt ismerte meg a felvidéken oltalmat kereső üldözött anabaptista, habán hittestvéreinket és telepítette át őket 1621-1622 táján Erdély szívébe Gyulafehérvárra és környékére. Mi

is kegyelettel és tisztelettel emlékeztünk meg besztercebányai háza előtt a vallásszabadság ügyében fáradozó és anabaptista hitelődeink védelmében 1622. július 4-én megszavazott és Kolozsváron kihirdetett országgyűlési határozatról, melyben anabaptista habán elődeinknek biztosított szabad vallásgyakorlatot és az általuk működtetett messze híres kerámiaipari tevékenységük ösztönzése érdekében hozott vámmentességet biztosító törvényjavaslatról.

Ugyanez a „Bethlen ház” szolgált 1678-ban *Thököly Imre* szabadsághős, majd 1703-ban *II. Rákóczi Ferenc* magyar szabadságharcos fejedelem szálláshelyeként, amikor a magyar szabadság és függetlenség élharcosaiként ebben a városban gyűjtöttek erőt a további küzdelmükhöz a város lakosságának teljes támogatásával és együtérzésével.

A Rákóczi-, majd az 1848–49-es szabadságharc idején sokat szenvedett a város. A megtorlás évtizedeiben a magyar lakosság létszáma megcsappant, bár a Trianoni országvesztés idején a magyar és német anyanyelvű lakosság egyenlő arányban volt jelen a városban, a szlovák elenyésző kisebbség mellett.

A városban a reformáció óta jelentős számban vannak protestánsok, elsősorban evangélikusok, akik az ellenreformáció kegyetlen üldöztetései ellenére hűségesen megmaradtak a városban. Az evangélikus templom *Pollack Mihály* tervei alapján épült klasszicista stí-

Besztercei montázs

lusban 1807-ben. Az evangélikus temetőben több nevezetes magyar lelkész, tanár, tudós nyugszik. Többek között a fasori gimnázium egykori tanárai, vagy a kolozsvári egyetem tanárai és tudós profeszszorai közül is többen.

A baptista misszió a Felvidéken 1875-ben indult el *Meyer Henrik* budapesti gyülekezetalapító és bibliaterjesztő utazó evangélista munkássága nyomán. Besztercebányán 1889-ban *Droba András* helyi polgár által indult el a gyülekezetplántálás, aki megtérését követően hitvalló bemeítésben részesült Liptószentmiklóson *Vaculik Károly* lelkipásztor közreműködésével.

Ezt követően *Droba* testvér aktív evangelizációt végzett a városban és a környező településeken. Őt *Hrabovsky István* követte a lelkimunkában, aki tömbházban lévő lakását ajánlotta fel istentiszteleti célra, majd *Prsan Pál* otthonában jöttek össze. A Felvidéken több helyen elindult lendületes baptista missziót a századforduló drámai változásai fékeztek meg.

(Miután 1918-ban Felső-Magyarország cseh megszállás alá került és a Párizs/Trianonban 1920-ban meghozott tragikus döntés nyomán a Felvidék elszakadt az anyaországtól, a magyar lakosság menekülni kényszerült. Akik a szülőföldjükhöz ezek után is hűségesen ragaszkodtak a második világháborút követően a „Benes-dekrétumok” embertelen rendelkezései nyomán a magyar őslakosságot „kollektív bűnösséggel” illették és így elvesztették állampolgárságukat, állásukat, nyugdíjukat, ingóságukat, ingatlanukat így sokan földönfutókká váltak. A kommunisták a „lakosságcsere” ürügyén deportálta a „reszlovakizációt” megtagadó polgárokat, akiknek nagyrészt Magyarországra vagy szerte a nagyvilágba volt kénytelen menekülni és új hazára találni.)

A II. világháború után új érdeklődők kerültek a helyi gyülekezet vonzásába. Mivel a politikai változások nyomán a város német és magyar lakossága nagyon lecsökkent, az istentiszteleten már csak szlovák nyelven történt az igehirdetés. A gyülekezet lelkipásztora ebben az időben *Sztupkai Emil* testvér lett. Imaház híján sokáig családotknál jöttek össze a közösség tagjai, de egyre sűrűbbé vált egy önálló templom építésének igénye.

Hosszú várakozás után erre 1986-ban került sor *Synovec Péter* laikus lelkipásztor idejében, amikor a belvárosban sikerül a főtérhez

közel egy alkalmas épületet vásárolniuk. A mai minden igényt ki-elégítő templomukat 1994-ben építették *Smolnik Dalibor* lelkipásztorsága idején, ami a 140 tagot számláló besztercebányai gyülekezet barátságos otthona.

Mgr. Benjamin Uhrin, Th.D. 2009-től 2018-ig volt a besztercebányai gyülekezet lelkipásztora mindaddig, amíg a szlovákiai baptisták elnökének megválasztották. Jelenlegi *Mgr. Miloš Masarik, PhD.*, a gyülekezet lelkipásztora, és mellette *Mgr. Nagypál Richárd* misszionárius végez lelkigondozó szolgálatot.

Legyen Isten áldása szlovák testvéreink további lélekmentő munkáján!

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2024. április 14.

Történelmi megemlékezés és könyvbemutató Pécssett

A Pécsi Baptista Gyülekezet ez év tavaszán emlékezett meg alapításának 135. évfordulójáról.

Prof. Dr. Mészáros Kálmán

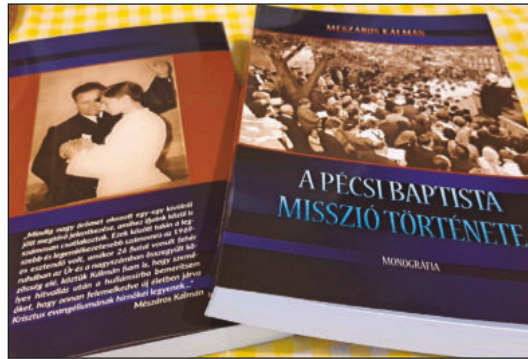
Munkássága eredményeként élő és máig prosperáló baptista gyülekezet jött létre.

Másfél évtizeden keresztül, édesapám id. Mészáros Kálmán is lelkipásztora volt ennek a nagyszerű dél-dunántúli nagyvárosi gyülekezetnek a '60-as, '70-es években és mint egyháztörténész, kiváló kutatómunkája nyomán egy négyszáz oldalas doktori disszertáció-

Ennek kapcsán történelmi visszatekintés történt a kezdeti küzdelmes ugartörő lelkimunkára, az első misszómunkásokra, köztük Meyer Henrik bibliaterjesztő utazóevangélistára, aki Pécssett is többször megfordult a 19. század végén és több ezer embernek prédikált a német/magyar vegyes lakosságú multikulturális városban.

ban örökítette meg a gyülekezet múltját. Ezt védte meg az Evangélikus Hittudományi Akadémián/Egyetemen 1980-ban és lett a Hittudományok doktora.

Ez a munkája most utólag kibővített fényképes változatban is kiadásra került a Baptista Teológiai Akadémia gondozásában, melynek korábban 8 esztendeig a vezetője, dékánja is volt. Ennek a könyvnek az ünnepélyes bemutatására is ezen a jubileumi ünnepség keretében került sor 2024. április 14-én vasárnap, melyen családom-

A jubileumi kiadvány

Az ünnepelő gyülekezet

mal együtt vehettünk részt, az 55 évvel ezelőtt megtért és bemenített jubilánsokkal, valamint a szép számban összegyűlt ünnepelő gyülekezettel.

Köszönet Macher Tivadar testvérnek, a pécsi gyülekezet jelenlegi lelkipásztorának és előljáróságának, akik kezdeményezték és támo-

gatták a missziótörténeti jelentőségű könyv megjelentetését és a jubileumi ünnepség megszervezését.

Immánuel! Velünk az Isten!

[DRMK]

2024. május 2.

Tudományos nap a Baptista Teológiai Akadémián

Durkó István

A BTA tudományos konferenciasorozatának soron következő alkalma 2024. május 2-án lett megtartva a főiskola épületében. Népes hallgatóság figyelte az előadásokat, amelyek sorát Bereczki Lajos, a BTA rektorhelyettese vezettetett le.

A konferencia megnyitásként Prof. Dr. Mészáros Kálmán, a BTA rektora 8. Zsoltárt olvasta föl, és

régi május elsejék – mint pünkösd „havának” induló napja – történetéből idézett néhányat. Majd Balog Miklós lelkipásztorra emlékezett, aki néhány nappal korábban költözött az örök hazába.

Első előadó Durkó István, az MBE missziói igazgatója volt, aki „A kultúrák változása és a küldetés állandósága” címmel adott elő, amelyben öt korszakon keresztül mutatta be a változásokat és szükségeket lelki téren.

Majd egyháztörténeti előadás következett ismét Prof. Dr. Mészáros Kálmán rektor, tanszékvezető egyetemi tanár szolgálatában. Címe: „Az religióért ne szidalmaztassék senki” – A tordai vallásbéke (1568) és az anabaptisták.

Dr. Kis-Juhász Vilmos, a BTA adjunktusa beszélt „Az Úrban

Prof. Dr. Mészáros Kálmán

Dr. Kis-Juhász Vilmos

ékkövei” című előadásával. Az Ezékiel könyve 28. részében található leírás értelmezését hallottuk, amely más ószövetségi szakaszokkal egybevetve tárta elénk a Sátán hiányzó ékköveinek sorát.

Az elhangzott előadások írásos változata – teljes terjedelmében – megjelenik a Veritas et Vita – a BTA szakfolyóirata – 2024. évi számában.

jó nekem” – evangéliumi karénekek 111 éve és ma címmel a baptista énekkultúra szépségeiről. Sok bizonyágtétel hangzott el az előadó részéről, és énekek közös felidézésével vehetett részt a hallgatóság is az előadásban.

A tudományos értekezések sorát *Dr. Pafkó Tamás* a BTA docense zárta „A Sátán hiányzó

Dr. Pafkó Tamás

2024. május 3-4 és 10-11.

Nyílt napok a Baptista Teológiai Akadémián

A Baptista Teológiai Akadémia nyílt kurzust hirdetett 2024. május 3-11 között nemcsak a teológia hallgatói számára, hanem a Biblia világát jobban megismerni akaró külső érdeklődők számára is.

Az egy héten át tartó nyílt napok előadássorozati különböző ószövetségi prófétai szakaszokat tanulmányozva, különleges módon egyszerre kínál áttekintést a könyvek Istenünk hűségese szeretetét bemutató igazságairól, az írásmagyarázati kérdésekről és segít a hallgatóknak alkalmazni és élő módon továbbadni a bibliai igazságokat a mai kor emberének.

A nyílt nap résztvevői

A nyílt napok előadói Amerika legismertebb baptista egyetemeiről jöttek, akik nagy szakmai és mély bibliaismerettel rendelkeznek, amit nagy alázattal és szolgálatkészséggel adnak át az érdeklődő hallgatóságnak. Néhány adat hadd álljon rendelkezésre előadóink eddigi munkásságára tekintettel:

Dr. Paige Patterson több amerikai államban szolgált lelkipásztorként, gyülekezetplántáló mozgalmakat vezetett és két ízben látta el a Déli Baptista Szövetség elnöki feladatait. A világ több mint 135 országában végzett missziós munkát. Több mint négy évtizedes tapasztalattal rendelkezik lelkipásztorok és misszionáriusok képzésében, amelyet a Criswell College, a Dél-keleti Baptista Teológiai Szeminárium (SEBTS) és a Dél-nyugati Baptista Teológiai Szeminárium (SWBTS) elnökeként szerzett. Doktori fokozatát a New Orleans-i Baptista Teológiai Szemináriumban (NOBTS) szerezte. Számos könyvet és kommentárt írt, amelyek közé tartozik az Énekek-éneke, az 1. Korinthus, a Titusz, az 1. Péter, valamint a The New American Commentary sorozatban megjelent Jelenések könyvéről szóló kötete.

Dr. Mark A. Howell közel 30 éves vezető lelkipásztori tapasztalattal rendelkezik. Szívügyének tarja a nemzetek evangéliummal való elérését és már több mint 20 országban a föld négy kontinensén ve-

zetett missziós csoportokat. Szolgált a Louisville-ben található Déli Baptista Teológiai Szeminárium (SBTS) tanáraként felkészítve a hallgatókat az igehirdetői és a lelkipásztori szolgálatra. Jelenleg a Közép-nyugati Baptista Teológiai Szeminárium (MBTS) és a Boston Baptist College oktatója. Doktorátusát a Dél-keleti Baptista Teológiai Szemináriumban (SEBTS) szerezte az igehirdetés témakörében. „Jézus felmagasztalása az 1. és 2. Thesszalónikai levélben” című könyve a Broadman Academic által kiadott Christ-Centered Exposition sorozat részeként jelent meg.

Isten áldását kívánjuk előadóink és a kuzrusok iránt érdeklődő hallgatók számára a következő napokon is.

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2024. május 26.

A BTA kórusa Rákoscsabán

A kiáradó pünkösd-i Lélek üzenetét hirdettük szóban és az énekzene hullámhosszán a Baptista Teológiai Akadémia kórusa és a bizonyágtevők lelkesítő szavai által Rákoscsabán.

A BTA kórusa az imaház előtt

Pünkösd utáni vasárnapon 2024. május 26-án a Budapest-Rákoscsabai Baptista Gyülekezetben megtartott ének-zenés ünnepi istentiszteleten a Baptista Teológiai Akadémia kórusa által elhangzott dicséretetek, valamint az igei üzenet és bizonyágtételek mind az Isten dicséretére és egymás építésére hangoztak.

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)

2024. május 13-26

XTEND konferencia Grandview

Idén tavasszal ismét konferenciát szervezett az XTEND INTERNATIONAL MINISTRY a Texasi Grandview-ban.

A konferencia *Dr. Richard L. Blake* vezetésével az „Empower and Equip” (Erősödj meg és szerelj fel!) címet viselte. Az esemény nevé-

A konferencia résztvevői

hez hűen valóban nagyon inspiratív, bátorító és a szolgáló élethez tanulságokban gazdag hét volt. Programjaink zömét előadások adták, amik a gyülekezetvezetéstől a dicsőítésen át számos praktikus témát dolgoztak fel.

Drs. Balla Péter előadása a Krisztus-himnusz (Fil. 2:5-11) alapján egy különleges tükröt adott számunkra. Szolgálatunk Istentől kapott

Drs. Balla Péter előadás közben

küldetés, melyhez nem csupán egy megbízást kaptunk, hanem mindent felülmúló erőforrást és példát is arra nézve, miként használjuk azt fel. „Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt...” Minden helyzetben Krisztus példáját kell követnünk, aki még azt sem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette magát. Mi esendő emberek mégis gyakran zsákmányként ragaszkodunk földi tisztségeinkhez.

Különleges közösség jöhetett létre Krisztus nevében, mely nagyon áldott volt. A konferencián több országból (Kenya, Portugália, Kína, Lengyelország, Amerika és mi Magyarországról) voltunk együtt. Jó volt megélni a bensőséges légkört, és még inkább Isten dicsőségéről tanúskodik az, hogy első perctől kezdve származást és kultúrát átívelő egység kovácsolódott közöttünk, amit csak Isten Szentlelkének köszönhattünk.

Nagyon hálásak vagyunk ezért a lehetőségért, hálásak vagyunk Istennek, hogy vigyázott ránk, vezetett és tanított bennünket.

Egyedül Istené a dicsőség!

Molnár Ambrus
a BTA PR tervezője

2024. május 11.

BTA Piknik – a hallgatók szemszögéből

2024.05.11-én immár harmadjára valósult meg az utóbbi másfél évben a BTA Piknik, amelynek célja, hogy az iskolában minden embert bevonjon egy közös alkalommal együttes ebédre és beszélgetésre, így a hallgatóktól a portásokon át az oktatókig mindenkit.

A HÖK képviselői szervezésében most a BTA udvarán telt el egy-két óra közös pizzázás és beszélgetés keretében.

Közösségépítés szabadon

Néhány hallgató véleményével képet kaphatunk az élményről: „2024. május 11-én a Baptista Teológiai Akadémia Hallgatói Önkormányzata által szervezett kerti party-n vehettem részt. A HÖK szervezésének köszönhetően pizza, tea és kávé is rendelkezésünkre állt. Lehetőségünk volt az Egyesült Államokból érkezett vendég-oktatókkal is néhány szót váltani. A tanórák utáni ebédidőben felüdülést jelentett az akadémia oktatóival és diáktársakkal folytatott kötetlen baráti beszélgetés.” – MA1 hallgató.

„Ó, mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt. 133:1). „Úgy gondolom, hogy ebben az igében az egyetértés utalhat arra a közösségre, amit a Szentlélek formál közöttünk. Amikor végig néztem az arcokon, akkor csupa jókedvű, mosolygós embert láttam magam körül – nem volt vita vagy veszekedés, sokkal inkább eszmecsere diákok és tanárok között – az iskola diákjai között. Nem csak a közös étkezésre jutott lehetőség, hanem a közösség építésére, épülésére, és bízom abban, hogy ez

A résztvevők egy csoportja

nem csak arról szólt, hogy sok jó-fej ember összegyűlt és jól érezte magát, hanem arról is, hogy Isten jelenlétében voltunk, és Benne és Általa örvendeztünk egymásnak.” – MA2 hallgató.

„Számomra pozitív élmény volt [...] tudtam olyan hallgatókkal is beszélgetni, akiket annyira nem ismerek, illetve felsőbb évesek [...] ezek a beszélgetések számomra mindig hasznosak, mivel egy-egy adott dolgot mindenki másként lát [...] jó a tanárokkal is – úgy-mond – felhőtlenül beszélgetni.” – BA1 hallgató.

Összesítve tehát láthatjuk – a későbbi beszélgetések alapján a BTA munkatársainak visszajelzése alapján is –, hogy jó alkalom volt a kapcsolatok erősítésére a hallgatók és a BTA minden megjelent munkatársa és oktatója között.

Hálát adunk Istennek, aki lehetővé tette és a jót megvalósította.

A HÖK képviselője

2024. május 26-29

**Lelkipásztori hivatásfelkészítő tréning Erdélyben,
a Súlyomkővári Baptista Táborban**

Akkor ezt mondta Isten: „Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a jószágokon, az összes vadállaton és az összes csúszómászon, ami a földön csúszik-mászik.” (Gen 1,26)

A mindannyiunk által ismert teremtéstörténetből kiderül, hogy Isten az embert vezetésre és követésre teremtette. A vezetés képessége azonban egy tanulható dolog és legalább annyira sokszínű, mint amilyen sokfélék vagyunk mi magunk is. Lelkipásztori szakirányon egy különleges vezetői feladatra készülünk, amiben az elsődleges feladatunk, hogy minden döntésünkben Istent képviseljünk és a bibliai alapelvek alapján vezessük a ránk bízottakat. Ahhoz, hogy ezt jól végezzük rengeteget tanulhatunk a Biblián keresztül vizsgált vezetélmélet tudományából.

Tréningünk első napján tehát a biblikus vezetés alapelveivel és a különböző vezetői és vezetési stílusokkal ismerkedhettünk meg *Dr. Pafkó Tamás* segítségével. A délután folyamán *László Gábor* a szabadban osztotta meg velünk az élet minden területén szerzett vezetői tapasztalatait. A második napon a biblikus konfliktuskezelés volt a

A lelkeszi szolgálatra készülők és oktatóik

középpontban, ahol *Durkó István* arra világított rá előadásában, hogy a konfliktusok, és azok kezelésének elsődleges célja az legyen, hogy Isten dicsősége nyilvánuljon meg a béketeremtésben. Mindkét napunk tanulását átítatta az az önismereti út, amely során felfedezhettük a vezetésről alkotott egyéni képünket: megismerhettük a magunk vezetői képességeit és stílusát.

Az utolsó napon végül *Prof. Dr. Veres Sándor* tanár úr vezetett rá minket arra, hogy a vezetéstudomány modelljeit hogyan tölti és eleveníti meg a Szentlélek, aki által többek, másak vagyunk, mint a világi vezetők.

A formális tanulás mellett személy szerint rengeteget épültem a közösségben megélt személyes beszélgetésekből, a „dézsa diskurzusokból”, amiket esténként a szállás két fürdő dézsájában vitattunk meg testvéri szeretetben és vidámságban, de még abból is, ahogyan a pálya szélén állva egyszerre biztattam mindkét csapatot a focimeccs jó hangulatú küzdelmében.

Tréningünk végén *Prof. Dr. Mészáros Kálmán* rektor testvér igei gondolataival kísérve lehettünk együtt úrvacsorai közösségben, összegezhettük a tanultakat és bátoríthattuk egymást a szolgálatunkban való helytállásban. Jó volt ismét találkozni erdélyi teológus testvéreinkkel, és megélni velük azt az Istennel való közösséget, amire a hétköznapi feladatai során nem mindig adódik lehetőségünk. Hálás vagyok ezért a csapatért, hálás vagyok a jó időnkért, hálás vagyok Isten gondviseléséért, és azért, hogy az Úr rámutatott arra, hogy bár néha kicsinek érezzük magunkat, de Ő mégis vezetésre hívott el, amikor lelkipásztorságra szólított minket.

Nagy Bálint, MA1

2024. június 3.

Szakmai egyeztetés az erdélyi oktatókkal

2024. június 3-án a Baptista Teológia Akadémia vezetősége most már szokásosnak tekinthető testvéri találkozóját tartotta meg az erdélyi teológiai oktatókkal és az RMBGYSZ vezető testvéreivel.

A jó légkörű szakmai egyeztetés alkalmával áttekintésre kerültek a BTA oktatási tevékenységének jelenlegi helyzete és jövőbeli tervei, valamint az erdélyi lelkipásztorképzés és továbbképzés igényei.

A BTA vezetősége bepillantást nyert a Nagyváradai Timóteus Bibliaiskola, és a Szilágysági Baptista Bibliaiskola működésébe is. A beszélgetés során előremutató ötletekkel és megoldandó feladatokkal bővült a testvéri közösség, melyek megvalósításához kérjük Istennünk áldását.

Kelédi Márton

a BTA tanulmányi osztályvezetője

2024. június 11.

Lelkipásztor látogatás

A 2023-24-es tanév tavaszi félévében (2024.06.11-én) egy speciális lelkipásztor látogatáson vehettünk részt a lelkipásztor szakos hallgatókkal. Elsőként ellátogattunk a Filadelfia Idősek Otthonába, amit közismertebb nevén csak a kiskőrösi Baptista Szeretetházként ismerünk, valamint a Szeretetház közvetlen szomszédságában található további szociális intézményekbe. Az Idősothonban Selmeczi Nimród, az intézmény lelkipásztora, a Kiskőrösi Gyülekezet

A látogató-csoport

ifipásztora mesélt nekünk arról a különleges kis gyülekezeetről, ami az idősek otthonában működik. Megismerkedtünk Dr. Komcs Máttyással, aki a Szeretetház lakójaként mesélt nekünk korábbi és jelenlegi szolgálatáról. Matyi bácsi a Pünkösdi Teológián tanított 18 évig, most pedig egy Biblia magyarázó Podcasten dolgozik. A hosszú életutat

bejárt nyugdíjas lelkipásztor a nyitottságra, és a lelkipásztorság pedagógiai megközelítésére, azaz arra hívta fel a figyelmünket, hogy mennyire fontos lenne, ha a gyülekezet tagjainak lehetőséget tudnánk adni arra, hogy merjenek kérdezni a lelkipásztortól. Matyi bácsi után Opauszki György, az intézmény vezetője vezetett minket körbe, mesélve a Szeretetházon történetéről és jelenlegi működéséről is. A közös ebéd után találkozhattunk és beszélgethettünk bentla-

kókkal, valamint megismerhettük az intézmények önellátását szolgáló háttérfeladatokat is. Kiskőrösi tartózkodásunk végén egy kis bepillantást nyertünk az idősek otthona mellett a fogyatékossgal élők, hajléktalanok és függőségben élők nappali ellátását biztosító házak munkájába is.

Utunk ezután Kiskunmajsára vezetett, ahol bejártuk a laktanyából átalakított Baptista Menedékváros Családok és Hajléktalanok Átmeneti Otthonát. Itt Tóthné Frank Anikó intézményvezető vezetett minket körbe rengeteg érdekes és olykor megrázó történetet mesélve az intézmény életéből. Megismerhettük azt az áldozatos, sokszor kockázatos, de nagyon áldásos munkát, amit ez a Menedékváros azok felé az emberek felé végez, akik a társadalomból kiszorulva, sokszor a létminimumra sem képesek visszakapaszkodni, akár egész életükben. Az egykori tiszti mulatóként működött épületben, ahol most a Menedékváros imaháza van, a mulatozás helyét Isten dicsőítése vette át, ahol felekezettől függetlenül, vallásosságtól és ítélkezéstől mentesen épülhet Isten országa azok által az emberek által, akik lehet, hogy egész életükben egyszer sem voltak képesek megtapasztalni az igazi szeretetet. Ebben az épületben zártuk mi is kirándulásunkat egy közös énekléssel, valamint azzal az ígérettel, hogy egyszer még visszatérünk ide közösen, hogy egy Istentiszteleti alkalmon együtt szolgálhassunk a Menedékvárosban lakók felé, Isten üzenetét közvetítve a bűnösök, meg nem értettek, kiteszítottak felé. Azok felé, akiknek a legnagyobb szükségük van Isten szeretetére.

Nagy Bálint, MA 1.

2024. augusztus 22-24.

Magyar napok Kolozsváron

Kolozsváron szervezte meg a Magyarországi Református Egyház Doktorok Kollégiuma ez évi plenáris ülését, közgyűlését és szekció üléseit 2024. augusztus 22-24. között. A konferenciának a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet és a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző és Zeneművészeti Kara adott otthont.

Jó volt bekapcsolódni, különösen az egyháztörténeti szekció izgalmas témáinak tárgyalásába, hiszen az evangélium szerint refor-

mált magyar protestáns felekezeteknek közös a bibliai gyökerük és sokszor azonos, vagy bizonyos hangsúlyeltolódással párhuzamos a történelmük is. Mint baptista egyháztörténész ezért vettem örömmel részt a Kárpát-medence református egyetemein végzett teológia doktorait ötven éve összefogó Doktorok Kollégiuma kolozsvári konferenciáján, mint aki ugyancsak Debrecenben végzett hallgatóként lettem ennek a tekintélyes szervezetnek az alkotó tagjává.

Kincses Kolozsvár és a közeli Torda városa mondhatjuk, hogy a 16. század óta magyar protestantizmus bölcsője, sőt fellegvára volt egészen napjainkig. Kolozsvár pedig ma is Erdély szellemi, kulturális és gazdasági fővárosának tekinthető.

Bennünket baptistákat is mély egyháztörténelmi gyökerek kapcsolnak Kolozsvárhoz. A 16. században Németalföldön élő anabaptista hittudósok által eredetileg flamand nyelven írt „Könyvecske az igaz keresztyéni keresztségről” című Hollandiából lengyel közvetí-

téssel Erdélybe juttatott és Dávid Ferenc reformátor által ékes magyar nyelvre fordított 350 oldalas hitvédelmi tanulmánykötetet Kolozsváron nyomtatták ki 1570-ben Heltai Gáspár nyomdájában.

Ez az anabaptista hitvédelmi könyv – melynek szerzőit a mű megszületése után állam(egyház) elleni összeesküvés vádjával letartóztatták és máglyán elégették – eredetileg a hitvalló keresztség/bemerítés helyreállításának fontosságát hangsúlyozza a reformált egyházban. Annak idején Kolozsvár lakói nagy nyitottsággal fogadták a reformáció hitújító törekvéseit és gyakorlatba ültetését is. A hitélet megújítását szorgalmazó mű hasonmás kiadása, a karakter szerinti és értelmező szövegátiratokkal együtt 2020-ban jelent meg, melyet a budai várban megrendezett "Protestáns sokadalom" keretében a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárában mutattunk be ismételten az elmúlt napokban. (Az első ünnepélyes bemutatója a kötetnek 2022. június 7-én volt a BTA-n.)

Hogy hány példányban jelent meg eredetileg ez a könyv és a korábbi tiltások ellenére milyen széles néprétegeket ért el, azt nem tudjuk pontosan. Viszont lényeges felidézünk, hogy az erdélyi országgyűlésnek a kolozsvári Szent Mihály székesegyház adott helyet 1622 májusában. Az országgyűlés egyik határozatában biztosította a Bethlen Gábor fejedelem által Erdélybe telepített anabaptisták háborítatlan vallásgyakorlatát Alvincon. Bethlen Gábortól pedig 1622. július 4-én kiváltság levelet kaptak.

Meg kell jegyeznünk, hogy az újkori baptista misszió is Kolozsváron indult el 1866-ban Rottmayer János bibliaterjesztő által Erdély területén. Neki köszönhető, hogy Erdély-szerte elindulhatott a Szentírásra épülő baptista ébredési mozgalom, melynek középpontjában a megtérés és újjászületés fontosságának sürgető üzenete állt, amelyet az önként felvállalt hitvalló keresztség/bemerítés pecsétel meg, mint a Krisztus követése melletti elköteleződés hitelesítő külső jele.

Rottmayer János Erdély bátor ugartörő baptista misszionáriusának valamikori bibliaraktára ma is felkereshető Mátyás király szülőháza mögötti utcában, ahol jelenleg is különböző nyelvű Bibliák és hitébresztő/hitmélyítő irodalmi művek és egyszerű hitbuzgalmi traktátusok is kaphatók.

Konferenciánkkal párhuzamosan zajlott a Kolozsvári Magyar Napok rendezvénysorozata, amiről állíthatjuk, hogy a Kárpát-me-

dence egyik legnagyobb kulturális seregszemléjévé vált az elmúlt tizenöt esztendő alatt. Ebben az évben augusztus 18-25. között került sor erre a színes kulturális, művészeti, ének-zenei programokkal kísért fesztiválra.

Az egyhetes ünneppsorozat központi színhelye a város központjában álló monumentális Szt. Mihály templom és környéke, a katedrális árnyékában álló, Kolozsvár nagy szülöttjének, Mátyás király főtéri szobra előtti terület, valamint a Farkas utcai félévezredes református templom udvara es környéke, a hozzá vezető utca, egészen a Babes-Bolyai Tudományegyetem előtti térségig.

A városban szinte mindenütt magyar szót lehet hallani. Ezekben a napokban többszázezer magyar honfitársunk keresi fel a várost és vesz részt a színes programokban. A templomokban és az utcákon is ismerős magyar dallamok szólnak a hangszórókból. Önfeledt, mosolygós, jókedvű arcok mosolyognak vissza, bármerre jártam a városban.

Messzire elhangzanak a templom nyitott kapuján kiszűrődő, közösen énekelt zsoltárok hangjai. A templomok kertjeiben gyerekeknek és fiataloknak szánt programok, biztonságtételek, kortárs keresztény zenei események, gyülekezeti kórusok, komolyzenei programok, hangszeres élőzene és klasszikus orgonamuzsika szerepelnek az egy hétig tartó Kolozsvári Magyar Napok ideje alatt.

Ennek betetőzése a főtér nagy színpadán rendezett koncertek, komoly és könnyűzenei események, színházi bemutatók, amelyek a magyar kultúra, a magyar népzene, vagy vallásos témájú előadások tarka előadásait kínálják az időnként több tizezer főre felszaladó magyar közösség számára. Így történt néhány éve a „István a Király” című rockopera bemutatása is, amelynek fergeteges fogadtatása volt a városban megjelent magyarok számára.

Bárcsak ilyen békében élhetné mindennapjait nemcsak Kolozsvár, de egész Erdély, sőt a Kárpátok ölelésében élő Pannon medence különböző nyelvet beszélő, színes kulturális örökséggel rendelkező, szülőföldjét szerető és megbecsülő népe. „Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR, az a nép, amelyet örökségül választott.” (Zsoltárok 33,12) Immanuel! Velünk az Isten!

Dr. Mészáros Kálmán
egyháztörténész, a BTA rektora

5. Tanszékvezetői beszámoló

Gyakorlati teológiai és Missziói Tanszék

A Gyakorlati Teológiai és Missziológiai Tanszék a klasszikus hitéleti felsőoktatás ismeretköreinek elméleti és gyakorlati oktatását az intézmény küldetésnyilatkozatának, mint oktatási vezérfonálnak az iránymutatása szerint végzi.

A BTA küldetésnyilatkozatát Jézus tanításából merítjük: „...tegyetek tanítvánnyá minden népet...”

Feladatunkat három egymásra épülő cél határozza meg:

- Egyrészt támogatjuk, hogy a Krisztust kereső hallgatók elkötelezett tanítványokká váljanak.
- Másrészt ösztönözzük az elkötelezett tanítványokat, hogy képesek legyenek mások tanítvánnyá tételére.
- Harmadrészt képezzük a szolgálatra elkötelezett tanítványokat, hogy képesek legyenek a rájuk bízottak lelki nevelésére, vezetésére és szolgálati felkészítésére.

A Jézus iránti – a misszióparancsban foglalt – engedelmességre való elkötelezettséget segítik a közösségi tréningek. Az egymást követő, egymásra épülő kurzusok csoportos lelki gyakorlat keretében ismertetik meg a hallgatókkal a keresztyén tanítvány vallásságának főbb jellemzőit. Egy-egy kurzus egy-egy témával foglalkozik. A témák többek között: a tanítvány elkötelezettsége, a tanítvány imádsága, a Szentírás olvasása, a tanítvány formálása, felelősség másokért, a tanítvány küldetése. Egy-egy oktató a teljes tanpályán végig kíséri egy adott csoportot. A tréningek vezetői: *Háló Gyula, Katona Béla, Kelédi Márton, László Gábor, Marton Zsolt* és *Újváriné Szabó Anikó*.

A tanszékhez tartozó elméleti tárgyak, az írásmagyarázat, az egyháztörténelem, valamint a rendszeres teológia oktatása során elsajátított ismeretekre épülnek. Csak így valósulhat meg a biblikus szolgálati felkészítés. A naprakész kutatások és a határ diszciplínák

ismerete szükség szerint beépül az oktatott tananyagba. A tanultak hatékony alkalmazása érdekében szükséges ismerni a szolgálati területek aktuális helyzetével kapcsolatos információkat, elemzéseket, értékeléseket. Így a tanszék működéséhez felétlen hozzá tartozik a keresztyén szolgálatok és a keresztyén közösségek működésének kritikai elemzése. Ezáltal valósulhat meg a valós válaszok keresése az oktatás során a jövő szolgálata érdekében. Ezt segíti, hogy a tárgyak oktatói egyben gyülekezeti lelkipásztorok vagy más szolgálati területek vezetői.

Az elméleti tárgyak oktatói:

- László Gábor – Homiletika, Liturgika, Gyülekezetépítés, Egyházjogi és ügyviteli ismeretek.
- *Nemeshegyi Zoltán* – Katechetika, Poimenika.
- *Tóth Sándor* – Missziológia, Gyülekezetplántálás

A gyakorlati teológiai és a missziológiai szeminárium oktatási műhelyként segítik a hallgatókat. Esettanulmányok, hallgatói feladatok elkészítése és közös értékelése közvetlen kapcsolódás a szolgálati területekhez. A szemináriumi csoportok vezetői: László Gábor és *Paróczy Zsolt*.

A baptista gyülekezeti lelkipásztori szakirányon (BA) és a lelkipásztori specializáción (MA) tanuló hallgatók a fentiekén kívül szemeszterenként két-két háromnapos, vidéki bentlakásos programon vesznek részt. A szemeszter kezdő közösségépítő kurzust *Drs. Balla Péter*, a szemeszter végi lelkipásztori hivatásfelkészítő kurzust *Dr. Pafkó Tamás* vezeti. Mindkét programhoz kapcsolódnak oktatók és esetenként külső szakemberek.

A tanszék a gyülekezetek és más szolgálati területek visszajelzéseinek értékelése alapján szervezi a tantárgyfejlesztéseket és a szükséges új tárgyak bevezetését.

László Gábor

BTA főtitkár, tanszékvezető főiskolai docens

II. TEOLÓGIAI TANULMÁNYOK

A SÁTÁN HIÁNYZÓ ÉKKÖVEI

1. A Sátán személyének helyes ismerete

A keresztyénséget kétezer éve foglalkoztatja a Sátán személye. Az ember totális pusztulását zászlajára tűző, bukott főangyal kiléte az évszázadok során időnként az érdeklődés homlokterébe került, más-kor háttérbe szorult. Azok a teológiai irányzatok, amelyek a bibliai kinyilatkoztatástól elrugaszkodva kínálnak bepillantást „a sátán mélységeibe” (Jel 2,24) éppolyan messzire távolítják el¹ Krisztus követőit a helyes megértéstől, mint a racionalizáló megközelítések, amelyek nem hajlandók tudomásul venni a szellemi világ létezését, és a mesék világába számúzik a leghatalmasabb szellemi lényt, ha lehet még nagyobb bizonytalanságot és károkat okozva ezzel a hívők hitében.² Ahhoz, hogy helyesen hirdessük az evangéliumot, helyes identitásra van szükségünk, ehhez pedig helyesen kell értenünk a Sátán személyét, működésének lehetőségeit és korlátait.

Tanulmányomban a Sátán méltóságát, illetve méltatlanná válását szeretném olyan perspektívába helyezni, amely újra keretezheti a róla alkotott képet, miközben még magasabbra emeli a szemünkben Krisztust, aki minket még bukottságukban is magasabb rangra emel, mint ezt a gigantikus hatalmú lényt.

¹ SCHWAGER, Dr. Raymund: *A Mennyből lebukott Sátán* in. Theologiai Szemle, 1993. IV. szám, 225. „Friederich von Spee, aki gyóntatóatyaként számtalan állítólagos boszorkányt kísért a máglyához, iszonyú képet fest a »Cautio Criminalis« című művében ezeknek a pereknek a lefolyásáról. [...] Az ilyen eljárások szisztémájának olyan ördögi volt a logikája, hogy a kínvallatással, és egy megtévesztő Sátán-teológiával maga az eljárás teremtette meg az elítéléshez szükséges bizonyítékokat. [...] Az az ítélkezési rendszer, amely az ördög működését lett volna hivatva leküzdeni, maga volt a legördögibb.”

² U.o.: 226.

„A Nyugat történetében a boszorkányperereknek messzemenő következményei voltak, minthogy nagy lendületet adtak annak az ún. felvilágosult gondolkodásnak, mely az ördög létezésébe és működésébe vetett hitet nevetségessé igyekezett tenni.”

2. A Sátán Isten udvarában?

Jób könyve egy zavarba ejtő mennyei életképpel kezdődik. „Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek, és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is.” (Jób 1,6) Hogy kerül az a lény, akit Isten legádázabb ellenségeként, kedvenc teremtménye pusztítójaként ismerünk Isten közvetlen közelébe, a mennyei udvartartásba? Mi keresnivalója egy háborúban álló „ország” legfőbb vezetőjének az ellenség legmagasabb döntéshozó fórumán? Első körben a sátán szó jelentését kell megvizsgálnunk. A sátán (שָׂטָן) szó legközismertebb jelentése az „ellenség”.³

Van azonban a szónak egy másik jelentése, amit korábban általános értelemben használtak, ez pedig az „ügyész”.⁴ Az ügyész tölti be a jogban azt a pozíciót, aki a vádat képviseli, így bővült ki a foglalkozásnév jelentésköre szerves nyelvtörténeti fejlődés során a „vádoló” jelentéstartalommal. A Sátán eredetileg tehát az a személy volt, aki az államhatalmat képviseli a jogsértő magatartást gyakorlókkal szemben. Ügyészi pozícióra minden államban szükség van, hogy legyen valaki, aki képviseli a törvényt, az igazságot, ezzel biztosítva az állam jogszerű működését. Legyen bár szó egy olyan tökéletesen működő államról, mint amilyen a menny, ügyészre szükség van, mert az igazságosság így kívánja. Amikor tehát a Sátán megjelenik az Úr előtt, akkor úgy vesz részt a mennyei tanácsülésen, mint a világmindenség legfőbb ügyésze. Nem tartóztatják fel a mennyei rendvédelmi szervek, még csak nem is kéri számon. Ott találjuk Isten trónjánál, az Ő közvetlen közelében, sőt, az egyetlen beszélgetés, amit Isten fontosnak tartott „jegyzőkönyvbe venni” a tanácsülésről Jób könyvében, az éppen a Sátán és Isten között zajlik.

A dialógusból kiindulva úgy tűnik, hogy a Sátán ügyészi minőségében van jelen, és így fogja perbe Jóbot Isten kijelentése

³ BROWN, F. – DRIVER, S. – BRIGGS, C.: *The Brown – Driver – Briggs Hebrew and English Lexicon*, Hendrickson Publishers, Peabody, Massachusetts, 2005.

⁴ RUFF Tibor: *Van esélyünk győzni a Sátán gonoszsága ellen* <https://pecs.hit.hu/van-eselyunk-gyozni-satan-gonoszsaga-ellen-ruff-tibor-vendegszolgadata/> (letöltés ideje: 2024.04.30. 23.42)

miatt, miszerint „[Jób] *feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat.*” (Jób 1,8) Ez olyan állítás Isten részéről, amit a bukott ember kapcsán a világmindenség igazságosságának szempontjából meg kell vizsgálni. Ez az ügyész tisztsége: összemérni a kérdéses helyzeteket az igazsággal. Arányítani, hogy az egyes esetek mennyire felelnek meg a mértékadó igazságnak, a törvénynek.

3. Az „arányosság pecsétgyűrűje”

Ezékiel próféta könyvének huszonnyolcadik fejezetében, az idegen népek ellenei próféciaik között találunk egy figyelemre méltó szakaszt, amelyben erről a mértékadásról és a helyes arányok őrzéséről van szó szintén a Sátánnal összefüggésben.

A Tírusz összeomlását temetési gyászdalban megéneklő fejezet a méltán híres városállam vezetőjére először *fejedelemként* hivatkozik, később azonban *királyként* utal rá. Az első említésnél a 28,1-2-ben a „fejedelem” szó nyilvánvalóan egy emberre vonatkozik, hiszen az isteni kijelentés éppen emberi minőségében mond felette ítéletet, tudniillik, hogy ember létére istenné teszi magát. „*Így szólt hozzám az Úr igéje: Emberfia! Szólj Tírusz fejedelméhez: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Felfuvalkodtál, és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten lakóhelyén lakom, a tenger közepén! Pedig csak ember vagy, nem Isten, csak te tartod magad olyan nagyra, akár egy isten.*” (Ezékiel 28,1-2)

Amikor azonban második alkalommal hivatkozik a próféta Tírusz vezetőjére a 11. versben, királyként aposztrofálja. „*Így szólt hozzám az Úr igéje: Emberfia! Kezdj siratóéneke Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Te voltál a mintakép, tele bölcsességgel, tökéletes szépség.*” (Ezékiel 28,11) „Figyelemre méltó a »király« (melek) szó használata a »fejedelem« szó helyett. Ezékiel ritkán használta a »király« kifejezést. Jójákin királytól eltekintve nem nevezte királynak Izráel egyetlen uralkodóját sem. A »fejedelem« szóról a »király« szóra való váltás a két prófécia tartalmának fényében is jelentős A 28:1-10-ben Ezékiel megfeddte a fejedelmet, mert Istennek tartotta magát, bár csak ember volt. De a 11-19. versben Ezékiel

olyan kifejezésekkel illeti a királyt, amelyeket nem lehet csupán embernek tulajdonítani.”⁵

A 12. versben az a király jellemzésére használt kifejezés, amit a revideált újfordítás (RÚF) „mintakép”-ként fordít (hótém táchnit, הוֹתֵם תַּכְנִית), szó szerint pecsétgyűrűt jelent, mégpedig a „terv”, a „mérték”, az „arány” pecsétgyűrűjét. Károli fordítói csapata helyesen használta az „arányosság pecsétgyűrűje” kifejezést. A „táchnit” tervet, tervszerűséget, mintát, mértéket, arányt jelent, sőt a modern héberben programot, software-t is.⁶ Az a lény tehát, akiről Ezékielnek siratóéneket kellett énekelnie nem azonos Tírusz vezetőjével, mert a próféta királyként és nem fejedelemként hivatkozik rá, és úgy mutatja be őt, mint az „arányosság pecsétgyűrűjét”. Az ókorban a pecsétgyűrű a hitelesítés eszköze volt. Isten felhatalmazta ezt a teremtményt, hogy a tőle kapott bölcsességgel átlássa az univerzum mozgatórugóit, és az ő nevében garantálja a világegyetem szabályos működését. Sőt, ha a modern héber megközelítését is hagyjuk érvényesülni, akkor azt mondhatjuk, hogy ő volt a felelős azért, hogy az univerzum zavartalan működéséért felelős programok, algoritmusok zavartalanul fussanak. Íme, a jog és igazságosság legfőbb őre, a mennyei legfőbb ügyész. Mindezek a jellemzők jól illusztrálják, hogy itt nem emberi lényről van szó.

Ha a 13-19. verseket vizsgáljuk, egyértelműen egy gigantikus hatalmú és lenyűgöző szépségű lény képe rajzolódik ki előttünk. „Ez a »király« annak idején megjelent az Édenkertben, oltalmazó kerub volt, szabadon felmehetett Isten szent hegyére, és teremtése napjától fogva büntelen volt.”⁷ „Van jelentősége annak [mondja Dr. F. A. Tatford], hogy a 13. és a 15. vers egyaránt egy teremtett királyra vonatkozik: ha egy emberi lény volna a leírás tárgya, akkor a »született« szó lett volna természetes, nem pedig a »teremtett« szó”⁸ A teológia tudományában még sincs teljes konszenzus arra vonatkozóan, hogy

⁵ WALVOORD, John F. – ZUCK, Roy B.: *A Biblia ismerete*, Kommentársorozat IV., KIA, Budapest, 1999, 370.

⁶ RADÁCSY László: *Héber-Magyar Nagyszótár*, Akadémiai kiadó – Makkabi Kiadó, Budapest, 2003, 682.

⁷ WALVOORD i.m. 370.

⁸ TATFORD, Dr. F. A.: *Ezékiel könyvének magyarázata*, Evangéliumi Kiadó, Budapest, 2004, 261.

itt egy mennyei lényről van-e szó, vagy Ádámról, az első emberről, aki szintén Édenben élt és teremtettségében tökéletes szépségű lehetett⁹, vagy Ezékiel pusztán Tírusz városállamának messze földön híres szépségét akarta-e megénekelni. A fenti nyelvi elemzés következtetései alapján azonban nyugodtan csatlakozhatunk azokhoz, akik ebben a szövegrészben a Sátán jellemzését vélik felfedezni. Dr. F. A. Tatford Ezékiel könyvéről szóló kommentárjában így fogalmaz: „Indokolt az a nézet, hogy míg a »Tírusz fejedelme« kifejezés a királyság tulajdonképpeni uralkodójára utalt, a »Tírusz királya« szavak inkább arra a hatalmas szellemi lényre vonatkoztak, aki a szigeten lévő királyság láthatatlan uralkodója volt.”¹⁰

4. A „kiterjesztett szárnyú kerub”

A prófécia ezek szerint nem csupán arról a Tíruszról szól, „ahol az ember olyan akar lenni, mint az Isten, [és ahol] a bukás, amit az ember a paradicsomkertben elkövetett, ebben az üzletre és kereskedelemre alapított kultúrparadicsomban újra végbemegy.”¹¹ Arról a szellemi hatalmasságról is szól, aki bár feddhetetlen életű volt teremtetése napjától fogva, „bősz kufárkodás[a] közben [mégis] megtelt erőszakkal, és vétkessé lett.” (Ezékiel 28,16) Ezért kellett őt megfosztani mennyei méltóságától, amely addig az Isten utáni legmagasabb rangot jelentette a számára. Két különböző képpel is jellemzi az ige a Sátán méltóságát és Istenhez való közelségét:

Kiterjesztett szárnyú, fölként kerub voltál;

Isten szent hegyén helyeztelek el, tüzes kövek közt járkáltál.

A Zsidókhöz írt levél szerint a Szent Sátor mennyei minta alapján készült (Zsidók 8.5), vagyis az elrendezése tükrözni hivatott a Menny berendezkedését és kapcsolati dinamikáját. A Sátor legbelső részében, a Szentek Szentjében, ebben a nagyjából tíz méter élhosszúságú, mértanilag tökéletes, cédrusfa burkolatú, arannyal bevont

⁹ DR. KARASSZON Dezső: *Ezékiel könyvének magyarázata*, Debrecen, jegyzet, 1995, 91.

¹⁰ TATFORD i.m. 263.

¹¹ R. BRUNNER *Ezékiel c. könyvének magyar fordítása*, kézirat, 144.

kockában (3Mózes 16,2) a szövetség ládáját két kiterjesztett szárnyú kerub védelmezte. A frigyládjában őrizték Izráel fiai a törvénytáblákat, és a láda fölött jelent meg számukra Isten felhőben. (3Mózes 16,2) A két kiterjesztett szárnyú kerub tisztsége volt tehát őrizni a törvényt és Isten jelenlétét. A Sátánt ezek szerint teremtésekor Isten olyan nagy méltóságra emelte, hogy közvetlen közlőről élvezhette a jelenlétét, és örködhett a világegyetemet fenntartó és működtető törvény felett. A „tüzes kövek” és „Isten hegyének” említése nyilvánvaló utalás Isten lényének egyik legfontosabb attribútumára, miszerint Isten jelenléte megvizsgálja a dolgokat, mint a tűz, és csak az értékest, a fajsúlyost tartja meg. C. S. Lewis *A nagy válasz* című kisregényében a Mennybe való bepillantást épp a „járkálás” nehézségével illusztrálja. Azon a helyen, ami a földhöz képest roppant fajsúlyos, egy földi lénynek még a járás is fájdalmas. Ezt írja: „Béleptem a hatalmas fák közé. Minden mozdulat nehezemre esett. Anyagtalan lábaimnak a gyémántkemény fű olyannak tűnt, mintha éles sziklákon lépkednék.”¹² Mintha Lewis az Ezékiel 28-at parafrazeálná. Ahol a súlytalan, földi embernek még a járás is nehezére esik, ott a roppant hatalommal bíró szellemi lény, a felkent kerub játszi könnyedséggel járkal. A Sátánnak tehát szabad bejárása volt Isten jelenlétébe, mint a világmindenség igazságos működéséért felelős államügyésznek, a törvény fölött örökdő felkent kerubnak.

5. A Sátán ruhájának kilenc ékköve

Ilyen magas pozícióhoz megfelelően elegáns öltözet illik. A 13. versben éppen ennek a ruhának a leírásával jellemzi a prófécia a felkent kerub tökéletes szépségét. „*Mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.*” (Ezékiel 28,13) Arany foglalatba illesztett, művészi vésetekkel díszített kilenc drágakő felsorolását látjuk. A Bibliában nem egy helyen olvasunk drágakövekről, leginkább úgy, mint kereskedelmi termékekről, de kevés olyan szöveghely van, ahol ilyen számú

¹² LEWIS, C. S.: *A nagy válasz*, Harmat, Budapest, 2006, 35.

kristállyal találkozunk szisztematikus felsorolásban. A hermeneutika szabályai szerint ez üzenetértékű, ezért az előfordulások összevetése kötelező érvényű, és a mélyebb összefüggések megértésének gyümölcsét rejti magában.

Mózes második könyvének 28. fejezetében olvashatunk a papi öltözék leírásáról. Ennek a ruhának kétségkívül a legdíszesebb és legértékesebb kiegészítője a *hósen*, ez a körülbelül 25x25cm nagyságú, kétrét hajtott, négyzet alakú aranylap, amelyet drágakő berakásokkal kellett ékesíteni, mégpedig Izráel törzsei számának megfelelően tizenkettővel, a következőképpen: „Azután készíts hósent művészi munkával a döntések közlésére! Úgy készítsd el, ahogyan az éfódot készítetted: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból készítsd! Négyzet alakú legyen, kétrét hajtva: egy arasz hosszú és egy arasz széles legyen! Rakd ki azt drágakő borítással! Négy sor kő legyen rajta ebben a sorrendben: rubin, topáz és smaragd – ez az első sor. A második sor: karbunkulus, zafír és jáspis. A harmadik sor: opál, agát és ametiszt. A negyedik sor: krizolit, ónix és nefrit. Aranyfoglatokkal készüljön a borítás! A köveken Izráel fiainak nevei legyenek: tizenkét kő a neveknek megfelelően. Pecsétgyűrű módjára legyenek vésvé, mindegyiken egy-egy törzs neve, a tizenkét törzsnek megfelelően.” (2Mózes 28,15-21) Egy kis sorrendi eltéréstől eltekintve a Sátán ruházatán kilenc kő megjelenik a tizenkettő közül, amelyekkel a hósent kellett díszíteni. A szövegazonosság nyilvánvaló és szemet gyönyörködtető.

Sátán	Főpap
rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd	rubin, topáz és smaragd karbunkulus, zafír és jáspis opál, agát és ametiszt krizolit, ónix és nefrit

Izráel fiainak nevei olyan becsesek az Úr előtt, hogy aranyfoglatokkal kellett készülnie a borításnak, illetve vésetekkel kellett ékesíteni, mégpedig pecsétgyűrű módjára! A felkent kerub, a Sátán Ezékiel leírása szerint maga volt az Úr pecsétgyűrűje, a drágakövek pedig arany foglatokban helyezkedtek el az öltözékén művészi vésetekkel díszítve.

6. Miért hiányzik három kő?

A fentiekben láttuk, hogy a Sátán felkent kerubként történő jellemzése, aki Isten hegyén járkal, minden momentumában megfelel a papi felhatalmazásnak. A pap az, akinek bejárása van a Szentek Szentjébe, Isten jelenlétébe, ahol a kiterjesztett szárnyú kerubok őrzik Isten szentségét. A papok és a Sátán öltözéke pedig szinte megszólalásig hasonlít. Ilyen léptékű hasonlóság nyomán az a kérdés, hogy mi a jelentősége a különbségeknek. Miért hiányzik a Sátán mellvértjéről három ékkő? Ezékiel prófeciájának műfaja nem véletlenül siratóéneke. Néhány versen belül együtt látjuk ennek a tökéletes szépségű, roppant bölcsességű és óriási hatalmú lénynek a felemelkedését és a bukását. *„Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem találtatott benned. Bősz kufárkodásod közben megteltél erőszakkal, és vétkessé lettél. Azért számúztelek Isten hegyéről, és elkergettelek, te kiterjesztett szárnyú kerub, a tüzes kövek közül.”* (Ezékiel 28,15-16) A Sátán egy kereskedő szemléletű lény. Az ő világában nem a szeretet az alaptörvény, hanem a „valamit valamiért”. Ez a kereskedelem működési alapelve. Amikor a Sátán szívében megfogant a világegyetem első bűne, a lázadás, ezzel mintegy kereskedni kezdett a Mennyben hatalmat és dicsőséget kínálva a támogatásért. Mivel pedig a felhatalmazása mennyei államügyesként éppen arra vonatkozott, hogy őrködjön az univerzum igazságosságán, olyan rafináltan nyerte meg a lázadásnak a mennyei lényeket, hogy fel sem merült bennük, hogy rémisztően nagy jogsértés történik körülöttük. A felkent kerubot Istennek meg kellett fosztania rangjától és dicsőségétől, és el kellett őt kergetni a tüzes kövek közül, vagyis Isten jelenlétéből. A végső ítélet pedig nem is lehetne más egy olyan lény felett, aki minden hatalmat és dicsőséget magához akart ragadni, mint hogy *„nem lesz belőled soha semmi”*. (Ezékiel 28,19)

Mivel a Sátán pozíciójából fakadóan az univerzum jogrendjének minden összefüggését egy szempillantás alatt átlátja, kínosan ügyel a jogszerűség látszatára. Ezért bebizonyítani róla, hogy trónbitorló, csak komoly és szisztematikus bizonyítási eljárás révén volt lehetséges, mert *„a jogszerűséget végtelenül tisztelő mennyei világban*

mindaddig megillette az »ártatlanság véelme« [amíg] az angyali rendek előtt [...] minden kétséget kizáró módon bizonyítást [nyert], hogy velejéig gonosz, és függetlenségi törekvései, valamint vádaskodásai minden pozitívumot nélkülöznek, [hiszen államügyészként elítélte majd megölte] Jézust, Isten *ártatlan* Fiát.”¹³

A hiányzó három ékkő a bizonyítási eljárás része és hármass üzenete van:

- egyrészt a Sátán felé,
- másrészt az angyali rendek felé,
- harmadrészt a bukott ember felé.

A Sátán ruházata már teremtése napján elkészült rajta a kilenc ékkővel. Úgy tűnt, hogy ennél nagyobb mennyei méltóság nem létezik. Amikor azonban Isten a bukott ember papi ruhájára tizenkét ékkövet rendelt, az elgondolkodtató lehetett a mennyei lények számára, hogy hogy lehet, hogy az embert még bukottságában is magasabbra emeli Isten, mint a felkent kerubot. Amikor tehát a Sátán az embert és egyúttal Istent is jogszerűtlenséggel vádolta, a mennyei lények számára intő jel lehetett a hősenen található plusz három kő. Vajon miért adott többet Isten az embernek, és vajon igaza van-e a főügyésznek? A Sátán számára egy szempillantás alatt nyilvánvalóvá vált, hogy jogfosztása végleges, amikor először hallhatott a hősen terveiről és meglátta az első elkészült remekművet. Isten burkolt politikai üzenete egyértelmű volt: az embert még megváltásra szoruló bűnösnek is többre becsülöm, mint téged a lázadásodban.

Születnek hermeneutikai kísérletek arra vonatkozóan, hogy pontosan beazonosítsák a három hiányzó ékkövet, hogy így további üzeneteket nyerjünk a Sátán jogfosztottságára vonatkozóan. Ezek összevetik a 2Mózes 28-ban található kövek sorrendjét Izrael tizenkét fiának születési sorrendjével, illetve az 1Mózes 49, 1-28-ban olvasható áldásokkal, amikkel Jákób megáldja tizenkét fiát. Így a fiúk születési sorrendjéből, a hősenen elhelyezkedő kövek sorrendjéből és az egyes fiúkra mondott áldások tartalmából megpróbálják kikö-

¹³ RUFF Tibor: *Angyalok pedig vannak* (http://www.ujexodus.hu/tema/angyalok_pedig_vannak letöltés ideje: 2024. 05. 01. 10:41)

vetkeztetni, hogy mely áldásoktól fosztotta meg az Úr a Sátánt, illetve melyek nem lehettek igazak rá nézve.¹⁴

A papi ruházat másik darabján, az éfódon, annak is a váll-lapján el kellett helyezni két őnixkövet a következő módon: „Azután végy két őnixkövet, és vésd rájuk Izráel fiainak a nevét: hatnak a nevét az egyik kőre, a másik hatnak a nevét a másik kőre, **születésük rendjében.**” (2Mózes 28,10) Ha itt a nevek születési sorrendben szerepelnek, joggal feltételezhetjük, hogy a hósenen lévő tizenkét drágakőre is a Jákób-fiak születési sorrendjében kellett felvésni a neveket. Ha ezt a sorrendi megközelítést alkalmazzuk, akkor a Sátán ruhájának ékkövei közül a hósenen lévő harmadik sor kő hiányzik, vagyis Gád, Ásér és Issakár áldásától esik el.

Ruben – Rubin	Simeon – Topáz	Lévi – Smaragd
Júda – Karbunkulus	Dán – Zafír	Naftáli – Jáspis
Gád – Opál	Ásér – Agát	Issakár – Ametiszt
Zebulon – Krizolit	József – Ónix	Benjámin – Nefrit

A Zsidókhöz írt levél tizenkettedik fejezében a hithősök között Jákóbot is felsorolja a szerző épp a halálos ágyán a fiaira mondott áldások miatt. „Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József mindegyik fiát, és botja végére hajolva imádkozott.” (Zsidók 11,21) Ez a tizenkét áldásmondás valóban prófétai érvényű, hiszen nem csupán az egyes fiúkra vonatkozik, hanem a belőlük származó törzsekre is úgy, hogy Jákób fiai nem sokkal korábban telepedtek le Egyiptomban, Gósen földjén, vagyis az áldások négyszáz évvel meghaladják a jelent. Rendkívül erőteljes isteni kinyilatkoztatásról van tehát szó, ami túlmutat az áldásként elmondott emberi jókívánságon.

Ha a hiányzó ékkövekhez kapcsolódó hiányzó áldások okait keressük, akkor három olyan korlátozást találunk, amelyeket a vég-

¹⁴ Satan's Brestplate and The Missing Jewels (https://www.youtube.com/watch?v=V15Hku-TmOk&ab_channel=Yahweh%27sRestorationMinistry letöltés ideje 2024.05.01 11:20)

telenül bölcs Isten még azelőtt beépített a Sátán tökéletes szépségű öltözékébe, mielőtt az embert megteremtette volna és az elbukott volna. Ezekre a korlátozásokra a Sátán az üdvtörténet előrehaladtával fokozatosan eszmélhetett rá, és minden egyes alkalommal szembesülnie kellett azzal, hogy Isten mindig egy lépéssel előtte jár. Az Édenben, amikor Isten kihirdette a proto-evangéliumot, a pusztában, amikor Áron fiai elkészítették az első hősent, és Betlehemben, amikor végig nézte Jézus földre jövetelét. A Sátán ruházatáról tehát az alábbi okok miatt hiányzik a hősenen található harmadik sor ékkő:

- *„Gádot martalócok marják, de ő a sarkukba mar!”*
A Sátán nem mardoshatja örökké az ember sarkát, mert ez a hatalom elvétetik tőle, és az asszony utóda, a megígért Messiás a fejére fog taposni.
- *„Ásér kenyere kövér, királyi csemegéket kínál.”*
A Sátán soha senkinek nem kínálhat királyi csemegéket, mert nem ő a király. Ezt a jogot Jézus birtokolja: Ő a király, így tőle származik minden, ami királyi.
- *„Issakár nagy csontú számár, az aklok között heverész. De látva, mily jó a nyugalom, és milyen szép a föld, teher alá hajtja vállát, és robotoló szolgává lesz.”*
A Sától távol áll mindenféle szolgálat, hiszen folytonosan csak uralomra tör. Nem ő viselt terheket, és nem ő vett fel szolgai formát, hanem Jézus Krisztus, Isten Fia, aki a bűneink terhet hordozta.

7. Összegzés

A Sátán személyének helyes ismerete létfontosságú a keresztyén identitás szempontjából. A hiányzó ékkövek üzenete nem csupán a tragikusan elbukott felkent kerubot segít helyesen látni a maga hatalmával és korlátaival, hanem azt a méltóságot is felragyogtatja előttünk, amire Isten Krisztusban a bukottságunk ellenére is felemelt minket. Mindenekelőtt pedig, ha lehet, még inkább felmagasztalja a szemünkben Jézust, Isten Fiát, a mi Megváltónkat, az erős Istent, aki korlátokat és határokat szab a Sátánnak, és újra és újra deklarálja, hogy ő a király. Mert a világtörténelem úgy végződik a Fényes Hajnalcsillag (Hélél ben Sáchár) nevű felkent kerub számára, hogy elhangzik felette az ítélet: „*Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője!*” (Ézsaiás 14,12) „*Én vagyok [mondja Jézus] Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag.*” (Jelenések 22,16)

Dr. Pafkó Tamás
a BTA docense, az FFT tagja

Bibliográfia

- BIBLIA, Kálvin Kiadó, Budapest, 2018.
- BROWN, F. – DRIVER, S. – BRIGGS, C.: *The Brown – Driver – Briggs Hebrew and English Lexicon*, Hendrickson Publishers, Peabody, Massachusetts, 2005.
- BRUNNER, R.: *Ezékiel c. könyvének magyar fordítása*, kézirat
- CURRID, John D. – BARRETT, David P (ed.): *ESV Bible Atlas*, Crossway, Wheaton, Illinois, 2010.
- KARASSZON Dezső: *Ezékiel könyvének magyarázata*, Debrecen, jegyzet, 1995.
- LEWIS, C. S.: *A nagy válasz*, Harmat, Budapest, 2006.
- RADÁCSY László: *Héber-Magyar Nagyszótár*, Akadémiai kiadó – Makkabi Kiadó, Budapest, 2003.
- RUFF Tibor: *Angyalok pedig vannak*
http://www.ujexodus.hu/tema/angyalok_pedig_vannak letöltés ideje: 2024. 05. 01. 10:41)
- RUFF Tibor: *Van esélyünk győzni a Sátán gonoszsága ellen*
<https://pecs.hit.hu/van-eselyunk-gyozni-satan-gonoszsaga-ellen-ruff-tibor-vendegszolgalata/> (letöltés ideje: 2024.04.30. 23.42)
- Satan's Brestplate and The Missing Jewels* (https://www.youtube.com/watch?v=Vl5Hku-TmOk&ab_channel=Yahweh%27sRestorationMinistry letöltés ideje 2024.05.01 11:20)
- SCHWAGER, Raymund: *A Mennyből lebukott Sátán* in. *Theologiai Szemle*, 1993. IV. szám
- TATFORD, F. A.: *Ezékiel könyvének magyarázata*, Evangéliumi Kiadó, Budapest, 2004.
- WALVOORD, John F. – ZUCK, Roy B.: *A Biblia ismerete*, Kommentársorozat IV., KIA, Budapest, 1999.

A 2020-AS ÖKUMENIKUS IFJÚSÁGI KUTATÁS TANULSÁGAI

Milyen tanulságai vannak a 2020-as ökumenikus ifjúsági kutatásnak mentálhigiénés szempontból?

Bevezetés

A 2020-ban lefolytatott ökumenikus kutatás célja, hogy a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa protestáns tagegyházainak gyülekezeteihez tartozó fiatalok helyzetét jobban megértsük, kifejezetten a református, evangélikus, baptista, pünkösdi és methodista egyházakban. Mivel a világjárvány idején az ifjúsági csoportok csak online találkozhattak, a kérdőívet online is készítettük. A Magyar Egyházak Ökumenikus Tanácsa Ifjúsági Bizottságával közösen felkértük az egyes felekezetek ifjúsági vezetőit, hogy saját csoportjukban osszák meg és töltsék ki a kérdőívet.

Elmondható, hogy a családi háttér különösen fontos szerepet játszik a vizsgált keresztyén ifjúsági csoportokban való részvétel szempontjából. A felmérés alapján azon résztvevők 5%-át – akik felkeresték ezeket a keresztyén ifjúsági csoportokat, de – családjuk korábban még ünnepnapokon sem vitte el istentiszteletre. A megkérdezettek közel 60%-át azonban már gyermekkorukban is rendszeresen elvitték vasárnap templomba.

A családi kohéziót nagymértékben elősegíti a válaszadók családjainak gyakorlata. Közös bibliaolvasás, beszélgetés vagy akár családi áhítat. Joggal feltételezzük, hogy ezek az alkalmak a hitismeret mellett jelentősen segítik a fiatalok eligazodását az életben, megtanítják megfelelő megküzdési stratégiák kialakítását, amelyek jelentősen növelik a hatékony problémamegoldás esélyeit.

Kutatásomban arra próbáltam rámutatni, hogy ezeknek a keresztyén ifjúsági csoportoknak a társadalmi támogatottság szempontjából is jelentős szerepük van. Ez különösen akkor fontos, amikor a

társadalmi kapcsolatok meggyengültek a koronavírus-járvány után, így ezek a vallási ifjúsági közösségek a „valahova tartozás” élményét is nyújtják az egyéneknek.

A kutatás célja

A 2020-ban végzett ökumenikus ifjúságkutatás célja, hogy megvizsgálja a kifejezetten gyülekezethez tartozó fiatalok helyzetét a református, evangélikus, baptista, pünkösdi és metodista egyházban. Mivel a pandémia alatt az ifjúsági csoportok számára csak az online találkozás volt lehetséges, így a kérdőív is online formában készült. A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Ifjúsági Bizottságával felkértük az egyes felekezetek ifjúságvezetőit a saját csoportjukban a kérdőív megosztására és kitöltésére. Nehezítette a kutatást, hogy a kutatásban résztvevők közül, nem minden egyház rendelkezik pontos belső nyilvántartással az ifjúsági csoportok létszámára vonatkozóan, illetve a csoportok létszáma és összetétele folyamatosan változik. A kutatás éppen ezért arra alkalmas, hogy egy helyzetet rögzítsen, és felmérje annak lehetőségét, hol van szükség azonnali beavatkozásra ezen ifjúsági csoportok életében, hol lehet és milyen módon hatékonyan segíti ezen ifjúsági csoportok belső életét. Ugyanakkor vannak olyan adatok, amelyekben – korábbi vagy más kutatásokkal összevetve – hosszabb távú trendeket figyelhetünk meg. A kérdőívet, amelyet 2020-ban készítettünk, a vallásosság több aspektusát is vizsgálja, összesen 1117 fő töltötte ki. A válaszadók 65%-a nő, míg 35%-a férfi. A megkérdezettek életkorának eloszlása széles, azonban a legtöbb kitöltő 15-31 éves korosztályból került ki, ők a megkérdezettek 94%-át jelentik. Általában ezekre a fiatalokra úgy tekinthetünk, mint akik leginkább kötődnek az egyházakhoz, feltételezhetően ők azok, akik a leginkább megjelölik a különféle felmérésekben, hogy az egyház tanítását követve gyakorolják vallásukat. Ezzel a feltételezéssel éltünk, amikor belekezdünk a kutatásba. Az volt a hipotézisünk, hogy ezen ifjúsági csoportokhoz tartozó fiatalok döntő többsége követi az egyház tanítását és így éli meg a hitéletét. Ehhez megnéztük, a magyar ifjúságkutatások eredményét. 2000-ben a magyar fiatalok 10%-a vallotta magát az egyház tanítását követve vallásosnak, ez 2020-ra 5%-ra

csökkent. Ugyanakkor a vallásos a maga módján kategóriába 2000-ben 46%-a sorolta magát, 2012-ben 31% és 2020-ban 49%. Érdekes tendencia, hogy a „vallásos vagyok, az egyház tanítását követem” önbesorolások kategóriába soroltak száma csökken, miközben a maga módján vallásos kategóriához tartozók száma, még ha jelentős hullámváltozás is mutatkozik benne, jelenleg növekvő tendenciát mutat.

Kutatásom arra irányul, hogy a különféle egyházi ifjúsági csoportokban résztvevők milyen családi háttérből érkeznek, kifejezetten vallásgyakorlat szempontjából vizsgálva a kérdést? Hogyan élik meg a hitüket a családban? Milyen társas támaszra számíthatnak esetleges problémák esetén? Illetve milyen témák feldolgozása történik ezekben a csoportokban?

A mentálhigiéné és a vallás

A mentálhigiénére többféle definíció van használatban jelenleg is. Alapvetően jelen tanulmányban így használom: „mentálhigiéné mindazon törekvések közös elnevezése, amelyek a lelkiileg egészséges személyiség, az egészséges módon működő intézmények és csoportok kialakítására, valamint a személyiség társadalomba történő integrációjára irányulnak.” (Tomcsányi- Csáky, 2001) A vallásosság a lelki egészség egyik fontos mutatója: számos vizsgálat igazolja a vallásosság, a vallási közösséghez tartozás egészségvédő hatását (többek között Astrow és mtsai 2001; Piko és Kovács 2009) Magyarországon a '70-es évek közepe óta ismert jelenség „a maga módján vallásos” ember. Ezzel párhuzamosan a vallásos hit gyengülését és ellentmondásossá válását, a gyakorlat ritkulását, az egyházi kapcsolatok felszámolódását írja le Tomka Miklós (2010:404). Kutatásai alapján a materialista hit egyre ritkább, az ateizmus csökkenéséről számol be. Ugyanakkor ma már általánosan ismert tendencia az erősödő individualizmus mellett jelentkező elmagányosodás. Témám szempontjából ennek fontos jelensége, hogy egyre többen maradnak el a közösségben végzett vallásgyakorlattól.

A vallás, illetve a vallási közösségek protektív hatását a serdülőkori problémás viselkedés tekintetében magyar mintán is kimutatták: a rendszeresen templomba járó középiskolások dohányzás,

alkohol- és droghasználat tekintetében is alacsonyabb értékeket mutattak, mint nem vallásos társaik; és ez az összefüggés különösen a fiúk esetében volt erőteljes (Pikó és Fitzpatrick, 2001, 2004).

Kopp Mária, Székely András és Skrabszki Árpád (2004) felhívják a figyelmet, hogy a munkaképesség szempontjából a vallásgyakorlás szignifikáns védőfaktor: életkortól, nemtől és iskolázottságtól függetlenül munkaképesebbnek mondták magukat azok, akik vallásukat gyakorolják, mint akik nem. Ezt azzal támasztják alá, hogy megvizsgálták a betegség miatt kiesett munkanapok számát (amennyiben az adatokat az életkor, végzettség és nem szerint korrigálták) az átlaghoz képest 42%-kal alacsonyabb a vallásukat rendszeresen gyakorlók között, míg a maguk módján vallásgyakorlók között volt a legmagasabb. „A munkaképesség csökkenés szubjektív becslése szintén szignifikánsan alacsonyabb volt a vallásgyakorlók, és legmagasabb a maguk módján vallásosak között”. (Kopp 2004, 110) Egy másik szempontot is bemutatnak, mégpedig a depresszió tekintetében. „A lelki egészség tekintetében a vallásgyakorlás igen szignifikáns kapcsolatban áll a depresszió, a szorongás, a reménytelenség, ellenségesség alacsonyabb fokával, valamint a WHO jóllét kérdőív pontszámainak és a kooperativitásnak a magasabb értékeivel. A depresszió pontszám a maguk módján vallásos csoportban volt a legmagasabb és a WHO jóllét kérdőív pontszámai közöttük voltak a legalacsonyabbak. A kooperativitás tekintetében a legalacsonyabb értékeket a nem hívők csoportjában találtuk.” (Kopp 2004, 111.)

Ugyanakkor Pikó és Kovács (2009) felhívja a figyelmet, hogy „a vallás és a mentális egészség kapcsolatának sokrétűségét azért sem szabad a vizsgálatok során figyelmen kívül hagyni, mert éppen a vallás vigaszt nyújtó funkciója és ellentmondásos társadalmi szerepköre következtében bizonyos pszichopatológiai jelenségek is megmutatkozhatnak a vallásgyakorlással összefüggésben. Míg a pozitív vallásos megküzdés (annak hite, hogy segítséget kapunk Istentől) egyértelműen alacsonyabb depressziós tüneteket eredményez, a negatív vallásos megküzdés (amennyiben valaki Isten büntetéseként éli meg például a betegségét) magasabb depressziós pontszámmal jár. A közösség szerepével kapcsolatban is előfordulhat negatív hatás, amennyiben a gyülekezet túl kritikus vagy betarthatatlan elő-

írásokat közvetít az egyén felé, ami szintén növelheti a depresszió előfordulását.” Vagyis a vallásosságnak nem csak protektív módjai léteznek. Hogyan lehet jól megragadni egy olyan komplex dolgot, mentálhigiénés szempontból, mint a vallásosság? Ebben Glock és Stark modellje segíthet, amely mérföldkőnek számít a vallásosság szociológiai kutatásának történetében. A korábbi kutatásokhoz képest, a vallásra, mint összetett jelenségre tekint ez a modell. Míg korábban a vizsgálatok többnyire egy-egy kiválasztott mutatóval azonosították a vallásosságot, (például az Istenbe vetett hit, a templomba járás gyakorisága, a vallási önbesorolás stb.) ez a modell több dimenzióban vizsgálja a vallásosság összetett kérdését. Glock és Stark felismerték, hogy a vallásosságnak különböző, egymástól jól elkülöníthető területei vannak, amelyeket a vallásosság dimenzióinak neveztek. A Glock-Stark-modell öt ilyen dimenziót határol el, a hit (ideológiai dimenzió), vallásgyakorlat (rituális dimenzió), vallási érzés, élmény (élmény és tapasztalat dimenziója), vallási ismeretek (intellektuális dimenzió), és a mindennapi élet vallásossága (következmény dimenzió) szerint. Ebben a cikkben ezen dimenziók közül a vallásgyakorlatra és a mindennapi élet vallásosságára helyezem a hangsúlyt.

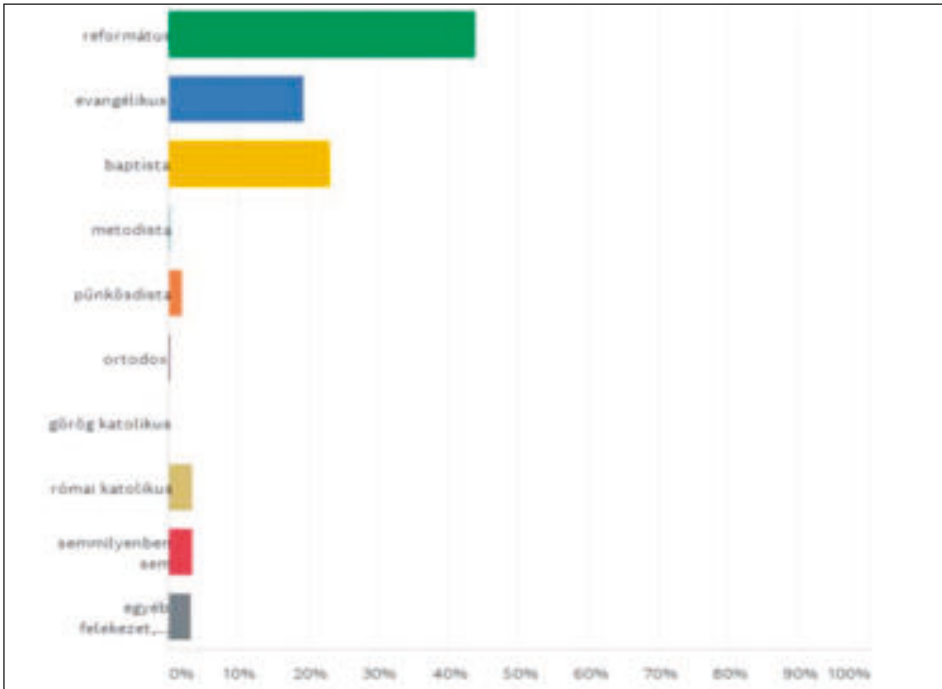
Hasznos módszer lehet a dimenziókon túl a vallási mobilitás alapján is csoportosítani az embereket. Szántó János tanulmánya (Szántó 1998:14) alapján az alábbi csoportok léteznek:

- Vallásosan immobilak I. csoportja: gyermek és serdülőkorban megvolt a vallási háttér és felnőttkorukban is megmaradt hatása.
- Vallásosan immobilak II. csoportja: gyermekkorukban nem volt jellemző a vallásos légkör, s felnőtt korukra sem köteleződtek el.
- Vallásosan „lefelé” mobilak: gyermekkorban megvolt a vallásra való nevelés, felnőttkorukra már ezen viselkedést abszolút nem mutatják.
- Vallásosan „felfelé” mobilak: vallásos szocializációban nem részesültek, felnőttként mégis megtértek.

Ezen besorolás alapján a „vallásosan lefelé mobilak” nem jelennek meg a kutatásban.

Ökumenikus ifjúsági kutatás eredményei

A kérdőíves felmérés résztvevőinek felekezeti hovatartozását mutatja az alábbi ábra. Jól látszik, hogy a legnagyobb arányban a református, evangélikus és baptista közösséghez tartozó fiatalokat sikerült elérni.

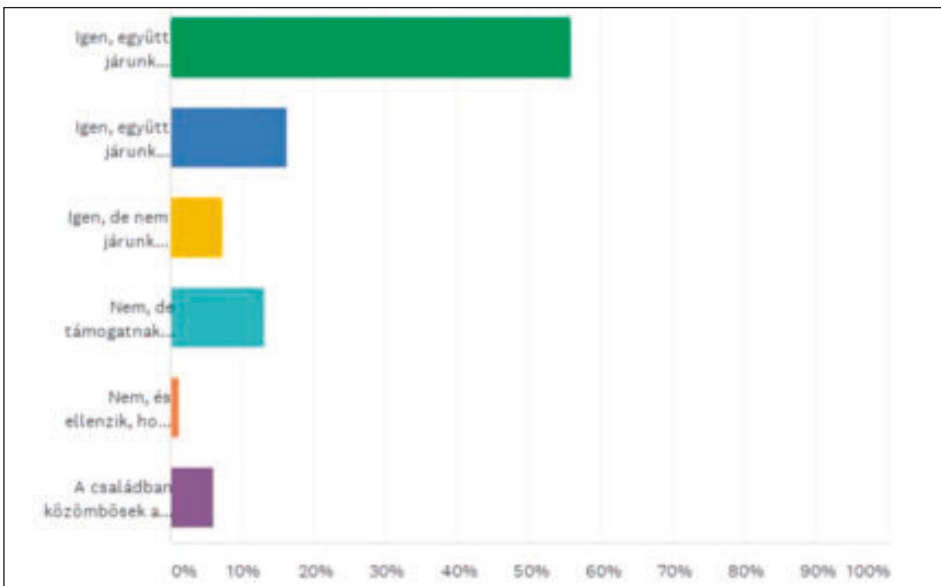

1. ábra Milyen felekezethez tartozónak érzi magát?

Tekintve, hogy a célcsoport is a MEÖT tagegyházaihoz tartozó, protestáns felekezetek ifjúsági csoportjai voltak, nincs meglepetés, hogy a válaszadók 71% vallotta magát az egyház tanítása szerint keresztyénnek és 25% a maga módján vallásosnak, a többiek pedig nem tudták vagy nem akartak a kérdésre válaszolni. Ugyanakkor a 2020-ban tapasztalt covid járvány, melynek során 12,46%-uk válaszolt úgy a megkérdezetteknek, hogy a korlátozások idején semmilyen formában nem vett részt istentiszteleten, illetve körülbelül minden hetedik fiatal mondta (14,94%), hogy nem vett részt semmilyen más lelki alkalmon. Ez jelentős számnak tekinthető és jól mu-

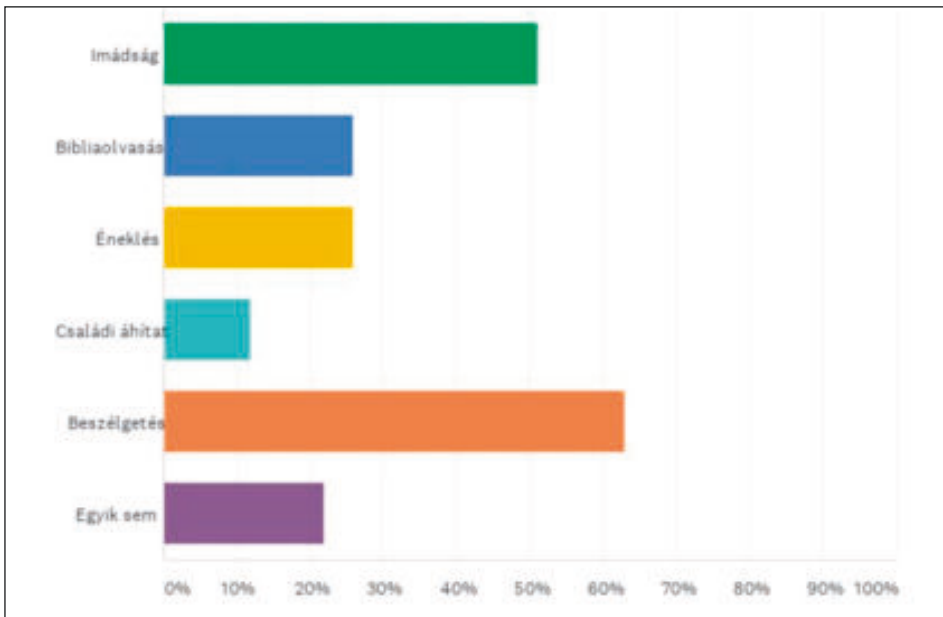
tatja, hogy a covid járvány hogyan gyengítette a vallásgyakorlást ezen egyházi ifjúsági közösség életében

A vallásos nevelésre tekintettel, a következő ábra mutatja, hogy az ifjúsági csoportba tartozó fiatalok 56%-a, a következő választ jelölte meg: „Igen, együtt járunk gyülekezetbe és otthon is megéljük a hitünket”. 13,1% volt azoknak a fiataloknak az aránya, akik azt jelölték meg, hogy a családjuk nem jár gyülekezetbe, de támogatja őket. Ezen adatok annak fényében érdekesekek, hogy a kitöltők jelentős része családi támogatást kap a vallásgyakorlatban és ilyen módon erősítheti a családi kohéziót is.

2. ábra Vallásosan nevelték, nevelik Önt otthon?

A vallási közösségben való részvétel, a misék, istentiszteletek látogatása, a gyülekezetekbe járás a viselkedés, a szokások révén teszi mérhetővé a vallási aktivitást. Ugyanakkor ezekhez kapcsolódva társas szükségleteket is kielégíthet, például a kapcsolatépítést és a társas támogatást is. Tovább erősítheti a családi kohéziót, ha a család közösen alakít ki vallási, kegyességi szokásokat. Ilyen lehet a közös imádság, éneklés, bibliaolvasás, áhítat is. „Az alábbi formák közül melyiket gyakorolják otthon, közösen?” - kérdésre a következő választokat mutatja a 3. ábra.

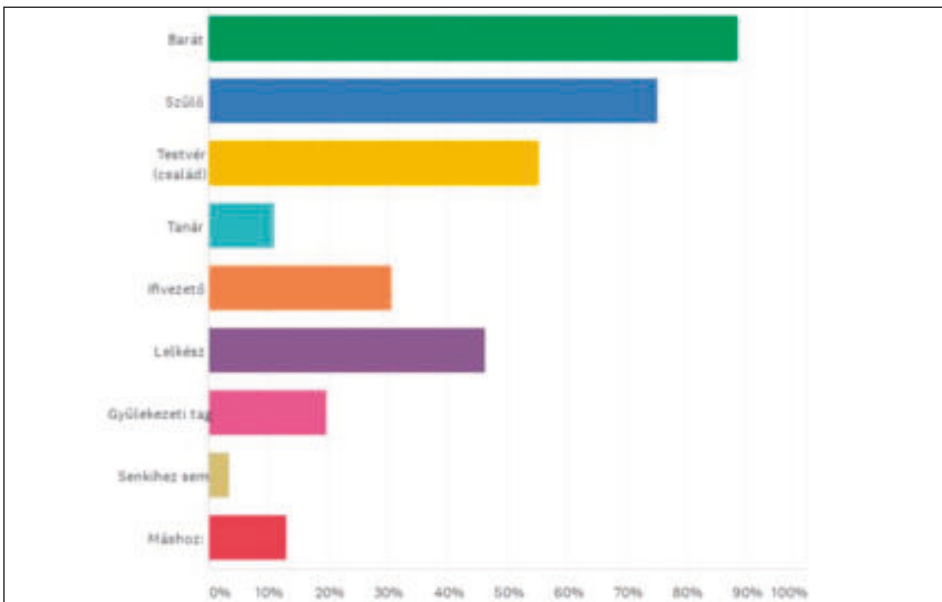

3. ábra Az alábbi formák közül melyiket gyakorolják otthon, közösen?

51% a válaszadóknak az otthoni közös imádságot jelölte meg, ennél gyakrabban csak a beszélgetés (63%) szerepelt. Közel 26% jelezte, hogy közösen szoktak Bibliát olvasni és énekelni a családban. A válaszadók 12% jelölte csak meg, hogy együtt szoktak családi áhitatot tartani. Ezek a fiatalok azokhoz a családokhoz tartoznak, akik együtt is járnak templomba és azt jelölték meg, hogy otthon is megélik a hitüket. A több, mint 20%- a a válaszadóknak pedig otthon a családban nem tudja megélni a hitét. Ez mentálhigiénés szempontból különösen is fontos, hiszen a világról kialakuló kép, az életfilozófia forrása is itt van, a családban. „A család a legfőbb forrása azon hiedelmek, értékek, viselkedési kódexek összességének, amelyeket az egyén észrevétlenül vagy explicit tanítások hatására magába szív. Ezek után meghatározóvá válnak abban, hogy a társadalomban általuk követendő útról miként fognak vélekedni. Ha a családban tanultak egységesek, akkor szilárdak is, és viszonylag biztos irányítúként hatnak.” (Kömlösi, 1997) A család ezen kívül a problémamegoldásban is eligazít, sőt olykor közbenjár. Nem véletlen, hogy a válaszadók több, mint 75%-a ha problémája adódna, vagy segítségre lenne szüksége a szülőket jelölte meg.

A vallás, mint védőfaktor

Miller és Kelley (2005) úgy véli, hogy a vallás azon jellemzői közül, amelyek protektív szerepet játszanak a serdülők lelki egészségére nézve, a személyes elköteleződés és a vallásos társas támasz, illetve közösséghez tartozás a leginkább számottevő. A társas támasz kiemelt erőforrás lehet a stresszel való megküzdésben (Stauder, 2008); és a vallás, illetve a vallási közösséghez tartozás feltehetően növelheti az elérhető támogató kapcsolatok számát, erősségét. Ezt támasztja alá az ökumenikus ifjúságkutatás eredménye, amely rámutat, hogy gyülekezethez tartozó fiatalok szempontjából, ha probléma adódna, akkor volna kihez fordulni:

4. ábra Kihez fordulna, ha segítségre volna szüksége?
(több válasz is megjelölhető volt)

Vagyis ezekhez az ifjúsági csoportokhoz való tartozás, ezen fiatalok esetében jelentősen növelte a támogató kapcsolatok számát, elérhetőségét és erős társas támaszt nyújt. Megjegyzendő, hogy a válaszadók 3,5% jelezte, hogy nem tudna kihez fordulni, ha problémája adódna. Döntően azok közül kerültek ki ezek a fiatalok, akik gyengébben kötődnek az adott ifjúsági csoporthoz. Ehhez kapcsos-

lódik, hogy a válaszadók 68% azt jelölte meg, hogy döntően egyet ért azzal az állítással, hogy „A keresztény közösség vigaszt nyújt Önnek, gondok, bajok idején.” Háromból kettő fiatal, pedig kifejezetten egyet értett azzal az állítással, hogy „a gyülekezethez tartozás sokat ad a hitéletéhez.”, ennél is többen 75% jelölte meg, hogy az ifjúsági csoport sokat ad a hitéletéhez. Ilyen módon ezen ifjúsági csoportok társas támasz funkciót is betöltenek. Különösen is fontosnak tűnik ez, amikor a Magyar Fiatalok 2020 problématerképének negyedik helyen található a „baráti társaságok, közösségek hiánya”, ami korábban nem volt az első négy legfontosabb fiatalokat égető probléma között. Ennek oka lehet a koronavírus-járvány és annak terjedését akadályozó különféle korlátozó intézkedések. Ezek az adatok csak még inkább felhívják a figyelmet a közösségek fontosságára.

Fontos kérdés volt, hogy milyen témákkal foglalkoznak ezekben a keresztény ifjúsági csoportokban. Ezen válaszok alapján a leggyakoribb témakörök: „hitbeli érettség és személyes lelki növekedés”, „hogyan oszthatom meg a hitemet a barátaimmal”, „párválasztás” és „zene”. Ha ezt a listát összevetjük azzal, hogy miről szeretnének többet hallani, akkor ezek a témák kerülnek elő, de nagyon hangsúlyosan megjelenik három egyéb téma ezeken felül: „mentális egészség és önbecsülés”, „mások mentorálása és segítése” és a „környezetvédelem”. Amiről a legkevésbé beszélnek és a legkevésbé szeretnének ezekben az ifjúsági csoportokban beszélni az a politika.

Összegzés

Elmondható, hogy a vizsgált keresztény ifjúsági csoportokban való részvétel tekintetében a családi háttérnek kiemelten fontos szerepe van. A felmérés alapján mindössze 5% volt azoknak az aránya, akik látogatták ezeket a keresztény ifjúsági csoportokat, de a családjuk korábban még ünnepekkor sem vitte őket az istentiszteletre. A válaszadók közel 60%-át azonban gyerekként is rendszeresen vitték istentiszteletre vasárnaponként.

A családi kohéziót nagymértékben segítik azok a módok, amelyeket ezen válaszadók családjai gyakorolnak. A közös biblia olva-

sás, beszélgetés vagy éppen a családi áhitat. Joggal feltételezzük, hogy ezek az alkalmak a hit ismereteiken túl, jelentősen segítik a fiatalokat az életben való eligazodásban és megfelelő megküzdési stratégiák kialakításában, amelyek jelentősen növelik az eredményes problémamegoldás esélyét.

Kutatásomban igyekeztem rámutatni, hogy ezeknek a keresztény ifjúsági csoportoknak a társas támasz szempontjából is jelentős szerepe van. Különösen is fontos ez, amikor a koronavírus -járvány után meggyengültek a társas kapcsolatok. Ezek az ifjúsági vallási közösségek a „valahová tartozás” élményét is nyújtják az egyének számára.

Szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy ezekben a közösségekben mentálhigiénés szempontból fontos témák is előkerülnek, illetve igény mutatkozik önismereti, fizikai és mentális egészség szempontjából is fontos kérdések megbeszélésére.

Irodalomjegyzék

- ANDORKA Rudolf (2003): Bevezetés a szociológiába. Osiris Kiadó, Budapest
- ASTROW, A. B., Puchalski, Ch. M., Sulmasy, D. P. (2001): Religion, spirituality and healthcare: social, ethical and practical considerations. *Am. J. Med.* 110: 283-287.
- BACSÓ Benjámin – Bedekovics Péter – Lukács Máté András (2021): Szemelvények az Első Ökumenikus Ifjúságkutatás eredményeiből, in: *Theologiai Szemle* LXIV. évf., 2021/1., pp. 45-49.
- KÉZDY Anikó – Martos Tamás – Urbán Szabolcs – Horváth-Szabó Katalin (2010): A vallásos attitűdök, a megküzdési módok és a leki egészség összefüggései serülő- és fiatal felnőttkorban
- KOMLÓSI Piroska (1997) A család támogató és károsító hatásai a családtagok lelki egészségére, in: Gerevich, J. (szerk.) *Közösségi mentálhigiéné*, Animula, Budapest.

- KOPP Mária- Székely András Skrabski Árpád (2004): Vallásosság és egészség az átalakuló társadalomban, In: Mentálhigiéné és Pszichoszomatika, 5.évf.2.szám.103-125.
- MILLER, L., Kelley, B. S. (2005): Relationships of religiosity and spirituality with mental health and psychopathology. In: Paloutzian, R. F., Park, C. L. (Eds). Handbook of the Psychology of Religion and Spirituality. Guilford, New York, 460 – 478.
- PIKÓ Bettina- Kovács Eszter (2009): Vallásosság mint védőfaktor?Serdülők pszichikai egészségének szociális epidemiológiai vizsgálata In: Epidemiológiai vizsgálatok, 150. évfolyam, 41. szám, 1903–1908.
- PIKÓ Bettina és Fitzpatrick, K. M. (2003): Depressive symptomatology among Hungarian youth: A risk and protective factors approach. American Journal of Orthopsychiatry, 73. 44–54.
- STAUDER Adrienne (2008): Stressz és stresszkezelés szerepe az esélyegyenlőségben. In: Kopp M.
- (szerk.). Magyar lelkiállapot 2008. Semmelweis Kiadó, Budapest, 10 – 19
- SZÁNTÓ János 1998 Vallásosság egy szekularizált társadalomban. Új Mandátum Könyvkiadó, Budapest.
- TEGZES Nóra (2019) Vallásosságdimenziói – drogfüggők vallásosélményei, IV. folyam X. évfolyam 2019/III. szám
- TOMCSÁNYI Teodóra – Csáky-Pallavicini Roger(2001): Tanulható-e a lelki egészség? IN: Új Pedagógiai Szemle 2001 május, <https://epa.oszk.hu/00000/00035/00049/2001-05-ta-Tobbek-Tanulhato.html>
- TOMKA Miklós 2010 Vallási helyzetkép. In Rosta Gergely – Tomka Miklós szerk. Mit értékelnek a magyarok?Az Európai Értéktrend Vizsgálat 2008. évi magyar eredményei. Ocipe Magyarország, Budapest, 404-407.

Drs. Bacsó Benjámín
a BTA tanársegédje

„Az religióért ne szidalmaztassék senki!”

A Tordai Vallásbéke (1568) és az anabaptisták

Az anabaptista tanok már az 1568-as Tordai Vallásbéke időszakában is jelen voltak a Magyar Királyság keleti tartományában, Erdélyben. Ennek legfőbb bizonyítéka az az anabaptista hitvédelmi irat, amit a németalföldi hittudósok írtak eredetileg flamand nyelven, majd először németül, később pedig magyar nyelvre is lefordítottak és terjesztettek nyomtatásban Erdélyben „*Könyvetske Az igaz Keresztényi Keresztségről*” címmel. A következő korreferátum ennek kapcsán tárja föl a Tordai Vallásbéke előzményeit, benne az anabaptista reformáció jelenlétét és szerepét a magyar protestantizmus kezdeti történetében.

A reformáció hatására elindult hitviták sok helyen politikai ellentéteket, és további társadalmi feszültségeket generáltak Európa különböző régióiban. Emellett súlyos veszély forrásává vált a Balkán irányából érkező radikális iszlám terjeszkedő fenyegetése. Magyarország ebben az időben a török és Habsburg csatározások helyszínévé vált. A Mohácsnál 1526-ban bekövetkező csatavesztés, majd Buda törökök által 1541-ben történt elfoglalása után, Magyarország három részre szakadt. A háborúk dúlta Magyarország keleti tartományának élére *János Zsigmond* (1540-1571) került. Erdély első fejedelem nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy országában a kereszténység protestáns irányzata honosodjék meg.

Torda jelentős szerepet töltött be a múltban is a Kárpát-medence történetében. Már a római korban is lakott település volt. A város előbb a gótok, majd a hunok kezére került. A honfoglaló magyarok első erdélyi várukat a római romok fölé építették az itt föltárt sóbányáik védelmére. Később a hajdani Torda vármegye királyi székhelye lett és több mint száz országgyűlés tekintélyes színhelyévé vált.

Különösen a magyar protestantizmus reformációt követő meghonosodásában volt fontos szerepe. A város közepén álló - 12. században elkezdett és többször átépített torony nélküli - ősi templomban megtartott országgyűlések közül azok lettek a legnevezetesebbek, amelyek a vallásszabadság kérdésével foglalkoztak.

Az 1568. január 6-13. között Tordán összeülő országgyűlésnek is a vallás szabad gyakorlása volt a legfőbb témája. A hét napon át itt tanácskozó gyűlés határozatban mondta ki először, hogy:

„Minden helyökön a prédikátorok az evangéliumot prédikálják, hirdesék, kiki az ő értelme szerint és a község, ha venni akarja, jó, ha nem pedig senki kényszerítéssel ne kényszeritse az ű lelke azon meg nem nyugodván, de olyan prédikátort tarthasson, a kinek tanítása ő nekie tetszik. Ezért pedig senki a superintendensek közül, se egyebek az prédikátorokat meg ne bánt-hassa, ne szidalmaztassék senki az religióért senkitől, az elébbi constitutiók szerént, és nem engedtetik ez senkinek, hogy senkit fogsággal avagy helyéből való priválással fenyögessön az tanításért, mert az hit istennek ajándéka, ez hallásból leszön, mely hallás istennek ígéje által vagyon.”¹

Ennek a törvénynek az ad nagy jelentőséget, hogy a történelemben először biztosított szabad vallásválasztást az egyén számára. A Német-Római Birodalomban dúló vallásháborút 1555-ben lezáró, ún. augsburgi vallásbéke, az „Akié a föld, azé a vallás” elve alapján, csak részleges szabadságot volt hivatva biztosítani. A birodalmi békeszerződés kimondta ugyan az evangélikus vallásnak a katolikussal való egyenjogúságát, de nem engedte meg a helyi közösségeknek és egyéneknek a szabad vallásválasztást és annak félelemmentes gyakorlását. Akié a föld, azé a vallás elve alapján a birodalom tagállamainak vezetői dönthettek csak arról, hogy a két felekezeti (római katolikus – lutheri reformált) egyházi irányzat közül melyiket választja az uralkodó. Az uralmuk alá tartozó alattvalóknak nem volt döntési joguk, ők továbbra is engedelmességgel tartoztak felelteseiknek.

A reformációt követően Erdélyben 1557-ben bevett vallássá nyilvánították a *lutheránus-evangélikus* felekezetet. Miután a lutheri tanítások mellett egyre jobban tért hódítottak Kálvin János tanai, mind

¹ POKOLY József: Az Erdélyi Református Egyház története, I. kötet. 1556-1604, Erdélyi Ev. Ref. Egyházkerület Állandó Igazgató Tanácsa. Budapest. 1904. 208.

az egyszerű lakosság, mind a fejedelmek körében, a tordai országgyűlés 1564-ben a *kálvini-református* hitágazatot ugyancsak bevett vallássá nyilvánította. A települések ettől kezdve maguk dönthettek arról, hogy a három vallás – *katolikus, evangélikus, református* - közül melyik vallást gyakorolják a továbbiakban.

Meg kell jegyeznünk, hogy a Székelyföld magyarságának többsége a reformáció után is a *római katolikus* vallás követője maradt. Dél-Erdély német anyanyelvű szász lakossága pedig inkább a *lutheránus-evangélikus* reformáció irányzatához ragaszkodott. A különböző régiókban meghozott döntések ettől kezdve mindenki számára *kötelező érvényességűvé váltak*. A vallási hovatartozás kérdésében meghozott határozat ettől kezdve az egész településre érvényes maradt.

A Tordai Vallásbéke előzményeit illetően szükséges *Dávid Ferenc*, Erdély egyik kiemelkedő reformátorának élettörténetét és teológiai fejlődését közelebbről megvizsgálni. Dávid Ferenc 1520 táján született Kolozsváron egy szerény tímármester fiaként. Tanulmányait szülővárosában kezdte, majd Gyulafehérváron folytatta.

1545-ben sikerült eljutnia Wittenbergbe, a reformáció egyik bölcsőjébe. Hat évet töltött Erdélytől távol, nyelveket tanult, Luther hitújításait tanulmányozta. Hazatérve először még *katolikus* plébánosként szolgált, majd csakhamar csatlakozott a reformáció *lutheránus* ágához. 1555-1559 között egy sor latin nyelvű teológiai iratban védelmezte a lutheránus teológia álláspontját.

1556-tól Kolozsvár fő lelkészének választották, ahol a város főterén álló Szt. Mihály templomban végezte szolgálatát. Az erdélyi magyar protestáns egyházmegye püspöke lett 1557-ben. Dávid Ferenc azonban egyre kevésbé tudta kivonni magát a reformáció helvét irányzatának hatása alól, s 1559-ben elfogadta ezek dogmatikáját. Ennek következtében le kellett mondania püspöki tisztéről, amelyet 1564-ben nyert vissza, amikor az országgyűlés szabad utat nyitott a magyarlakta területen egyre inkább hódító református irányzat számára is. Dávid Ferenc ekkorra már hatalmas érdemeket szerzett a helvét irányzat erdélyi meghonosításában.

Dávid Ferenc Erdély reformátora 1564-től a fejedelmi udvar befolyásos lelkésze lett, nagy hatással volt az eredetileg katolikus vallású *János Zsigmond* fiatal uralkodóra. Teológiai és irodalmi

munkásságának előmozdítása és hatékonyabbá tétele érdekében 1567-ben János Zsigmond a reformátor rendelkezésére bocsátotta gyulafehérvári nyomdáját.

Dávid Ferenc több magyar, latin és német nyelvű művet adott ki, melyek többségében a humanizmus és a reformáció nézeteit terjesztették. Jelentős részben az ő tevékenységének köszönhető, hogy Erdély a vallási türelem jelképe lett Európában.

A fejedelem orvosától Giorgio Blandratától ismerte meg a Szentháromság-tagadók (antitrinitáriusok, unitáriusok) mérsékelt szárnyához tartozók nézeteit, s csatlakozott hozzájuk.

János Zsigmond fejedelem 1562-ben hagyta el hivatalosan a katolikus vallását és a reformátor tanácsát követve előbb ő is lutheránus (evangélikus), majd kálvinista (református) hitre tért. 1569-ben jutott el oda, hogy az 1568-as tordai országgyűlésen általa is szorgalmazott és törvényesen megerősített unitárius irányzat követője lett.

Dávid Ferenc életének utolsó évtizedében foglalkozott az anabaptisták keresztségről szóló tanításával. Pokoly József református egyháztörténész szerint már 1568-ban, a Tordai Vallásbéke előkészületei során is elítélte a gyermekkeresztség középkorban kialakult gyakorlatát. Ehelyett az újszövetségi tanítást, azaz felnőtt hitvallók keresztelését/bemerítését kívánta ismét bevezetni az egyházban. Ennek írásos bizonyítéka, az 1568. januári tordai zsinat meghívójához csatolt 36 tétel, amelyek között ott szerepelt a csecsemőkeresztség elvetése és a felnőtt keresztség helyreállításának ügye is.²

Fontos azonban rámutatnunk a következőkre, arra, hogy az anabaptizmus „sokszínű gondolatvilága” is megjelent Erdélyben, „... amely nem csupán a felnőttkeresztelés biblikus voltának elfogadását jelentette, hanem kifejezetten az Újtestamentumra alapozott etikát és morálfilozófiát is, amely egy nagyon szigorúan vett imitatio Christi-tan jegyében a világi társadalom hierarchiája ellenében, de azzal már nem erőszakosan szembeszegülve formálta meg a közösséget. Ennek tagjai nem viselhettek világi hivatalt, nem tehetek esküt, ebből következően nem pereskedhettek, nem tehetek tanúvallomást világi bíróság előtt, és természetesen még önvédelemből

² POKOLY: Az Erdélyi Református..., 227.

sem foghattak fegyvert. Az anabaptisztikus gondolatvilág azonban nem sodorta magával Erdélyt, s nem kétséges, hogy ebben Dávid Ferencnek meghatározó szerepe volt. Meg volt ugyan győződve arról, hogy a gyermekkeresztelés nem biblikus... de azt a tant szigorúan elválasztotta az anabaptisztikus fogantatású szociáletikai nézetektől.”³ Dávid Ferenc a hitvalló kereszttség bibliai alapjairól és a középkori katolikus egyház ezzel kapcsolatos megkérdőjelezhető tanításáról 1570-ben jelentetett meg egy 320 oldalas magyar nyelvű könyvet Kolozsváron, melynek címe: „Könyvetske Az igaz Keresztyéni Keresztsegről...”. A könyv előszavában olvasható ajánlásból kiderül, hogy „Az igazi keresztsegről...” szóló mű eredetileg flamand nyelven íródott, de annak eredetijét sajnos nem ismerjük. Nem tudjuk, kik voltak azok az „anabaptista tudósok”, akik a könyvet eredetileg összeszerkesztették és akikre az ajánló úgy hivatkozik, mint „némely jámbor tudós emberek... akik annakutánna mártíromságot szenvedtenek Alsó-Németországban.”⁴

Az anabaptista mű eredeti kiadásának időpontja sem ismert. Az „annak utána” viszont arra utal, hogy az anabaptisták ellen Dél-Németországban megindított kegyetlen megtorlás és szisztematikus leszámolás időszakában keletkezhetett az írás, amit miután a szerzők „mártíromságot szenvedtenek” különböző nyelven kezdték el terjeszteni Európában. A „Könyvetske...” tisztán teológiai szempontból vizsgálja a gyermekkeresztelés kérdését és igyekszik elhatárolni magát a radikális, forradalmi eszméket is hangoztató anabaptistáktól, akiket a könyv ajánlója is erősen elítél: „Mert az igaz anabaptisták jámbor és szent emberek voltak, kik megértve az Úr Istennek igéjét... megvetették a többi között a kisgyermeknek keresztességét... közülük sokezreket megöltek a szentek közül, különféleféle rettenetes halálnemekkel... azzal a váddal, hogy az anabaptisták – paráznák, háborúságtámasztók stb. – maguk szegények nem azok voltak, hanem istenfélő, szent jámborok és igaz keresztények, kiknek

³ BALÁZS Mihály: Dávid Ferenc In: A protestáns kisegyházak Magyarországon. Szerk.: Kollega Tarsoly István–Kovács Eleonóra. Tarsoly Kiadó. Budapest, 2017. 10. (A reformáció kincsei III.)

⁴ PIRNÁT Antal: Dávid Ferenc: „Könyvecske az igaz keresztyéni keresztsegről” és annak német eredetije. Irodalomtörténeti Közlemények. 1954. 3.sz. 301.

jámbor társaik ugyan most is azok.”⁵ Sajnos ezekben a kegyetlenkedésekben – panaszolja a könyv ajánlója – az önmagukat hitújítóknak nevezők, azaz az „evangélium újságával dicsekedő” protestánsok is részt vállaltak: „Ezt pedig nem csak a pápisták cselekedték, hanem azok is, akik a szent evangélium újságával dicsekednek. Anabaptista, - úgy mondták – azokat meg kell ölni. Ez ellen nem tehetett senki: Magad is meghallod, ennek utána, hogy minémű szentséges igaz keresztény tudomány legyen az igaz anabaptistaság.”⁶

A könyv bevezető ajánlásából továbbá az is kiderül, hogy az eredetileg flamand nyelven írt anabaptista „Könyvetskét...” egy bizonyos Wilini Sándor (Alessandro Willini), a lengyelországi Varsóban élő orvosdoktor fordította le először német nyelvre. Ez a német nyelvű változat került aztán később Erdélybe, Dávid Ferenc kezébe. Wilini Sándor ezt írta Dávid Ferencnek: „Egy írást vettem előmbé, melyet egybegyűjtöttek alsó Németországban valami keresztyén atyafiak és mártírok a mi Urunk Jézus Krisztusnak keresztségéről és az antikrisztus majmozásáról. Ezt az írást flandriai nyelvről tiszta német nyelvre fordítottam. Küldöttem pedig ezt teneked szerelmes atyámfia, avégre, hogy kinyomtassad nálatok, mert a könyvnyomtatók minálunk mindnyájan babonásak és gyűlölik az Úr igazságát.”⁷

Miért vállalkozott Dávid Ferenc, erdélyi reformátor arra, hogy ezt a kimondottan anabaptista tanítást népszerűsítő írást, magyar nyelvre lefordítsa és azt barátjával, Heltai Gáspárral, a wittenbergi tanulmányúttjáról Kolozsvárra hazatért katolikus papból protestáns hitre tért lelkésszel (eddig ismeretlen példányszámban) ékes magyar nyelven kinyomtassa? Nyilván azért volt fontos, mert maga is egyetértett annak mondanivalójával. Hogy deák (latin) nyelven kiadta-e, azt nem tudjuk, de a német⁸ nyelvű nyomtatott változat is fennmaradt ebből az anabaptista könyvből.

⁵ PIRNÁT: Dávid Ferenc..., 228.

⁶ PIRNÁT: Dávid Ferenc..., 228.

⁷ PIRNÁT: Dávid Ferenc..., 300.

⁸ „A Wilini küldötte múnék eddig csak magyar kiadását ismertük. Most sikerült megtalálnom a szintén Heltai nyomdájában, valószínűleg a magyarral egy időben készült német kiadásnak is egy jelentékeny töredékét” - írja PIRNÁT: Dávid Ferenc..., 301.

Az 1570. január 1-re, Medgyesre összehívott országgyűlés azt a célt tűzte ki, hogy minden további újításnak elejét vegye, és sietve írta törvénykönyvébe a János Zsigmond fejedelemnek címezve: „az mostan támadott eretnokség és azok indítói megbüntetése felől felséged kegyelmes válaszát megszolgáljuk... az efféle káromlásokat és eretnokségeket nem szenvedheti országában, hanem végére menvén, mind authorit (szerzőit), mind hirdetőit meg akarja büntetni, hogy az Úr Istennek ennél nagyobb haragja is reánk ne szálljon.”⁹ Az erdélyi reformáció kezdete óta ez az első további hitújítást tiltó törvény. Dávid Ferenc az 1570-es évek második felében megpróbálta a nonadorantizmus tanát (Krisztus nem imádhatósága) – amelyet Jacobus Palaeologus nyomán hirdetett meg – egyháza kötelező állásfoglalásává tenni. Ezzel együtt továbbra is kitért arra is, hogy a gyermekkeresztelést meg kell tiltani. Azonban ezt már nem az anabaptisták hatására kezdeményezte, hanem Palaeologus tanítását követve, amely szerint „a keresztény szülőknek teljesen fölösleges gyermekeiket megkereszteltetniük, mivel szüleik jogán tagjai annak a közösségnek, ahonnan az üdvözülésre jogosultak kikerülhetnek.”¹⁰

1578 márciusában újabb unitárius zsinatot hívtak össze Tordára. A zsinat először megerősítette a korábban megfogalmazott közös antitrinitárius hitvallást, majd Dávid Ferenc javaslatára „elvetetett a gyermekkereszttség” és a „felnőtt hitvallókereszttség” mielőbbi helyreállításáról határoztak. Pokoly József szerint: „A zsinat befejeztével Dávid három tételt bocsátott ki, mint vitáiknak eredményét t. i. hogy Jézust nem kell Istennek mondani, nem kell őt segélyül hívni és hogy a megigazulás és a praedestináció tanát Luther és Kálvin nem helyesen fejtették ki.”¹¹ Alig fejeződött be a Tordai Zsinat és hirdették ki hivatalosan is az új rendelkezéseket, Báthory Kristóf, Erdély új katolikus fejedelme egy rendeletet adott ki 1578. szeptember 19-én, melyben „vizsgálatot és tanúvallatást” rendelt el az „innovatio”, azaz a legújabb „hitújítás” fennállásának „törvénybeütköző” kérdésében.¹² Mivel Dávid Ferenc Tordán legfrissebben javasolt „hit-

⁹ POKOLY: Az Erdélyi Református..., 231.

¹⁰ BALÁZS: Dávid Ferenc, 12.

¹¹ POKOLY: Az Erdélyi Református..., 264.

¹² POKOLY: Az Erdélyi Református..., 264.

újító” javaslatai és a zsinati atyák intézkedése óriási ellenállást és közfelháborodást váltott ki a fejedelmi udvarban, Báthory Kristóf megragadva a legalkalmasabb pillanatot, szigorú határozottsággal lépett fel Dávid Ferenc ellen, és megtiltotta, hogy tovább prédikáljon. Az 1579. június 1-2-án összeülő Gyulafehérvári Országgyűlés képviselőit a fejedelem Dávid Ferenc ellen lázította, majd a „hitújítás” tilalma alapján perbe is fogta. Fő nyilvános vádlója és ügyének elárulója, korábbi harcostársa az unitárius orvos-lelkész Blandrata György (Giorgio Biandrata) volt.

Mivel Dávid Ferenc nem vont vissza semmit tantételei közül, ezért a Gyulafehérvári Országgyűlés „örökös” életfogytiglani várfogságra ítélte. Több mint öt hónapig szenvedett a dévai vár börtöncellájában. Az embertelen körülmények nagyon megviselték az idős prédikátort, aki a várbörtön cellájában 1579-ben halt meg. Testét ismeretlen helyen földelték el. A dévai várbörtön cellájában jelenleg egy márványtömb jelzi a „mártírpüspök” szenvedésének a helyszínét.¹³

Az Európa-szerte üldözött anabaptisták egy újabb csoportja a 17. század elején érkezett jelentősebb számban Erdélybe. Bethlen Gábor (1580-1629) erdélyi fejedelem és kísérete többször találkozott hadjáratai során a morvaországi és felső-magyarországi anabaptista (habán) telepekkel, seregének felszerelése kapcsán pedig tapasztalatot szerezhetett kézműiparuk magas színvonaláról is. Ennek ismeretében döntött úgy, hogy habánokat költöztet Erdélybe. Több hullámban lezajlott áttelepítésük 1621-ben Gyulafehérvár közelében, Alvincon kezdődött.

Bethlen Gábor a habán telepéseknek gazdálkodási és adózási kiváltságokat biztosított, illetve saját köreikben vallásukat zavartalanul gyakorolhatták. Cserébe a fejedelem számára féláron kellett áruikat biztosítaniuk. 1622-ben a kolozsvári országgyűlés külön törvénnyel rendelkezett az anabaptisták szabadsága ügyében. Alvincon lerakták az új „gazdasági udvarház” alapkövét. A település az ismételt betelepedés hatására 1623 végére már 1089 tagot számlált. Bethlen Gábor mindezzel kapcsolatban a következőket fejezte ki:

¹³ Jelenleg a cella közepén egy háromnyelvű – magyar, román, angol – márványtömbre aranybetűkkel vésett szöveg hirdeti, hogy: „Dávid Ferenc (1520-1579) az Unitárius Egyház alapítója és első püspöke itt szenvedett mártírhalált.”

„Azon célra törekedve, hogy közelebb múlt időkben szerfelett megromgált és elpusztult országunkat korábbi virágzó állapotjába visszahelyezhessük, a műipart és kézi mesterségeket – melyek nélkül egy ország is fényét fenn nem tarthatja, országunkban meghonosíthatjuk, elhatároztuk, hogy azon morva atyafiakat, kiket lakhelyükből a háború iszonyai kiszorítottak, Erdélyben... megtelepítjük.”¹⁴

Az erdélyi fejedelmek közül I. Rákóczi György nevéhez fűződik még jelentősebb habán betelepítés. Ő 1645. évi hadjárata során döntött arról, hogy sárospataki birtokközpontján ilyen telepet létesít. Két évvel későbbi adománylevele már adómentességükről és védett státuszukról rendelkezik. 1657-ben 50 felnőtt férfit jegyeztek fel a sárospataki közösségben, amely a vár északi oldalán lévő Hejce területén hozta létre udvarházát. A Sárospatakon letelepedettek számát 200 főre becsülhetjük. „E telepet magas kőkerítés vette körül, amelyen két bejárat volt. A lakó- és műhelyházak egy tér körül helyezkedtek el. A tér egyik sarkában volt a habánok pincéje - a Cellarium Anabaptistarum -, amely terményeik tárolására szolgált. Az egész telepet 1785-ig Curia Anabaptistarum névvel jelölték.”¹⁵ A sárospataki anabaptista közösség sötét napjait az 1660-as években itt is lendületbe jött jezsuita rekatolizáció hozta el.

Azok a habánok, akiket a Királyi Magyarországon vagy az Erdélyi Fejedelemségben az ellenreformáció kiszorított korábbi, megtűrt helyzetükből, részben a török hódoltság területén lettek menedékre. Gyűjtőhelyükként elsősorban az 1596-ban török kézre került Eger városát ismerjük. Az anabaptisták itt, a muszlim uralom alatt engedtek korábbi zárkózottságukból: feladták a máshol betartott összetelepülést, gettószerű lakhatást, és más vallású, más nyelvű lakosokkal is elegyedtek, keveredtek.

A Kárpát-medencében másfél évszázadot átvészelő anabaptista közösségekre a török kiűzése, a Habsburgok kezében összpontosuló Magyar Királyság valláspolitikája a korábbinál is nehezebb időszakot hozott. Az ellenreformációt támogató Mária Terézia például 1763-ban a következő rendeletet adta ki: „Az Erdélyben eddig meg-

¹⁴ JAKAB Elek: Erdély és az anabaptisták a XVII-XVIII. században. Keresztény Magvető. 1876. 5.

¹⁵ KISS Lajos: Az anabaptisták elnevezései a magyarban. Magyar Nyelv. 1967. 164.

túrt anabaptisták többé ott meg ne tűrettessenek, szónokaik hivatalaikból elmozdítottassanak, és egyenként a katolikus papoknak oktatás végett átadassanak. A néphez katolikus papok küldessenek. Aki hat nap alatt meg nem tér, száműzöttessék.”¹⁶ Évekig eltartott ezt követően az anabaptisták megtörésére szánt intézkedés sorozat, melyek során ígéretessel és ajándékkal éppúgy próbálkoztak a jezsuita térítők, mint fenyegetéssel, illetve erőszakkal, a katonaság igénybevételével. Ennek nyomán az erdélyi anabaptisták egy része kényszerből katolizált. Jelentős részük pedig kivándorolt Oroszországba. Amikor azonban a cári kormány 1874-ben bevezette az általános hadkötelezettséget, a fegyverfogást megtagadó hutteriták tömegei vándoroltak ki Amerikába. Az ő történetük az Egyesült Államokban és Kanadában folytatódott.

Felhasznált irodalom

- BALÁZS Mihály: *Dávid Ferenc* In: A protestáns kisegyházak Magyarországon. Szerk.: Kollega Tarsoly István–Kovács Eleonóra. Tarsoly Kiadó. Budapest, 2017. (A reformáció kincsei III.)
- JAKAB Elek: *Erdély és az anabaptisták a XVII-XVIII. században*. Keresztény Magvető. 1876.
- KISS Lajos: Az anabaptisták elnevezései a magyarban. *Magyar Nyelv*. 1967.
- PIRNÁT Antal: Dávid Ferenc: „Könyvecske az igaz keresztyéni keresztségről” és annak német eredetije. *Irodalomtörténeti Közlemények*. 1954. 3.sz. 301.
- POKOLY József: *Az Erdélyi Református Egyház története, I. kötet. 1556-1604*, Erdélyi Ev. Ref. Egyházkerület Állandó Igazgató Tanácsa. Budapest. 1904.
- SZEBENI Olivér: *Anabaptisták*. Budapest, 1998.

¹⁶ SZEBENI Olivér: *Anabaptisták*. Budapest, 1998. 141.

III. ADATTÁR

1.

2023-BAN BEIRATKOZOTT HALLGATÓK NÉVSORA

Teológia - BA alapszak Nappali képzés

Almási Dániel	Lieszkovszky Ildikó
Barbarics Katalin	Márkuné Rusvai Marietta
Bende Paulina Kitti	Marton Katalin
Boris Hajnalka Gabriella	Mészáros Csilla
Butkó Nikolett	Mezei Melinda
Dragonya Nikolett Ibolya	Miklós Adrienn
Elekes Gábor	Mitru Judit
Eszlári Györgyné	Móder Károly Géza
Ferenczi Simon Viktor	Mohai Szilárd
Gáll Viktor	Molnár Józsefné
Grimm Éva	Monoki Katalin
Heiny Nikoletta	Nagy Aranka Jolán
Horváthné Török Szilvia	Nagyné Pesti Nikolett
Jakus Barbara	Nagy Tünde
Káplár Attila	Németh Csaba György
Király Alexandra	Némethné Szabó Anna Éva
Komjáti Zoltán	Ocskay Ivett Kitti
Kovácsik Enikő	Oláh Péter Gedeon
Laczkó Ádám Gáborné	Pataki Ferenc
Lehoczki-Vanek Nikolett Anna	Pelach Éva
Lénárt Tibor	Polgár Mónika
Lengyel Zsolt	Porjesz Anita

Rab Dorottya Mária	Szőnyi Ferenc
Rékási Brendon	Tóth József Patrik
Rontó Lázár Nándor	Turzainé Márton Judit
Sarkadi Dávid	Várady Emese Katalin
Sárközi Liliom	Varga Bernadett
Szabó Fruzsina	Varga Zsuzsanna Zoé
Szarka-Szóke Zsanett	Varró Klaudia
Széles Kristóf	Végh Zsolt
Szóke-Fodor Gabriella	Vincéné Antal Márta

Levelező képzés

Antalovics Zoltán Andrásné	Hamula Erika
Bácskainé Ekker Zsuzsanna	Heverkléné Balda Nikolett Ivett
Balogh Róbert	Holopcev Tamás
Balogh Sándor	Horváth Árpád
Balogné Vágási Mónika Mária	Horváth Csaba
Balog Sándor	Horváth Gyula
Batka László	Kirkner Ottó Edvárd
Beliczky Gábor Attila	Kirkner Tamás Róbert
Bitter Zsuzsanna	Kormos-Pálmai Beatrix
Büki Richárd	Kosztai István
Czuriné Balogh Krisztina	Kovács Ferenc
Demeter Beáta	Laczkó Anett
Demjén-Dicső Enikő	Lakatos Zsuzsanna
Demjén Zoltán Róbert	Lénártné Kárpáti Nikoletta
Dobiné Asbóth Adrienn	Lukács Attila
Farkas Hajnalka	Mák Boldizsár
Farkas Zoltán Sándor	Mákné Leirer Olga
Gaál Tibor	Marián Bertalan

Mátyás József	Rádai Melinda
Mmaduewesi-Szendrei Adrienn	Rézműves Miklós
Mukics Erzsébet Éva	Rohály Richárd
Nemes Gergő	Sándor Mátyás
Ozsvárt János	Sánta Lajos
Pálfalviné Kóti Katalin	Szabó Andrea
Pálmai Gabriella Erzsébet	Szabó Norbert Tihamér
Pap Antal	Szakács Péter
Papp János	Szilágyi Julianna
Páricsi-Bélteki Beáta	Takács Margit Andrea
Páricsi Kornél Marcell	Tomcsányi Zsolt
Páricsiné Maklári Rebeka	Troll Attila
Páricsi Richárd Martin	Vári Ádám
Péter Pál Nataniel	Vukov Tamás Márk
Puscas Ildikó	Zombor Petra

Kántor – BA alapszak

Bahus Gergely
Kónya Róbert Attila
Simon Márk

Teológia – MA mesterszak

Áldó Ágnes	Gombkötő Judit Zsuzsanna
Birkás-Ferreira Zsófia Ágnes Dr.	Istvánkó-Daróczi Ildikó Tünde
Bódis László	Kulcsár Bálint
Borzási Dávid	Langó Rozália
Budai Dániel	Nagy Bálint
Erdei-Kovács Zsolt	Nagy Gábor
Fleischman Attila	Nagy Melinda
Gazdag Ágota	Pap Lénárd Ottó

Rontóné Czakó Krisztina
Stanákovits Veronika
Süli Zsoltné
Szegedi Teréz
Szelle Dávid Árpád
Szép Adrienn

Szlepákné Kiss Tamara
Szögedi Attila
Sztanev Miklós János
Urbán Korvin
Urbán Renáta
Veszely Edina

2.

2024-BEN DIPLOMÁZOTT HALLGATÓK NÉVSORA

Teológia - BA alapszak

Agárdi József
Bacsa Katalin Erzsébet
Balogh Anna
Barbarics Katalin
Bárdos Dávid*
Bereczki Katalin
Binder Anikó
Brokhauser Áron
Costescu Erik
Csányi József Mihály
Csíkné Iván Valéria*
Csipkay Botond Zoltán*
Daróczi-Csuhai László
Domokos-Paksi Judit
Eidler Evelin
Fakó István*
Faggyas Lóránt*

Fintor Tamás
Gabrieli Richárd Béla*
Gál Tamásné Tarsoly Aletta
Gavallérné Császár Veronika
Győri-Dani Balázs
Guti Nóra
Haga Arnold
Heim Andrea
Hetesiné Gecze Klaudia
Hontiné Mócsány Andrea*
Horváth Mihály*
Horváthné Bartkó Nóra*
Kalocsai Andrea*
Katáné Farkas Erzsébet
Kecskeméti Gábor
Kecskemétiné Seres Zsuzsanna
Kiss Boglárka*

Komróczki Klaudia	Szabó Zoltán, 1202100104
Kovács Evelin Patrícia	Szalai Tamás*
Kovács Judit Szilvia	Szekeres Rita
Krátky Tímea Emília*	Székely Orsolya*
Kucsera Zoltánné*	Szikszai Csaba
Lacziné Bakai Ágnes	Szilágyi Zsolt Barnabás
Lévai Sándor	Szolnoki Katalin
Lőke Alíz*	Tóth Patrícia
Major-Pucsek Albert Balázs	Tóth-Pálóczi Éva*
Molnár Gergely Zoltán	Tózsér Péter
Nagy Szkarlett Zsanett*	Tuba Vivien
Németh Mihály*	Urbinné Csernák Ildikó*
Oláh Péter	Vajóczki Mária Magdolna*
Oláh Tamás	Veress Norbert Csaba*
Orosz Tímea	Virág Katalin Kitty
Polyák Mariann	Vrbovszkiné Szabó Marianna
Suki László	Zámbó Brigitta
Szabó Dóra	Zsadányi Beatrix
Szabó Károly	Zsáki Viktor Antal
Szabó Viktória	Zsákiné Kakó Bernadett

* 2024 januárban diplomázottak

Teológia – MA mesterszak

Balogh Benjámín	Fuzik Zsolt
Balogh Sándor	Galkó Richárd dr.
Hrotkó Dávid*	Molnár Ambrus*
Inczédi Zsuzsanna	Mottl Buosante Ágnes
Juhász Gergely	Murányi-Kovács Róbert
Bodáné Gajdács Rebeka	Móré Gabriella
Fiák Gyula	Nagy Gábor
Földesné Keresztes Marianna*	Óri Dávid

Soczó-Horváth Judit

Szász Veronika

Szlovák Tibor

Tóth Brigitta

Tóthné Rafael Ágnes

Zakár Zsuzsanna

** 2024 januárban diplomázottak*

3.

KITÜNTETÉSBEN, JUTALOMBAN RÉSZESÜLT HALLGATÓK

Kiváló diplomáért

Balogh Anna

Balogh Benjámin

Balogh Sándor

Bodáné Gajdács Rebeka

Domokos-Paksi Judit

Fiák Gyula Ferenc

Gavallérné Császár Veronika

Kecskemétiné Seres Zsuzsanna

Lacziné Bakai Ágnes

Móré Gabriella

Mottl-Buosante Ágnes

Szász Veronika

Szlovák Tibor

Zakár Zsuzsa

Kiváló szakdolgozatért Közösségi munkáért

Nagy Gábor

Tóthné Rafael Ágnes

Balogh Benjámin

Bán Attila

Halász Győző Mihály

Páth Géza-díjat kapott

Szlovák Tibor

4. VEZETŐ TESTÜLETEK, OKTATÓK ÉS MUNKATÁRSAK A 2023/24-ES TANÉVBEN

MBE Fenntartói és Fejlesztői Tanács (FFT)

Durkó István	FFT elnök
Macher Tivadar	FFT titkár
Varga László Ottó	MBE főtitkár
Dr. Mészáros Kálmán	BTA rektor
Bereczki Lajos	BTA rektorhelyettes
Paróczy Zsolt	BTA rektorhelyettes
Dr. Pafkó Tamás	FFT lelkeszi tag
Fodorné Bálin Andrea	adminisztrátor, jegyzőkönyvvez.

Szenátus

Prof. Dr. Mészáros Kálmán	rektor, Szenátus elnök
Bereczki Lajos	rektorhelyettes, Szenátus aleln.
Paróczy Zsolt	rektorhelyettes
László Gábor	BTA főtitkár
Balla Péter	gazdasági főigazgató
Urbán Gedeon	tanulmányi igazgató
Prof. Em. Dr. Veres Sándor Péter	MAI igazgató
Dr. Várady Endre	tanszékvezető, főiskolai docens
Dr. Kovács József	tanszékvezető, egyetemi docens
Dr. Garai Zsolt	tanszékvezető, főiskolai docens
Papp János	MBE elnök

Varga László Ottó	MBE főtitkár
Dr. Szilágyi Béla	Szenátus nem lelkeszi tag
Dr. Szűcs Zoltán	Szenátus nem lelkeszi tag
Boros Dávid	Szenátus lelkeszi tag (2024.02.06-ig)
Macher Tivadar	Szenátus lelkeszi tag (2024.05.
Tóth Sándor	Szenátus lelkeszi tag
Balogh Benjámin	HÖK képviselő (2024.01.25-től)
Kovács Benjámin	HÖK képviselő (2024.01.24-ig)
Kelédi Márton	Tanulmányi Osztály vezető
Molnár József	Intézmény dolgozói képviselő
Husza Csabáné	jegyzőkönyvvezető

Rektori Kabinet

Prof. Dr. Mészáros Kálmán	rektor
Bereczki Lajos	rektorhelyettes
Paróczy Zsolt	rektorhelyettes
László Gábor	főtitkár
Balla Péter	gazdasági főigazgató
Prof. Em. Dr. Veres Sándor Péter	MAI igazgatója
Urbán Gedeon	tanulmányi igazgató
Kelédi Márton	jegyzőkönyvvezető

Oktatók

Bacsó Benjámin	tanársegéd
Balla Péter	tanársegéd
Bognár Erika	óraadó
Csuhai József	óraadó
Dr. Borzási Pál Zoltán	főiskolai docens
Dr. Garai Zsolt	főiskolai docens
Dr. Giorgiov Dorin Adrián	egyetemi docens
Háló Gyula	óraadó

Hidász Tamás	óraadó
Dr. Hubert-Szabó Imre	főiskolai docens
Katona Béla	óraadó
Kelédi Márton	óraadó
Kinczel Dániel	óraadó
Kiss János	óraadó
Dr. Kis-Juhász Vilmos	főiskolai docens
Kónyáné Puskás Laura	mesteroktató
Dr. Kovács József	tanszékvezető, egyetemi docens
László Gábor	tanszékvezető, főiskolai docens
ifj. László Gábor	óraadó
Marton Zsolt	megbízott tanszékvezető
Prof. Dr. Mészáros Kálmán	tanszékvezető, egyetemi tanár
Molnár László	óraadó
Muckné Király Éva	óraadó, énektanár
Nemeshegyi Zoltán	főiskolai docens
Dr. Pafkó Tamás	főiskolai docens
Paróczi Csenge	óraadó
Paróczi Zsolt	óraadó
Patkás Rita	óraadó
Pető István	mesteroktató
Pintérmé Munkácsi Beáta	óraadó
Dr. Sallai Jakab	óraadó
Dr. Sebjan-Farkas Zsolt	főiskolai docens
Serafin József	főiskolai docens
Dr. Szabó Csaba	óraadó
Dr. Szilágyi Béla	óraadó
Dr. Szűcs Zoltán	óraadó
Tóka Ágoston	óraadó
Tóth Sándor	óraadó
Urbán Gedeon	tanulmányi ig., főiskolai docens
† Dr. Urbán Szabolcs	óraadó
Újvári Ferenc	gyakorlatvezető, óraadó
Újváriné Szabó Anikó	óraadó
Dr. Várady Endre	tanszékvezető, főiskolai docens
Prof. Em. Dr. Veres Sándor Péter	tanszékvezető, egyetemi tanár

Vendégelőadók

Dr. Richard Blake	előadó
Dr. David Mafhouz	előadó
Dr. Paige Patterson	előadó
Dr. Mark A. Howell	előadó

Munkatársak

Bokros Andrea	esélyegyenlőségi koordinátor
Bornyász Borbála	gazdasági ügyintéző
Dr. Bukovszky Ákos	külsügyi titkár (2023. 12. 31-ig)
Huszta Csabáné	rektori titkár
Huszta Csaba	kiadványszerkesztő, technikus
Kelédi Márton	tanulmányi osztályvezető
Kéméndi Andrea	takarító (2024. 04. 01-től)
Dr. Körmendy Zsolt	oktatási szakértő
Misják Johanna	tanulmányi előadó
Molnár Ambrus	PR tervező, szervező
Molnár József	portás
ifj. Molnár József	portás (2024. 02. 29-ig)
Nagy-Kasza Dániel	kárpótljai FKK koordinátor
Nagyné Marosi Gabriella	könyvtáros
Novák Márta	tanulmányi előadó
Papp Jonatán	tolmács, tanulmányi munkatárs
Paróczy Csenge	tanulmányi referens
Patkás Rita	felnőttképzési referens
Pfischer Emese	könyvtáros
Szabó Hanna	takarító (2024. 03. 31-ig)
Dr. Székely Levente	oktatási szakértő
Szoukup Gergely	rendszergazda, informatikus
Újvári Ferenc	főiskolai lelkészség vezető
Újváriné Szabó Anikó	nyelvi lektorátus vezető
Zsigmond István	gondnok

